

25 ปี สถาบันพระปกเกล้า
25th Anniversary King Prajadhipok's Institute

สุวิภัตร

รางวัล พระปกเกล้า

• เกียรติภูมิท้องถิ่น •

KPI AWARDS 2566

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ

ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม
ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

“...ข้าพเจ้าเห็นว่า สิทธิเลือกตั้งของประชาชน
ควรจะเริ่มต้นที่การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล
ข้าพเจ้าเชื่อว่า ประชาชนควรมีสติที่มีเสียงในกิจการของท้องถิ่น
เรากำลังพยายามให้การศึกษารื่องนี้แก่เขา
ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการผิดพลาด ถ้าเราจะมีการปกครองระบมรัฐสภา
ก่อนที่ประชาชนจะมีโอกาสเรียนรู้ และมีประสบการณ์อย่างดี
เกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งในกิจการปกครองท้องถิ่น”

รางวัลพระปกเกล้า' 66

บรรณาธิการ วิลาวัลย์ หงษ์นคร และ จิตรานุช เกียรติอดิศร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data.

สถาบันพระปกเกล้า.

รางวัลพระปกเกล้า'66.-กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2566.

343 หน้า.

1. บริการสาธารณะท้องถิ่น. 2. การปกครองท้องถิ่น. I. ชื่อเรื่อง.

352.14

ISBN = 978-616-476-370-8

รหัสสิ่งพิมพ์สถาบัน วปท.66-49-00.0 (ebook)

พิมพ์ครั้งที่ 1

ธันวาคม 2566

จำนวนหน้า

343 หน้า

ผู้จัดรูปเล่ม และออกแบบปก

นายสุชาติ วิวัฒน์ตระกูล

ลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า

จัดทำโดย

สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารบี ชั้น 5 (โซนทิศใต้)

เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-141-9563-76 โทรสาร 02-143-8175

<http://www.kpi.ac.th>

คำนำ

สถาบันพระปกเกล้า

รางวัลพระปกเกล้า เป็นรางวัลเกียรติภูมิสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยาวนานที่สุดของประเทศไทย โดยริเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2544 เจตนารมณ์สำคัญของการมอบรางวัลพระปกเกล้าให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะในด้านความโปร่งใสและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้นความโปร่งใสและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงกลายเป็นรากฐานสำคัญของการพิจารณารางวัลพระปกเกล้าสืบเนื่องเรื่อยมาจนปัจจุบัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 สถาบันพระปกเกล้าได้ขยายประเภทรางวัลในมิติที่สถาบันเล็งเห็นว่ามีความสำคัญต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ และการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม และในปี พ.ศ. 2564 ได้เพิ่มรางวัลประเภทการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความเหลื่อมล้ำที่กลายเป็นปัญหาเรื้อรังและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย และที่สำคัญเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการขจัดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความ เป็นธรรมรวมถึงความเสมอภาคให้เกิดขึ้นในระดับพื้นที่ ซึ่งเป็นการยกระดับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้กลายเป็นหุ้นส่วนของรัฐในการตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ในช่วงปีที่ผ่านมาสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้บรรเทาององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดในพื้นที่จึงมีภารกิจสำคัญในการฟื้นฟูและเยียวยาสังคมจากผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกมิติ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แสดงให้เห็นสังคมได้ประจักษ์แล้วว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยืนหยัดเคียงข้างประชาชน และดูแลทุกข์สุขของประชาชนในท้องถิ่นโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นที่ตั้ง โดยสะท้อนผ่านการบริหารงาน การดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่โดดเด่น และการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น ดังที่ได้รวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้ นอกจากนี้ในช่วงปีที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ก้าวล้ำสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนด้วยการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองให้แก่

คนในชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้พลเมืองกลายเป็นฟันเฟืองร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

สถาบันพระปกเกล้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารางวัลพระปกเกล้านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการเชิดชูเกียรติและธำรงรักษาเกียรติภูมิขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น และการกระจายอำนาจให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงของการปกครองประเทศในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสืบไป

(นายวิทวัส ชัยภาคภูมิ)

เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

สารบัญ

	หน้า
รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566	2
ผลการตัดสินรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566	8
ภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566	12
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566	
<i>ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน</i>	<i>28</i>
1. เทศบาลเมืองเขาสามยอต อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี	29
2. เทศบาลตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่	38
3. เทศบาลตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง	50
4. เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน	60
5. เทศบาลตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี	70
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น	78
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี	87
<i>ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม</i>	<i>100</i>
1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี	101
2. เทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา	112
3. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น	124
4. เทศบาลเมืองเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น	133
5. เทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม	147
6. เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	160
7. เทศบาลเมืองสตูล อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล	170
8. เทศบาลตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย	181
9. เทศบาลตำบลศิขรภูมิ อำเภอศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์	192
10. เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่	200
11. องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	210

สารบัญ

หน้า

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	219
1. เทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก	220
2. เทศบาลเมืองแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	232
3. เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด	242
4. เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	256
5. เทศบาลเมืองลำพูน อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน	266
6. เทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน	280
7. เทศบาลตำบลปรึก อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา	287
8. เทศบาลตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล	300
9. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย	312
10. องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี	321
รายชื่อคณะกรรมการพิจารณารางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566	334
คณะทำงานของวิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น	335

รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

เกียรติภูมิท้องถิ่น

23 ปี กับ “รางวัลพระปกเกล้า”

รางวัลที่มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเลิศและโดดเด่น ซึ่งเป็นรางวัลที่มีอายุยาวนานที่สุดในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

สถาบันพระปกเกล้า ในฐานะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานรัฐสภา มีพันธกิจในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงได้จัดให้มีการมอบรางวัลพระปกเกล้า และใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา ซึ่งให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ต่อมาในปี 2552 สถาบันพระปกเกล้า ได้เล็งเห็นความจำเป็นในภารกิจหน้าที่และบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีมากขึ้น จึงได้ขยายประเด็นสำหรับการมอบรางวัลพระปกเกล้า ให้ครอบคลุมการดำเนินงานของท้องถิ่น อันได้แก่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการท้องถิ่น การเสริมสร้างสันติสุขและความสมานฉันท์ในท้องถิ่น และการเสริมสร้างเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น

ในปี 2564 สถาบันพระปกเกล้า เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมาเน้นล้วนตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง สถาบันพระปกเกล้าจึงได้เพิ่มรางวัลพระปกเกล้า ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม อีกหนึ่งด้าน เพื่อผลักดันและยกระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินงานขับเคลื่อนประเด็นความเหลื่อมล้ำในระดับพื้นที่มากขึ้น ดังนั้นในปี 2566 รางวัลพระปกเกล้า จึงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทรางวัล ดังนี้

- ด้านที่ 1 รางวัลพระปกเกล้าสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ด้านที่ 2 รางวัลพระปกเกล้าสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม
- ด้านที่ 3 รางวัลพระปกเกล้าสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเภทที่ 1

ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักความโปร่งใสในการบริหารงาน และหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดสำคัญ

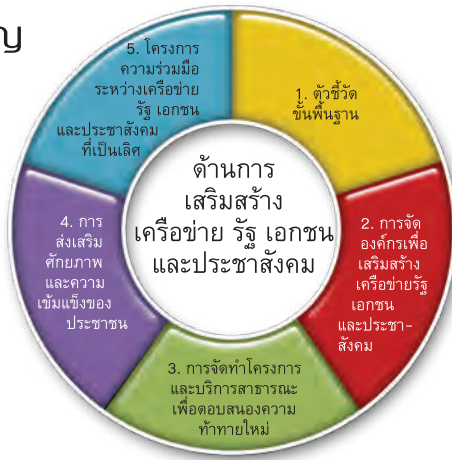

ประเภทที่ 2

ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม

เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการท้องถิ่น ให้สามารถร่วมมือกับเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการร่วมมือพัฒนาท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกัน

กรอบแนวคิดสำคัญ

ประเภทที่ 3

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของการลดความเหลื่อมล้ำในท้องถิ่น รวมไปถึงการมีบทบาทในการลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมความเป็นธรรมที่ชัดเจน

กรอบแนวคิดสำคัญ

หลักเกณฑ์การมอบรางวัลพระปกเกล้า และใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า

การมอบรางวัลพระปกเกล้าแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมา
แบ่งการมอบรางวัลพระปกเกล้า ออกเป็น 2 ระดับ คือ

- **โล่รางวัลพระปกเกล้า พร้อมใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า**

มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านการพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการ
แล้วว่า **มีความเป็นเลิศ** ในด้านนั้นๆ

- **ใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า**

มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านการพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการ
แล้วว่า **ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้** ในด้านนั้น ๆ

กระบวนการประเมินและคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรับรางวัลพระปกเกล้า 2566

การประเมินและคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมอบรางวัลพระปกเกล้า
และใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า มีกระบวนการหลัก ดังนี้

ขั้นที่ 1 รับสมัครองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมในโครงการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมัครเข้าร่วมโครงการรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566
โดยกรอกใบสมัครเข้าร่วมโครงการรางวัลพระปกเกล้า พร้อมแนบเอกสารหลักฐานประกอบ
การพิจารณาตามที่ได้กำหนดไว้ในใบสมัคร

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสมัครเข้าร่วมโครงการรางวัลพระปกเกล้า
ประจำปี 2566 ได้เพียง 1 ประเภทรางวัลเท่านั้น โดยทำการเลือกประเภทรางวัลฯ ตามที่ได้
กำหนดไว้ในหน้าแรกของใบสมัคร และต้องกรอกข้อมูลให้ครบถ้วนตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในแต่ละ
ประเภทของรางวัลฯ ซึ่งมีการแยกประเภทรางวัลฯ ไว้แล้วในใบสมัครส่วนต่าง ๆ ซึ่งองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นสามารถนำใบสมัครมาจาก 2 ช่องทางสำคัญ ได้แก่

1) สถาบันฯ จัดส่งใบสมัครให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งโดยตรง

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดาวน์โหลดใบสมัครได้จากเว็บไซต์สถาบันฯ
ที่ www.kpi.ac.th

ขั้นที่ 2 ประเมินคุณสมบัติขั้นต้น

คณะวิจัยฯ ทำการพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครเข้าร่วมโครงการทั้งหมด โดยพิจารณาให้คะแนนจากเกณฑ์ตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน และตัวชี้วัดขั้นพัฒนา (แยกตามประเภทรางวัลฯ) ในขั้นนี้หลักฐานและเอกสารประกอบการพิจารณาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งให้แก่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ จะได้รับการตรวจสอบ และให้คะแนนอย่างถี่ถ้วน

ตัวชี้วัดขั้นพื้นฐาน เป็นภารกิจที่บังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกระทำหรือต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบ และกฎหมาย เช่น แต่งตั้งตัวแทนประชาชน เป็นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เปิดเผยรายรับรายจ่าย การจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่มีการปฏิบัติตามตัวชี้วัดขั้นพื้นฐานตัวใดตัวหนึ่งแล้ว จะถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในขั้นต้น

ตัวชี้วัดขั้นพัฒนา เป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงวิธีการหรือแนวทางการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ที่มีการพัฒนาและมีความก้าวหน้ามากขึ้น รวมทั้งมีความเข้มข้นในด้านการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นในชุมชนท้องถิ่น

“ทั้งนี้ ตัวชี้วัดขั้นพื้นฐานและตัวชี้วัดขั้นพัฒนาที่กล่าวมานั้น จะถูกนำมาแปลงเป็นข้อคำถามในใบสมัครเข้าร่วมโครงการรางวัลพระปกเกล้าในแต่ละประเภท ซึ่งจะมีการคิดคะแนนที่ให้น้ำหนักแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละตัวชี้วัด”

ขั้นที่ 3 ประเมินคุณสมบัติเฉพาะประเด็น แบ่งเป็น

ขั้นที่ 3.1 การประเมินความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่

คณะวิจัยฯ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยการใช้แบบสอบถามในการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเด็นต่าง ๆ

ขั้นที่ 3.2 การประเมินการดำเนินโครงการและกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะวิจัยฯ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดย การสนทนากลุ่ม การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่การดำเนินงานของโครงการและกิจกรรม

เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในปี 2566 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามของนักวิจัย ได้ปรับรูปแบบการดำเนินงานเป็นการลงพื้นที่แบบเสมือนจริง ผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ โดยใช้โปรแกรม Zoom Meetings และการโทรศัพท์ สอบถามความคิดเห็น

ขั้นที่ 4 คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ทำการศึกษาข้อมูลในพื้นที่

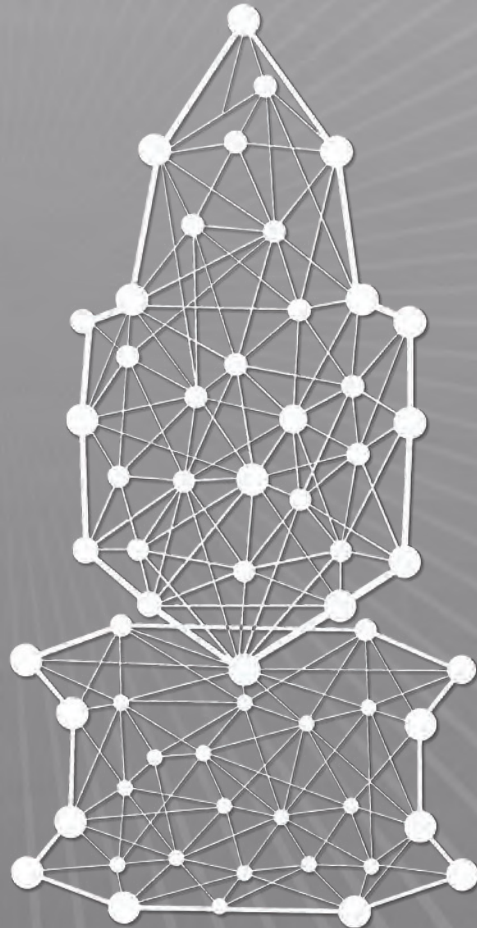
ในขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นหลังจากคณะวิจัยฯ นำเสนอผลคะแนนที่ได้จากการประเมินตาม ขั้นที่ 2 และ 3 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ จะมีการประชุมเพื่อกำหนดการลงพื้นที่ ประเมินจริงในภาคสนาม โดยเกณฑ์ในการพิจารณาประเมินขั้นนี้ พิจารณาจาก

- 1) การนำเสนอผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2) การนำเสนอแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่โดดเด่น ณ สถานที่จริง

ขั้นที่ 5 ประชุมคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับรางวัล พระปกเกล้า 2566

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกฯ ทำการศึกษาข้อมูลในพื้นที่แล้ว ได้จัดให้มีการประชุม พิจารณาข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ และพิจารณาว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใด มีความเหมาะสมที่จะได้รับรางวัลพระปกเกล้า ในฐานะที่มี “ความเป็นเลิศ” และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแห่งใดที่ “ผ่านเกณฑ์” และสมควรได้รับใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า

ทั้งนี้ ในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จะมีการพิจารณาโดยนำข้อมูลการร้องเรียน ที่ได้จาก สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ในประเด็นเรื่องการทุจริตและ ความไม่โปร่งใสในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วย

**ผลการตัดสินใจพิจารณาคัดเลือก
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น
เพื่อรับรางวัลพระปกเกล้า
ประจำปี 2566**

ผลการตัดสิน

การพิจารณาคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น
เพื่อรับรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

จำนวน 7 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลเมืองเขาสามขยด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี
2. เทศบาลตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
3. เทศบาลตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
4. เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน
5. เทศบาลตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม

จำนวน 11 แห่ง ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
3. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
4. เทศบาลเมืองเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
5. เทศบาลเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
6. เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
7. เทศบาลเมืองสตูล อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
8. เทศบาลตำบลเขียงคาน อำเภอเขียงคาน จังหวัดเลย
9. เทศบาลตำบลศิขรภูมิ อำเภอศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์
10. เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่
11. องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

จำนวน 10 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
2. เทศบาลเมืองแม่เหิษะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
4. เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
5. เทศบาลเมืองลำพูน อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
6. เทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน
7. เทศบาลตำบลปริก อำเภอสะเตตา จังหวัดสงขลา
8. เทศบาลตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล
9. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
10. องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย อำเภออุ้งทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ใบประกาศเกียรติคุณสถาบันพระปกเกล้า สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ประจำปี 2566

ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา
4. องค์การบริหารส่วนตำบลดอยงาม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
5. องค์การบริหารส่วนตำบลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม จำนวน 16 แห่ง ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก
3. เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. เทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
5. เทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
6. เทศบาลเมืองมาตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง
7. เทศบาลตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่
8. เทศบาลตำบลปอการ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
9. เทศบาลตำบลโนนสะอาด อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
10. เทศบาลตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
11. เทศบาลตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
12. เทศบาลตำบลลอมก้อย อำเภออมก้อย จังหวัดเชียงใหม่
13. องค์การบริหารส่วนตำบลแคนเหนือ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
14. องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดใต้ อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา
15. องค์การบริหารส่วนตำบลทานตะวัน อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
16. องค์การบริหารส่วนตำบลยกกระบัตร อำเภอสამเภา จังหวัดตาก

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จำนวน 1 แห่ง ได้แก่

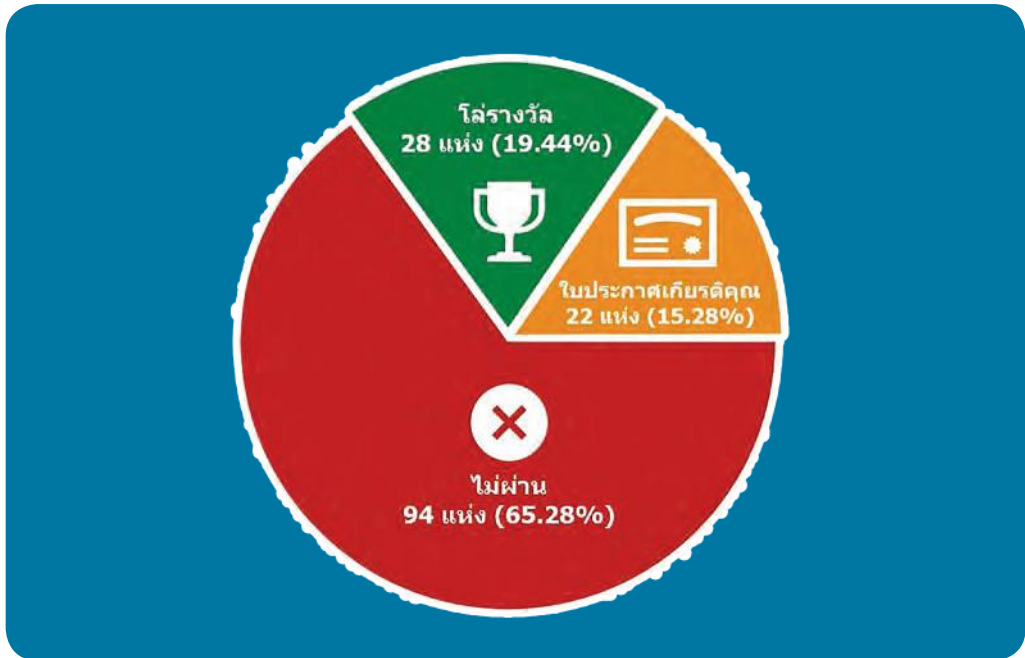
1. องค์การบริหารส่วนตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

ภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

ในปีนี้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) รวม 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.44 และเมืองครปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวม 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.28 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครเข้าร่วมทั้งหมด (จำนวน 144 แห่ง)

แผนภาพที่ 1: จำนวน อปท. ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) และใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566

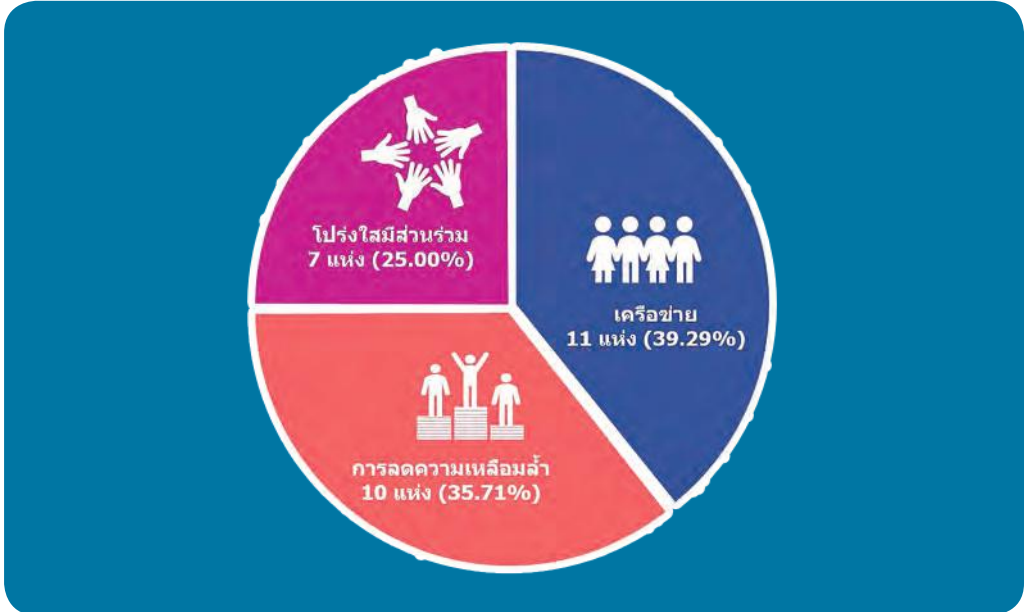

1. ภาพรวมจำแนกตามประเภทรางวัลพระปกเกล้า

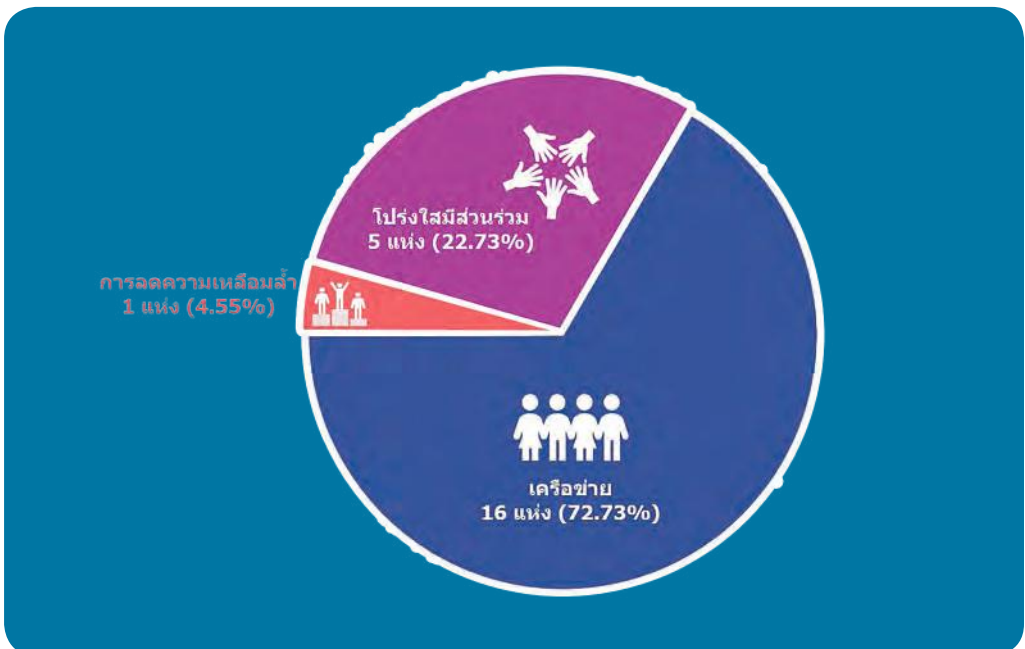
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) รวม 28 แห่ง แบ่งเป็นรางวัลด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 39.29 รางวัลด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.71 และรางวัลด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม และด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

แผนภาพที่ 2: จำนวน อปท. ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามประเภทรางวัล

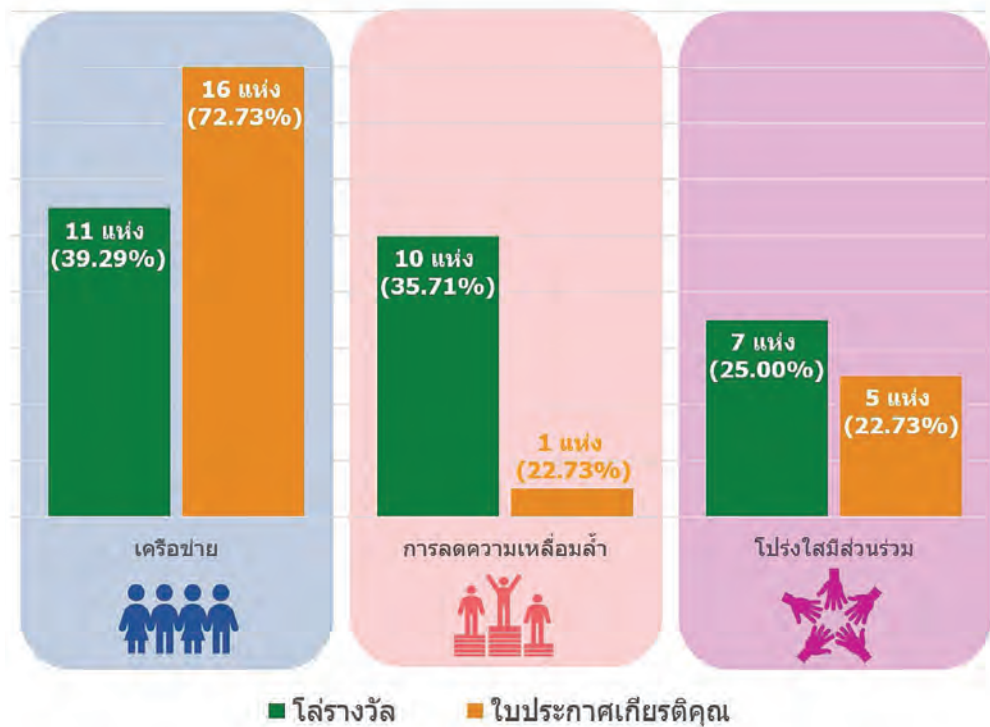
แผนภาพที่ 3: จำนวน อปท. ที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามประเภทรางวัล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวม 22 แห่ง แบ่งเป็น รางวัลด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคม จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 72.73 รางวัลด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.73 และด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณในด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคมมากที่สุด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในปี พ.ศ. 2566 นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) และใบประกาศเกียรติคุณในด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคมมากที่สุด

แผนภาพที่ 4 : เปรียบเทียบจำนวน อปท. ที่ได้รับโล่รางวัลและใบประกาศเกียรติคุณรางวัลพระปกเกล้าแต่ละประเภท

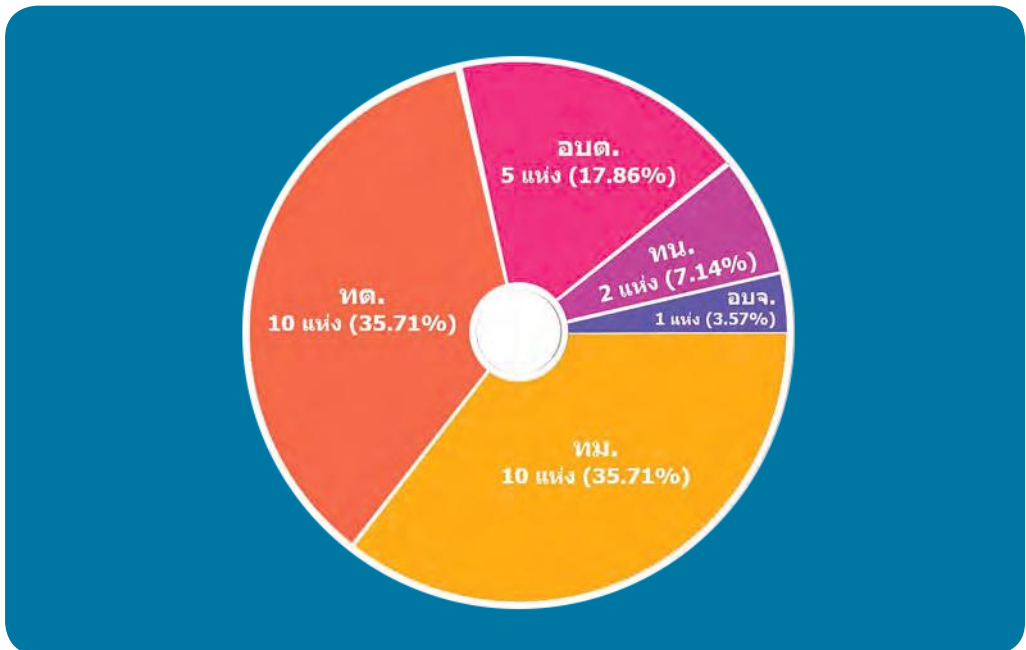

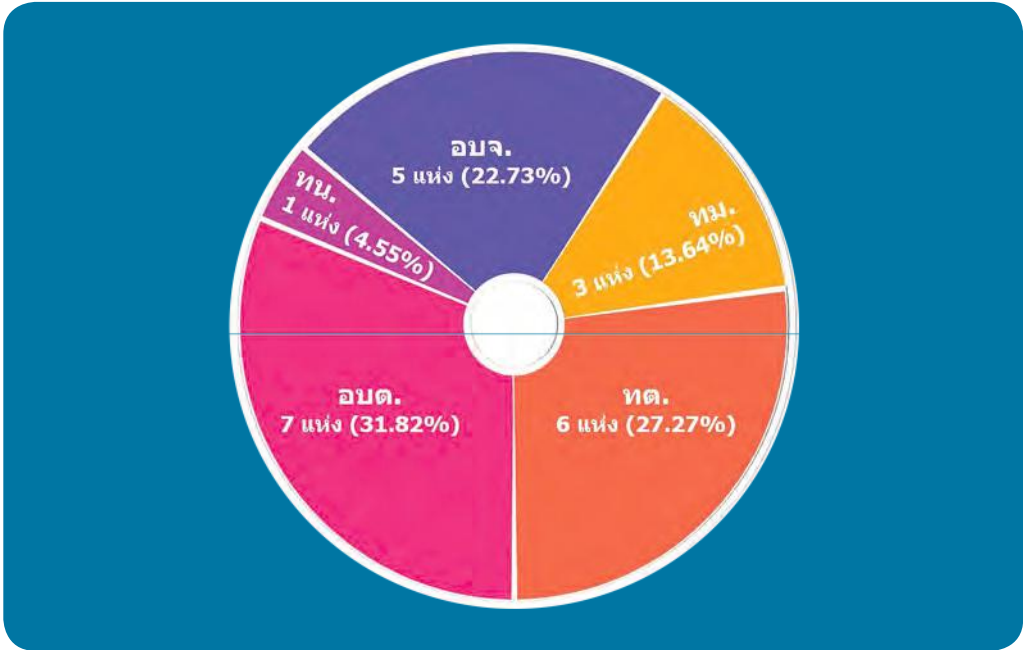
2. ภาพรวมจำแนกตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) รวม 28 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล จำนวน 10 แห่งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.71 องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.86 เทศบาลนคร จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.14 และองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.57 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) มากที่สุด โดยมีสัดส่วนเท่ากัน

แผนภาพที่ 5: จำนวน อปท. ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามประเภท อปท.

แผนภาพที่ 6: จำนวน อบท. ที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามประเภท อบท.

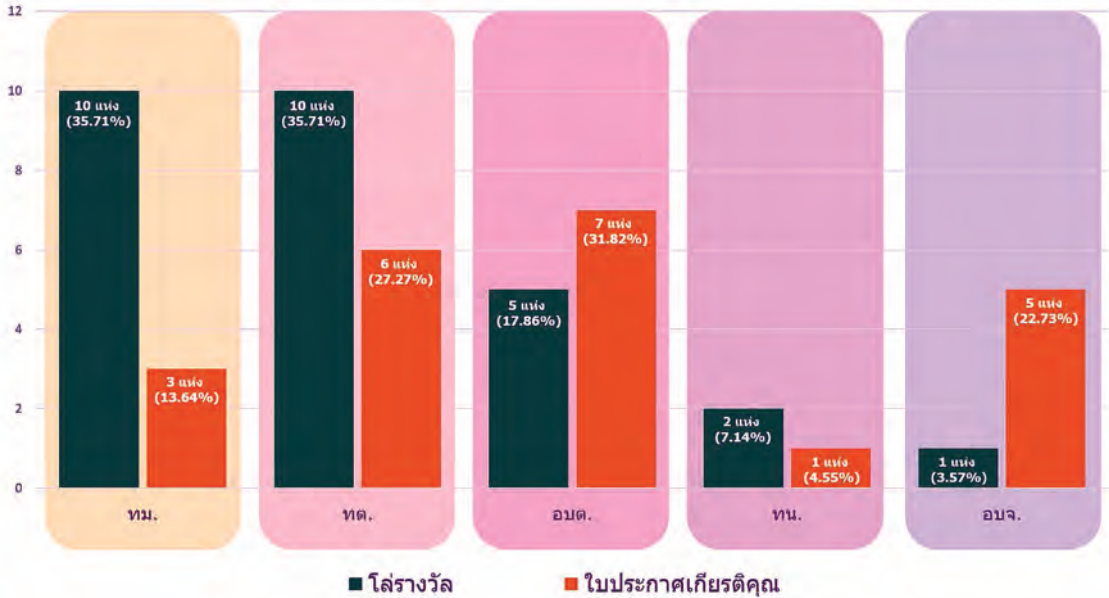

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวม 22 แห่ง แบ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.82 เทศบาลตำบล จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.27 องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.73 เทศบาลเมือง จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.64 และเทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทของค์การบริหารส่วนตำบลได้รับใบประกาศเกียรติคุณมากที่สุด แต่สัดส่วนระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มีความใกล้เคียงกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หากพิจารณารางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) และใบประกาศเกียรติคุณร่วมกัน ในปี พ.ศ. 2566 นี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลตำบลได้รับรางวัลมากที่สุด

แผนภาพที่ 7: เปรียบเทียบจำนวน อปท. แต่ละประเภทที่ได้รับโล่รางวัล และใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566

หากจำแนกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประเภทรางวัลพระปกเกล้าพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลตำบลได้รับรางวัลด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด และเทศบาลเมืองได้รับรางวัลด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม และด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมมากที่สุด

ตารางที่ 1 จำนวน อปท. แต่ละประเภทที่ได้รับโล่รางวัลพระปกเกล้าในแต่ละด้าน ปี พ.ศ. 2566

รางวัลพระปกเกล้า	อบจ.	ทม.	พต.	อบต.	รวม
โปร่งใสมีส่วนร่วม	0	0	4	2	7
เครือข่าย	1	5	3	1	11
การลดความเหลื่อมล้ำ	0	4	3	2	10
รวม	1	2	10	5	28

หากจำแนกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประเภทรางวัลพระปกเกล้าพบว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดได้รับใบประกาศเกียรติคุณด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด เทศบาลตำบลได้รับใบประกาศเกียรติคุณด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม และมีองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงแห่งเดียวที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ตารางที่ 2 จำนวน อปท. แต่ละประเภทที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณในแต่ละด้าน ปี พ.ศ. 2566

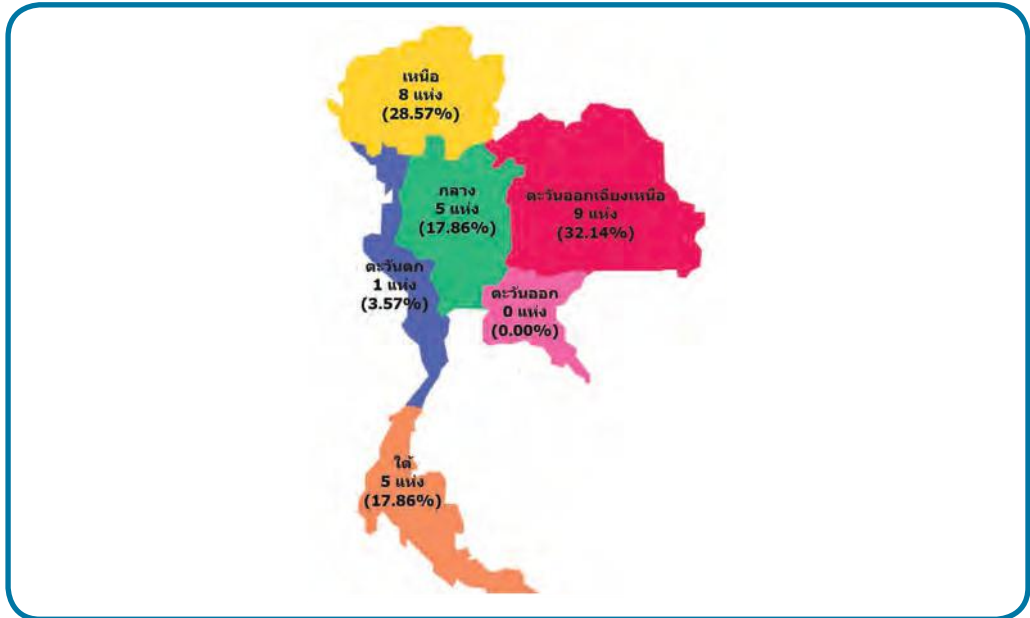
รางวัลพระปกเกล้า	อปจ.	ทน.	ทม.	ทต.	อบต.	รวม
โปร่งใสมีส่วนร่วม	3	0	0	0	2	5
เครือข่าย	2	1	3	6	4	16
การลดความเหลื่อมล้ำ	0	0	0	0	1	1
รวม	5	1	3	6	4	22

3. ภาพรวมว่าแนกตามภูมิภาคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

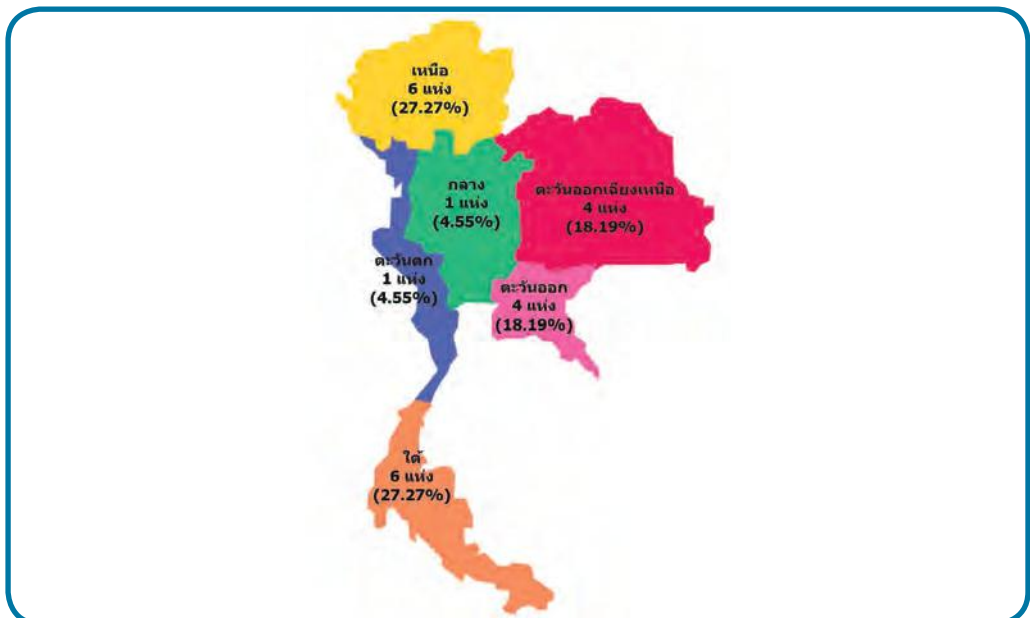
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) รวม 28 แห่ง ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม ศรีสะเกษ เลย สุรินทร์ และร้อยเอ็ด) จำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.14 ภาคเหนือ (จังหวัดแพร่ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และเชียงราย) จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ภาคกลาง (จังหวัดลพบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี และพิษณุโลก) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.86 ภาคใต้ (จังหวัดยะลา สตูล กระบี่ และสงขลา) จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.86 และภาคตะวันตก (จังหวัดเพชรบุรี) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.57 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) มากที่สุด แต่สัดส่วนมีความใกล้เคียงกับภาคเหนือ

แผนภาพที่ 8: จำนวน อปท. ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามภูมิภาค

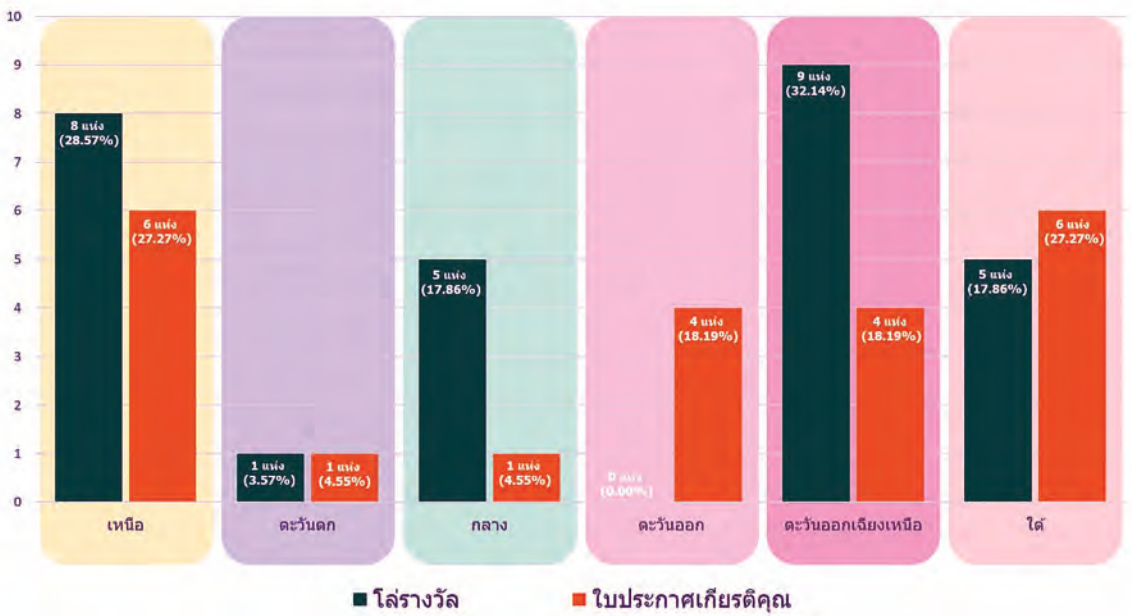
แผนภาพที่ 9: จำนวน อปท. ที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามภูมิภาค

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน รวม 22 แห่ง ตั้งอยู่ในภาคเหนือ (จังหวัดเชียงราย ลำพูน แพร่ และเชียงใหม่) จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.27 ภาคใต้ (จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัตตานี พังงา สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.27 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู ขอนแก่น และอุบลราชธานี) จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.19 ภาคตะวันออก (จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง) จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.19 ภาคตะวันตก (จังหวัดตาก) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 และภาคกลาง (จังหวัดพิษณุโลก) จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2566 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือและภาคใต้ได้รับใบประกาศเกียรติคุณมากที่สุด โดยมีสัดส่วนเท่ากัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หากพิจารณารางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) และใบประกาศเกียรติคุณร่วมกัน ในปี พ.ศ. 2566 นี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือได้รับรางวัลมากที่สุด

แผนภาพที่ 10: เปรียบเทียบจำนวน อปท. แต่ละภูมิภาคที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า และใบประกาศเกียรติคุณ ปี พ.ศ. 2566

หากจำแนกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตามภูมิภาคพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือได้รับรางวัลด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมมากที่สุด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับรางวัลด้านการเสริมสร้างเครือข่ายรัฐ เอกชน และประชาสังคมมากที่สุด

ตารางที่ 3 จำนวน อปท. แต่ละภูมิภาคที่ได้รับโล่รางวัลพระปกเกล้าในแต่ละด้าน ปี พ.ศ. 2566

รางวัลพระปกเกล้า	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันออก	ตะวันตก	ใต้	รวม
โปร่งใสมีส่วนร่วม	3	2	1	0	1	0	7
เครือข่าย	1	1	6	0	0	3	11
การลดความเหลื่อมล้ำ	4	2	2	0	0	2	10
รวม	8	5	9	0	1	5	28

หากจำแนกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตามภูมิภาคพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ได้รับรางวัลด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือได้รับรางวัลด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคมมากที่สุด และมี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้เพียงแห่งเดียวที่ได้รับรางวัลด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ตารางที่ 4 จำนวน อปท. แต่ละภูมิภาคที่ได้รับใบประกาศเกียรติคุณในแต่ละด้าน ปี พ.ศ. 2566

รางวัลพระปกเกล้า	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันออก	ตะวันตก	ใต้	รวม
โปร่งใสมีส่วนร่วม	1	0	0	0	0	4	5
เครือข่าย	5	1	4	4	1	1	16
การลดความเหลื่อมล้ำ	0	0	0	0	0	1	1
รวม	6	1	4	4	1	6	22

4. เจาะลึกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า)

4.1 สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน้าเก่าและหน้าใหม่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) รวม 28 แห่ง แบ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับโล่รางวัลพระปกเกล้าหรือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน้าเก่า จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 71.43 และไม่เคยได้รับโล่รางวัลพระปกเกล้าหรือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหน้าใหม่ จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ทั้งหมด

แผนภาพที่ 11: จำนวน อปท. หน้าเก่าและหน้าใหม่ที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ปี พ.ศ. 2566

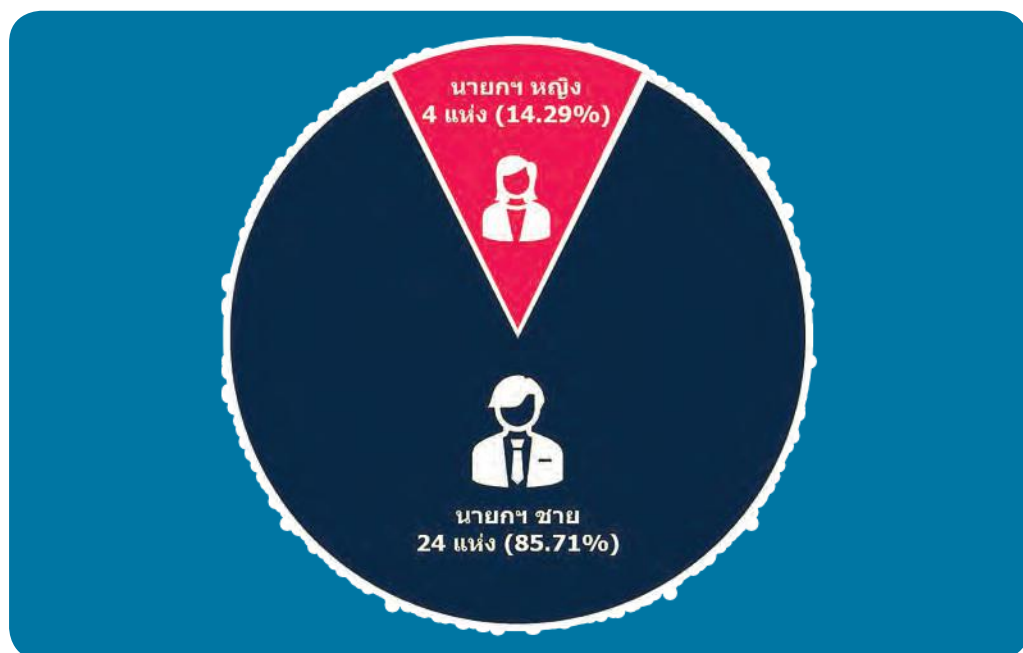
4.2 สัดส่วนผู้บริหารท้องถิ่นจำแนกตามเพศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) มีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบล) รวม 8 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 เพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า)

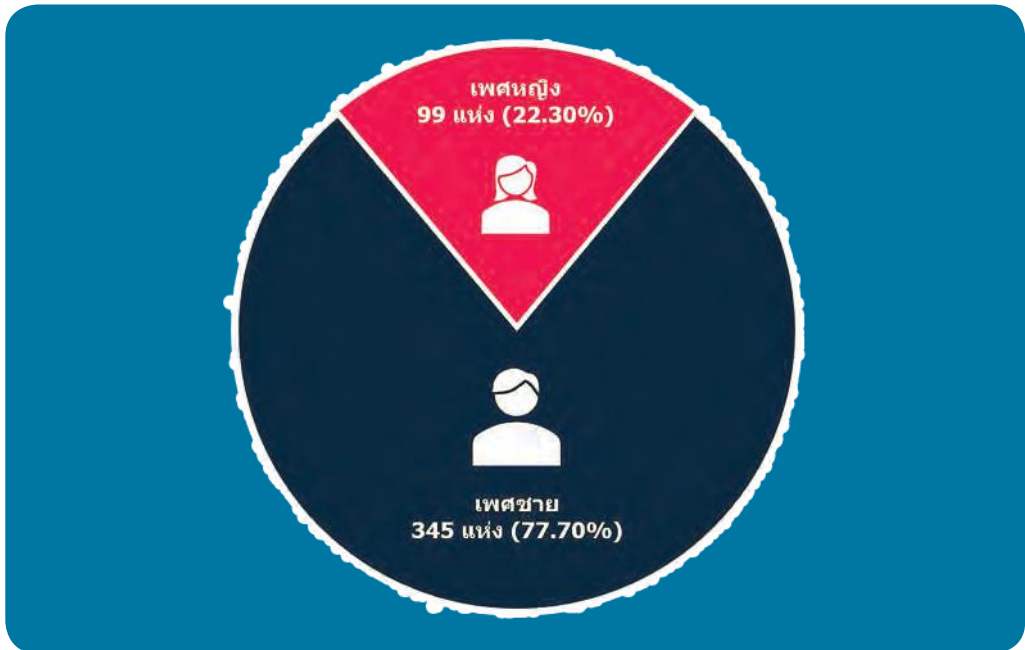
แผนภาพที่ 12: จำนวนผู้บริหารท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเพศ

4.3 สัดส่วนสมาชิกสภาท้องถิ่นจำแนกตามเพศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) มีสมาชิกสภาท้องถิ่น (สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลนคร สมาชิกสภาเทศบาลเมือง สมาชิกสภาเทศบาลตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล) รวม 444 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 เพศหญิง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า)

แผนภาพที่ 13: จำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเพศ

4.4 ขนาดพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ครอบคลุมพื้นที่ขนาดแตกต่างกันออกไป ตั้งแต่ 2.61 ตารางกิโลเมตร จนถึง 5,358 ตารางกิโลเมตร โดยสามารถจัดกลุ่มขนาดพื้นที่ตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ดังนี้

ตารางที่ 5 ขนาดพื้นที่ของ อปท. ที่ได้รางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า)
ปี พ.ศ. 2566

จำแนกตามประเภท อปท.		
ประเภท อปท.	จำนวน (แห่ง)	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	5,358
เทศบาลนคร	2	18.26 - 19.40
เทศบาลเมือง	10	6.00 - 36.66
เทศบาลตำบล	10	2.61 - 42.02
องค์การบริหารส่วนตำบล	5	12.14 - 210.00

4.5 จำนวนประชากร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) **ดูแล**
รับผิดชอบประชากรตั้งแต่ 2,534 คน จนถึง 838,628 คน โดยสามารถจัดกลุ่มจำนวน
ประชากรตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนประชากรของ อปท. ที่ได้รางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า)
ปี พ.ศ. 2566

จำแนกตามประเภท อปท.		
ประเภท อปท.	จำนวน (แห่ง)	ประชากร (คน)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	838,628
เทศบาลนคร	2	58,952 - 62,089
เทศบาลเมือง	10	10,233 - 46,356
เทศบาลตำบล	10	2,534 - 12,007
องค์การบริหารส่วนตำบล	5	5,972 - 11,780

4.6 รายได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) มีรายได้ (รวมเงินอุดหนุน) ในช่วงระหว่าง 27,382,505.18 บาท จนถึง 1,013,914,047.99 บาท โดยสามารถจัดกลุ่มรายได้ตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ดังนี้

ตารางที่ 7 รายได้ (รวมเงินอุดหนุน) ของ อปท. ที่ได้รางวัลพระปกเกล้า (โล่รางวัลพระปกเกล้า) ปี พ.ศ. 2566

จำแนกตามประเภท อปท.			
ประเภท อปท.	จำนวน (แห่ง)	รายได้รวมเงินอุดหนุน (บาท)	
		ต่ำสุด	สูงสุด
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	735,882,547.50	
เทศบาลนคร	2	732,097,077.24	1,013,914,047.99
เทศบาลเมือง	10	148,960,246.72	484,340,923.00
เทศบาลตำบล	10	38,463,894.86	123,623,155.25
องค์การบริหารส่วนตำบล	5	27,382,505.18	73,706,693.51

รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชน

- 1 เทศบาลเมืองเขาสามยอก
อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี
- 2 เทศบาลตำบลป่าเมต
อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
- 3 เทศบาลตำบลเกาะคา
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
- 4 เทศบาลตำบลทุ่งหิวช้าง
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
- 5 เทศบาลตำบลหน้าพระลาน
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
- 6 องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา
อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
- 7 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

เทศบาลเมืองเขาสามยอต

อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลเขาสามยอต อำเภอเมืองลพบุรี

จังหวัดลพบุรี 15000

โทรศัพท์ 036-776-205

โทรสาร 036-776-205

ประชากร

28,955 คน

(ชาย 15,780 คน หญิง 13,175 คน)

พื้นที่

32.5 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 34 ชุมชน)

รายได้

73,309,975.12 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินยืมจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

75,650,2710.60 บาท

คณะผู้บริหาร

นางสายใจ เลิศวิริยะประภา

นายกเทศมนตรีเมืองเขาสามยอต

นายสีทอง วงษ์ธรรมศักดิ์

ประธานสภาเทศบาลเมืองเขาสามยอต

นายสินชัย ขวัญเขียว

ปลัดเทศบาลเมืองเขาสามยอต

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 13 คน

หญิง จำนวน 5 คน

ที่มา : <https://khaosamyod.go.th/content/cate/2>

เทศบาลเมืองเขาสามยอต ครอบคลุมพื้นที่ 32.5 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 34 ชุมชน ประชากรตามทะเบียนบ้าน 28,955 คน ประชากรแฝงประมาณ 1,500 คน พื้นที่หน่วยทหาร 9 หน่วย โรงพยาบาลรัฐ 2 แห่ง วัด 9 แห่ง สำนักสงฆ์ 2 แห่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป ได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565 จำนวน 148,960,246.72 ล้านบาท จากที่ตั้งไว้ 150 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.31 ของงบประมาณที่ตั้งไว้ มีข้าราชการ 73 คน ลูกจ้าง 176 คน รวม 249 คน

ในการบริหารงาน เทศบาลเมืองเขาสามยอต ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ คุณภาพชีวิตที่ต้องผ่านเกณฑ์พื้นฐาน เศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับการพอยู่พอกิน สุขภาพที่เน้นการมีสุขภาวะที่ดี การศึกษาที่มุ่งเน้นมาตรฐานการศึกษา การบริการ และบริหารจัดการที่ทันสมัยและมีมาตรฐานระดับประเทศ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาว่า **“คุณภาพชีวิตดีทุกด้าน การบริการและการศึกษาพื้นฐานเป็นเลิศ”** ภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากร การบริหารเทศบาลเมืองเขาสามยอต จำเป็นต้องระดมสรรพกำลังและทรัพยากรจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการทั้งเป้าหมายและวิธีการ จึงได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ต้องสร้างความโปร่งใสในการทำงาน เพื่อให้เกิดความศรัทธาจากประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเมื่อเกิดศรัทธาก็จะนำมาซึ่งการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและประชาชนอย่างยั่งยืน

การสร้างความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม เทศบาลเมืองเขาสามยอต ได้พัฒนากระบวนการโดยเปลี่ยนจากการบังคับตามเกณฑ์มาเป็นวัฒนธรรมองค์การที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ทุกคนจะต้องปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสและสร้างการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการให้ทำโดยไม่ต้องมีคนบอก โดยเทศบาลมีช่องทางหลักที่จะประชาสัมพันธ์ ข้อมูลการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบหลักๆ รวม 9 ช่องทาง ได้แก่ เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ แอปพลิเคชันไลน์ เสียงตามสาย หอกระจายข่าว การประชุมประชาคม ประธานชุมชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสาธารณะ 2 สื่อ (เคเบิลทีวีและวิทยุ) การตรวจสอบจากภาคประชาชนผ่านการเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการทางสภา ตลอดจนการตรวจสอบของหน่วยงานจากภายนอก โดยได้คะแนน ITA ร้อยละ 98.19

ในส่วนของการสร้างการมีส่วนร่วม เทศบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ตั้งแต่กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการดำเนินงาน และร่วมเป็นเจ้าของ ในกระบวนการร่วมตัดสินใจในขั้นตอนรับฟังข้อมูล โดยได้มีการจัดทำประชาคมในทุกเดือน เพื่อรับทราบข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน จึงเป็นการทำประชาคมชุมชน จำนวน 34 ครั้ง และประชุมภาพรวมทุกเดือนรวม 12 ครั้ง

ในกระบวนการทำงาน ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนร่วม ดำเนินการตามแผนติดตามและประเมินผลปรับปรุงงานให้ดีขึ้นตามวงจรหลัก PDCA และที่มีความโดดเด่นที่ทางเทศบาลและพี่น้องประชาชนภาคภูมิใจในการดำเนินงาน ได้แก่ การติดตามประเมินผลด้วยระบบ CAR Score (Community Assisment Report) ซึ่งเป็นการประเมินผลระดับโครงการในหลายมิติ และ HGGO (Holistic Good Governance Organization) ซึ่งประเมินคะแนนธรรมาภิบาลระดับโครงการในหลักธรรมาภิบาลทั้ง 10 หลัก

จากการดำเนินการที่ผ่านมา เทศบาลเมืองเขาสามยอตได้ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เกณฑ์รางวัล PMQA ซึ่งเป็นเกณฑ์พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาประยุกต์ ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดระบบการทำงาน จึงมั่นใจว่าการดำเนินงานสร้างความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของเทศบาลจะมีความยั่งยืนต่อไปในอนาคต

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนของเทศบาลเมืองเขาสามยอต ได้แก่

โครงการประกวดชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ตามวิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองเขาสามยอตในอีก 4 ปีข้างหน้า ประชาชนจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีทุกด้าน ด้านการบริการ การศึกษาพื้นฐานเป็นเลิศ มุ่งเน้นให้ชุมชนเข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการสร้างสภาวะแวดล้อมให้ชุมชนอยู่ดีมีความสุข เป็นชุมชนน่าอยู่ มีการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมกับประชาชน ให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของคนในชุมชนให้เข้มแข็ง ยกระดับคุณภาพและวิถีชีวิตที่ดีมีความสุข ภายใต้ 5 องค์กรประกอบ ประกอบด้วย (1) ชุมชนดี (2) คนมีสุข (3) สิ่งแวดล้อมยั่งยืน (4) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ และพัฒนา (5) การบริหารจัดการชุมชนโดยการมีส่วนร่วม จึงเป็นที่มาของการจัดโครงการประกวดชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน อันเป็นนวัตกรรมส่งเสริมการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนตระหนักต่อการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่คุณภาพชีวิตที่ดี

สามารถสร้างศักยภาพของตนเองนำไปสู่การพัฒนาอาชีพพื้นฐาน ด้วยการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เกิดความเข้มแข็งของคนในชุมชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

โดยเทศบาลเมืองเขาสامยออด มีชุมชน 34 ชุมชน เป็นชุมชน กึ่งเมืองกึ่งชนบทและชุมชนทหาร 9 หน่วย บริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่าง มีคณะกรรมการชุมชนทำหน้าที่เป็นผู้นำร่วมดำเนินงานกับเทศบาลฯ ตามวิสัยทัศน์ **“คุณภาพชีวิตดีทุกด้าน การบริการและการศึกษาพื้นฐานเป็นเลิศ”** นโยบายการบริหารงานคือ การพัฒนามุ่งเน้นส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง ควบคู่การสร้างสภาวะแวดล้อมให้น่าอยู่ ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจรากฐานชุมชนให้เข้มแข็ง ยกกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข โดยสร้างกลไกการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เริ่มจากชุมชนคิด ชุมชนทำ ชุมชนร่วมรับผลประโยชน์ สามารถค้นหาศักยภาพนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ซึ่งเป็นการนำไปสู่การพัฒนาชุมชน ที่มีเป้าหมายชัดเจน โดยใช้ตัวชีวิตที่มีมาตรฐานมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา

การดำเนินได้บูรณาการจากประชาชนและหน่วยงานภาคีเครือข่ายปรึกษาหารือกันวางแผนชุมชน จัดงานประชุมในชุมชน ประชาคมเทศบาล หาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูล และร่วมสังเคราะห์ หรือหลักเกณฑ์การประเมินเพื่อเป็นแนวทางพัฒนา หลังจากนั้นได้ประชาสัมพันธ์ทุกช่องทางการสื่อสารให้ทราบอย่างโปร่งใสและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ แต่งตั้งคณะทำงานจากภาคีเครือข่ายมอบอำนาจให้ประเมินตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ระดับคะแนน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับทอง ระดับเงิน ระดับทองแดง ระดับชมเชย พิจารณาคะแนนตามบริบทของแต่ละชุมชนแข่งขันกับตัวเอง มีการลงพื้นที่ตรวจประเมินหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการดำเนินงาน มีชุมชนสมัครเข้าร่วมโครงการประกวดชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน 11 ชุมชน จำนวน 5,089 ครัวเรือน (ร้อยละ 32.35) ผลการประเมินมีชุมชนที่ผ่านการประเมินในระดับเหรียญทอง 3 ชุมชน เหรียญเงิน 3 ชุมชน ระดับเหรียญทองแดง 2 ชุมชน และระดับชมเชย 3 ชุมชน โดยมีเครือข่ายคณะกรรมการชุมชนทั้ง 34 ชุมชน 170 คน มีชุมชนต้นแบบการพัฒนา จำนวน 11 ชุมชน การประกวดชุมชนน่าอยู่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการขยะลดลง 1,977,995 บาทต่อปี (โดยลดลงจากปี 2564 จำนวน 59,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.85 ต่อปี) นอกจากนี้โครงการประกวดยังทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมจัดการปัญหาโดยชุมชน ด้วยความสามัคคี ตระหนักรู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เกิดสำนึกรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ เกิดการตั้งศักยภาพต่าง ๆ ในชุมชนให้เป็นที่ประจักษ์ เช่น มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา รวมกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน กลุ่มผู้สูงอายุ โรงเรียนผู้สูงอายุ 4 รุ่น 200 คน กลุ่มอาชีพตลาดออนไลน์ มีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 5-10 ต่อเดือน สภาเด็กและเยาวชนกลุ่มคนพิการ กลุ่มสตรี ศพค. อสม. และอื่น ๆ เป็นเครือข่ายครอบคลุม ทั้ง 34 ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

ในเรื่องความยั่งยืน โครงการประกวดทำให้ชุมชนที่เข้าร่วม 34 ชุมชน ได้รับประโยชน์ 12,719 ครั้งเรือน จากการได้รับรู้ ได้รับฟัง ได้ติดตาม ได้ตรวจสอบ ได้ทราบข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาชุมชนร่วมกับเทศบาล รางวัลที่ได้รับจากการประกวดไม่ได้อยู่ในรูปของเงิน แต่คนในชุมชนได้รับความภาคภูมิใจ เกิดความสุขและตระหนักในคุณค่าของตนเองในฐานะที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคม

โครงการชุมชนไร้ถัง

เทศบาลเมืองเขาสสามยอดมุ่งมั่นที่จะเป็นเมืองน่าอยู่ ปลอดภัย โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายใต้กิจกรรม 4R+1D¹ โดยในอดีตก่อนปี 2548 เขาสสามยอดบริหารจัดการขยะตามแนวคิดการรวบรวมขยะให้อยู่ร่วมกันเป็นที่ ก่อนนำไปกำจัดทิ้งฝัง หรือเผา ให้บริการในรูปแบบของการจัดหาถังขยะ และมอบให้ชุมชนหาที่ตั้งถัง เทศบาลจึงเกิดปัญหาด้านการจัดการ ทั้งค่าใช้จ่ายบริหารจัดการขยะภายในสำนักงานที่สูงขึ้น จากค่าจ้างคนงาน ค่าซ่อมรถขยะ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ทิ้งขยะ โดยเฉพาะค่าจัดซื้อถังขยะที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ปีละกว่าสี่แสนบาท และยังมีปัญหาการไม่มีสถานที่ทิ้งขยะ รวมถึงชุมชนเกียงกัน ไม่อยากมีถังขยะหน้าบ้าน และขยะในถังที่ส่งกลิ่นเหม็นเน่า การแก้ไขปัญหาที่วนเวียนไม่ยั่งยืน เพราะไม่ได้เกิดจากความต้องการของชุมชนแท้จริง เทศบาลเขาสสามยอดจึงสะท้อนปัญหาของชุมชน เป็นแนวทางการร่างแผนยุทธศาสตร์ชุมชนในปี 2549 และกระตุ้นให้ประชาชนรู้ปัญหา จุดประกายความคิดการแก้ปัญหามีส่วนร่วม ชุมชนเห็นด้วยและเริ่มปรับตัวคัดแยกขยะในครัวเรือน ทำสำเร็จโดยถังขยะส่วนกลางไม่จำเป็นอีกต่อไป ก็ส่งคืนให้เทศบาล และประกาศตัวเป็นชุมชนไร้ถัง จนครบ 34 ชุมชน 100% ในปี 2557 และจัดตั้งกองทุนขยะชุมชนเพื่อส่งเสริมการคัดแยกวัสดุที่มีมูลค่าออกจากขยะ ในปี 2559 ในขณะที่ชุมชนไร้ถังสำเร็จได้ด้วยความต้องการของประชาชน การมีความรู้การคัดแยกขยะที่ต้นทาง (ภาคครัวเรือน) พร้อมการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผลคือพบว่าปริมาณขยะรวมกำลังค่อย ๆ ลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 28.60 ตัน/วัน หรือ 0.98 กิโลกรัม/คน/วัน เหลือเพียง 15.11 ตัน/วัน หรือ 0.5 ก.ก./คน/วัน

จนกระทั่งในช่วงภาวะวิกฤติโรคระบาดโควิด 19 (ปี พ.ศ. 2562) ที่พลิกผันสถานการณ์จากหน้ามือเป็นหลังมือ การฟื้นคืนชีพของพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง ร้านกาแฟประกาศงดรับภาชนะใช้ซ้ำ ร้านอาหารถูกบังคับให้บริการแบบชื้อกลับบ้าน ประชาชนต้องอยู่แต่ในบ้าน การบริการสินค้าแบบเดลิเวอรี่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้นถึง 59.59 ตัน/วัน หรือ 2.06 ก.ก./คน/วัน ใน พ.ศ. 2565 โดยเทศบาลได้ลงพื้นที่พัฒนาองค์ความรู้ ด้านขยะและสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชนทั้ง 34 ชุมชน ผ่านโครงการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม โดยใช้หลักการ 4R 1D ส่งเสริมกิจกรรมกองทุนขยะชุมชน

¹ 4R+1D คือ 4D - Reduce ลดการใช้ Reuse การใช้ซ้ำ Recycle การนำกลับมาใช้ใหม่ Recover การเปลี่ยนเป็นพลังงาน และ 1D - Disposal คือ การกำจัดขยะใช้ไม่ได้ ขยะเป็นพิษ และขยะติดเชื้อ

ต่อเนื่อง มีการประชาสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการรณรงค์ให้ประชาชนแยกขยะครัวเรือน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการคัดแยกขยะเบื้องต้น และเทศบาลดำเนินงานด้านการจัดเก็บขยะอย่างจริงจัง มีการดูแลรถเก็บขยะอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดทำงบประมาณเพื่อซื้อรถจัดเก็บขยะให้เพียงพอไว้รองรับเรียนขยะตกค้าง

การดำเนินการตามแนวทาง 4R+1D ทำให้เทศบาลสามารถคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ ไปบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการทำให้ขยะบางประเภทลดลง ทั้งนี้เป็นการโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานชุมชนไร้ถังในระดับของความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมตัดสินใจ และเป็นผู้ร่วมรับผลประโยชน์สูงสุด ดังนี้

1. คัดแยกวัสดุอินทรีย์ นำกลับไปใช้ประโยชน์ในครัวเรือนเกือบ 100% จากการรณรงค์ฝังถังขยะเปียกลดโลกร้อน
2. คัดแยกวัสดุรีไซเคิล ฝากขายกับกองทุนขยะชุมชน และขายเองโดยตรงให้กับเอกชน เห็นได้จากการรับซื้อวัสดุรีไซเคิลในพื้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นอาชีพหลักของคนในชุมชน 19, 22 และ 23
3. ขยะเป็นพิษ และวัสดุพลังงาน ชุมชนรวบรวมส่งให้เทศบาลทุกวันที่ 15-16-17 ของทุกเดือนอย่างสม่ำเสมอ
4. ขยะติดเชื้อ ชุมชนคัดแยกและนำมาทิ้งที่ศูนย์บริการสาธารณสุข เพื่อส่งกำจัด ณ โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช
5. กองทุนขยะชุมชน บริหารจัดการโดยชุมชนตั้งแต่ปี 2559 ถึงปัจจุบัน มีสมาชิก 868 ราย รับฝากขยะสะสมทั้งสิ้น 4,333.39 ตัน คิดเป็นเงิน 3,336,029 บาท และสมาชิกได้รับเงินฌาปนกิจสงเคราะห์สะสมทั้งสิ้น 163 รายการ

โครงการดังกล่าวสร้างความยั่งยืนในอนาคต ด้วยการพัฒนาองค์ความรู้และรูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสม ทันสมัย ตามบริบทและ วิถีชีวิตของคนในชุมชนอยู่เสมอ จากความท้าทายของภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้น เราจึงเน้นส่งเสริมความเข้มแข็งของพลังประชาชนที่มีอยู่ ด้วยการให้ความรู้เชิงรุก แจ้งข่าวสารอย่างทันใจเพิ่มสมาชิกกองทุนขยะชุมชน สร้างพลัง soft power เพลงรณรงค์คัดแยกขยะ การเพิ่มช่องทางรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ที่หลากหลายพร้อมบริการ 24 ชั่วโมง และสนับสนุนทรัพยากรในการบริหารจัดการขยะของภาคครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนสามารถพัฒนาพื้นที่ของตนเองได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพ

ความโปร่งใส ประชาชนรับรู้ข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางแพนเพจเฟซบุ๊ก มีการกำหนด ตารางการจัดเก็บขยะ ปัญหาขัดข้องฉุกเฉินด้านขยะมีการแจ้งประกาศเสียงตามสาย สำหรับการติดต่อสอบถาม แจ้งข้อเสนอนะแจ้งเหตุด้านทรัพยากรธรรมชาติ จะได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ทาง Line “สาระ สาสุข” และทางโทรศัพท์ ตลอด 24 ชั่วโมง จึงกล่าวได้ว่าประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่การตัดสินใจคิดริเริ่มโครงการ จนถึงตัดสินใจ ในระหว่างการดำเนินงานชุมชนไร้ถัง มีส่วนร่วมในทรัพยากรทั้งการลงแรงคัดแยกขยะ การจัดหาถุงดำใส่ขยะ ผู้นำชุมชน และ อสม. อาสาเป็นผู้รวบรวมขยะอันตราย วัสดุพลังงาน และวัสดุรีไซเคิลนำส่งให้เทศบาลสม่าเสมอ ผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจะเป็นในด้าน ของสภาพแวดล้อมภายในชุมชนที่ดูสะอาดขึ้น ด้านรายรับ รายได้ อาจไม่ใช่เป้าหมายหลัก ของชุมชนไร้ถัง แต่ก็มีประชาชนบางส่วนสร้างรายได้จากการคัดแยกขยะ และยังร่วมใน การประเมินและติดตามผลสำเร็จด้านการจัดการขยะ โดยเทศบาลเก็บข้อมูลสอบถามในช่วงที่ มีการทำประชาคม และผู้มาติดต่อที่เทศบาล ให้บทบาทประชาชนในระดับเป็นผู้ตัดสินใจ ในการคัดเลือก ลงมติ ถึงวิธีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในครัวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละชุมชน เพื่อให้เทศบาลนำมาเป็นแนวทาง ดำเนินงานต่อไป

เทศบาลตำบลป่าเมต

อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลป่าเมต อำเภอเมืองแพร่
จังหวัดแพร่ 54000
โทรศัพท์ 054-626-982
โทรสาร 054-626-982 ต่อ 18

ประชากร

12,007 คน
(ชาย 5,596 คน หญิง 6,411 คน)

พื้นที่

60 ตารางกิโลเมตร
(ครอบคลุมจำนวน 15 หมู่บ้าน)

รายได้

81,096,956.68 บาท
(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

42,526,198.57 บาท

คณะผู้บริหาร

นายสุภวัฒน์ ศุภศิริ
นายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต
นายอดิเทพ ศรีทา
ประธานสภาเทศบาลตำบลป่าเมต
ว่าที่ร้อยตรีฤทธิเดช ศรีชุม
รองปลัดเทศบาลตำบลป่าเมต
รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบล

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 11 คน
หญิง จำนวน 1 คน

ที่มา: <https://www.pamat.go.th/index>

เทศบาลตำบลป่าเมต ตำบลป่าเมต เป็น 1 ใน 20 ตำบลของอำเภอเมืองแพร่ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดแพร่ไปทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 700 เมตร มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 60 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ป่าไม้ (ประมาณร้อยละ 69.50 ของพื้นที่ทั้งหมด) เป็นพื้นที่ราบ (ร้อยละ 30.50) สำหรับใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูก และเป็นที่อยู่อาศัย เทศบาลฯ ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าเมต ขึ้นเป็น “เทศบาลตำบลป่าเมต” ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2551

บริหารงานภายใต้แนวทางการพัฒนาคนที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ผู้บริหาร และทีมงานทำงานเชิงรุกขับเคลื่อนการดำเนินงานในรูปแบบการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกภาคส่วน มีการประชุม วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดำเนินงาน สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องและหลากหลายช่องทาง มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอก

ตลอดจนมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า **“คุณภาพชีวิตดี มีโครงสร้างพื้นฐานที่มั่นคง ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาเมืองน่าอยู่ เชิดชูธรรมาภิบาล ยึดหลักการเศรษฐกิจพอเพียง”** พร้อมทั้งจะพัฒนาพื้นที่อย่างรอบด้าน เพื่อตอบสนองความต้องการ

ของประชาชน

ในปีนี้เทศบาลฯ ได้รับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ : ITA ประจำปี พ.ศ. 2566 ประเภทเทศบาลตำบล ได้คะแนน 99.13 คะแนน เป็นอันดับที่ 7 ของจังหวัดแพร่ และเป็นอันดับที่ 80 ของประเทศ รวมทั้งท่านนายกเทศมนตรีตำบลป่าเมต (นายสุภวัฒน์ สุขศิริ) ยังได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานสันนิบาตจังหวัดแพร่ และประธานคณะกรรมการจัดการชลประทานโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่่น้ำยม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านความโปร่งใส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ของเทศบาลตำบลป่าเมต ได้แก่

โครงการปรับฟื้นคืนชีพลำห้วยผาคำ (ลำห้วยผาคำสร้างชีวิต)

ลำห้วยผาคำ ตั้งอยู่ในพื้นที่ของหมู่ที่ 11 ตำบลป่าเมต ลำห้วยผาคำเป็นส่วนหนึ่งของ อ่างผาคำ เป็นลำห้วยสำหรับกักเก็บน้ำและเป็นคลองส่งน้ำ จากอ่างผาคำสู่พื้นที่การเกษตร และระบายน้ำจากอ่างลงสู่แม่น้ำยม มีความยาวประมาณ 5-6 กิโลเมตร มีเนื้อที่ป่า ครอบคลุมประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร เก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรประมาณกว่า 3,000 ไร่ และใช้ประโยชน์สำหรับชะลอน้ำที่จะไหลเข้าสู่ชุมชน แต่อ่างผาคำเป็นอ่างขนาดเล็ก ตามโครงการพระราชดำริ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 มีความจุประมาณ 1 ล้านลูกบาศก์เมตร ปัจจุบันสามารถเก็บน้ำได้เพียง 15% เท่านั้น จึงทำให้ในฤดูแล้งขาดแคลนน้ำทำการเกษตร ส่วนฤดูฝนทำให้น้ำป่าไหลหลากท่วมหมู่บ้าน (มณีวรรณ) แทบทุกปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550

เป็นต้นมา จึงเปรียบลำห้วยผาคำ เป็นลำห้วยที่ตายแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ ซึ่งเป็นโจทย์สำคัญให้เทศบาลฯ นำคณะทุกภาคส่วนมาร่วมกันแก้ปัญหา และจัดประชุมประชาคมร่วมกับประชาชนในพื้นที่

เทศบาลฯ ได้เริ่มจัดทำประชาคมหมู่บ้าน (มณีวรรณ) ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 โดยที่ประชุมประชาคมได้นำเสนอให้มีการแก้ไขปัญหาน้ำไหลหลาก

ของลำห้วยผาคำที่ไหลผ่านหมู่บ้าน (มณีวรรณ) หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 11 โดยเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา 13 แนวทางในเบื้องต้น และเสนอความคิดว่าจะต้องมีการขุดลอกอ่างผาคำซึ่งเป็นอ่างที่สร้างมาขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2524 แต่ไม่มีการขุดลอกเลยทำให้ตื้นเขิน กักเก็บน้ำได้น้อย จึงทำให้น้ำล้นสปิลเวย์เร็วจากที่ฝนตกทุกครั้ง และให้มีการเบี่ยงเบนน้ำไม่ให้น้ำผ่านหมู่บ้าน เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ทั้งที่ระยะทางระหว่างหมู่บ้านกับอ่างเก็บน้ำห้วยผาคำห่างไกล 5-6 กิโลเมตร เพื่อให้ไหลลงสู่ลำห้วยย่อยและส่วนหนึ่งให้ไหลลงสู่คลองชลประทาน นอกจากนี้ที่ประชุมได้เสนอให้มีการกักเก็บน้ำในลำห้วยไว้เป็นตอน ๆ ไว้ใช้ และรื้อสิ่งกีดขวางในลำห้วยเพื่อให้ น้ำไหลคล่องขึ้น ตลอดจนซ่อมแซมฝายทุกตัวให้ใช้ได้ดีและกักเก็บน้ำเป็นระยะ ๆ โดยใช้ฝายซีเมนต์หรือฝายชอยซีเมนต์

จากการจัดทำประชาคมดังกล่าวจึงนำไปสู่การปฏิบัติบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้น ได้แก่ (1)ชลประทานแพร่ได้เสนอเข้าแผนการขุดลอกอ่างห้วยผาคำและซ่อมสปิลเวย์ และ (2) กรมการปกครองโดยอำเภอเมืองแพร่ได้เสนอเข้าแผนและของบประมาณในการซ่อมแซมฝาย มข.27 ในลำห้วยผาคำ และการรื้อขุดลอกได้มอบหมายให้ (3)องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ใช้เครื่องจักรกลในการขุดลอกตลอดทั้งชลประทานแพร่ และนัดหมาย (4) ประชาชนในการรื้อลอกสิ่งกีดขวางทางน้ำ รวมถึงเครือข่ายต่าง ๆ เช่น หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ฝายปกครอง ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ บ้าน วัด โรงเรียน ช่วยกันสร้างฝายชะลอน้ำเพื่อชะลอการไหลของน้ำจำนวน 25 ตัว ที่จะไหลลงสู่อ่างผาคำ

กลไกการมีส่วนร่วม เทศบาลฯ ได้ใช้หลักการเข้าถึงปัญหา การรับฟังปัญหาจากการจัดประชุมประชาคม การเสวนา และการประสานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนโดยเปิดช่องทางการรับรู้ปัญหาจากการร้องเรียน ผ่านระบบต่าง ๆ ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ โทรศัพท์ เว็บไซต์ของเทศบาล และนำปัญหาสู่เวทีเสวนาในพื้นที่ที่พบปัญหาเรื่องนั้น ๆ จากนั้นในเรื่องที่จะแก้ไขปัญหานั้นจะนำเรื่องเข้าสู่การประชาคม พร้อมทั้งรับฟังปัญหาเพิ่มเติม หาแนวทางการแก้ไขที่ดีที่สุด ทำให้ประหยัดงบประมาณ แรงงาน และใช้ต้นทุนของในชุมชนเอง อีกทั้งเทศบาลฯ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมและประสานงานตามวิธีการ 4 แชร์ ประกอบด้วย แชร์งบประมาณ แชร์เครื่องมือเครื่องจักร แชร์แรงงาน และแชร์การบริหารจัดการ

1. แชร์งบประมาณ

- ซ่อมแซมฝาย มข.27 เพื่อชะลอน้ำให้ไหลช้าลงและกักเก็บน้ำ งบประมาณ 397,800 บาท (สนับสนุนโดยปกครองอำเภอเมืองแพร่)
- จัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง สนับสนุนเครื่องกล งบประมาณ 168,204.50 บาท (สนับสนุนโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และชลประทานแพร่)
- ปรับปรุงสปิลเวย์ งบประมาณ 5,000,000 บาท (สนับสนุนโดยชลประทานแพร่)
- ขุดลอกลำเหมืองไส้ไก่ เพื่อเปิดกระจายร่องน้ำให้มากขึ้น งบประมาณ 307,700 บาท (สนับสนุนโดยเทศบาลตำบลป่าเมต)
- วางท่อระบายน้ำ งบประมาณ 305,500 บาท (สนับสนุนโดยเทศบาลตำบลป่าเมต)
- จัดซื้อปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ทำฝายซอยซีเมนต์ เพื่อกักเก็บน้ำให้เป็นปงบริเวณกลางลำห้วยก่อนเข้าชุมชน งบประมาณ 119,200 บาท (สนับสนุนโดยเทศบาลตำบลป่าเมต)

2. แชร์เครื่องมือเครื่องจักร

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ สนับสนุนเครื่องจักรกล รถแบคโฮ สำหรับขุดลอกลำห้วยผาค่าช่วงปลายน้ำใกล้หมู่บ้าน
- ชลประทานแพร่ สนับสนุนเครื่องจักรกล รถแบคโฮ สำหรับขุดลอกลำห้วยผาค่าช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ขุดลอกลำเหมืองชลประทานซอย 13-18

3. แשר์แรงงาน

- ปลอ่ยปลาลงอ่างผาค่า โดยแรงงานภาคีเครือช่าย
- ปลุกป่าเหนืออ่างผาค่า โดยแรงงานภาคีเครือช่าย
- สร่างฝายแม้วเหนือผาค่า โดยแรงงานภาคีเครือช่าย
- แม้วถางวัชพืช เก็บวัชพืช เศษวัสดูกค่าง โดยแรงงานภาคีเครือช่าย และภาคประชาชน

4. แשר์การบริหารจัดการ

- ปกครองอ่าเภอเมืองแพร์ จัดทำโครงการอ่าเภอน่าร่อง “บ่าบัตทุกซ์ บ่ารุงสุข” ในช่วงปี 2565 ในล่ำห้วยผาค่า
- ประชุมการแก้ไขปัญหาล่ำห้วยผาค่าเฉพาะจุด โดยฝ่ายปกครองท้องถิ่น
- เทศบาลตำบลป่าแมต จัดประชุมประชาคมภาคีเครือช่ายที่เกี่ยวข้อง และประชาชนแจ้งสถิติการเกิดน้ำท่วม ปัญหา และแนวทางป้องกันแก้ไขในเวทีเสวนาของชุมชนหมู่บ้าน (มณีวรรณ)
- เทศบาลตำบลป่าแมต เป็นเจ้าภาพในการดำเนินการโครงการปรับพื้นคินซีพล่ำห้วยผาค่า ประสานและนำประชาชน รวมถึงภาคีเครือช่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงมือดำเนินการ

ผลการดำเนินงานตั้งแต่การจัดประชาคม การเสวนา และการปฏิบัติตามแผนระยะสั้นนี้ส่งผลให้เกิดความสำเร็จระดับหนึ่ง ทำให้น้ำท่วมลดน้อยลง จากน้ำท่วมช่งนานหลายวัน ทำให้หลากเพียงระยะสั้น ๆ ไม่ก่ชัวโมง และทำให้การเก็บน้ำในพื้นที่เอาไวใช้ในฤดูแล้งได้หลายแห่ง เช่น น้ำหน้าฝาย น้ำในสระ น้ำในบง น้ำในล่ำห้วย มีใช้ในการเกษตรได้ระดับหนึ่ง และมีสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้น ตลอดจนสัตว์อื่น ๆ ได้ใช้ประโยชน์จากน้ำที่กักเก็บไว้ และจากความทำหายของพื้นที่ที่เกิดขึ้นทั้งภัยแล้งและอุทกภัย ทุกวันนี้สามารถแก้ไขปัญหได้อย่างตรงจุดและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคีเครือช่ายในพื้นที่ และประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทำล่ำห้วยผาค่าทุกวันนี้ไม่ใช้ล่ำห้วยที่ตายแล้วอย่างเมื่อก่อน แต่เป็นล่ำห้วยที่สร้างรอยยิ้มและสร้างชีวิตใหม่ให้กับคนตำบลป่าแมตอย่างที่เราเรียกได้เต็มปากว่า “ล่ำห้วยผาค่าสร้างชีวิต”

โครงการศูนย์บูรณาการการช่วยเหลือทางสังคมตำบลป่าเมต

จากปัญหาของชุมชนที่มีการพัฒนาและความเจริญทำให้สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวมเปลี่ยนไปจากครอบครัวใหญ่ที่อยู่ร่วมกัน (ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ ลูก หลาน) กลายเป็นครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก) หรือบางครอบครัวเหลือแต่ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส อาศัยอยู่เพียงลำพัง ประกอบกับเทศบาล เป็นชุมชน ที่มีพื้นที่ติดกับตัวจังหวัด มีสภาพความเป็นอยู่แบบกึ่งชุมชนเมือง มีโรงงานอุตสาหกรรม แรงงานต่างด้าว ชุมชนบ้านเอื้ออาทร และตำบลป่าเมตได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยมีผู้สูงอายุ จำนวน 2,811 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.43) คนพิการ จำนวน 513 คน และผู้ป่วยติดเตียง จำนวน 30 คน

จากสภาพปัญหาและความซับซ้อนของสังคม ประกอบกับคณะกรรมการที่ได้รับ การแต่งตั้งตามระเบียบกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ ทั้ง 4 ศูนย์ฯ ได้แก่

1. ศูนย์ช่วยเหลือทางสังคมตำบลป่าเมต
2. ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลป่าเมต
3. ศูนย์บริการคนพิการตำบลป่าเมต และ
4. ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ ผู้สูงอายุตำบลป่าเมต

ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ชุมชน ได้อย่างทั่วถึง เนื่องด้วยกลไกต่าง ๆ ของแต่ละศูนย์แยกกันอยู่อย่างกระจัดกระจาย และขาดการประสานงานอย่างเบ็ดเสร็จ ดังนั้น เทศบาลตำบลป่าเมต จึงได้จัดตั้ง **“ศูนย์บูรณาการการช่วยเหลือทางสังคมตำบลป่าเมต”** ขึ้น

ศูนย์บูรณาการการช่วยเหลือทางสังคมตำบลป่าเมตทำหน้าที่ช่วยเหลือ สนับสนุน และกลั่นกรองผู้ที่มาใช้บริการ ส่งต่อให้แก่คณะกรรมการของศูนย์ต่าง ๆ ถือเป็นกลไก ในการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน คำนึงถึงองค์รวม ของปัญหา ซึ่งในการจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจขึ้นนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยให้เป็น จุดบริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service) รวมงานทั้ง 4 ศูนย์ฯ มาไว้ที่ จุดเดียวกัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาใช้บริการ ผ่านกลไกการขับเคลื่อน เชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาแบบองค์รวม และลดขั้นตอนการทำงานที่จะเกิดขึ้น

ศูนย์บูรณาการการช่วยเหลือทางสังคมฯ ดำเนินงานโดยวินิจฉัยตามประเภทของผู้มา ใช้บริการ เช่น ผู้สูงอายุที่พิการ ประสบปัญหาอาศัยอยู่คนเดียวลำพัง มีรายได้ไม่เพียงพอ แก่การครองชีพ และสภาพที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมและปลอดภัย ต่อมาคณะกรรมการ ทั้ง 4 ศูนย์ฯ จะร่วมวินิจฉัยและแยกแยะปัญหา เพื่อเลือกแนวทางการให้การช่วยเหลือว่า เป็นไปในแนวทางใด เมื่อเลือกแนวทางได้แล้วคณะกรรมการศูนย์บูรณาการการช่วยเหลือทาง สังคมฯ จะดำเนินการพิจารณาให้การช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ ตามกระบวนการในวิธีการ นั้น ๆ โดยยึดหลักการการทำงานที่เรียกว่า 3 ก. ของเทศบาลตำบลป่าเมต

ก ที่ 1. กรรมการ

เป็นการมีส่วนร่วมของการปฏิบัติงานจากภาคีเครือข่ายในรูปแบบคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- คณะกรรมการศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบลป่าเมต
- คณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัวในตำบลป่าเมต
- คณะกรรมการศูนย์บริการคนพิการตำบลป่าเมต
- คณะกรรมการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลป่าเมต

ก ที่ 2. กองทุน

เป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาเป็นปัจจัยการบริหารจัดการร่วมกัน ได้แก่

- **คน** ประกอบไปด้วย เครือข่ายต่าง ๆ ผู้นำหมู่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) Caregiver (CG) และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ตำรวจชุมชน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มูลนิธิ ฯลฯ
- **งบประมาณ** เป็นการจัดหางบประมาณจากหลายภาคส่วน เพื่อให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเกษตรกร ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพ สภาองค์กรชุมชน มูลนิธิ ฯลฯ
- **วัสดุ/สิ่งของ** มาจากการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ หรือการขอมบุญ อาทิ วัสดุก่อสร้าง รถโยก รถเข็น ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ อาหารสำหรับการดำเนินโครงการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ
- **การบริหารจัดการ** เป็นการนำปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น คน งบประมาณ วัสดุ สิ่งของ มาบริหารจัดการร่วมกัน ภายใต้บริบทของแต่ละแผนงานโครงการ

ก ที่ 3. การปฏิบัติ

- ประกอบด้วย ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานในรูปแบบการมีส่วนร่วมในลักษณะการบูรณาการ (คน งบประมาณ บริหารจัดการ)

ทั้งนี้ การดำเนินงานในทุกขั้นตอนจะมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และทำความเข้าใจกับผู้ประสบปัญหา ครอบครัว สังคม ชุมชน เพื่อร่วมกันในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาให้ผู้ประสบปัญหาทางสังคม สามารถกลับเข้าทำกิจกรรมร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุขตลอดจนเทศบาล ได้ขับเคลื่อนการทำงานผ่านศูนย์บริการคนพิการ โรงเรียนผู้สูงอายุ และกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้าน ชุมชน ในรูปแบบการร่วมอบรม ร่วมฝึกอาชีพ กิจกรรมจิตอาสา จนสามารถทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างงาน สร้างอาชีพ นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และสร้างสังคมที่น่าอยู่ ที่มีความรักและความเอื้ออาทร ก่อให้เกิดความเข้าใจ ทั้งผู้ให้และผู้รับที่สามารถแก้ไขปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ในชุมชนได้รวดเร็ว เป็นธรรมชาติ และยั่งยืน ทำให้ผู้ได้รับการช่วยเหลือรู้สึกมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

ความสำเร็จของการดำเนินงาน ทำให้มีการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม จำนวน 4 ราย, มีกลุ่มอาชีพ จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ผู้สูงอายุตำบลป่าเมต และกลุ่มปักผ้าด้วยมือ, มีการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่ไม่ผ่านเกณฑ์ด้านที่อยู่อาศัยตามระบบบริหารจัดการ (TPMAP) จำนวน 2 หลัง, มีโรงเรียนผู้สูงอายุ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลป่าเมต และได้ขยายเพิ่มเติมอีก 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนผู้สูงวัยสองแคว, มีการขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยที่ยากไร้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ เพื่อเป็นค่าพาหนะ จำนวน 8 ราย ๆ ละ 3 ครั้งต่อปี, มีการขอรับเงินสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาทางสังคมจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแพร่ รายละ 1,000 บาท จำนวน 7 ราย รายละ 2,000 บาท จำนวน 2 ราย รายละ 3,000 บาท จำนวน 2 ราย, มีการขอรับเงินสงเคราะห์ครอบครัวเด็กพิการจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแพร่ จำนวน 7 ราย รายละ 1,000 บาท

โครงการกีฬาฟุตบอลประเพณีตำบลป่าเมต

โครงการกีฬาฟุตบอลประเพณีตำบลป่าเมต ริเริ่มมาจากแนวนโยบายของผู้บริหารที่มีความห่วงใยในเรื่องสุขภาพของประชาชน รวมถึงต้องการลดปัญหายาเสพติดและการทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชน ประกอบกับเดิมทีโรงเรียนในเขตพื้นที่ตำบลป่าเมต ได้แก่ โรงเรียนบ้านน้ำโค้ง โรงเรียนบ้านน้ำขำ โรงเรียนบ้านสองแคว โรงเรียนบ้านสุพรรณ โรงเรียนบ้านมณีวรรณ และโรงเรียนบ้านหนองใหม่ ได้จัดการแข่งขันกีฬาขึ้นบ่อยครั้ง เพื่อให้เด็กห่างไกลจากยาเสพติด เชื่อมความสัมพันธ์ความเป็นเพื่อนระหว่างกัน แต่ต่อมาโรงเรียนต่าง ๆ ได้ทยอยปิดตัวลง จึงทำให้เด็กและเยาวชนแยกย้ายกันไปเรียนที่อื่น ส่งผลทำให้ความสัมพันธ์ห่างเหิน ไม่รู้จักกันแม้ว่าจะอยู่ตำบลเดียวกัน

ดังนั้น เทศบาลฯ จึงจัดให้มีการประชุมประชาคมของตำบลป่าเมต โดยประชาชนเห็นชอบร่วมกันที่จะดำเนินการแข่งขันกีฬา เพื่อดึงความสนใจจากเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลจากยาเสพติด และลดปัญหาทะเลาะวิวาท จึงเป็นที่มาของ **“โครงการแข่งขันกีฬาฟุตบอลประเพณีตำบลป่าเมต” (กีฬาฟุตบอลตำบลป่าเมตคัพ)** ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา โดยโครงการดังกล่าวมุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน ประชาชนในพื้นที่ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลจากยาเสพติด มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตดี ช่วยลดช่องว่างระหว่างวัย รวมทั้งเพื่อให้เด็กและเยาวชนในหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ตำบลป่าเมต ได้กระชับความสัมพันธ์ และเป็นการส่งเสริม พัฒนาทักษะ เทคนิคในการเล่นกีฬาของเด็กและเยาวชนไปสู่ความเป็นเลิศ

การดำเนินการจัดโครงการดังกล่าว เทศบาลฯ ยึดหลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตรวจสอบได้ คือ เปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้นำชุมชน หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกันวางแผนงานโครงการ และดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสานสัมพันธ์อันดีระหว่างภาครัฐและประชาชน สร้างโอกาสเรียนรู้ ทำความเข้าใจในประเด็นนโยบายของผู้บริหาร ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การตัดสินใจ การวางแผน ปรัชญาหารือร่วมกัน การรับผลประโยชน์ และการติดตามประเมินผล เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุด และมีผลกระทบเชิงลบน้อยที่สุด

ผลจากการดำเนินงานโครงการกีฬาฟุตบอลประเพณีตำบลป่าเมต สามารถทำให้เด็กและเยาวชน ประชาชนตำบลป่าเมต ได้ต่อยอดในการพัฒนาความสามารถทางการกีฬา สามารถเข้าร่วมแข่งขันกีฬาร่วมกับตำบลอื่น ทั้งระดับอำเภอ และระดับจังหวัด จนคว้า

ชัยชนะมาให้กับทีมสร้างความภาคภูมิใจให้กับเด็กและเยาวชน และประชาชน ตลอดจนสร้างชื่อเสียงให้กับตำบลป่าเมตเป็นอย่างมาก

ความสำเร็จของโครงการจะเกิดขึ้นไม่ได้หากขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำหมู่บ้าน หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้การดำเนินงานของโครงการประสบผลสำเร็จ มีความโปร่งใสในการดำเนินงานโดยไม่ต้องมีการตรวจสอบ เพราะทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกันตั้งแต่กระบวนการวางแผนงานจนจบสิ้นโครงการ เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน ดังที่โครงการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี เป็นระยะเวลากว่า 17 ปี จนถึงปัจจุบัน

โครงการดังกล่าวยังจุดประกาย ความสนใจในด้านกีฬาให้กับประชาชน ทุกเพศทุกวัย ที่สนใจในการเล่นกีฬา ประเภทต่าง ๆ โดยเทศบาลฯ เปิดโอกาสให้นำเสนอข้อคิดเห็นและความสนใจในด้านกีฬาผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ทั้งทางเพจเทศบาล เฟซบุ๊ก โทรศัพท์ ไลน์ การประชุม ประชาคมทุกระดับ หรือติดต่อโดยตรงกับผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล เพื่อให้เทศบาลฯ ทราบและดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจได้ ซึ่งในปีที่ผ่านมาเทศบาลฯ ดำเนินการต่อยอดในการจัดการแข่งขันจากกีฬาฟุตบอลให้มีกีฬาประเภทอื่น ๆ ขึ้น เช่น กีฬาวิ่งมินิมารารอน กีฬาเปตอง กีฬาแชร์บอล ซึ่งเป็นอีกทางเลือกในการเล่นกีฬาให้กับประชาชน และยังแสดงให้เห็นถึงการตอบโจทยความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

เทศบาลตำบลเกาะคา

อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลศาลา อำเภอเกาะคา

จังหวัดลำปาง 52130

โทรศัพท์ 054-281-066 ต่อ 12

โทรสาร 054-282-402

ประชากร

4,454 คน

(ชาย 2,058 คน หญิง 2,396 คน)

พื้นที่

4.74 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 7 หมู่บ้าน)

รายได้

30,074,700.65 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

25,028,855.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นางสาวเพ็ญภักดิ์ รัตนคำฟู

นายกเทศมนตรีตำบลเกาะคา

นายมนู ใจงาม

ประธานสภาเทศบาลตำบลเกาะคา

นายวุฒิกร พิฉอมบุตร

ปลัดเทศบาลตำบลเกาะคา

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 5 คน

หญิง จำนวน 7 คน

ที่มา: <https://www.kohkha.go.th/public/>

เทศบาลตำบลเกาะคา เป็นเทศบาลที่มีพื้นที่ขนาดเล็กและเป็นชุมชนชนบทที่ได้รับการขยายตัวของเมืองใหญ่เข้ามาในพื้นที่แบบก้าวกระโดด เห็นได้จากการสร้างอาคารพาณิชย์ ธุรกิจใหม่หลายประเภท ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขายรับจ้าง เป็นหลัก วิสัยทัศน์สำคัญที่เทศบาลยึดมั่นมามากกว่าสองทศวรรษ คือ การมุ่งพัฒนาให้เกาะคาเป็นเมืองน่าอยู่ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจดี การคมนาคมสะดวก การบริหาร การเมือง โปร่งใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อมพร้อมส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมเอื้ออาทรและชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวอยู่ภายใต้

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ด้วยการกำหนดเป้าหมายเดียวกัน คือทำให้เมืองเกะคาน่าอยู่สำหรับทุกคนและผู้มาเยือนมีความประทับใจต่อความน่าอยู่ในมิติต่าง ๆ

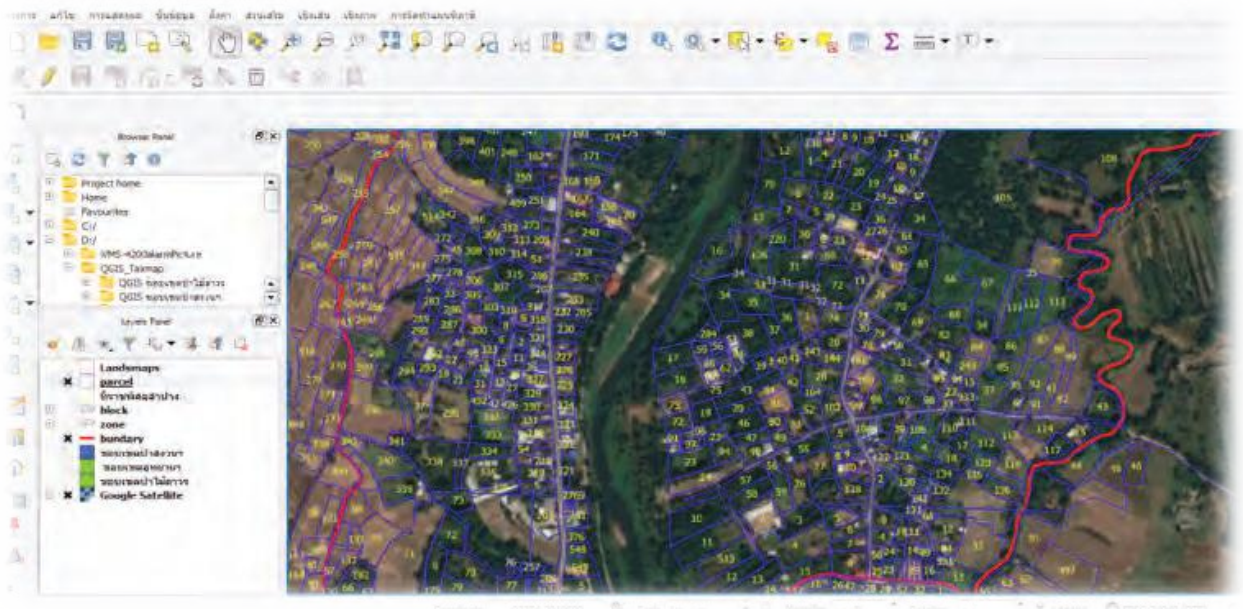
สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านความโปร่งใส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ของเทศบาลตำบลเกะคา ได้แก่

โครงการจัดทำโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและโปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ประจำปีงบประมาณ 2565

โครงการดังกล่าวเกิดขึ้นจากการขยายตัวของเศรษฐกิจในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีธุรกิจใหม่และหลากหลาย รวมทั้งมีรายละเอียดในการใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อครบรอบปีตามประมวลพระราชบัญญัติที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พ.ศ. 2562 เทศบาลต้องดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ การค้างชำระภาษีของประชาชนที่และไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ทั้งหมด นอกจากนี้ เทศบาลจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผนที่การชำระภาษี การคัดข้อมูล การสำรวจข้อมูลภาคสนาม เพื่อนำข้อมูลมาบันทึกลงระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนสิน (LTAX3000 V.4) และ โปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS) เพื่อนำมาใช้ตรวจสอบและ ทบทวนการจัดเก็บภาษี ซึ่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีทั้งหมดยังมีการเก็บ ในรูปแบบเอกสาร ไม่ใช่ในรูปแบบดิจิทัลจึงยากต่อการค้นหาและไม่สามารถปรับปรุงข้อมูล ให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย นอกจากนี้ การขาดแคลนบุคลากรในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ทำให้ข้อมูลภาษีที่ต้องชำระให้กับเทศบาลในแต่ละปีไม่ตรงกับความเป็นจริง ล่าช้าและใช้เวลานานในการตรวจสอบ ในเบื้องต้น แก้ไขปัญหาไปพลางก่อน ด้วยการขอความร่วมมือจาก ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกสภาให้ช่วยตรวจสอบและพูดคุยกับประชาชนผู้ค้างชำระภาษีบางส่วน โดยให้รีบดำเนินการชำระเงินแก่เทศบาลเนื่องจากเป็นผู้ใกล้ชิดและรู้จักกับประชาชน ผู้ค้างชำระภาษี ทางเทศบาลตำบลเกาะคาจึงขอให้ช่วยเป็นตัวกลางในการแจ้งเรื่องการค้าง ภาษี ซึ่งบางครั้งการแจ้งเตือนอาจทำให้เกิดความไม่พึงพอใจและอับอายแก่ประชาชน

ดังนั้น เทศบาลตำบลเกาะคา จึงนำปัญหาเหล่านี้เข้าสู่เวทีช่วงผญาที่จัดขึ้นร่วมกับประชาชนเพื่อหาทางออกร่วมกัน และถือโอกาสให้เทศบาลได้ชี้แจงทำความเข้าใจถึงหน้าที่ของประชาชนที่ต้องชำระภาษีเพื่อนำเงินรายได้ไปใช้ในการพัฒนาเทศบาล ซึ่งผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากเงินภาษี ก็คือประชาชนในตำบลเกาะคาในท้ายที่สุด จึงร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันคิดหาทางแก้ไขปัญหาที่ไม่มุ่งแต่การเก็บภาษีเพียงอย่างเดียวให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความเต็มใจ ถูกต้องตามหลักกฎหมาย สร้างความรู้สึกไว้วางใจกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการด้านภาษี และเชื่อมั่นในข้อมูลที่นำมาคำนวณภาษีเกิดความพึงพอใจร่วมกันระหว่างฝ่ายเทศบาลและฝ่ายประชาชนผู้ชำระภาษี นอกจากนี้เทศบาลตำบลเกาะคาได้ดำเนินการคู่ขนานด้วยการจ้างบุคลากรเพื่อเข้ามาสำรวจข้อมูลและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันโดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้ครบ 100% และสะดวกรวดเร็ว
2. จัดเก็บฐานข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริง สร้างความโปร่งใสในการทำงาน พร้อมทั้งให้ประชาชนตรวจสอบและบันทึกข้อมูลอย่างชัดเจน
3. เป็นฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาเทศบาลในการยกระดับการบริการสาธารณะด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ โครงการดังกล่าว จึงทำให้เทศบาลตำบลเกาะคาสามารถจัดเก็บภาษีได้ครบทุกราย 100% โดยมีกระบวนการดำเนินการสำคัญ 2 ทาง ดังนี้

การสร้างการมีส่วนร่วมภายใน ด้วยการ

1. นำข้อมูลรูปแบบที่ดินที่ได้จากกรมที่ดินบันทึกลงในโปรแกรมแผนที่ภาษีและจัดทำแผนที่แม่บท
2. ดำเนินการแต่งตั้งพนักงานสำรวจและประกาศกำหนดระยะเวลาสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
3. ทบทวนและจัดทำกรสำรวจข้อมูลที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาคสนามในเขตเทศบาลให้เป็นปัจจุบัน
4. จัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและนำเข้าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเข้าโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

5. ประกาศบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ประชาชนตรวจสอบเพื่อขอแก้ไขข้อมูลหากพบความผิดพลาด

6. ประกาศราคาประเมินและอัตราภาษีที่จัดเก็บให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบล่วงหน้าและกำหนดวันที่ในการชำระภาษี

วิธีการสร้างการมีส่วนร่วมภายนอก

ซึ่งเป็นจุดเด่นของนวัตกรรมโครงการดังกล่าว คือ

1. สร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นให้กับผู้ชำระภาษี โดยวิธีการ

1.1 ลงสำรวจพื้นที่หน้างานและพูดคุยสร้างความเข้าใจตอบคำถามที่เกิดขึ้นแก่ประชาชน เพื่อชี้แจงการทำให้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อันเป็นการลดความขัดแย้งระหว่างเทศบาลกับประชาชน และดำเนินการให้ข้อมูลที่ถูกต้องเมื่อพบปัญหาที่เสนอแนวทางแก้ไขให้ประชาชนทันที

1.2 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำด้านการจัดเก็บภาษีอย่างละเอียดทุกขั้นตอน โดยคำนวณภาษีเบื้องต้นให้ประชาชนทราบทันทีเพื่อรู้ถึงวิธีการคำนวณภาษี เปรียบเทียบ ยกตัวอย่างการประเมินภาษีแต่ละประเภท ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในลักษณะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้เสียภาษีน้อยลงหรือได้รับการยกเว้นภาษีในปีต่อไป

1.3 พนักงานเทศบาลทำหน้าที่เป็นโค้ชที่ปรึกษาให้แก่ประชาชน เพื่อแนะนำการคิดคำนวณภาษีป้ายก่อนติดตั้ง โดยยกตัวอย่างวิธีทำป้ายร้านให้ประหยัดและเสียภาษีน้อยที่สุดเพื่อจะได้ไม่ต้องชำระค่าภาษีจำนวนมาก

2. อำนวยความสะดวกด้วยการสร้างกระบวนการชำระภาษีให้สะดวกและง่ายมากที่สุด

2.1 เพิ่มช่องทางการชำระภาษีให้มีหลากหลายช่องทางเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการชำระภาษี ได้แก่ จัดทำคิวอาร์โค้ดในการชำระเงิน ช่องทางไลน์จัดเก็บรายได้เพื่อรับคำปรึกษาเกี่ยวกับภาษีและเรื่องอื่น ๆ เช่น แจ้งเปลี่ยนแปลงเจ้าของกรรมสิทธิ์ แจ้งเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน แจ้งเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์สิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งการออกให้บริการนอกพื้นที่ตามโครงการให้บริการจัดเก็บภาษีเคลื่อนที่ในทุกหมู่บ้านในการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

2.2 การผ่อนชำระภาษีเพื่อเป็นการบรรเทาภาระให้แก่ประชาชนที่ต้องเสียภาษีค่อนข้างสูง โดยผ่อนชำระภาษีได้ตามแบบวิถีชาวบ้านในชุมชน เช่น ผ่อนเป็นรายวัน รายอาทิตย์และรายเดือน ตามความประสงค์ของประชาชนผู้ชำระภาษี

2.3 ออกให้บริการรวบรวม ทั้งเรื่องการรับชำระภาษีและค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยถึงหน้าบ้านของประชาชนเพื่ออำนวยความสะดวกเป็นประจำทุกเดือน

ผลสำเร็จของโครงการ คือ จากผลการดำเนินงานเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนี้

ผลการดำเนินงานเชิงปริมาณ วัดจากจำนวนเงินที่จัดเก็บภาษี ดังนี้

ประเภทภาษี	ปี 2564 เก็บ 10%	ปี 2565 เก็บ 100%	จำนวนภาษีเพิ่ม/ลด
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	315939.04	2735208.33	+2,419,269.26
ภาษีป้าย	630228.50	620312.50	-9916

* หมายเหตุ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ปี พ.ศ.2564 รัฐบาลประกาศลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เก็บ 10% ของอัตราภาษีทั้งหมด สำหรับภาษีป้าย ปี พ.ศ. 2563 มีการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. 2563 ใหม่ ให้เริ่มบังคับใช้ปี พ.ศ. 2564 ทำให้อัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น ส่วนปีภาษี พ.ศ. 2565 ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนประเภทของป้าย จึงทำให้จำนวนเงินลดลงแต่จำนวนรายเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ยังช่วยให้การสำรวจข้อมูลที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพิ่มขึ้น ดังนี้

ทะเบียนทรัพย์สิน	ปี 2564	ปี 2565	ร้อยละ
แปลงที่ดิน	2470	2535	3%
สิ่งปลูกสร้าง	2487	2568	4%
ป้าย	549	615	12%

ผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ เห็นชัดเจนได้จากการจัดทำใบเกียรติคุณเพื่อเลือกบุคคลต้นแบบในการชำระภาษีดีเด่นภายในเวลาที่กำหนดให้เป็นที่ประจักษ์ สร้างความชื่นชมและก่อให้เกิดการกระตุ้นให้มีการชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น โดยหลักฐานที่สำคัญคือ การไม่มีผู้ค้างภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และภาษีป้าย ดังนี้

ฐานข้อมูลผู้ชำระภาษี	2564 (จำนวน)	2565 (จำนวน)
จำนวนเก็บ	810	800
ผู้ค้างจ่าย	0	0

โครงการเกาะค้ำไม้ลงร่วมใจ ลดปัญหาความยากจน (Poverty reduced)

จากการสำรวจข้อมูลของนักวิจัยชุมชนพบว่า ประชาชนในพื้นที่ที่มีการขาดแคลนที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคบริโภค และปัญหาหนี้สินในครัวเรือน ดังนั้น เทศบาลและนักวิจัยชุมชนจึงร่วมกันนำหลักคิดและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) เรื่องการจัดลดความยากจนทุกรูปแบบทุกสถานที่มาสนับสนุนแผนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน จึงนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่เวทีช่วงณญา และเป็นที่มาของโครงการเกาะค้ำไม้ลงร่วมใจลดปัญหาความยากจน ที่เกิดจากการระดมความคิดเห็นว่าจะสามารถแก้ไขปัญหา

ความยากจนและไม่มีที่อยู่อาศัยของสมาชิกในชุมชนได้อย่างไร จึงร่วมกันวางแผน เพื่อแก้ปัญหาความยากจนแบบยั่งยืน สร้างรายได้ ลดรายจ่าย มีสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ดี โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญ คือ การก่อสร้างบ้านให้กับผู้ยากไร้พร้อมกับการสร้างความมั่นคงในอาชีพและสร้างอนาคตให้กับกลุ่มดังกล่าว โดยกระบวนการมีส่วนร่วมได้ดำเนินการ ดังนี้

- จัดทีมดำเนินการ แบ่งออกเป็นทีมจัดซื้อวัสดุ ทีมช่างก่อสร้าง ทีมตรวจรับวัสดุ ทีมตรวจรับงาน
- วางแผนรูปแบบการซ่อมแซมบ้าน กรรมการชุมชนจะดำเนินการร่วมกับเทศบาล ในการพิจารณาเลือกซื้อวัสดุให้ และดำเนินการสร้าง ซ่อมแซมโดยใช้ช่างภายใน ชุมชนที่มีความรู้ความสามารถนัดหมายร่วมกันดำเนินการ เหมาทิ้งค่าวัสดุและค่าแรง
- กำหนดข้อตกลงร่วมกัน โดยต้องเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชน (โครงการบ้านมั่นคง)
- การซ่อมแซมบ้านเป็นหลัก (ไม่ใช่การต่อเติมหรือทำเพิ่ม) โดยซ่อมบ้านผู้พิการ สูงอายุที่ไม่มีผู้ดูแล ผู้ด้อยโอกาส ในลำดับแรกก่อน ถ้างบประมาณเกินจากที่ ประมาณการราคาไว้ เจ้าของต้องสมทบเข้ามาช่วย กรณีถ้ามีค่าแรงต้องไม่เกิน 30 % ของราคาวัสดุ

โดยโครงการบ้านมั่นคงเป็นหนึ่งในการจัดความยากจนและสร้างเมืองเกะกะให้เป็นเมืองน่าอยู่และชุมชนที่ยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities) ภายใต้การมีส่วนร่วมเพื่อ

1. เปิดโอกาสให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนรวมตัวดูแลกันเองและมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้น ได้แก่ การสำรวจข้อมูลบ้านที่ยากจนและบ้านที่ไม่เอื้อต่อการอยู่อาศัย ต้องสร้างใหม่หรือต้องซ่อมแซม เลือกวิธีปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชุมชน คิดเรื่องการออมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัยให้ยั่งยืน
2. วางแผนรูปแบบและแนวทางการปรับปรุงที่อยู่อาศัยแตกต่างกันไปตามสภาพปัญหาของผู้อยู่อาศัย โดยให้สมาชิกในเวทีช่วงฉงญาพิจารณาและตัดสินใจดูแลกลุ่มคนที่ได้รับความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัย ผู้ไร้อาชีพเพื่อให้สามารถบริหารจัดการบ้านของตนเองได้อย่างยั่งยืน

3. เน้นการแก้ปัญหาชุมชน สร้างความเป็นเจ้าของร่วมกัน โดยการระดมแรงและทุนช่วยเหลือระหว่างกัน ให้เกิดกระบวนการทำงานเป็นทีม สร้างสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน แต่เรียนรู้ไปด้วยกันผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม โดยเทศบาลตำบลเกาะคาทำหน้าที่เพียงเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดำเนินการ ด้านการสร้าง ความมั่นคง เช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำปาง

โดยสรุป โครงการดังกล่าวดำเนินการสร้างบ้านใหม่จำนวน 3 หลังและซ่อมแซมจำนวน 28 หลัง ได้แก่ บ้านหนองจอก 38 หลังคาเรือน แบ่งเป็นบ้านพอเพียง 5 ครั้วเรือน บ้านมั่นคง ซ่อมในที่ดินเดิม 7 ครั้วเรือน บ้านมั่นคงสร้างในที่ดินเดิม 1 ครั้วเรือน ส่วนบ้านเหล่าแม่ปุ่นมี 120 หลังคาเรือน แบ่งเป็นบ้านมั่นคง ซ่อมในที่ดินเดิม 21 ครั้วเรือน บ้านมั่นคง สร้างในที่ดินเดิม 2 ครั้วเรือน และมีการขอสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จำนวน 13 หลัง งบประมาณการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจังหวัดลำปาง จำนวน 8 หลัง งบประมาณบริการคนพิการจังหวัดลำปาง จำนวน 10 หลัง

นอกจากนี้ ยังดำเนินการให้เกิดความยั่งยืนด้วยจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ “กลุ่มออมทรัพย์บ้านมั่นคงเกาะคาสุขใจ” ขึ้น เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถบริหารจัดการบ้านของตนเองได้ในอนาคต ผ่านการออมเงินซึ่งกำหนดให้มีการเก็บเงินออมทุกวันที่ 30 ของทุกเดือน แบ่งการออมออกเป็นเงินสะสมหุ้น เดือนละ 50 บาท เงินสะสมเพื่อกองทุนรักษาดิน รักษาบ้านเดือนละ 20 บาท กองทุนในการซ่อมแซมบ้าน 30 บาท/เดือน โดยงบประมาณที่ได้จากการออมนี้จะนำมาใช้ประโยชน์

1. กรณีเจ้าของบ้านเสียชีวิต หรือทุพพลภาพ จะได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุน 10,000 บาท

2. กรณีประสบภัยต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย วัตภัย อุทกภัย จะได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุน 10,000 บาท/ปี โดยจะจ่ายตามความเป็นจริงในการซ่อมแซมบ้านแต่ละครั้ง

ปัจจุบันมียอดเงินออมทรัพย์แล้วทั้งสิ้น 58,839 บาท ผลความสำเร็จของโครงการสำคัญ คือ การแก้ไขปัญหาความยากจนภาพรวมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน สร้างจิตอาสาที่ช่วยกันแก้ไขปัญหาของเพื่อนบ้านในชุมชน สร้างสังคมแห่งการแบ่งปันเกื้อกูลกัน ช่วยกันดูแลเมืองเกาะคาให้น่าอยู่ด้วยการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมในชุมชนที่ดีขึ้น โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมักจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มักได้รับการทอดทิ้งในชุมชน

เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง

อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง

จังหวัดลำพูน 51160

โทรศัพท์ 053-975-040

โทรสาร 053-975-040

ประชากร

2,534 คน

(ชาย 1,257 คน หญิง 1,277 คน)

พื้นที่

42.02 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 4 หมู่บ้าน)

รายได้

19,460,605.86 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

19,003,289 บาท

คณะผู้บริหาร

นายทรงศรี ชูวัฒนกุล

นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งหัวช้าง

นายธงชัย เสาร์เทพ

ประธานสภาเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง

นางพิชญ์นาฏ เมืองใจ

ปลัดเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 11 คน

หญิง จำนวน 1 คน

ที่มา: <http://www.thclpn.go.th/event>

เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง เป็นเทศบาลที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูง มีพื้นราบเพียง 12 ตารางกิโลเมตร แวดล้อมด้วยป่าเขา ชุมชนมีวิถีชีวิตแบบพอเพียง ไม่เร่งรีบ สมาชิกชุมชนมีจิตใจเอื้ออาทร แบ่งปันและประนีประนอม ซื่อสัตย์สุจริต เห็นประโยชน์ส่วนรวมของชุมชนเป็นหลัก ถึงแม้ว่าจะไม่มีระบบชลประทานและไม่มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี แต่ก็พยายามดำรงชีวิตให้สามารถพึ่งตนเองได้

ชุมชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่สำคัญกว่านั้นคือเป็นชุมชนที่ไม่ได้อยู่ในเส้นทางหลักหรือใกล้เมือง ความน่าสนใจของพื้นที่แห่งนี้ คือการรักษาสภาพสังคมที่มีความเอื้ออาทรไว้อย่างเหนียวแน่น มีความเข้มแข็งเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดกันมายาวนาน ด้วยเหตุนี้เทศบาลจึงให้ความสำคัญกับสมาชิกของชุมชนโดยมุ่งเน้นเรื่องวิถีชีวิตที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติที่มีความเรียบง่ายไม่เน้นการพัฒนาที่ก้าวกระโดดโดยไร้พื้นฐานแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีดั้งเดิม เทศบาลกำหนดจึงกำหนดวิสัยทัศน์ที่เน้นเรื่อง **“การศึกษาดี พัฒนาคุณภาพชีวิต ตามหลักธรรมาภิบาล”** ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงหลักการสร้างคุณค่าและพัฒนาศักยภาพของสมาชิกชุมชนภายใต้หลักธรรมาภิบาลให้ขับเคลื่อนการบริหารงาน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน ของเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง ได้แก่

โครงการบ้านพอเพียงชนบท

จากการสำรวจข้อมูลของแกนนำทีมพัฒนาท้องถิ่นที่ชื่อว่า THC TEAM หรือชื่อเต็มว่า Thung Hua Chang Team ซึ่งเป็นทีมหลักในการขับเคลื่อนงานกิจกรรมและโครงการของเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้างทุกด้านทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาในพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของชุมชน ตลอดจนส่งเสริมกระบวนการทำงานของชุมชนสร้างการมีส่วนร่วม พัฒนาระบบข้อมูลและนำใช้ข้อมูลในการพัฒนาในพื้นที่ โดยทีมจะประกอบด้วย

1. ทีมพัฒนาท้องถิ่นระดับตำบล คือ ตัวแทนหลักของภาคีเครือข่าย 4 องค์กรหลักในพื้นที่
2. ทีมพัฒนาท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน คือ ผู้นำชุมชน แกนนำชุมชนระดับหมู่บ้าน
3. ภาคีเครือข่ายภายนอกที่มีการบูรณาการงานร่วมกัน

สำหรับโครงการบ้านพอเพียงนั้นเกิดขึ้นจากการที่ทีม THC TEAM พบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยของสมาชิกในชุมชนโดยเฉพาะความต้องการมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงปลอดภัย

เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ปัญหาสมาชิกในชุมชนมีรายได้ไม่เพียงพอ ไม่ได้มีทักษะที่เป็นแรงงานและขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ รวมทั้งเป็นผู้สูงอายุ ผู้ป่วยภาวะพึ่งพิง ซึมเศร้า ซึ่งลำพังสมาชิกชุมชนไม่สามารถดำเนินการแก้ไขช่วยเหลือได้โดยตรงกันเอง จึงทำให้ทีม THC TEAM เร่งประสานงานและแก้ไขปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยให้เป็นลำดับแรกก่อน

โดยมีกระบวนการดำเนินงาน คือ

1. ดำเนินการรวบรวมปัญหาที่พบ บันทึกข้อมูลปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยของสมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อนผ่านไปยังผู้นำชุมชน และแกนนำในหมู่บ้านในการประสานงานและแก้ไข

2. นำข้อมูลและปัญหาบรรจสู่แผนพัฒนาหมู่บ้าน และระดมความคิดเห็นเพื่อช่วยเหลือกลุ่มที่มีปัญหาเดือดร้อนและจำเป็นเร่งด่วนผ่านเวทีประชาคมหมู่บ้านที่เห็นร่วมกันว่าครอบครัวใดสมควรจะได้รับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นการเห็นพ้องร่วมกัน ทีม THC TEAM จึงดำเนินการช่วยประสานงานเรื่องงบประมาณและการขึ้นตอนทางระเบียบกฎหมาย

3. ทีม THC TEAM ดำเนินการจัดทำโครงการบ้านพอเพียงชนบท และเลือกรายชื่อผู้ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยเข้าสู่การพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ภายใต้ความคิดเห็นร่วมกันของชุมชน วิเคราะห์ความต้องการเพื่อวางแผนระยะเวลาในการดำเนินโครงการ และจัดเรียงลำดับการให้ความช่วยเหลือจากทีม THC TEAM โดยมีเงื่อนไขสำคัญในการพิจารณา ได้แก่

- สภาพความเป็นอยู่ด้านกายภาพ สภาพบ้านเรือนที่ทรุดโทรม มีความไม่ปลอดภัยในที่อยู่อาศัย และการพิจารณารายได้ของสมาชิกในครอบครัว
- สภาพของผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน เช่น เป็นผู้สูงอายุ/ผู้ป่วยติดเตียง/ผู้ป่วยภาวะพึ่งพิง/ผู้พิการ/ผู้ป่วยภาวะซึมเศร้า
- คณะกรรมการพิจารณาผู้ผ่านหลักเกณฑ์เงื่อนไข ดำเนินการช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัยจำนวน 5 ครอบครัว เรียงลำดับตามปัญหาความเร่งด่วน

4. ทีม THC TEAM ประสานงานกับผู้นำชุมชนและผู้ได้รับการคัดเลือกลำดับแรกในการเคลียร์พื้นที่และแจ้งกำหนดระยะเวลาในการเข้าไปแก้ไขบ้าน รวมทั้งก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับสมาชิกที่ได้รับความช่วยเหลือ โดยระดมการสนับสนุนจากสมาชิกภายในชุมชนเพื่อขอความร่วมมือภายในชุมชน

ขั้นตอนการดำเนินงานดังกล่าว เป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ชุมชนได้เห็นถึงสถานการณ์ความเดือดร้อนของสมาชิกในชุมชน และเป็นความโดดเด่นของโครงการที่มาจากการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยแบ่งการทำงาน ดังนี้

- ประสานขอแรงงานจากสมาชิกภายในชุมชนที่เคยมีอาชีพช่าง รวมทั้งแรงงานสนับสนุนเพื่อช่วยยกและขนย้าย เข้ามาช่วยดำเนินการเคลียร์และซ่อมสร้างบ้านให้ได้อย่างรวดเร็วและประหยัดงบประมาณ
- ประสานประธานแม่บ้าน สมาชิกของกลุ่มสตรี กลุ่มอาสาสมัครในชุมชน ช่วยกันประกอบอาหาร ขนม น้ำเพื่อนำมาเลี้ยงผู้ที่มาช่วยงานในการซ่อมแซมบ้านที่ได้วางแผนดำเนินการ
- สมาชิกชุมชนร่วมกันเห็นชอบและอนุญาตจากชุมชนให้ใช้ไม้จากป่าชุมชนของหมู่บ้าน เพื่อนำมาประกอบการสร้างหรือซ่อมแซมบ้าน โดยแรงงานช่วยกันตัดไม้ เลื่อยไม้ทำเสา ทำคาน ประตู หน้าต่างให้แก่บ้านที่ได้รับการซ่อมแซมและเตี๊อดรื้อ

ทีม THC TEAM ดำเนินการจัดหางบประมาณเพื่อดำเนินโครงการบ้านพอเพียงท้องถิ่น โดยตั้งเรื่องดังกล่าวไว้ในเทศบัญญัติ หมวดรายจ่ายอื่น ๆ ค่าวัสดุก่อสร้าง และดำเนินการประสานขอรับงบประมาณสนับสนุนจากสภาองค์กรชุมชน กองทุนคนหลายดอยไม่ทอดทิ้งกัน นอกจากนี้ยังมีเงินบริจาคสมทบจากชุมชน ญาติพี่น้องที่อยากช่วยเหลือและสนับสนุนโครงการดังกล่าวเข้ามาช่วยสมทบเรื่องงบประมาณ

ความสำเร็จของการดำเนินงานของโครงการบ้านพอเพียงนั้นเกิดขึ้นจากความร่วมมือของชุมชนที่ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ไขปัญหาสำคัญเพื่อชุมชน และร่วมกันลงมือดำเนินโครงการซ่อมแซมบ้านที่จำเป็นให้แก่สมาชิกของชุมชน และให้สมาชิกชุมชนด้วยตนเอง ช่วยกันรับรองสิทธิพื้นฐานด้านที่อยู่อาศัยและไม่ให้กลายเป็นภาระของชุมชน สมาชิกมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม มีขวัญกำลังใจและสนับสนุนให้มีความสามารถในการจัดการตนเองได้ ไม่เป็นภาระให้แก่ชุมชนหรือสร้างความเดือดร้อนให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในพื้นที่

โครงการมดปึกพญาชุมชน พัฒนาสู่ตำบลสุขภาวะ

จากแนวคิดของทีม THC TEAM ของเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้างที่พยายามดำเนินการเพื่อรักษาวิถีชีวิตของชุมชนที่ยึดโยงกับธรรมชาติและเน้นการพึ่งพาตนเองเป็นหัวใจสำคัญ ในการพัฒนางานและโครงการต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ การรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ทำลาย ธรรมชาติ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติจึงสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้างนำมาใช้เพื่อพัฒนาโครงการในพื้นที่ โดยเฉพาะการดำเนินงานด้าน เกษตรกรรมของสมาชิกในชุมชน และเชื่อมโยงกับงานของเทศบาลที่ต้องการเน้นให้ตำบล “ทุ่งหัวช้างเป็นเมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง”

อย่างไรก็ดี ท่ามกลางการเจริญเติบโตของพื้นที่ใกล้เคียงและความทันสมัยของวิถีชีวิต ยุคใหม่ที่เน้นเรื่องรายได้และความมั่งคั่งทางวัตถุนิยม ส่งผลกระทบให้ตำบลทุ่งหัวช้างได้รับ อิทธิพลดังกล่าวและเริ่มคล้อยตามกระแสการพัฒนา ทำให้วิถีชีวิตของชุมชนเริ่มเปลี่ยนแปลง เรื่องการทำเกษตรที่เน้นผลผลิตมากกว่าคุณภาพและความปลอดภัย ทำให้เกษตรกร ในพื้นที่นิยมใช้สารเคมีเร่งการเจริญเติบโตในพืชผลการเกษตรมากขึ้น ซึ่งปัญหาที่ทีม THC Team พบมาก คือ การตรวจพบสารเคมีตกค้างในเลือดของเกษตรกรในพื้นที่ตำบล ทุ่งหัวช้าง อันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลายช่วงอายุ ปัญหาดังกล่าว มาจากข้อมูลที่รายงานโดยกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมร่วมกับโรงพยาบาลสาธารณสุข

ในพื้นที่ เมื่อทราบถึงปัญหาดังกล่าว ทีม THC Team จึงได้นำการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ (HIA) บางส่วนและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพที่เรียกว่า DPSEEA Model ซึ่งพัฒนาจากองค์รอนามัยโลก มาวิเคราะห์และหาทางแก้ไขปัญหาสุขภาพของเกษตรกรเพราะชีวิตเกษตรกร คือ ทุนมนุษย์ที่สำคัญที่สุดต่ออนาคตของชุมชนของตำบลทุ่งหัวช้าง การใช้กรอบแนวคิดนี้ทำให้มองเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและสภาพตำบลทุ่งหัวช้าง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพจิตใจ เกษตรกรมีโอกาสเกิดโรคเครียดจากแรงงานไม่เพียงพอและความกดดันสูงที่ต้องเร่งให้มีผลผลิตมาก ๆ เพื่อให้ทันต่อความต้องการในการบริโภคในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยว และส่งออกพืชผลเกษตรสู่ตลาด

2. ด้านสุขภาพทางกาย โอกาสเกิดโรคร้ายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น ภูมิแพ้ ไข้หวัด ริดสีดวงทวาร ระบบทางเดินอาหาร จากการใช้สารเคมีในพืชผลปริมาณมากและยาวนานและทำให้เกิดพิษตกค้างในเลือด ปอด เป็นต้น

3. ด้านสังคม จากสภาพวิถีชีวิตดั้งเดิมที่เน้นเกษตรวิถีที่พึ่งพาธรรมชาติและการใช้สารอินทรีย์ในการทำการเกษตรเป็นทุนเดิม ทำให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมในพื้นที่เพราะมีบางชุมชนไม่เห็นด้วยและต่อต้านการใช้สารเคมีในการทำการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตให้ได้ครั้งละมาก ๆ

4. ด้านสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่อาจนำไปสู่การล่มสลายของระบบนิเวศในแปลงเกษตรและป่าของชุมชน กล่าวคือ การใช้สารเคมีถือเป็นการทำลายพื้นที่ระบบนิเวศในวงกว้างของชุมชนอื่น ๆ โดยรอบ เพราะตามธรรมชาติจะมีกลไกในการปรับสภาวะตัวเอง (self-regulation) ดังนั้น หากมีการใช้สารเคมีมากขึ้นจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศชุมชนที่มีอยู่เดิมและไม่อาจปรับตัวได้เองตามธรรมชาติอีกต่อไป รวมถึงส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทุกระบบทั้งดิน อากาศและน้ำของชุมชน ดังนั้น หากมีการแพร่หลายและนิยมการใช้สารเคมีจะยิ่งทำให้ชุมชนทุ่งหัวช้างไม่สามารถยืดหยุ่นและเห็นคุณค่าอัตลักษณ์เรื่องการประกอบอาชีพเกษตรกรรมบนความพอเพียงได้อีกต่อไป

ดังนั้น ทีม THC Team และสมาชิกชุมชนตำบลทุ่งหัวช้างจึงร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาก็จัดทำโครงการมัตปุ๊กผญาชุมชน พัฒนาสู่ตำบลสุขภาพะ ภายใต้การดำเนินงานของทีม THC Team ตั้งแต่ช่วงระยะแรกก่อนที่เกษตรกรจะนิยมใช้สารเคมีในพื้นที่ เพราะคำว่ามัตปุ๊ก คือ การมัตรวมกันหลายเรื่องเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ก่อให้เกิดปัญญา ทำเรื่องหนึ่งแล้ว

ได้ผลต่อขยายได้อีกหลายเรื่อง สำหรับโครงการมัดปูกนี้มุ่งเน้นการรวบรวมภูมิปัญญา ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของชุมชนใหม่และนำมาสรุปเป็นบทเรียนการสร้างสุขภาพชุมชนที่ยั่งยืน

โดยดำเนินการโครงการนี้เชื่อมโยงให้เกิดสุขภาพที่ดีแก่สมาชิกในชุมชน ปรับแนวคิดและทัศนคติการทำเกษตรอินทรีย์ไร้สาร ทำปุ๋ยหมักที่ปลอดภัยจากสารเคมี เช่น การส่งเสริมสมาชิกชุมชนจัดทำเสวียน ทำน้ำหมักชีวภาพ เน้นการใช้สมุนไพรพื้นบ้าน ในการรักษาโรค รวมทั้งพัฒนาและต่อยอดภูมิปัญญาด้านการเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสานให้มากขึ้นเพื่อให้เห็นคุณค่าสิ่งแวดล้อมในระยะยาว รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนา การเกษตรของชุมชนใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีดั้งเดิม

ความโดดเด่นของโครงการนี้ คือ การร่วมกันคิดสร้างตัวแบบและประโยชน์ให้ต่อยอดในโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน และขยายผลเป็นประโยชน์วงกว้าง เห็นได้จากการมีส่วนร่วมในหลายโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาองค์รวม เช่น

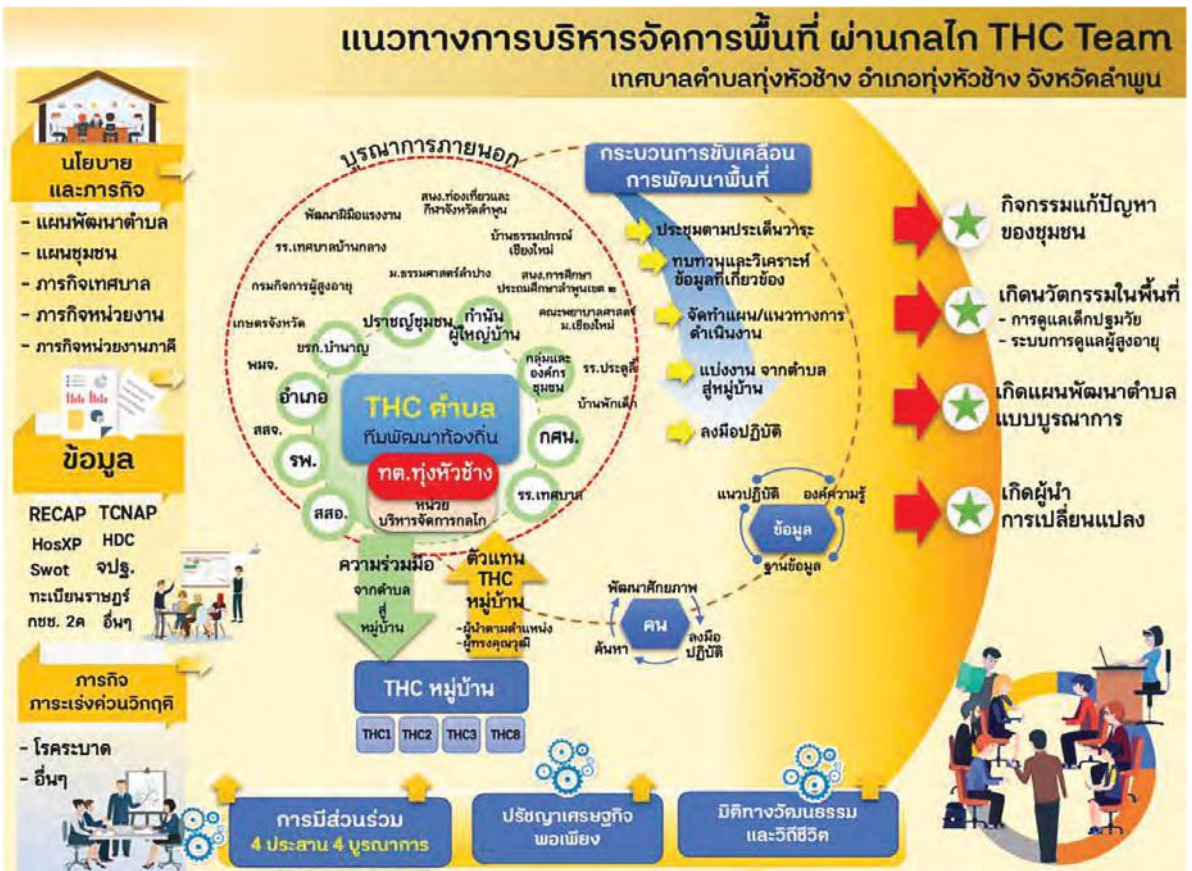
1. โครงการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ กินได้ไร้สาร และอาหารปลอดภัยในโรงเรียน ให้แก่เด็กและเยาวชน
2. โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ปลอดภัยจากการบริโภคพืชผักสมุนไพรพื้นบ้านทั้งภายในครัวเรือนที่ปลูกเองหรืออุดหนุนจากเกษตรกรที่ปลูกและใช้น้ำหมักเกษตรอินทรีย์ที่ชุมชนร่วมกันผลิต
3. โครงการส่งเสริมอาชีพตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้วิถีเกษตรผสมผสานและไร้สารเคมีในการปลูกพืชผลทางการเกษตร

ผลลัพธ์ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการนี้ คือ

1. ปริมาณสารเคมีในเลือดของเกษตรกรลดลง
2. ต้นทุนการใช้สารเคมีในผลผลิตทางการเกษตรลดลงในชุมชน
3. สมาชิกในชุมชนมีความรู้เพิ่มขึ้น ตื่นตัวด้านการหาความรู้ในการปกป้องสุขภาพให้ปลอดภัยจากโรคและร่วมกันต่อต้านการใช้สารเคมีในพื้นที่อย่างเข้มแข็ง เพราะหวาดกลัวเรื่องมลพิษในเลือด และที่สำคัญที่สุดคือการตกค้างของมลพิษในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ

ทางอ้อมไปด้วย ดังนั้น จึงร่วมกันคิดและร่วมกันลงมือสร้างความรู้และขยายผลเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่

4. จากผลการมีส่วนร่วมข้อ 3 ทำให้เกิดแหล่งเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ในชุมชน และมีบุคคลต้นแบบด้านการเกษตรอินทรีย์หลายคน และส่งเสริมสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิกเกษตรกรได้ตระหนักถึงผลกระทบจากการใช้สารเคมี และการบริโภคพืชผลจากการใช้สารเคมีปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมนำภูมิปัญญามาเป็นกระบวนการเรียนรู้เกษตรอินทรีย์

ผลจากการดำเนินโครงการทำให้พื้นที่ตำบลทุ่งหัวช้างเกิดประโยชน์ ได้แก่

1. มีแหล่งอาหารที่ปลอดภัยทั้งในครัวเรือนและชุมชน มั่นใจได้ในการบริโภคและส่งออกไปขาย
2. ชุมชนและเทศบาลร่วมกันคิดออกแบบความรู้ด้านการเกษตรผ่านการตั้งศูนย์ดิจิทัลชุมชนที่สามารถเข้าไปอ่านและขอข้อมูลภูมิปัญญาด้านการทำเกษตรอินทรีย์ได้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. การจัดทำต้นน้ำหมักชีวภาพแบบหยอดเหรียญเพื่อใช้ในการเกษตรแบบทั่วถึงในพื้นที่ซึ่งเป็นน้ำหมัก

ที่กำหนดให้มีราคาถูก ใช้แล้วดินดีทำให้พืชโตด้วย ดังนั้นจึงเป็นการตัดทางลัดในการใช้สารเคมีได้เป็นอย่างดีเพราะมีการอำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรที่ยังไม่ได้มีความรู้เกษตรอินทรีย์มากนัก หรือต้องการนำน้ำหมักไปทดลองใช้ก่อนในช่วงเร่งผลผลิต และยังก่อให้เกิดสุขภาวะปลอดภัย ซึ่งมีเกษตรกรร่วมกันผลิตและนำมาบรรจุไว้ในตู้กดน้ำหมักแบบหยอดเหรียญไว้ให้สมาชิกชุมชนที่ยังทำน้ำหมักไม่ได้ตามเกณฑ์มากดไปใช้ในการเพิ่มผลผลิตเข้าถึงน้ำหมักที่มีคุณภาพได้อย่างรวดเร็วก่อให้เกิดรายได้ รับประทานคุณภาพน้ำหมักที่มีคุณภาพปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทศบาลตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดสระบุรี 18240

โทรศัพท์ 036-347-125-6

โทรสาร 036-347-125-7

ประชากร

7,576 คน

(ชาย 3,788 คน หญิง 3,788 คน)

พื้นที่

9.74 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 5 หมู่บ้าน)

รายได้

55,311,735.46 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

33,308,727 บาท

คณะผู้บริหาร

นางสมฤดี จันทร์สุวรรณ

นายกเทศมนตรีตำบลหน้าพระลาน

นายบุญช่วย สุธาสิวีวรรณ

ประธานสภาเทศบาลตำบลหน้าพระลาน

ดร.ธเนศ เก่งเกียรติชัย

ปลัดเทศบาลตำบลหน้าพระลาน

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 7 คน

หญิง จำนวน 5 คน

ที่มา: <https://www.naphralan.go.th/home>

เทศบาลตำบลหน้าพระลาน มีวิสัยทัศน์ คือ “พัฒนาเมืองน่าอยู่ ควบคู่คุณธรรม สืบสานประเพณี ประชาชนมีส่วนร่วมพัฒนา” ภายใต้การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ยึดหลักการพันธกิจร่วมและตรวจสอบผลดำเนินการของเทศบาลจากภาคส่วนต่าง ๆ ลักษณะภาคีเครือข่าย ได้แก่ การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน หน่วยงานราชการ สถานประกอบการ สถาบันศาสนา และสถาบันสังคมอื่นที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนพันธกิจโดยร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น และร่วมตรวจสอบติดตามประเมินผล ตลอดจนสรุปผลรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ของเทศบาลตำบลหน้าพระลาน ได้แก่

โครงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลหน้าพระลาน เป็นเทศบาลขนาดกลางในกลุ่มภาคกลาง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองหิน ส่งผลให้เขตเทศบาลตำบลหน้าพระลานประสบปัญหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหามลภาวะด้านฝุ่นละอองจากการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการทำเหมืองหิน การระเบิดหิน การไม่บดย่อยหิน ตลอดจนการขนส่งลำเลียงหิน ทั้งนี้รถบรรทุกที่ใช้เส้นทางขนส่งลำเลียงหินจากสถานประกอบการผ่านถนนในเขตเทศบาลตำบลหน้าพระลาน มักจะก่อให้เกิดปัญหาฝุ่นละอองและหินตกหล่น ประกอบกับปัญหาฝุ่นที่ติดล้อรถออกมาจากสถานที่ขนถ่ายหิน จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เทศบาลตำบลหน้าพระลานจึงถูกประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษมาตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา จากสถานการณ์มลภาวะฝุ่นละอองเกินมาตรฐาน “การแก้ไขปัญหามลภาวะด้านฝุ่นละออง” ถือเป็นวาระแห่งชาติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดแนวทางและมาตรการแก้ไข ปัญหาฝุ่นละออง

เทศบาลตำบลหน้าพระลานร่วมกับจังหวัดสระบุรี ดำเนินการโครงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีกิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่

1. อบรมเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและผลกระทบต่อสุขภาพจัดการ มีการจัดประชุมเตรียมความพร้อมและจัดทำแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ เพื่อลดปัญหาฝุ่นละอองในเขตควบคุมมลพิษ โดยทุกภาคส่วนร่วมกันดำเนินการ

2. มหกรรมรวมพลังสร้างจิตสำนึก รักษาสิ่งแวดล้อม (Big Cleaning Day 2022) จัดกิจกรรมร่วมกันทำความสะอาดในพื้นที่ (Big Cleaning Day 2022) บริเวณสถานประกอบการ ถนน ที่หรือทางสาธารณะ บริเวณถนนพหลโยธินเพื่อกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง

3. ประกวด “ชุมชนสะอาด ร่วมกันรักษา บ้านเมืองงามตา ประชาสุขใจ” ประชาชนในชุมชนทั้ง 17 ชุมชน ร่วมกันทำความสะอาดในชุมชนและจัดให้มีการประกวดชุมชนสะอาดภายใต้กิจกรรม “ชุมชนสะอาด ร่วมกันรักษา บ้านเมืองงามตา ประชาสุขใจ”

4. ปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียว Green Area ส่วนราชการ ผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชน ประชาชน เจ้าหน้าที่ ร่วมกันปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียว Green Area

นอกจากนี้ทางเทศบาลตำบลหน้าพระลาน ในฐานะที่มีบทบาทด้านการกำกับ ดูแล แก้ไขปัญหาของพื้นที่ตามความต้องการของประชาชนจึงได้ริเริ่มและบูรณาการกิจกรรมต่าง ๆ จากทุกภาคส่วนในพื้นที่ตั้งแต่ระดับรากหญ้า สร้างแนวคิดที่คำนึงถึงมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาในมิติต่าง ๆ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากราชการส่วนกลาง สถานประกอบการ ตลอดจนภาคีเครือข่ายอย่างเป็นระบบ ขับเคลื่อนด้วยกระบวนการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพิจารณากำหนดมาตรการและตัวชี้วัดการลดมลภาวะฝุ่นละอองในพื้นที่ รวมทั้งร่วมมือร่วมใจกันดำเนินการตามมาตรการอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ

- **มาตรการกำกับและควบคุม** กำหนดมาตรการและแนวทางการปฏิบัติ โดยบูรณาการความร่วมมือกับผู้ประกอบการโรงโม่ เหมืองหิน บดย่อยหิน การจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยการคำนึงถึงปริมาณทรัพยากรที่ได้รับประทานบัตรกับกำลังการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การควบคุมการปล่อยมลพิษของสถานประกอบการ การเฝ้าระวังมลภาวะและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบเหมืองหินและสถานประกอบการโดยคณะกรรมการมลพิษสัมพันธ์ของสถานประกอบการ การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมหลังยกเลิกประทานบัตร

- **มาตรการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ** ขยับเคลื่อนภารกิจด้านการลดมลภาวะฝุ่นละอองและการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน ลักษณะองค์รวมภาคีเครือข่าย อาทิ การแบ่งพื้นที่การกวาดล้างดูดฝุ่นเส้นทางขนส่งลำเลียงหิน การ X-ray ปอดประชาชน การจัดตั้งศูนย์ออกกำลังกาย การปรับปรุงถนน ฯลฯ
- **การดำเนินมาตรการทางกฎหมายที่เข้มข้น** นำหลักการผู้ก่อมลพิษต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น กับผู้ได้รับผลกระทบและสิ่งแวดล้อมจริงจัง (CSR) และบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ตรวจสอบได้ อาทิ การลดควันทำ การปิดคลุมผ้าใบ เป็นต้น
- **มาตรการป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองหินริเริ่มที่จะดำเนินมาตรการต่าง ๆ** ที่มีความหลากหลายเชิงบูรณาการความร่วมมือและการเฝ้าระวังตรวจสอบความพร้อมของสถานประกอบการ ได้แก่ การพัฒนาฐานข้อมูลเชิงระบบเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ชัดเจนในแต่ละพื้นที่
- **มาตรการส่งเสริมการให้ความรู้ถูกต้องและข้อมูลที่เป็นจริงแก่ประชาชนในพื้นที่** กำหนดมาตรการและแนวทางการปฏิบัติให้ผู้ประกอบการกิจการเหมืองหิน จัดทำรายงานผลประกอบการให้ประชาชนในพื้นที่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การตรวจสอบและเฝ้าระวังอย่างโปร่งใส รวมถึงการสร้างที่น่าเชื่อถือของข้อมูล มาตรการทางเศรษฐศาสตร์

● **การจัดตั้งกองทุน** จากการประกอบการเหมืองหินเพื่อการจ่ายค่าชดเชยความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบและเยียวยาปัญหามลภาวะฝุ่นละอองของพื้นที่ พื้นที่เขตควบคุมมลพิษ ติดตาม ตรวจสอบ เสนอแนะกลไกทำให้เกิดความโปร่งใส ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ สามารถปรับเปลี่ยนตำบลหน้าพระลานจากพื้นที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับชาติ ด้านมลภาวะค่าฝุ่นละอองเกินมาตรฐานสูงมาก มาเป็นพื้นที่พัฒนาระบบเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เกิดเป็นผลงานดีเด่นเชิงประจักษ์เป็นที่ยอมรับของสังคม ภายใต้กิจกรรมการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลภาวะฝุ่นในเขตควบคุมมลพิษ เทศบาลตำบลหน้าพระลาน

ความสำเร็จของการดำเนินโครงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการช่วยลดและป้องกันปัญหาที่หลากหลายอันเกิดจากมลภาวะและฝุ่นละอองในอากาศ ปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการให้ความสำคัญต่อปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความตื่นตัวในการที่จะช่วยกันลดมลภาวะทางอากาศในเขตควบคุมมลพิษ เกิดแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง โดยการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน และการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตควบคุมมลพิษ

โครงการสร้างจิตสำนึกและพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย

การเพิ่มขึ้นของประชากรและความสะดวกในการดำรงชีวิตส่งผลกระทบต่อปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ประกอบกับการขาดความตระหนักและสร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะมูลฝอย กลายเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหน้าพระลาน เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงได้มีการจัดทำโครงการสร้างจิตสำนึกและพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนให้เหลือศูนย์ (Zero Waste) และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นอีกด้วยเพื่อให้ประชาชนรับรู้และเกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะต้นทางในครัวเรือนด้วยการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง โดยได้มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ร่วมกันประชุมวางแผนและชี้แจงเจ้าหน้าที่ในการดำเนินโครงการ

2. การประสานงานกับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 7 และกลุ่ม อถล. (อถล. ย่อมาจาก “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก” หมายความว่า ประชาชนที่มีจิตอาสาสมัครใจ เสียสละ และอุทิศตน เพื่อช่วยเหลืองานด้านการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วน) กลุ่มผู้นำชุมชน หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ

3. ดำเนินกิจกรรม

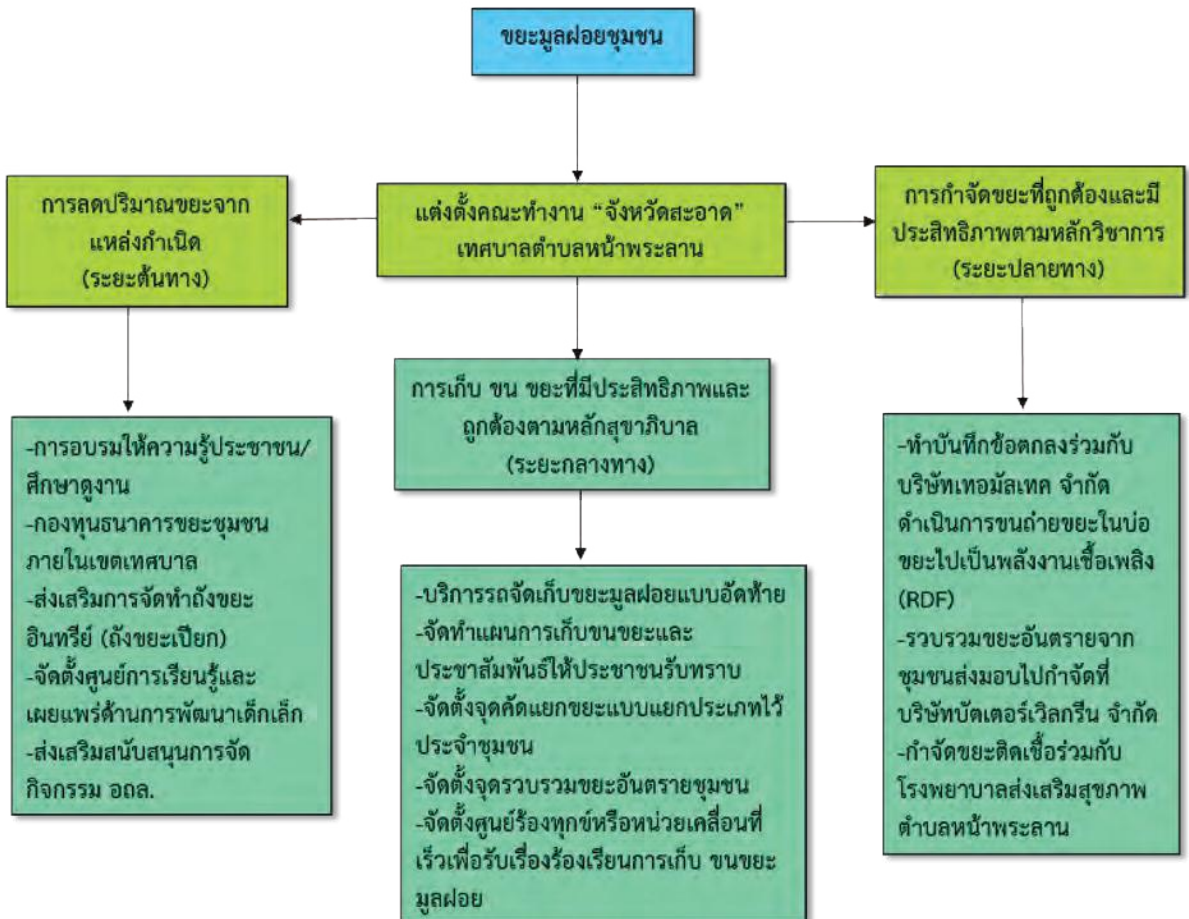
กิจกรรม “เสริมสร้างความรู้รณรงค์และให้คำแนะนำด้านการจัดการขยะมูลฝอย”

- ให้ตัวแทน อถล. สามารถจัดการขยะมูลฝอยแบบแยกประเภท และจัดทำถังขยะเปียกแบบครัวเรือนได้อย่างถูกต้องตามหลักของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นแนะนำ

กิจกรรม “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing)”

- เจ้าหน้าที่ร่วมกับแกนนำอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) กระตุ้นและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน โดยดำเนินการเชิงรุกและใช้กลยุทธ์ “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing) และจัดทำจุดสาธิต รวบรวม “ถังขยะเปียกชุมชน” เพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียก ในกรณีที่ครัวเรือนไม่มีพื้นที่สำหรับจัดทำถังขยะเปียก รวมถึง วัด โรงเรียน และสถานที่สาธารณะทั้ง 17 ชุมชน

แนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” เทศบาลตำบลหน้าพระลาน

โครงการสร้างจิตสำนึกและพัฒนากิจการจัดการขยะมูลฝอย ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้านการจัดการขยะมูลฝอยจากครัวเรือน สร้างจิตสำนึกและการพัฒนาในส่วนของการจัดการขยะมูลฝอยที่ต้นทางเป็นสำคัญ รวมถึงการจัดทำถังขยะอินทรีย์ประจำครัวเรือน เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ประชาชนรับรู้และเกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะต้นทางในครัวเรือนด้วยการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง จากโครงการสร้างจิตสำนึกและพัฒนากิจการจัดการขยะมูลฝอย นำไปสู่ กองทุนธนาคารขยะและการจัดการขยะ เทศบาลตำบลหน้าพระลาน อย่างโปร่งใส เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดลดลง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะต้นทาง และส่งเสริมการสร้างรายได้จากการคัดแยกขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า

จังหวัดขอนแก่น 40150

โทรศัพท์ 043-001-831

โทรสาร -

ประชากร

6,037 คน

(ชาย 2,946 คน หญิง 3,091 คน)

พื้นที่

99 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 10 หมู่บ้าน)

รายได้

20,864,679.15 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

18,230,966 บาท

คณะผู้บริหาร

นายกมล แสงบุญเรือง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

นายพรชัย แก่นบุญดี

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เมืองเก่าพัฒนา

นายปัญญา ศรีศักดิ์

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 6 คน

หญิง จำนวน 4 คน

ที่มา: <http://mkpat.go.th/public/>

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีการบริหารงานภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ บนฐานรากเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน” ดำเนินงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาให้สามารถแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนาได้อย่างทั่วถึง เพียงพอและมีประสิทธิภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีระบบเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง มั่นคง เป็นต้นทุนที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาตำบลเมืองเก่าพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองทัดเทียมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ ภายใต้ระเบียบ กฎหมายที่กำหนด เพื่อให้ประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนาได้รับประโยชน์สูงสุด

การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทำงาน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา รายรับ รายจ่าย การประชุมสภา การประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารและการเตือนภัย ตลอดจนช่องทาง การแสดงความคิดเห็นและข้อร้องเรียนต่าง ๆ ผ่านทางเว็บไซต์หน่วยงาน และทางสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เสียงตามสายของ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

การเปิดเวทีให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจก่อนการดำเนินการด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรม เช่น เชิญชวนประชาชนเข้าร่วมการประชุมประชาคมท้องถิ่น การเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาท้องถิ่น การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์หน่วยงาน การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เช่น การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ เปิดโอกาสให้กลุ่มประชาชน ภาคีรัฐ ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาร่วมกันอย่างต่อเนื่องในทุกภารกิจ และให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ มีการวางแผนระบบควบคุมภายในของแต่ละระดับสำนัก/กองภายในหน่วยงานมีนักวิชาการตรวจสอบภายในเป็นหน่วยตรวจสอบและคอยกำกับดูแลการปฏิบัติงานภายในองค์กรให้เกิดความโปร่งใส อีกทั้งยังมีการแต่งตั้งตัวแทนภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง การให้ความรู้แก่ประชาชนทราบบทบาทในการตรวจรับการจ้าง ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์การจัดซื้อจัดจ้างและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านช่องทาง เช่น เว็บไซต์หน่วยงาน หอกระจาย

ข่าวประจำหมู่บ้าน เสียงไร้สายขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลข่าวสารโดยทั่วถึงกัน ทั้งยังสามารถให้ประชาชนเข้าตรวจสอบผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาได้ ตลอดจนมีช่องทางการรับแจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนการทุจริต ที่ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา หรือผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านทางเว็บไซต์ของ อบต. ผ่านศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์/การทุจริต และมีการเปิดเผยข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณ การเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง ฯลฯ

สำหรับการดำเนินงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ได้แก่

โครงการ “ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการประชาชน ตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น”

ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนา จัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา ให้ความช่วยเหลือประชาชนทุกกลุ่มวัยตั้งแต่แรกเกิด จนถึงเสียชีวิต เพื่อสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงการช่วยเหลือ ดูแล สงเคราะห์ และจัดสวัสดิการสำหรับประชาชนในพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ด้วยความเท่าเทียมและเสมอภาค เน้นกระบวนการทำงานเชิงบูรณาการและการมีส่วนร่วม ปัจจุบันผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีจำนวนทั้งสิ้น 1,230 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.37 ของประชากรทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา จำนวน 6,037 คน เข้าสู่ความเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ยังพบว่า ในจำนวนผู้สูงอายุ 1,230 คน มีประชากรผู้สูงอายุกลุ่มติดสังคม จำนวน 1,180 ราย คิดเป็น ร้อยละ 95.93 ของประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด ประชากรผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.74 ของประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด และประชากรกลุ่มติดเตียง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.33 ของประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด

ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน ติดเตียง ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นอย่างดีทั้งทาง ด้านร่างกาย จิตใจ และดูแลในระยะยาว ซึ่งต้องได้รับการดูแลโดยกลุ่มภาคีเครือข่าย ได้แก่ อาสาสมัครบริบาลท้องถิ่น (อสบ.) จำนวน 2 คน อาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน Care giver (CG) จำนวน 13 คน และ Care Manager (CM) สหวิชาชีพจากโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองเก่าพัฒนา จำนวน 2 คน จากโรงพยาบาลเวียงเก่า จำนวน 2 คน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน 30 คน มีหน้าที่คอยช่วยเหลือ ดูแล สงเคราะห์และจัดสวัสดิการสำหรับประชาชนในพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา ให้กลุ่ม ผู้ป่วยภาวะพึ่งพิง จำนวน 50 ราย ประกอบด้วยกลุ่มติดบ้าน จำนวน 46 ราย และ กลุ่มติดเตียง จำนวน 4 ราย ที่ต้องได้รับการดูแลระยะยาวให้ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตัวเอง ได้ในชีวิตประจำวัน มีความท้าทายของการดำรงชีวิตให้เป็นปกติสุข สร้างความอบอุ่นสามารถ พึ่งพาและช่วยเหลือตนเองได้ในเบื้องต้น เป็นสังคมที่มีความเอื้อเพื่อและเอื้ออาทร ไม่ทอดทิ้งกัน อีกทั้งยังมีภาคีเครือข่ายภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น (พมจ.ขอนแก่น) สำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัดขอนแก่น สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเวียงเก่า โรงพยาบาลเวียงเก่า โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลเมืองเก่าพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาให้การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เช่น รถเข็นนั่งแบบมือโยก เตียงผู้ป่วย ที่นอนลม ผ้าอ้อมสำเร็จรูป ฯลฯ และนอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้สูงอายุที่มี

ภาวะพึ่งพิงจากกองทุน LTC เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนอาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน Care giver (CG) จำนวน 13 คน ที่ผ่านการคัดเลือกมาจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกหมู่บ้าน เพื่อช่วยปฏิบัติงานในการดูแลผู้ป่วยติดบ้านติดเตียงในพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา ภายใต้การกำกับดูแลของโรงพยาบาลเวียงเก่าและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองเก่าพัฒนา

ผลการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการประชาชน ตำบลเมืองเก่าพัฒนา ร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ร่วมกันดูแลกลุ่มผู้สูงอายุของตำบลเมืองเก่าพัฒนา โดยเน้นกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงและกลุ่มผู้ป่วยติดเตียง จำนวน 50 ราย เป็นกลุ่มผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 46 ราย และกลุ่มผู้ป่วยติดเตียง จำนวน 4 ราย ซึ่งได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องจากภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่คอยให้การดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เป็นประจำและสม่ำเสมอ โดยจะมีอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่น (อสบ.) จำนวน 2 คน ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาให้การสนับสนุนงบประมาณในการจ้างงาน เพื่อคอยออกให้บริการและให้การดูแลกลุ่มผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง ทั้งการดูแลเรื่องแผลกดทับเรื้อรัง การทำกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่อง การมอบวัสดุอุปกรณ์ เช่น เตียงนอน ผ้าอ้อมสำเร็จรูป รถเข็นที่นอนลม ฯลฯ และการดูแลเรื่องสุขภาวะต่าง ๆ จนทำให้ผู้ป่วยติดเตียงสามารถกลับมาเดินและช่วยเหลือตัวเองได้อีกครั้ง โดยกรณีตัวอย่างจากผู้ป่วยติดเตียงที่สามารถกลับมาเดินและช่วยเหลือตัวเองได้อีกครั้ง จำนวน 2 ราย ซึ่งได้รับการดูแลและทำกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่องจากภาคีเครือข่ายต่าง ๆ และจากอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่น (อสบ.) จนทำให้ร่างกายดีขึ้นตามลำดับ และนอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนายังได้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยี Application ต่อยอดนวัตกรรมการดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงและผู้ป่วยติดเตียง โดยการใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือในการติดตามและการให้ความช่วยเหลือ เพื่อสามารถให้อาสาสมัครบริบาลท้องถิ่น กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ทีมกู้ชีพกู้ภัย อบต.เมืองเก่าพัฒนา ได้ใช้เป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว

โครงการบริหารจัดการวัสดุรีไซเคิลและเงินออมในสถาบันการเงินอย่างยั่งยืน

โครงการบริหารจัดการวัสดุรีไซเคิลเกิดจากการที่ปริมาณขยะของ อบต.มีจำนวนมาก ซึ่งริเริ่ม โดย อบต. มีการดำเนินงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้มีการบริหารจัดการวัสดุรีไซเคิลอย่างยั่งยืน คือการจัดเก็บวัสดุรีไซเคิลให้ได้ทุกครัวเรือน การจัดการวัสดุรีไซเคิล การจัดการสถาบันการเงิน (ธนาคารขยะหมู่บ้าน) มีเงินออม และมีครัวเรือนที่เป็นสมาชิกจัดการวัสดุรีไซเคิล จำนวน 1,037 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 76.70 ทำให้เกิดการคัดแยกมูลฝอย และใช้ประโยชน์จากวัสดุรีไซเคิล โดยโครงการนี้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทราบและร่วมดำเนินกิจกรรมผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เช่น ทาง www.mkpat.go.th. ทาง Facebook เพจองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา, บอร์ดประชาสัมพันธ์, ประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสาย ครอบคลุม 10 หมู่บ้าน, กลุ่มไลน์ อบต., กลุ่มไลน์กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นปัญหาของการจัดการมูลฝอย แล้วมีการนำเสนอโครงการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการจัดการมูลฝอย การประชุมประชาคมองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา เพื่อทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น

โครงการบริหารจัดการวัสดุรีไซเคิลและเงินออมในสถาบันการเงินอย่างยั่งยืน มีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือ MOU กับ คณะกรรมการธนาคารขยะ 10 หมู่บ้าน และเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) มีการทำงานร่วมกันในการบริหารจัดการมูลฝอยแบบบูรณาการเช่นการประชุมร่วมกัน จัดนิทรรศการแสดงผลงานและทบทวนทำแผนยุทธศาสตร์ โดยเครือข่ายหน่วยงานต่าง ๆ มีบทบาทสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อวิเคราะห์และพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการมูลฝอยในพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งนำไปสู่การกำหนดเป็นนโยบายเพื่อการปฏิบัติ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถาบันการออมเงิน (ธนาคารขยะหมู่บ้าน) โดยประชาชนมีการแต่งตั้งและคัดเลือกคณะทำงานคือผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้จัดการธนาคารขยะหมู่บ้านโดยตำแหน่ง, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกสภา อบต. ประจำหมู่บ้าน, อสม., กรรมการหมู่บ้าน และประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มคัดแยกวัสดุรีไซเคิล มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน การออกกฎระเบียบ การจัดทำบันทึกข้อตกลงในการออมเงิน การจ่ายเงิน รวมถึงสมาชิกคัดแยกวัสดุรีไซเคิล มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา จัดการวัสดุรีไซเคิล และการประสานงานต่าง ๆ เหมือนกับเป็นเจ้าของด้วยตนเอง มีกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ธนาคารขยะรีไซเคิลระดับหมู่บ้านและระดับตำบล มีเงินสวัสดิการช่วยเหลือผู้เสียชีวิตที่เป็นสมาชิกกองทุนฌาปนกิจ

สงเคราะห์ ธนาคารขยะรีไซเคิลระดับตำบล เงินช่วยเหลือ ครั้วเรือนละ 20,740 บาท สามารถแก้ปัญหาขยะมูลฝอยได้ เช่น ในปีงบประมาณ 2565 ปริมาณขยะลดลง จากเดิม จำนวน 1,930 ตัน มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการขยะลดลง 100,000 บาทต่อปี ค่าน้ำมัน ลดลง 30,000 บาทต่อปี เห็นอย่างชัดเจนว่า หลังจากการดำเนินโครงการดังกล่าวทำให้ งบประมาณในด้านการบริหารจัดการขยะลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตลอดจนยังเป็นแหล่งเรียนรู้ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเข้ามาศึกษาดูงานต่อไป

โครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีของประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ได้จัดทำแผนสุขภาพในระดับตำบล เมืองเก่าพัฒนา เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้พบปะพูดคุยถึงสภาพปัญหา และใช้เป็น ช่องทางในการรับฟังปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน พร้อมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวด้วย จากความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลเมืองเก่าพัฒนา โรงพยาบาลเวียงเก่า โรงเรียนในเขตพื้นที่ ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทน

ภาคประชาชนในพื้นที่ ชลช. จากการทำแผนสุขภาพในระดับตำบลพบว่า จากจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบลเมืองเก่าพัฒนา จำนวน 6,037 คน ประชาชนส่วนใหญ่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 6.05 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โรคความดัน จำนวน 730 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โรคจิตเวช จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 2.47 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โรคซึมเศร้า จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โรคหัวใจ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 0.31 ของจำนวนประชากรทั้งหมด และโรคอ้วน จำนวน 526 คน คิดเป็นร้อยละ 8.71 ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา อบต.เมืองเก่าพัฒนาร่วมกับภาคีเครือข่ายจัดเวทีประชุมภาคีเครือข่ายในเรื่องของการดูแลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ทั้งกลุ่มที่มีโรคประจำตัวและกลุ่มที่ไม่มีโรคประจำตัว ได้หันมาใส่ใจในเรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง จึงได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีของประชาชนตำบลเมืองเก่าพัฒนาขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องเป็นประจำ และเพื่อเป็นการดูแลสุขภาพของตนเองในเบื้องต้นด้วย โดยร่วมกับกองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลเมืองเก่าพัฒนาได้สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมการออกกำลังกาย เช่น โครงการเดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ โครงการปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ โครงการรำไม้พลองเพื่อสุขภาพ โครงการเต้นแอโรบิคเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง การอบรมผู้นำการออกกำลังกาย และส่งเสริมการเล่นกีฬาทุกประเภท และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทำงาน ร่วมเป็นเจ้าของ ร่วมเป็นคณะกรรมการ ร่วมบริหาร ร่วมทำตามแผน ร่วมติดตามประเมินผล ร่วมเสนอแนะปรับปรุงให้ดีขึ้น เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น มีการคัดเลือกคณะกรรมการ โดยการแต่งตั้งและคัดเลือกคณะกรรมการ คือ กลุ่มชมรมแอโรบิคเพื่อสุขภาพ กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกสภา อบต., อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.), คณะกรรมการหมู่บ้าน โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาเป็นที่ปรึกษา และมีเครือข่ายชมรมแอโรบิคครบทุกหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านสามารถเป็นผู้นำเดินได้ สามารถผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนเป็นผู้นำเดินได้ และเครือข่ายสามารถลงพื้นที่ทำกิจกรรมร่วมในแต่ละหมู่บ้าน โดยทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโครงการร่วมกัน จากผลการทำงานที่ต่อเนื่องและทำหาย ช่วยให้ประชาชนได้หันมาออกกำลังกายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น ด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรวมกลุ่มเต้นแอโรบิค มีการออกกำลังกายในหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดการป่วยจากโรคอ้วน โรคความดันโลหิต โรคเบาหวาน โรคซึมเศร้า และโรคอื่น ๆ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นมีสุขภาพที่ดี

ลดการเจ็บป่วยของประชาชน มีภาวะด้านสุขภาพร่างกายและสุขภาพทางจิตใจที่ดีขึ้น มีการควบคุมสติอารมณ์ได้ดีขึ้น มีจิตใจที่แจ่มใสเบิกบาน อยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข

ผลจากการดำเนินโครงการตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ประชาชน มีสุขภาพดีและรักการออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีระดับความพึงพอใจอยู่ที่ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 และจากผลการสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง 6 เดือนของประชาชน พบว่า มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) เทียบเท่าของคนปกติ (สุขภาพดี) ก่อนออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 11.66 และหลังออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 81.66 มีการสรุปผลโดยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเมืองเก่าพัฒนา จากสถิติผลการเปลี่ยนแปลง(ผลลัพธ์) และจากการตรวจสุขภาพของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม พบว่า ค่าเบาหวานลดลง ค่าความดันปกติ แพทย์ได้ทำการลดยาในผู้ป่วยบางราย รวมถึงประชาชนที่มีความเสี่ยงที่จะเจ็บป่วยก็ไม่มีอาการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น ทำให้ลดค่าใช้จ่ายด้านค่ารักษาพยาบาล รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปพบแพทย์ อีกทั้งยังพบว่า ประชาชนทุกเพศทุกวัยไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยทำงาน วัยผู้ใหญ่ วัยผู้สูงอายุ และโดยเฉพาะกลุ่มเพศที่ 3 ได้มีเวทีในการแสดงออกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม หันมาดูแลสุขภาพทั้งในเรื่องของการออกกำลังกาย และการบริโภคอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมากขึ้น สำหรับปัจจัยแห่งความสำเร็จ เกิดจากการมีส่วนร่วมของทั้งภาคีเครือข่ายและของประชาชนทุกภาคส่วน ประกอบกับความมีวินัยและใส่ใจในการดูแลสุขภาพของตนเองของกลุ่มคนรักสุขภาพ ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นประจำจนทำให้เกิดกรณีตัวอย่างในกลุ่มคนที่มีโรคประจำตัวได้หันมาใส่ใจออกกำลังกาย ซึ่งถือเป็นบุคคลต้นแบบในเรื่องการออกกำลังกาย ส่งผลให้มีสุขภาพร่างกายที่ดีขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม

อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมืองเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์ 032-780-563

โทรสาร 032-780-563

ประชากร

7,206 คน

(ชาย 3,466 คน หญิง 3,740 คน)

พื้นที่

12.144 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 13 หมู่บ้าน)

รายได้

12,645,679.18 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

14,736,826 บาท

คณะผู้บริหาร

นาวาตรีเสวก จ้อยสองสี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม

นายถาวร มั่นคง

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

บ้านกุ่ม

พันจ่าตรีปัญญา สุริย์แสง

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 6 คน

หญิง จำนวน 7 คน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม “ตำบลบ้านกุ่ม” ชื่อนี้มีที่มาจากต้นไม้ชนิดหนึ่ง เป็นไม้ยืนต้นสูงประมาณ 20 เมตร มีลักษณะใบมน ขึ้นบนบก เรียกว่า “กุ่มบก” และขึ้นตามริมน้ำ เรียกว่า “กุ่มน้ำ” โดยเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและเป็นจำนวนมากในพื้นที่การเกษตรของชาวบ้าน และในพื้นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม จึงเป็นที่มาของชื่อตำบลแห่งนี้

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมืองเพชรบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองเพชรบุรีและศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ประมาณ 3 กิโลเมตร มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำเพชรบุรี ซึ่งเป็นลำน้ำธรรมชาติไหลมาจากอำเภอแก่งกระจาน ส่องออกทะเลที่บริเวณปากอ่าวบ้านแหลมและ

ปากอ่าวบางตะบูน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม อีกทั้งยังเป็นแหล่งผลิตน้ำตาลอันดับต้น ๆ ของประเทศเพราะมีต้นตาลขึ้นอย่างหนาแน่น ผลผลิตจากต้นตาลสามารถนำมาประกอบอาหารได้ทั้งคาวและหวาน ของหวานที่เป็นของดีขึ้นชื่อของที่นี่ ได้แก่ บรรดาขนมตระกูลทอง (ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง) ขนมอาลัว ข้าวหลาม ฯลฯ และผลไม้ที่ขึ้นชื่อก็เป็นอะไรไปไม่ได้นอกจาก “ชมพูพันธุ์เพชรสายรุ้ง” ที่มีรสชาติหวาน กรอบเป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม มีนโยบายการบริหารงานด้วยความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการดำเนินงานของ ผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การทำงานเป็นไปตามวิสัยทัศน์ ที่ว่า **“บ้านกุ่ม น่านอยู่ ท้องถิ่นน่าเที่ยว เศรษฐกิจมั่นคง บริบูรณ์โครงสร้างพื้นฐาน ชุมชนมีส่วนร่วม พัฒนาคุณภาพชีวิต”** ให้มีความสำคัญในการขับเคลื่อนและดำเนินงานที่โปร่งใส ยึดหลักธรรมาภิบาล และทำงานเพื่อประชาชน โดยในทุกกระบวนการดำเนินงานจะกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม และคำนึงถึงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมได้อย่างมีคุณภาพที่มั่นคงและยั่งยืน ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและเข้าใจบริบทในการทำงาน รวมถึงการเสริมสร้างกระบวนการการมีจิตสำนึกสาธารณะร่วมกัน ประชาชนเป็นเจ้าของท้องถิ่นร่วมกันอย่างแท้จริง ด้วยกลไกความเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนางานเป็นสำคัญ

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านความโปร่งใส และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ได้แก่

โครงการพลเมืองยุคใหม่ ชุมชนไร้ถัง (บ้านกุ่มบ้านเรา)

เดิมที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ คือ การคัดแยกขยะ โดยแบ่งขยะออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สีเขียว (สำหรับใส่ขยะอินทรีย์) สีเหลือง (สำหรับใส่ขยะรีไซเคิล) สีน้ำเงิน (สำหรับใส่ขยะทั่วไป) และสีแดง (สำหรับใส่ขยะอันตราย) แต่การดำเนินงานก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีเสียงสะท้อนจากประชาชนส่วนใหญ่โดยมีแนวคิดที่ “ไม่ว่าจะถึงขยะสีอะไรสุดท้ายก็ต้องไปรวมกันอยู่ที่รถขนขยะอยู่ดี” ดังนั้นจึงนำไปสู่กระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วมเพื่อที่จะหาแนวทางออก ร่วมกันในการจัดการปัญหาขยะในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่มได้นำปัญหาดังกล่าวเข้าที่ประชุมเพื่อร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขผ่านการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ผู้นำชุมชน และภาครัฐที่อยู่ในพื้นที่

จากการระดมสมองในการดำเนินงานทำให้เกิดแนวคิดในการคัดแยกประเภทขยะใหม่ ได้แก่ (1) ใช้ไม่ได้ (2) เป็นพิษ และ (3) ติดเชื้อ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ได้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการส่งต่อขยะทั้ง 3 ประเภท ดังนี้

(1) ขยะที่ใช้ไม่ได้ ให้ครัวเรือนเก็บให้มิดชิด แล้วส่งมอบให้กับ อบต. เพื่อขุดหลุมฝังกลบ หรือทาง อบต. จะส่งต่อให้บริษัท เอนเนอร์จี รีพัลลิก จำกัด เป็นหน่วยงานกำจัดขยะที่ถูกต้อง

(2) ขยะเป็นพิษ เช่น แบตเตอรี่ ยาหมดอายุ หลอดไฟ หรือถ่านไฟฉาย ให้ครัวเรือนคัดแยกและเก็บให้มิดชิด แล้วส่งมอบให้กับ อบต. โดยจะมีการกำจัดอย่างถูกวิธี

(3) ขยะติดเชื้อ เช่น พวกลาสเตอร์ยา เข็มฉีดยา ให้ครัวเรือนคัดแยกและเก็บให้มิดชิด แล้วส่งมอบให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุ่ม ส่วนขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และสามารถนำมาจำหน่ายได้จะให้ประชาชนเก็บรวบรวมไว้ เพื่อขายให้กับ อบต. หรือนำไปขายเอง

จากการประชุมวางแผนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ทำให้ได้ข้อสรุปในการจัดการขยะว่าควรมีกระบวนการจัดการใน 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง คือ การลดปริมาณขยะโดยมีการคัดแยกขยะในครัวเรือน สถานที่ราชการและสถานประกอบการ 2) การจัดการขยะกลางทาง คือ ระยะเวลาเก็บขนที่มีประสิทธิภาพเมื่อขยะน้อยลงความเร็วในการเก็บขนก็มากขึ้น และ 3) การจัดการขยะปลายทาง คือ ระยะเวลาจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่มได้มีการนำหลักการจัดการขยะมาบูรณาการร่วมกับแนวความคิดการคัดแยกขยะ 3 อย่าง คือ ใช้ไม่ได้ เป็นพิษ และติดเชื้อ โดยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ขยะประเภทใช้ไม่ได้ ใช้หลักการ 3RS ในการดำเนินการ คือ Reduce การลดการใช้ การคิดก่อนใช้ Reuse คือ การนำกลับมาใช้ซ้ำ ใช้แล้วใช้อีก เช่น เสื้อผ้า กระดาษที่ใช้หน้าเดียว และ Recycle คือการนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น ขวดแก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ และขยะอินทรีย์ ซึ่งหลัก 3RS ยังสามารถปรับใช้ได้ประเภทขยะที่ยังสามารถใช้ได้ คือ ขวดพลาสติก ให้การคัดแยกทำความสะอาด สามารถนำไปใช้ใหม่ได้หรือการแยกขายก็จะได้ราคาดีขึ้น กระดาษ ให้มีการนำกลับมาใช้เป็นกระดาษ 2 หน้า หรือการแยกขายก็จะได้ราคาที่ดีกว่า เสื้อผ้าสามารถนำไปบริจาคหรือนำมาทำเป็นผ้าชีวรี่ ผ้าถุงพื้น และขยะอินทรีย์สามารถนำมาทำเป็นปุ๋ยชีวภาพหรืออาหารสัตว์ได้

2. ขยะเป็นพิษ คือ วัสดุที่ใช้ไม่ได้แล้ว เสื่อมคุณภาพ หรือมีการปนเปื้อนสารเคมีอันตรายต่าง ๆ จะไม่ทิ้งรวมกับขยะประเภทอื่น ไม่ฝัง ไม่เผา ไม่ทิ้งลงแม่น้ำ โดยจะมีการดำเนินการใส่ถุงแยกไว้ให้ทางเจ้าหน้าที่ดำเนินการกำจัดอย่างถูกวิธี เพราะหากนำไปรวมกับขยะอื่นอาจก่อให้เกิดการปนเปื้อนได้

3. ขยะติดเชื้อ เป็นขยะที่มีการปนเปื้อนเลือด สารคัดหลั่งหรือจุลชีพ เช่น พวกกระดาษชำระ ผ้าอนามัย รวมทั้งขยะการติดเชื้อจากโรงพยาบาล ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ได้มีการสนับสนุนให้นำขยะติดเชื้อดังกล่าว บรรจุลงในขวดเมื่อเต็มขวด ก็จะมีการนำไปทำลายอย่างถูกวิธี โดยทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุ่มจะเป็นหน่วยรับทำลายขยะติดเชื้ออย่างถูกวิธี

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่มยังมีการทำขวด Eco Bricks หรือขวด Eco อเนกประสงค์ โดยการนำขวดน้ำพลาสติกไปล้างให้สะอาดแล้วตากให้แห้ง นำขยะไม่ว่าจะเป็นถุงพลาสติก เศษกระดาษ ยัดลงไปในช่วงแล้วใช้ไม้กดขยะลงไปให้แน่นทำไปเรื่อย ๆ จนกว่าขยะจะเต็มขวดปิดฝาแล้วเช็คว่ามีลมหรือขวดแข็งแรงดีหรือยัง เมื่อเช็คได้ว่าแข็งแรงดีก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้

การจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ การบริหารจัดการขยะให้กับผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว อบต.บ้านกุ่ม ได้มีการเชิญชวนให้ประชาชนเข้าร่วมโครงการผ่านการจัดกิจกรรมเวทีให้ความรู้ทั้งในวัด โรงเรียน มัสยิด และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โดยมีเจ้าหน้าที่ของ อบต. และแกนนำชุมชนเป็นผู้ให้ความรู้ สาธิต และทำให้เห็นว่าการจัดการขยะเป็นเรื่องง่ายและใกล้ตัว ตลอดจนส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือนผ่านกระบวนการและแนวคิดการคัดแยกขยะ 3 ประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ดำเนินงานโดยแต่งตั้งคณะทำงานและผู้รับผิดชอบโดยมีการกำหนดพื้นที่ในการรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีการประชุมหัวหน้าส่วนราชการเพื่อรายงานผลยอดการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิล รวมถึงมีการประกาศเป็นหน่วยงานปลอดโฟมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม

ทั้งนี้ ยอดเงินจากการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิล จะมีการรายงานและประกาศให้กับประชาชนได้รับทราบผ่านเว็บไซต์ และ Facebook ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ซึ่งยอดเงินที่ได้ในการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิลแต่ละครั้งจะมีการรวบรวมไปมอบทรัพย์สินไว้ในบัญชี “โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม” โดยมีการกำหนดผู้ถือบัญชี 3 กลุ่มคือ 1) คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม 2) ผู้แทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม และ 3) ผู้แทนกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารจัดการด้านการเงินและเพื่อสมทบเงินดังกล่าวเข้าสู่กองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่มต่อไป

นอกจากนี้ยังมีการจัดประชุมโครงการวิจัยเพื่อการถอดบทเรียนวิเคราะห์และสังเคราะห์ระบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามขนาดและบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีการประชุมเกิดการตักตวง โดยคณะวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีร่วมกัน ผู้นำชุมชน ประชาชน และคณะทำงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ทำให้เกิดนวัตกรรม “ถังขยะเหมือบโลก” ขึ้น

ถังขยะเขมือบโลก เป็นนวัตกรรมที่จะช่วยย่อยสลายเศษอาหารให้เป็นปุ๋ยอินทรีย์ได้ในระดับครัวเรือน โดยการนำถังที่เหลือใช้ที่มีฝาปิด นำมาตัดที่ก้นถังแล้วนำไปยึดติดกับตะกร้าที่มีช่องระบายอากาศ แล้วจึงนำไปฝังดินที่มีความลึก 2 ใน 3 ของถัง โดยให้ก้นถังอยู่เหนือจากก้นหลุมประมาณ 30 เซนติเมตร เพียงเท่านี้ก็จะได้ถึงเขมือบโลก ที่สามารถนำเศษอาหารมาเทใส่ได้เพื่อก่อให้เกิดการย่อยสลายที่มีประสิทธิภาพ ทุกครั้งเมื่อนำเศษอาหารไปเทใส่ให้มีการกวนเศษอาหารเพื่อให้ถังมีอากาศเพิ่มเข้าไป หลังจากนั้นเศษอาหารจะถูกย่อยสลายและเป็นปุ๋ยอินทรีย์ลงสู่ดินต่อไป ซึ่งหากปริมาณเศษอาหารสูงเทียบเท่าระดับพื้นดินสามารถดึงถังออกและนำดินมากลบแล้วย้ายถังไปฝังที่จุดอื่นต่อไปได้อีก

ความสำเร็จที่เกิดขึ้นทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลุ่มสามารถบริหารจัดการขยะได้ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางอย่างถูกวิธี จนนำไปสู่กองทุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ ซึ่งจากการดำเนินโครงการกระบวนการ วิธีการ ตลอดจนเทคนิคและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินโครงการนั้น ล้วนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับ

คนในชุมชน องค์กรภาครัฐ และสถาบันการศึกษา อันก่อให้เกิดนวัตกรรมโครงการเพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนได้อย่างแท้จริง ยิ่งไปกว่านั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตและแนวคิดในการการคัดแยกขยะของคนในชุมชนตำบลบ้านกุ่ม อันนำไปสู่การดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ คือ ตำบลบ้านกุ่มเป็นชุมชนไร้อถัง (จากการเก็บข้อมูล 3 ปีย้อนหลัง) พบว่า เขตพื้นที่ตำบลบ้านกุ่ม มีถังขยะขนาด 120 ลิตร ลดลงจากปี 2564 มากกว่า 200 ถัง มีถังขยะขนาด 200 ลิตร ลดลงจากปี 2564 กว่า 30 ถัง และปริมาณขยะที่ลดลงกว่า 100 ตัน

และที่สำคัญยังก่อให้เกิด “โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม” ที่มีการนำเงินจากการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิลในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกุ่ม นำมาเป็นงบประมาณกองทุนในการจัดหาอุปกรณ์ในการดำรงชีพสำคัญจำเป็น เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ให้ได้รับการพัฒนาและช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและเท่าเทียม นอกจากนี้ยังมีการต่อยอดนำเงินที่ได้ไปทำแปลงผักสวนครัว เพื่อที่จะคืนกำไรสู่ชุมชนโดยการปลูกผักปลอดสารพิษให้ประชาชนที่มาใช้บริการ หรือมาอบวัสดุรีไซเคิลสามารถเก็บผักกลับไปรับประทานได้ฟรี

นับได้ว่าโครงการพลเมืองยุคใหม่ ชุมชนไร้อถัง (บ้านกุ่มบ้านเรา) สามารถสร้างการมีส่วนร่วมพร้อมทั้งสร้างกระบวนการเรียนรู้ควบคู่กันไป ผ่านการดำเนินงานที่มุ่งเน้นให้ประชาชนผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้เข้ามาสามารถนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างอิสระในช่องทางที่หลากหลาย และที่สำคัญจากการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ก่อให้เกิด “กองทุนโครงการการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม” อย่างเป็นทางการอีกด้วย

รูปแบบถังขยะเดิมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

รูปแบบถังขยะเดิมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม

โครงการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม

ปัจจุบันข้อมูลตามระบบสารสนเทศเบียร์ยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม พบว่า มีผู้สูงอายุ จำนวน 1,044 ราย ผู้พิการ จำนวน 91 ราย และผู้ด้อยโอกาส อีกจำนวนมาก ทำให้ อบต.ตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงเข้าใจสภาพปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส จึงได้ตั้ง **“ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม”** โดยมีแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมเป็นแบบสังคม มุ่งหวังให้เกิดการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชน เน้นการส่งเสริมพัฒนาเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกายและจิตใจให้กลุ่มเป้าหมาย โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นภาระต่อสังคมและครอบครัวต่อไป ซึ่งงบประมาณของโครงการดังกล่าว มาจากโครงการพลเมืองยุคใหม่ ชุมชนไร้ถัง (บ้านกุ่มบ้านเรา) โดยนำเงินจากการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิลในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกุ่มนำมาเป็นงบประมาณกองทุนในการจัดหาอุปกรณ์ในการดำรงชีพสำคัญจำเป็นเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางในเขตพื้นที่ตำบลบ้านกุ่ม

อาจกล่าวได้ว่าโครงการพลเมืองยุคใหม่ ชุมชนไร้ถัง (บ้านกุ่มบ้านเรา) เป็นจุดเริ่มต้นในการจัดทำกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพราะมีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายแสดงอย่างชัดเจน และมีการรายงานให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง ผ่าน Facebook ของหน่วยงานที่มีชื่อว่า **“อบต.บ้านกุ่ม จ.เพชรบุรี”**

ไม่เพียงแต่การรายงานผลการใช้จ่ายของโครงการนี้เท่านั้น ประชาชนยังสามารถตรวจสอบและติดตามการเคลื่อนไหวการดำเนินงาน การพัฒนาพื้นที่ของ อบต. ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน แบ่งบทบาทหน้าที่การดำเนินงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ประชาชนตำบลบ้านกุ่มได้รับการพัฒนาและช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

คณะกรรมการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม ประกอบไปด้วยทุกภาคส่วน ได้แก่ นายอำเภอเมืองเพชรบุรี, ท้องถิ่นอำเภอเมืองเพชรบุรี, เจ้าอาวาสวัดบันไดทอง, เจ้าอาวาสวัดขุนตรา, อิหม่ามมัศยิดนะห์ฏอตุลอิสลาม, อิหม่ามมัศยิดมุสลีฮะตุลอิสลามียะห์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบันไดทอง (วิเศษศึกษา), ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุ่ม, กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน และคณะทำงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม (นายก, รองนายก, เลขานุการ, ปลัด, ประธานสภา, ผู้อำนวยการแต่ละกลุ่มงาน)

นอกจากนี้ยังมีการจัดทำร่างระเบียบกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม กำหนดการขับเคลื่อนในการประชุมและการให้ความช่วยเหลือ ผ่านการบูรณาการร่วมกับคณะพยาบาลศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การประสานความร่วมมือทางวิชาการและปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ชื่อโครงการ “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะแกนนำผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมความผาสุกและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของครอบครัวและชุมชน” โดยกำหนดดำเนินการในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี แบ่งการดำเนินงาน 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะแกนนำผู้สูงอายุและระบบบริการสุขภาพและสังคมที่ส่งเสริมความผาสุกและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของครอบครัวและชุมชนในสังคมไทย

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะแกนนำผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมความผาสุกและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของครอบครัวและชุมชน

ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะแกนนำผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมความผาสุกและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของครอบครัวและชุมชน

ระยะที่ 4 การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะแกนนำผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมความผาสุกและการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของครอบครัวและชุมชน

ผลลัพธ์ของโครงการที่เกิดขึ้น พบว่าในเชิงปริมาณศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ตำบลบ้านกุ่ม ได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาตำบล อสม. รพ.สต.บ้านกุ่ม สถานศึกษาและผู้นำศาสนา ในการเสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการช่วยเหลือ โดยมีคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากทุกภาคส่วนร่วมกันพิจารณาคุณสมบัติตามระเบียบของกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100 เทียบกับผู้ที่คณะกรรมการแจ้งรายชื่อ ประเมิน รวมถึงผลประเมินความพึงพอใจในขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้สูงอายุที่ได้รับการ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100 และในเชิงคุณภาพ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกุ่ม ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกุ่ม สามารถคัดกรองกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และความจำเป็นด้านการสนับสนุนบริการด้านสุขภาพและสังคม ได้อย่างครอบคลุม และทั่วถึง ทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่มเป็นไปอย่างโปร่งใสและยั่งยืน สอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ร่วมรับรู้ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมกันพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างรอบด้าน

อีกหนึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้นของทั้งโครงการตั้งต้น **“โครงการพลเมืองยุคใหม่ ชุมชน ไร่ถึง (บ้านกุ่มบ้านเรา)”** และโครงการที่ต่อยอดมาอย่างเป็นรูปธรรม **“โครงการ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลบ้านกุ่ม”** ทั้งสองโครงการสามารถเป็นต้นแบบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้เข้ามาศึกษาดูงานเรียนรู้การดำเนินงานและนำกลับไปพัฒนาต่อยอดพื้นที่ของตนได้ต่อไป เช่น เทศบาลตำบลบางกระพี้ อำเภอสามพราณ จังหวัด นครปฐม, เทศบาลตำบลนาดี อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี, เทศบาลตำบลแก่งเสือเต้น อำเภอนานาคิม จังหวัดลพบุรี, องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเกาะ อำเภอสามโคก จังหวัด ปทุมธานี, องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น

รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

ด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม

- 1 **องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี**
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
- 2 **เทศบาลนครยะลา**
อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา
- 3 **เทศบาลเมืองบ้านโพธิ์**
อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
- 4 **เทศบาลเมืองเมืองพล**
อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
- 5 **เทศบาลเมืองมหาสารคาม**
อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
- 6 **เทศบาลเมืองศรีสะเกษ**
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
- 7 **เทศบาลเมืองสตูล**
อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล
- 8 **เทศบาลตำบลเชียงคาน**
อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
- 9 **เทศบาลตำบลศิขรินทร์**
อำเภอศิขรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
- 10 **เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้**
อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่
- 11 **องค์การบริหารส่วนตำบลช่องเป่า**
อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลท่าระหัด อำเภอเมืองสุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี 72000

โทรศัพท์ 035-525-500

โทรสาร 035-521-899

ประชากร

838,628 คน

(ชาย 404,658 คน หญิง 433,970 คน)

พื้นที่

5,358 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 10 อำเภอ)

รายได้

633,057,300.66 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

102,825,246.84 บาท

คณะผู้บริหาร

นายบุญชู จันทร์สุวรรณ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

นายฉัตรชัย ประเสริฐสุวรรณ

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สุพรรณบุรี

นายเจียรินทร์ ปัทมนรินทร์กุล

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 27 คน

หญิง จำนวน 3 คน

ที่มา: <https://www.suphan.go.th/index.php>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

มีเป้าหมายการพัฒนาในการเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข ภายใต้แนวคิดการบริหารงานแนวราบ โดยเน้นไปที่การสร้างความร่วมมือ การจัดการระบบเครือข่ายที่ดี และการกำหนด กลไกสร้างระบบจูงใจ ดังนี้

1. การสร้างความร่วมมือระหว่าง เครือข่าย ในรูปแบบของการทำบันทึกข้อตกลง ร่วมมือ (MOU) เพื่อผลประโยชน์และเป้าหมาย ร่วมกัน โดยเป็นการมีส่วนร่วมตั้งแต่การร่วม ตัดสินใจ การร่วมกันลงมือปฏิบัติ การร่วมรับ ผลประโยชน์ และการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้ เกิดความเท่าเทียมกันกับเครือข่ายที่มาจาก ภาคส่วนอื่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือเป็นหนึ่งในการเป็นสมาชิกเครือข่าย ปรับองค์กร

ให้เท่าเทียมกับองค์กรอื่นที่มาเข้าร่วม โดยที่แต่ละองค์กรจะไม่สูญเสียความเป็นอิสระในการจัดการองค์กรของตนเอง ไม่มีการแข่งขันกันภายในเครือข่าย แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงความร่วมมือกันในการตัดสินใจจัดการบางอย่างร่วมกัน เพื่อให้เกิดระบบการทำงานที่ดี และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยความร่วมมือของเครือข่ายเข้ามาช่วยเสริมศักยภาพในการดำเนินกิจกรรม เพื่อไปสู่เป้าหมายและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นร่วมกัน การทำงานแบบมีส่วนร่วม มีการพึ่งพากันและกัน สมาชิกเครือข่ายเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย ซึ่งจะนำไปสู่การให้และการรับ รวมถึงการระดมทรัพยากร การให้การสนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อให้ภารกิจที่เครือข่ายดำเนินการรวมกันนั้นบรรลุเป้าหมาย

2. การจัดระบบเครือข่ายที่ดี เป็นเงื่อนไขสำคัญที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีให้ความสำคัญ ที่จะช่วยให้เครือข่ายดำเนินงานร่วมกันไปได้อย่างราบรื่น โดยการจัดโครงสร้างองค์กรที่มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ วิธีการทำงาน ตลอดจนการประสานงานระหว่างสมาชิก มีการร่วมกันกำหนดเป้าหมายการทำงานและกติกาที่เป็นที่ยอมรับของสมาชิก มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ การกำหนดผู้นำที่เหมาะสม รวมทั้งมีระบบการช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน ทำให้สมาชิกรู้จักบทบาทของตนเองและมองเห็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันในเครือข่าย ช่วยป้องกันความสับสนและความขัดแย้งจากการทำงานที่ซ้ำซ้อน และการจัดแบ่งบทบาทหน้าที่สมาชิกเครือข่ายเป็นไปตามความสนใจ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพ นอกจากนี้การมีระบบการช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาจะช่วยให้เครือข่ายที่อาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ การมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือจะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น มีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า และช่วยอบรมภาวะการเป็นผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย ระบบการช่วยเหลือควรครอบคลุมถึงการดำเนินการใกล้เคียงให้เกิดความเข้าใจกันใหม่หากมีความขัดแย้งเกิดขึ้น

3. การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ สิ่งจูงใจอาจเป็นค่าตอบแทนเกียรติยศชื่อเสียงหรือการได้รับการยอมรับ หรือบางอย่างที่สื่อถึงการได้รับเกียรติยศการยกย่องและมีคุณค่าทางสังคมที่มีคุณค่าพอที่จะจูงใจสมาชิก เช่น การประกาศเกียรติยศเข็มเชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายชื่อคนกลุ่มนี้ให้ประชาชนได้รับทราบถึงความร่วมมือของเครือข่ายดังกล่าว

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่

โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จุดเริ่มต้นจากการที่จังหวัดสุพรรณบุรีได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ได้มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อการรักษาความปลอดภัยของนักกีฬา ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีได้เห็นประโยชน์จากการมีกล้องวงจรปิดอย่างมาก ประกอบกับสภาพปัญหาความไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งในเรื่องปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด อุบัติเหตุ และภัยพิบัติต่าง ๆ ซึ่งขณะนั้นจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีระบบกล้องวงจรปิดที่จะสามารถดำเนินการติดตามภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดเหตุขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการสืบสวนสอบสวนและ

พิจารณาคดี องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีจึงได้จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีจึงได้ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยมีการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี และมีศูนย์ควบคุมสั่งการกลางที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และมีเครือข่ายเชื่อมโยงกล้องโทรทัศน์วงจรปิดกับสถานีตำรวจภูธร ทั้ง 10 อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จำนวน 9 แห่ง ซึ่งสามารถดูภาพจากกล้องวงจรปิดร่วมกันได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและสามารถนำภาพเหตุการณ์ไปเป็นข้อมูลในการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาคดีได้ โดยแต่ละหน่วยงานได้มีการแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานร่วมกัน ดังนี้

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่จัดทำโครงการและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการติดตั้งทั้งหมด โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์ควบคุมและสั่งการ
- สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่กำหนดจุดติดตั้งในพื้นที่ที่เหมาะสมตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่กำหนดจุดติดตั้งในพื้นที่ที่เหมาะสมตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสนับสนุนกระแสไฟฟ้าในระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ติดตั้งในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่ช่วยในการออกแบบระบบเครือข่ายและการเชื่อมโยงสัญญาณภาพ
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่อนุญาตให้พาดผ่านสายไฟเบอร์ออฟติกในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด
- มูลนิธิกุ๊ยกัยและภาคเอกชน ทำหน้าที่ดูภาพเหตุการณ์เพื่อเข้าให้การช่วยเหลือผู้ประสบเหตุได้ทันที

ปัจจุบันมีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดครอบคลุมทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี และมีศูนย์ควบคุมสั่งการกลางภายในที่สามารถรองรับการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบกล้องวงจรปิดของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และมีห้องปฏิบัติการสำหรับกล้องโทรทัศน์

วงจรปิด (War Room) ไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาปฏิบัติการ เช่น ช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่มีการเดินทางอย่างหนาแน่น มีการจ้างเหมาบำรุงรักษา ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อการดูแลตรวจสอบและบำรุงรักษาเครือข่าย (Network) และระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและสายเคเบิลใยแก้วนำแสงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง มีการใช้งานร่วมกับโปรแกรมจับป้ายทะเบียนรถยนต์ ที่สำคัญคือมีช่องทางในการให้บริการประชาชนที่หลากหลาย ทั้ง E-Service และ Line Official ซึ่งส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความมั่นใจ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น และการจับกุมคดีต่าง ๆ สามารถจับกุมได้มากขึ้น ลดการก่ออาชญากรรม รวมทั้งความปลอดภัยด้านจราจร นำข้อมูลการเกิดเหตุมาวิเคราะห์จุดเสี่ยง เสนอแก้ไข และติดตั้งไฟจราจรเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก และโครงการนี้เป็นโครงการตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีที่แสดงถึงระบบการทำงานที่สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่าย

โครงการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเยาวชนเงินล้าน อบจ.สุพรรณบุรี ระดับประถมศึกษา “จูเนียร์ลีก” ประจำปี 2565

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมุ่งหวังที่จะให้กิจกรรมดนตรีและกีฬาเข้าไปอยู่ในหัวใจของชาวจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจุบันองค์การยูเนสโกได้ประกาศให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านดนตรีไปแล้ว จึงมุ่งส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาให้มี

ความเข้มแข็งอีกด้านหนึ่ง ซึ่งเล็งเห็นประโยชน์ของการกีฬาว่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลายจากการเรียน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะและสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม มีมารยาท เคารพกฎกติกา ป้องกันปัญหายาเสพติด รวมถึงแก้ไขปัญหาความยากจน สามารถประกอบเป็นอาชีพได้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีได้ดำเนินการจัดทำโครงการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเยาวชนเงินล้าน อบจ.สุพรรณบุรี ระดับประถมศึกษา “จูเนียร์ลีก” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬา และห่างไกลยาเสพติด เพื่อปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความอดทน มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และเพื่อปลูกฝังวิธีการเล่นฟุตบอลที่ถูกต้องให้กับเยาวชนเพื่อเลือกเป็นอาชีพในอนาคต จึงเกิดความร่วมมือระหว่างเครือข่าย ดังนี้

เครือข่ายส่วนราชการ ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดสุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี สถานศึกษาภายในจังหวัดสุพรรณบุรี จัดหางบประมาณและดำเนินการเรื่องการจัดการแข่งขัน อีกทั้งพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ทำหน้าที่อื่น ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ

เครือข่ายภาคเอกชน ได้แก่ สมาคมเยาวชนเงินล้านจังหวัดสุพรรณบุรี ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของโครงการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเยาวชนเงินล้าน อบจ.สุพรรณบุรี และสนับสนุนงบประมาณในเรื่องชุดการแข่งขันให้กับนักกีฬา และเสื้อของผู้ฝึกสอน

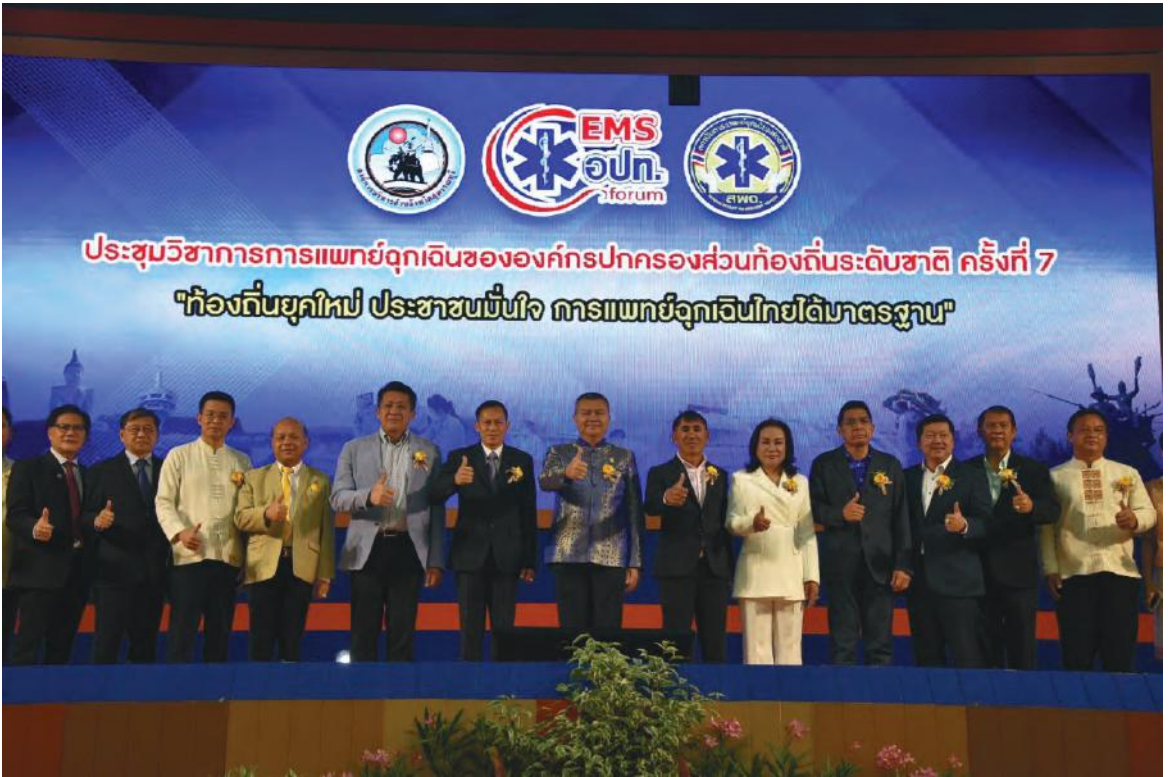
เครือข่ายภาคประชาสังคม ได้แก่ ผู้ประสานงาน ทั้ง 10 อำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี ชมรมครู และบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละอำเภอ ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การแข่งขัน และจัดหาเด็กและเยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันของแต่ละอำเภอ ดำเนินการจัดหาสถานที่ และจัดการแข่งขันในแต่ละพื้นที่

ความสำเร็จของการดำเนินโครงการ คือ เป็นการดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลเยาวชนจูเนียร์ลีก ซึ่งจัดการแข่งขันเป็นระบบลีกหนึ่งเดียวของประเทศไทย การมีลีกแข่งขันฟุตบอลเยาวชน ทำให้เกิดการตื่นตัวของเด็กและเยาวชนในทางที่ดี ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬา และห่างไกลยาเสพติด อีกทั้งการจัดการแข่งขันดังกล่าวได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้ ได้พัฒนาทักษะทางด้านกีฬาฟุตบอล มีสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม มีมารยาท เคารพกฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา ทำให้มีประสบการณ์จากการแข่งขันและทำให้มีการแจ่มเกิดของนักกีฬาดาวรุ่งที่มีความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล ที่จะสามารถส่งเสริมสู่ความเป็นเลิศ สร้างอาชีพ และรายได้ด้วยการเป็นนักฟุตบอลอาชีพต่อไปในอนาคตได้นอกจากนี้ยังเกิดการร่วมมือแบบเครือข่ายที่เข้มแข็ง ทั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ครู โรงเรียน วัด ชุมชน ฯลฯ โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือสร้างอนาคตที่ดีให้กับลูกหลานของคนสุพรรณบุรี

โครงการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

เนื่องจากเกิดเหตุการณ์การเข้าช่วยเหลือชีวิตผู้ป่วยไม่ทันท่วงที เพราะล่าช้าด้านการติดต่อสื่อสารในการขอความช่วยเหลือ ไม่สามารถแจ้งจุดเกิดเหตุ ไม่มีข้อมูลเบื้องต้น และประวัติการเจ็บป่วยของผู้ป่วยทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นมีอาการรุนแรงขึ้นจนกระทั่งเสียชีวิต จึงเป็นที่มาของการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน สายด่วน 1669 โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีได้จัดตั้งศูนย์ขึ้น เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2564 เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบเหตุ และผู้ป่วยฉุกเฉิน โดยได้พัฒนาโปรแกรมเก็บข้อมูลผู้ป่วยลงระบบฐานข้อมูล หากโทรแจ้งศูนย์รับแจ้งเหตุฯ ผ่านสายด่วน 1669 หมายเลขโทรศัพท์ที่ลงทะเบียนผ่านระบบจะแสดงข้อมูลผู้ป่วยรายดังกล่าวทันที ซึ่งจะทำให้ช่วยเหลือได้ทันท่วงที ช่วยลดความรุนแรงความเสี่ยงต่อความพิการหรือเสียชีวิตได้

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้จัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในพื้นที่ สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี โรงพยาบาลศูนย์เจ้าพระยายมราชจังหวัดสุพรรณบุรี โรงพยาบาลประจำอำเภอ บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมูลนิธิกู้ภัยในจังหวัดสุพรรณบุรี ในการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉินขึ้น ภายใต้วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อจัดให้มีระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในงานระบบการแพทย์ฉุกเฉิน สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และสามารถลดอัตราการเสียชีวิตและความพิการจากการประสบอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยฉุกเฉิน
3. เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเชื่อมั่นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี

โดยแต่ละหน่วยงานมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ มีการดำเนินการร่วมกันภายใต้ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉิน ดังนี้

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จัดทำและดำเนินโครงการและประสานงานเครือข่ายต่าง ๆ จัดซื้อรถพยาบาลและอุปกรณ์เพื่อขยายโอกาสจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการและร่วมกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังพัฒนาโปรแกรมฐานข้อมูลผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง และนำมาใช้เป็นจังหวัดแรก

- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี สนับสนุนด้านหลักวิชาการ องค์ความรู้ แนวทางการปฏิบัติงานและสั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- โรงพยาบาลศูนย์เจ้าพระยาบรมราชจักรีสุพรรณบุรี สนับสนุนเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์รับแจ้งเหตุฯ ให้ช่วยปฏิบัติงานและเป็นพี่เลี้ยงในการจัดตั้งศูนย์ และเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉิน

- สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ สนับสนุนด้านองค์ความรู้ แนวทาง ข้อกฎหมายต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนากระบวนการปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินที่ทันสมัย

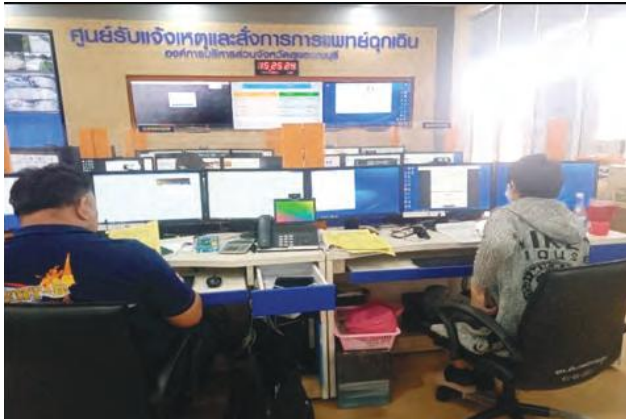
- โรงพยาบาลประจำอำเภอ ทั้ง 10 แห่ง รองรับผู้ป่วยอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉินในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งสนับสนุนวัสดุวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้หน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน

- หน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมูลนิธิต่าง ๆ เป็นกำลังหลักในพื้นที่ที่ออกให้บริการประชาชนเป็นลำดับแรกเมื่อได้รับการแจ้งเหตุ เพื่อเข้าประเมินพื้นที่ ประเมินผู้ป่วย ให้การช่วยเหลืออย่างถูกต้องและปลอดภัย เพื่อนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาต่อไป

- บริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด เป็นหน่วยสนับสนุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและระบบปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินที่ทันสมัยและพร้อมให้บริการประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง

ผลจากการร่วมมือกันดำเนินการในรูปแบบเครือข่ายอย่างเข้มแข็งทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีมีศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการการแพทย์ฉุกเฉินที่มีการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสุพรรณบุรี มหาวิทยาลัย กลุ่มองค์กร

ในชุมชน ที่สามารถให้บริการประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และกลุ่มผู้ป่วยติดเตียงได้เข้าถึงการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดเหตุสามารถทราบข้อมูลประวัติการรักษาและแพทย์สามารถวินิจฉัยโรคได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนมีระบบพิกัดระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเข้าถึงจุดแจ้งเหตุได้อย่างทันท่วงที ดังนั้นเมื่อมีการแจ้งเหตุเข้ามาจึงสามารถสั่งการให้รถกู้ชีพเข้าถึงพิกัดที่แจ้งมาได้อย่างรวดเร็วตรงตามมาตรฐานการแพทย์ฉุกเฉิน ทำให้ลดอัตราการเสียชีวิตและความพิการได้ ทำให้ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ได้เข้าถึงการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทันท่วงที รวมถึงมีระบบการแพทย์ทางไกลที่จะประสานงานระหว่างรพพยาบาลและโรงพยาบาลชุมชนในการประสานงานเตรียมแพทย์และพยาบาลในระหว่างการรถกู้ชีพไปถึง

เทศบาลนครยะลา

อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลสะเตง อำเภอเมือง

จังหวัดยะลา 95000

โทรศัพท์ 073-223-666

โทรสาร 073-215-675

ประชากร

58,952 คน

(ชาย 27,771 คน หญิง 31,181 คน)

พื้นที่

19.4 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 43 ชุมชน)

รายได้

620,332,547.998 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

393,581,500.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ

นายกเทศมนตรีนครยะลา

นายอนุชิต กาญจนานูชิต

รองนายกเทศมนตรีนครยะลา

นายวิศาล จิรภาพงพันธ์

รองนายกเทศมนตรีนครยะลา

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 18 คน

หญิง จำนวน 6 คน

ที่มา: <https://www.citydata.in.th/yala-city-municipality/en/homepage/>

เทศบาลนครยะลา มีการกำหนดนโยบายที่เน้นการเสริมสร้างสันติสุข มุ่งสู่มิติของการให้ความเป็นธรรมและเสมอภาค เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายที่มีความหลากหลายทั้งภายในและต่างประเทศ มีเครือข่ายการทำงานในทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ทั้งในและต่างประเทศ เพราะการมีเครือข่ายทำให้เทศบาลได้รับความร่วมมือ และสนับสนุน

ส่งเสริมให้การทำงานขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรให้เป็นพลังในการเข้าถึงประชาชน ซึ่งเป็นมิติสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงบทบาทหรือมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นมากขึ้น

การสร้างการมีส่วนร่วมจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลและบริหารจัดการบ้านเมืองตนเอง ตามหลักการกระจายอำนาจสู่ประชาชน โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญตั้งแต่ร่วมวางแผน ร่วมบริหาร ร่วมดำเนินการ และร่วมตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาล สนับสนุนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ เพื่อให้มีความเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ภาษา และวิถีชีวิต สนับสนุนให้ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนา ภาษา และวัฒนธรรมได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันในทุกด้านเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ลดความหวาดระแวงระหว่างผู้ที่นับถือศาสนาหรือมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ยึดถือแนวทางสันติวิธีและความสมานฉันท์ เสริมสร้างความยุติธรรมให้

เป็นแนวทางในปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานนำไปสู่การแก้ไขให้สถานการณ์และปัญหา ความรุนแรงลดน้อยลงเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ยกกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มวัย

ตลอดระยะเวลาของการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ เทศบาลนครยะลา ได้ดำเนินการพัฒนานโยบาย โดยการจัดทำโครงการหลายโครงการหลายกิจกรรมรวมถึงมีการต่อยอดโครงการพัฒนาเดิมที่มีอยู่และคิดค้นนวัตกรรมที่มุ่งเป้าหมายไปสู่การเสริมสร้างสันติวิธี และความสมานฉันท์ นำไปสู่การแก้ไขสถานการณ์และปัญหาความรุนแรงให้ลดน้อยลง การดำเนินการดังกล่าวเป็นผลงานแห่งความมุ่งมั่นให้ประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนา ภาษาและวัฒนธรรมเรียนรู้ซึ่งกันและกันในทุกด้านเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ลดความหวาดระแวงระหว่างผู้ที่นับถือศาสนาหรือมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ยึดถือแนวทางสันติวิธีและความสมานฉันท์อย่างยั่งยืน

การดำเนินงานภายใต้แนวคิดที่กล่าวมา เทศบาลนครยะลาคำนึงถึงกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน มุ่งเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผลักดันและขับเคลื่อนเมืองให้เดินไปข้างหน้าโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ความเข้มแข็งจากทุกภาคส่วนส่งผลให้เทศบาลนครยะลาดำเนินงานพัฒนาเมืองให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในระยะ 10 ปี สู่อการเป็น **“เมืองนวัตกรรมอยู่ดีมีสุข” (SMART Green Growth City)** เมืองและพลเมืองมีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเมืองใน 3 มิติ ได้แก่

- 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 2) การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และ
- 3) การพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยี

ทั้งนี้ เทศบาลนครยะลาให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พร้อมกับการกำหนดเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพิ่มความหวังต่อเมืองให้กับคนรุ่นใหม่ที่จะทำหน้าที่ขับเคลื่อนความเจริญของเมืองในระยะยาว เพื่อเกิดการสร้างความได้เปรียบเชิงร่วมมือ (Collaborative Advantage) กับพันธมิตรระดับพื้นที่เชื่อมโยงและระดับกลุ่มจังหวัดแทนการพัฒนาแบบการแข่งขันกันเอง จึงได้กำหนดบทบาทของเมืองยะลาให้เป็นผู้ส่งเสริม ความเจริญของทั้งกลุ่มจังหวัดโดยพันธกิจของนครยะลาคือ **“การพัฒนาคน ให้เป็นผู้ขับเคลื่อนความยั่งยืนชายแดนใต้”** มีบทบาทหลักในการพัฒนาทุนมนุษย์ และนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืน สามารถส่งต่อมูลค่าเพิ่มให้กับทั้ง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

เทศบาลนครยะลาจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและพันธกิจ กล่าวคือ **“สร้างระบบนิเวศความรู้ ดึงดูดคนคุณภาพระดับโลก เพื่อเร่งแซงด้วยนวัตกรรมยั่งยืน”** ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 4 ด้าน 1) สร้างระบบนิเวศความรู้ 2) วางตำแหน่งเมืองในระดับโลก 3) การพัฒนาแบบเชิงรุกสู่ความยั่งยืน และ 4) การบูรณาการธุรกิจแบบคลัสเตอร์ตามมิติของการใช้ชีวิต เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนวงจรการเปลี่ยนแปลง การเสริมแรงซึ่งกันและกัน มีการส่งต่อผลลัพธ์และบูรณาการกันให้เกิดการพัฒนาทุนมนุษย์ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ คุณค่าทางสังคม เพื่อให้ยะลาเป็นเมืองที่เป็นจุดหมายของการอยู่อาศัยและใช้ชีวิตที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลนครยะลา ได้แก่

โครงการ/เครือข่าย “PAKAIAN MELAYU สร้างแบรนด์ไทย สู่มรดกโลก”

จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดยะลาทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่หยุดชะงัก เม็ดเงินหมุนเวียนในระบบขาดสภาพคล่อง รวมไปถึงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้สร้างผลกระทบครั้งใหญ่ทั่วประเทศ ส่งผลให้ร้านค้าโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้ามลายูที่พบกับข้อจำกัดในการขายสินค้าหน้าร้าน มีรายได้ลดลงเนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป การถูกกีดกันทางวัฒนธรรมและกระแสนิยมที่เปลี่ยนไป

ทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัวมาใช้รูปแบบการจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถดึงดูดกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย ซึ่งผู้ประกอบการต้องปรับราคา ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งขับเคลื่อน “ซอฟต์แวร์ไทย” โดยใช้กระแสความเป็นไทย เพื่อสร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศ เป็นเครื่องมือในการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy ที่มาจากองค์ความรู้ ทรัพย์สินทางปัญญา และการวิจัย เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ สังคมความรู้ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบธุรกิจ การผลิต สินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากด้วยมิติทางวัฒนธรรม นำเสนอสู่สาธารณะผ่านอัตลักษณ์พื้นถิ่น สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม โดยสอดคล้องกับประเภทการจำแนกของโครงการนวัตกรรมด้านการพัฒนาเมืองและชุมชน อย่างยั่งยืน เป็นโครงการที่มุ่งเน้นการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจที่มาจากฐานราก ส่งเสริม ช่องทางการตลาด และการอนุรักษ์ผ้าพื้นถิ่นจังหวัดยะลาสู่การสร้างแบรนด์ในตลาดสากล มุ่งส่งเสริมประชาชนทุกกลุ่มวัย และผู้ที่สนใจได้ร่วมเรียนรู้และเพิ่มมูลค่าทางอัตลักษณ์ แนวทางพัฒนาภูมิปัญญาลายผ้าท้องถิ่น มีเวทีในการแสดงความสามารถความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบเครื่องแต่งการผ้าพื้นเมือง ผ้าลายท้องถิ่น และสามารถนำองค์ความรู้ เทคนิค ใหม่ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้เสริมสร้างคุณค่าทางสังคม เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจระดับสากล

เทศบาลนครยะลาได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ และการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่โดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และใช้เป็น เครื่องมือในการผลักดันให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คนรุ่นใหม่เห็นถึง ความสำคัญของการรักษาอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้คงอยู่ ตลอดจนยกระดับศักยภาพธุรกิจท้องถิ่น ให้มีความแข็งแกร่ง เพิ่มโอกาสและความสามารถในการแข่งขันของตัวเมืองให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศมากยิ่งขึ้น พร้อมเพิ่มมูลค่าและช่องทางการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเชิงพาณิชย์บนโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถ ต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับผลักดันให้นครยะลาเป็นศูนย์กลางแฟชั่นปากายัน มลายู อย่างยั่งยืนต่อไป

เทศบาลนครยะลาได้เล็งถึงความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจึงได้มีการจัด ประชุมระดมความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านขายผลิตภัณฑ์ผ้า และร้านขายเสื้อผ้า ตัวแทนเครือข่ายจาก 2 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งมี วัฒนธรรมมลายูร่วมกัน เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนและหาแนวทางเกี่ยวกับการออกแบบ (Design) ให้เป็นที่ยอมรับในเชิงศาสนาและวัฒนธรรมร่วมกัน เช่น การออกแบบลายผ้า การออกแบบ เครื่องแต่งกาย เป็นต้น อันเป็นการสร้างกระแสแฟชั่นประยุกต์และการพยายามสร้างแบรนด์ ที่ทัดเทียมกับแบรนด์ระดับโลก ซึ่งผลิตภัณฑ์ผ้าในปัจจุบันยังไม่มีมีความโดดเด่นที่แสดงถึง ความเป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น และมีผู้ประกอบการอีกเป็นจำนวนมากที่ยังต้องการได้รับการ สนับสนุนด้านความรู้ด้านการออกแบบแฟชั่น การเพิ่มมูลค่าสินค้า การฟรีเซนต์สินค้า การสร้างแบรนด์ ตลอดจนการทำตลาดสินค้าแฟชั่นร่วมสมัย จึงเกิดการรวมกลุ่มระหว่าง ภาคีเครือข่ายทั้งภายในและต่างประเทศ ตั้งแต่กลุ่มผู้ผลิตผ้าพื้นเมือง กลุ่มนักออกแบบ กลุ่มผู้ประกอบการจำหน่ายผ้า ดีไซน์เนอร์ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดโครงการและกิจกรรม ต่าง ๆ ในนาม “**ปากายัน มลายู**” ซึ่งแปลว่า เครื่องแต่งกายตามอัตลักษณ์บนคาบสมุทรมลายู

วัตถุประสงค์

1) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึง การเปิดพื้นที่ใหม่คนรุ่นใหม่ได้สร้างสรรค์การออกแบบเครื่องแต่งกายร่วมสมัยที่สามารถ ประยุกต์ใช้ได้ตามกระแสนิยม (Trend)

2) เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นด้านเครื่องแต่งกาย ตลอดจน ยกกระตือรือร้นรูปแบบการพัฒนาธุรกิจ (Brand) อันเป็นการขยายโอกาสและรายได้ให้แก่ชุมชน

3) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างคุณค่าทางสังคม ผลักดัน"ปกาयัน มลายู" สู่วะที่ระดับโลก

องค์ประกอบเครือข่าย

มี 3 ระดับ ประกอบด้วย

1) เครือข่ายระดับที่ 1 เครือข่ายระดับชุมชน ประกอบด้วย กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มประชาชน กลุ่มเยาวชน และกลุ่มองค์กรวิชาชีพการทำผ้าพื้นเมือง

บทบาทหน้าที่

เครือข่ายระดับชุมชน มีบทบาทในการเสนอความคิดเห็น ความต้องการ และการออกแบบโครงการให้ตอบโจทยความต้องการมากที่สุด ซึ่งการมีส่วนร่วมและการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเป็นกลไกหลักในการดำเนินโครงการ รวมไปถึงให้การสนับสนุน ผ้าพื้นเมืองต่าง ๆ สำหรับการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยเครือข่ายระดับที่ 1 มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. กลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่และประชาชนผู้สนใจ ได้แสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ ของเทศบาล และได้เข้าร่วมโครงการเพื่อแสดงความสามารถด้านการออกแบบ เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย
2. กลุ่มองค์กรวิชาชีพ/ผู้ผลิตผ้าพื้นเมืองในพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มผลิตผ้าเปอลางิง กลุ่มผลิตผ้าบาติก กลุ่มผลิตผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติ กลุ่มคนทำผ้าจังหวัดยะลา กลุ่มปักมือลาวาลาเวง (ศรีสาคร นราธิวาส) เป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุน ผ้าพื้นเมืองต่าง ๆ สำหรับการออกแบบเครื่องแต่งกาย
3. กลุ่มผู้ประกอบการร้านขายผลิตภัณฑ์ผ้า และร้านขายเสื้อผ้าในพื้นที่ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการร่วมให้ความเห็นในเรื่องการตลาด ช่องทางการขายผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

2) เครือข่ายระดับที่ 2 เครือข่ายระดับหน่วยปฏิบัติการ ประกอบด้วย เทศบาล นครยะลา จังหวัดยะลา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดยะลา และสำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา

บทบาทหน้าที่

เครือข่ายระดับหน่วยปฏิบัติการ มีบทบาทในการเสนอความคิดเห็น ดำเนินการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการกลุ่มเป้าหมายโดยใช้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อสร้างเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ร่วมปรึกษาหารือวางแผนการดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนเน้นคุณภาพชีวิตประชาชน และสร้างรายได้ในพื้นที่เป็นหลัก กำหนดทิศทางการดำเนินกิจกรรมภายในโครงการ ได้แก่

- 1) เป็นตัวกลางในการจัดประชุมปรึกษาหารือแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่
- 2) เป็นหน่วยงานที่รวบรวมองค์ความรู้ การจัดทำผ้าให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมพื้นถิ่นยะลา
- 3) จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ นักออกแบบ และประชาชนผู้สนใจ
- 4) จัดกิจกรรมเสวนาทางวิชาการ หัวข้อ “การสร้างแบรนด์และเพิ่มมูลค่าแฟชั่นผ้ามลายูสู่สากล” จัดนิทรรศการวิวัฒนาการผ้ามลายู และจัดการแสดงแฟชั่นโชว์นำเสนอผลงานของผู้เข้าร่วมโครงการ
- 5) ร่วมเป็นกระบอกเสียงในการขยายเครือข่ายการรับรู้และร่วมประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบโครงการ

3) เครือข่ายระดับที่ 3 เครือข่ายภายนอกพื้นที่ ประกอบด้วย สถาบันแฟชั่น Bangkok FA, ผู้ประกอบการร้านผ้า ประเทศพันธมิตรคาบสมุทรมลายู ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

บทบาทหน้าที่

เครือข่ายภายนอกพื้นที่ มีบทบาทในการเป็นผู้ประสานงานและวิทยากรให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการทั้งในเชิงวิชาการด้วยการจัดอบรมให้ความรู้ทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้า ต่อยอดไอเดียการออกแบบแฟชั่น การสร้างแบรนด์และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจในเชิงปฏิบัติ แนะนำเทคนิควิธีการตัดเย็บ การเลือกใช้ผ้า ตลอดจนติดตามและให้คำแนะนำการดำเนินงานของผู้เข้าร่วมโครงการ จนเกิดเป็นผลงานนำเสนอสู่สาธารณะผ่านการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในระดับพื้นที่ จนได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนประเทศไทย เข้าร่วมงาน House of ikons Fashion Week London ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

นอกจากนี้เครือข่ายระดับพันธมิตรระหว่างประเทศด้านวัฒนธรรม ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการจัดประชุมปรึกษาหารือในการหาจุดร่วมด้านวัฒนธรรมการแต่งกายมลายูแบบดั้งเดิมและร่วมสมัย และผลักดันแฟชั่นผ้ามลายูให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายสู่ระดับโลก

การจัดงานเพื่อเผยแพร่ความสวยงามของผ้าปากายัน มลายู

นายกเทศมนตรีนครยะลาและผู้ประสานงานให้ผ้าปากายัน มลายูเผยแพร่ต่อสาธารณชน
ในเวที House of iKons Fashion Week London

ความสำเร็จของการดำเนินงาน

โครงการ PAKAIAN MELAYU สร้างแบรนด์ไทย สู่วะทีโลก สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และได้รับการตอบรับที่ดีจากกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานต่าง ๆ และภาคประชาชน ทั้งในแง่ของความรู้ที่สามารถประยุกต์ใช้ต่อยอดธุรกิจให้เกิดความต่อเนื่อง การรักษาลักษณ์และต่อยอดการสวมใส่เสื้อผ้ามลายูให้มีความทันสมัย สวมใส่ได้ทุกโอกาส ทุกกลุ่มวัย ซึ่งจากการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อโครงการ PAKAIAN MELAYU ในภาพรวมระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.03 นอกจากนี้ยังมองว่าโครงการส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าท้องถิ่นมลายู “ปกายัน มลายู” สามารถเพิ่มศักยภาพให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำเสนอสินค้า โดยได้รับความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 91.59 และสามารถนำความรู้ที่ได้รับทางวัฒนธรรมสร้างคุณค่าทางสังคม เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสู่ตลาดในประเทศภูมิภาคอาเซียนและสู่สากล คิดเป็นร้อยละ 90.38

ผลลัพธ์ที่สำคัญจากการดำเนินงานของเครือข่าย สะท้อนผ่านผลงานที่เทศบาลนครยะลาจัดแสดงการเดินแฟชั่นโชว์ สำหรับผลงานที่เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นผลงานที่ได้รับรางวัลทุกประเภท จำนวน 47 ชุด และได้รับคัดเลือกไปร่วมแสดงบนเวทีแฟชั่นระดับโลก London Fashion Week ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ จำนวน 9 ชุด ซึ่งได้รับความสนใจจากคนในพื้นที่และนอกพื้นที่กว่า 2,000 คน และจากการสำรวจข้อมูลเชิงสถิติพบว่ารายได้ของผู้ประกอบการในพื้นที่เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 จากการสำรวจพบว่า

ก่อนเข้าร่วมโครงการผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ย 25,000 บาท/เดือน และหลังเข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 45,000 บาท/เดือน และยังส่งผลให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Value Chain) ไปยังเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น กลุ่มคนทำผ้า กลุ่มยาริงบาติก (พิมพ์ผ้า) กลุ่มปักมือลาวาลงเวง (ปักผ้า) ร้านจำปา (จำหน่ายวัตถุดิบ) ร้านอาหามะ ร้านอาบาตี (ลงสีผ้า) ร้านน้องแพง (ตัดเย็บ) เป็นต้น สร้างโอกาสและรายได้ให้กับกลุ่มผู้ประกอบการและเครือข่ายธุรกิจ สร้างความเข้มแข็งจากการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และร่วมกำหนดมาตรฐานของสินค้าให้มีคุณภาพโดยจะมีการรับรองตราสัญลักษณ์ แบรินด์ PAKAIAN MELAYU ให้กับผลิตภัณฑ์ที่จะจำหน่าย เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ของที่เกิดจากการดำเนินโครงการ มีดังนี้

1. ประชาชนและเยาวชนคนรุ่นใหม่ได้ร่วมส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่
2. เปิดพื้นที่ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย สามารถสร้างสรรค์ผลงานผ้าร่วมสมัย ผ้าลายท้องถิ่น และผ้าลายพระราชทานให้มีอัตลักษณ์ความเป็นเมืองยะลา ตลอดจนมีเวทีแสดงออกถึงความสามารถด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ผสมผสานให้มีความร่วมสมัย สร้างคุณค่าทางสังคม
4. สามารถเพิ่มช่องทางการตลาด ขยายกลุ่มเป้าหมายให้ผู้ประกอบการในพื้นที่สร้างโอกาสในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจ

ความโดดเด่น เป็นเลิศ หรือแตกต่างจากที่อื่นอย่างไร หรือหากเป็นโครงการที่เคยดำเนินการมาแล้ว มีการต่อยอดจากปีก่อน ๆ ที่นำเสนอไปอย่างไร

โครงการนวัตกรรม PAKAIAN MELAYU สร้างแบรนด์ไทย สู่วู่ที่โลก เป็นโครงการใหม่ของเทศบาลนครยะลา เป็นการดึงแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ถ่ายทอดผ่านรากเหง้าทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ผ้าพื้นเมืองและวิถีชีวิตท้องถิ่น สร้างสรรค์เป็นผลงานที่มีอัตลักษณ์นำไปสู่การสร้างแบรนด์ และเพิ่มมูลค่าแฟชั่นมลายูสู่สากล ด้วยความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรมในคาบสมุทรมลายู 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประเทศไทย สร้างปรากฏการณ์ใหม่ให้เมืองยะลาเป็นศูนย์กลางแฟชั่นเครื่องแต่งกายมลายู (HUB) การสร้างองค์ความรู้ด้านผ้ามลายู ผ่านการจัดกิจกรรม

เสวนาทางวิชาการ หัวข้อ “การสร้างแบรนด์และมูลค่าแฟชั่นมัลติยูสึสสากล” การเปิดโอกาสให้กลุ่มคนรุ่นใหม่เข้าร่วมการแข่งขันออกแบบลายผ้าและเครื่องแต่งกายที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ความเป็นเมืองยะลา พร้อมทั้งจัดให้มีการเดินแฟชั่นโชว์ นำเสนอผลงานที่ชนะการประกวดสู่สายตาประชาชนทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ นอกจากนี้แล้วผลงานที่ชนะการประกวดยังได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแสดงผลแฟชั่นโชว์ในงาน House of ikons Fashion Week London ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ นับเป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของนักออกแบบผ้า ผู้ประกอบการผ้าในท้องถิ่น และเป็นก้าวสำคัญในการแสดงความสามารถด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย แสดงให้เห็นว่าแฟชั่นมัลติยูสึสสามารถสวมใส่ได้หลากหลายและมีความเป็นสากล ยกย่องระดับวงการผ้าท้องถิ่นและเครื่องแต่งกายมัลติยูสึสในพื้นที่สู่ตลาดโลกอย่างเป็นทางการ

เทศบาลเมืองบ้านไผ่

อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่

จังหวัดขอนแก่น 40110

โทรศัพท์ 043-272-642

โทรสาร 043-272-762

ประชากร

26,564 คน

(ชาย 12,677 คน หญิง 13,887 คน)

พื้นที่

16.20 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 39 ชุมชน)

รายได้

135,188,265.18 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินยืมจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

111,079,700 บาท

คณะผู้บริหาร

นายประเสริฐ พงษ์ธีรมิตร

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่

นายชานล ธนระพีโชติ

ประธานสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

นายไพฑูรย์ เหลืองอิงคะสุต

ปลัดเทศบาลเมืองบ้านไผ่

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 16 คน

หญิง จำนวน 2 คน

ที่มา: <https://www.facebook.com/photo?fbid=683553415693227&set=pcb.683553622359873>

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ “บ้านไผ่เมืองน่าอยู่ ศูนย์รวมคมนาคม แหล่งการค้า น้อมนำศาสตร์พระราชามุ่งมั่นพัฒนาอย่างยั่งยืน” โดยมีนโยบายที่จะพัฒนาเมืองบ้านไผ่ให้มีความเจริญก้าวหน้ามีความพร้อมและสามารถปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นศูนย์กลางทางคมนาคม เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ปัจจุบันเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีการเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการวางยุทธศาสตร์และกำหนดแผนและทิศทางการพัฒนาตาม “นโยบายการพัฒนา

เมืองบ้านไผ่ 7 ด้าน" ได้แก่ 1. การพัฒนาด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน 2. การพัฒนาด้านการสาธารณสุข และส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี 3. พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ 4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 5. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 6. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สังคม ชุมชน และเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ให้ความสำคัญกับการรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยใช้หลักเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมดำเนินการ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบในการพัฒนา แก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้

บรรลุเป้าหมาย เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เทศบาลเมืองบ้านไผ่เป็นเมืองแห่งความสุขสำหรับการอยู่อาศัย มีสภาพแวดล้อมที่สะอาด และปลอดภัยจากมลพิษ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีแหล่งการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รักษาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้มแข็ง และการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถบรรลุสำเร็จตามเป้าหมายเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้แก่

โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นจุดศูนย์กลางการคมนาคมมาเป็นเวลานานจึงมีการอพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่อาศัย อพยพแรงงานมาประกอบชีพ และได้มาตั้งรกรากที่อยู่อาศัยในที่ดินสาธารณะ ที่ดินการรถไฟ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก และเมื่อการรถไฟจะดำเนินการก่อสร้างรถไฟรางคู่ จึงทำให้ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณดังกล่าวต้องย้ายที่อยู่อาศัย ประกอบกับเมื่อปี พ.ศ. 2562 เกิดอุทกภัยพายุโพดุลส่งผลให้มีบ้านเรือนประชาชนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์น้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีผู้ประสบภัย จำนวน 24 ชุมชน 1,571 ครัวเรือน 5,920 คน และจากการสำรวจพบว่า มีผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่ดังกล่าว จำนวน 1,285 ครัวเรือน จากสภาพปัญหาดังกล่าวเทศบาลเมืองบ้านไผ่จึงได้จัดประชุมผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน เพื่อระดมความคิดเห็นหาแนวทางการแก้ไข ซึ่งเทศบาลมีเครือข่ายด้านที่อยู่อาศัยที่ได้ทำงานร่วมกันมาโดยตลอด คือเครือข่ายบ้านมั่นคง และสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ซึ่งการแก้ไขปัญหาในครั้งที่ 1 สามารถสร้างที่อยู่อาศัยให้กับผู้ประสบปัญหา จำนวน 328 หลัง

โดยมีเครือข่ายและการทำงาน ดังนี้

1. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จัดประชุมหาแนวทางการแก้ไข สืบหาข้อมูลผู้ประสบปัญหาประสานเครือข่ายต่าง ๆ และให้สหกรณ์เคหะบ้านไผ่มั่นคงร่วมใจพัฒนาจำกัดเช่าที่ดินของเทศบาลในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย
2. สหกรณ์จังหวัดขอนแก่นแนะนำให้ความรู้ดำเนินการจัดตั้งสหกรณ์ฯ
3. ผู้ประสบปัญหา ร่วมประชุมหาแนวทางการแก้ไข รวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์เคหะบ้านไผ่มั่นคงร่วมใจพัฒนาจำกัด และดำเนินการเช่าที่ดินของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย
4. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ร่วมประชุมหาแนวทางการแก้ไขร่วมออกแบการก่อสร้างที่อยู่อาศัยสนับสนุนงบประมาณ จำนวน 25,100,000 บาท เพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัย และระบบสาธารณูปโภค

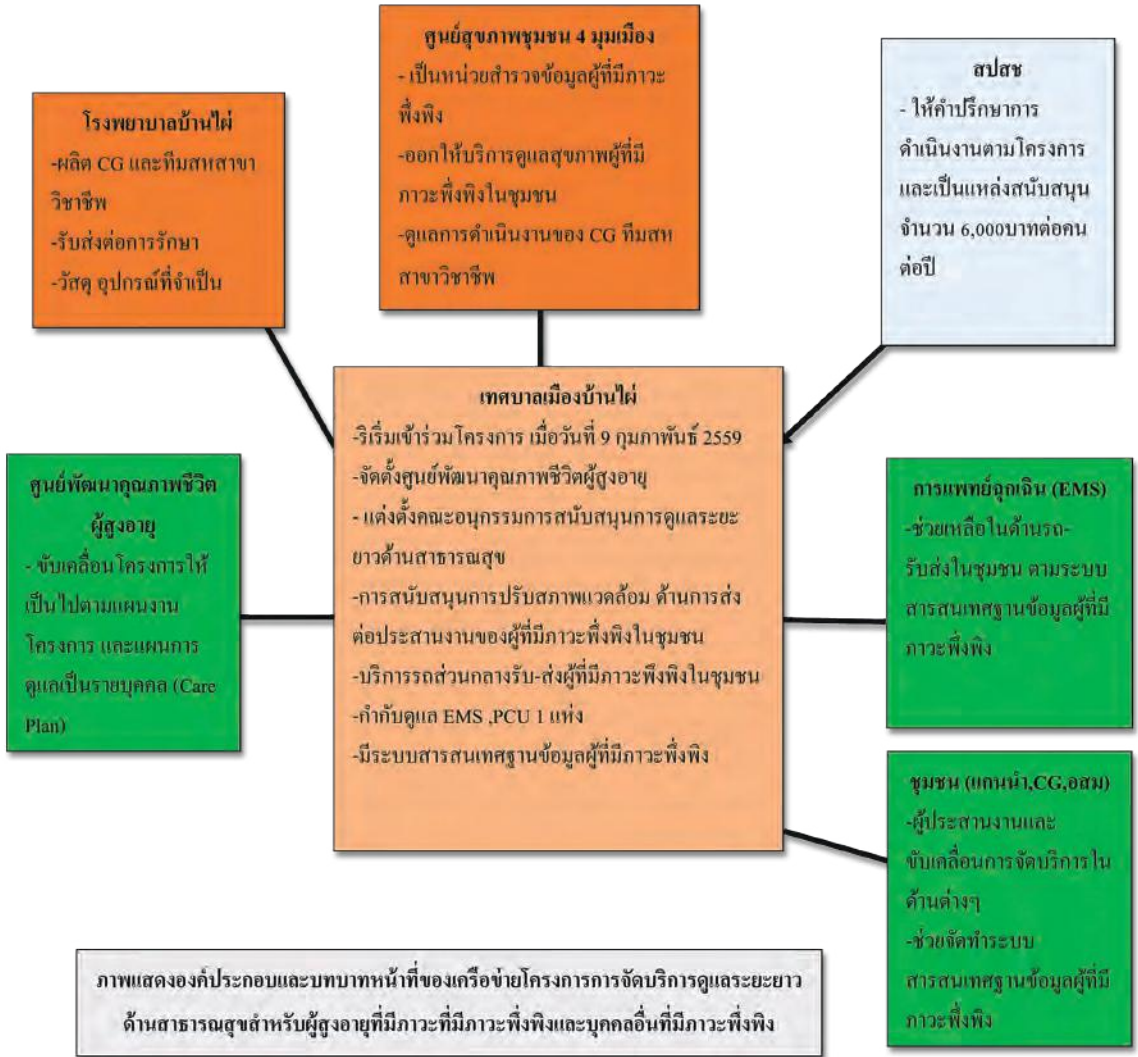
ครั้งที่ 2 สามารถสร้างที่อยู่อาศัยให้กับผู้ประสบปัญหา จำนวน 300 หลัง ปัจจุบันดำเนินการก่อสร้างแล้ว จำนวน 120 หลัง โดยจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2568 โดยมีเครือข่ายและการทำงานดังนี้

1. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จัดประชุมหาแนวทางการแก้ไข สำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหา ค้นหาเครือข่าย ประสานเครือข่ายต่าง ๆ ร่วมประสานงานในการจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้าง
2. สหกรณ์จังหวัดขอนแก่น แนะนำให้ความรู้ดำเนินการจัดตั้งสหกรณ์ฯ
3. ผู้ประสบปัญหา ร่วมประชุมหาแนวทางการแก้ไข รวมกลุ่มจัดตั้ง สหกรณ์เคหสถาน 4 ชุมชนเมืองไผ่ จำกัด
4. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ร่วมประชุมเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ร่วมออกแบบการก่อสร้างที่อยู่อาศัย สนับสนุนงบประมาณ จำนวน 78,225,000 บาท เพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัยและระบบสาธารณูปโภค
5. อำเภอบ้านไผ่ ร่วมประชุมเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ร่วมประสานงานในการจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้าง
6. คณะกรรมการร่วมพัฒนาอำเภอบ้านไผ่ (กรอ.) ภาคธุรกิจ ร่วมประชุมเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ระดมทุนสมทบในการจัดซื้อที่ดิน และสมทบค่าก่อสร้าง จำนวน 3,000,000 บาท
7. สหกรณ์เคหะบ้านไผ่มั่นคงร่วมใจพัฒนา จำกัด ร่วมประชุม เสนอแนะแนวทางการแก้ไขแนะนำแนวทางในการดำเนินงานสหกรณ์

โครงการการจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้จัดทำโครงการ I SEE YOU ทำให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนในเขตเทศบาล ซึ่งมักจะเป็นปัญหาด้านผู้สูงอายุ ผู้พิการ ขาดคนดูแล ปัญหาผู้ยากไร้ ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ปัญหาขยะในชุมชน ปัญหาอาหารไม่สะอาดปลอดภัย ปัญหาความยากจน ปัญหาด้านอาชีพ รายได้ ปัญหาโรคติดต่อ ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ปัญหาการให้บริการสาธารณะ ประกอบกับเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ในปีงบประมาณ 2565 เทศบาลเมืองบ้านไผ่มีประชากรจำนวน 27,000 คน เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 7,431 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น เทศบาลเมืองบ้านไผ่จึงได้ริเริ่มโครงการการจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นต้นมา และได้ขยายกลุ่มเป้าหมายเป็นทุกกลุ่มที่มีภาวะพึ่งพิง มีกระบวนการสร้างเครือข่ายในการขับเคลื่อนโครงการดังนี้

ในปี 2565 พบว่า ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ดูแล จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด โดยใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการทั้งสิ้น จำนวน 1,042,190 บาท (หนึ่งล้านสี่หมื่นสองพันหนึ่งร้อยเก้าสิบบาทถ้วน) หลังจากให้บริการตามโครงการแล้ว พบว่าสามารถออกจากกลุ่มผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงไปเป็นกลุ่มติดสังคม จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.8 ของจำนวนผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งหมด เสียชีวิตจากการเกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคแบบเฉียบพลัน จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.6 ของจำนวนผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งหมด ย้ายออกจากพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 3 ของจำนวน

ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งหมด และยังคงอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.8 ของจำนวนผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงทั้งหมด ซึ่งเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้จัดบริการตามโครงการในการดูแลอย่างต่อเนื่อง

จากการดำเนินกิจกรรมโครงการจัดบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) ทำให้มีผลการประเมินความพึงพอใจในการดำเนินโครงการเฉลี่ยร้อยละ 96 อยู่ในระดับดีมาก และผลการประเมินการจัดการระบบการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง (กองทุน LTC) ระดับอำเภอบ้านไผ่ มีผลการประเมินในระดับ A+ ซึ่งเป็นกองทุนที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้และผู้ดูแลผู้สูงอายุในภาวะพึ่งพิงของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (Care Giver) ได้รับรางวัล ผู้ดูแลผู้สูงอายุดีเด่นระดับจังหวัด ประจำปี 2566 ผลสำเร็จที่ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงได้รับการดูแลด้านสาธารณสุขถึงที่บ้านอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่น ให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีเข้าถึงบริการอย่างทั่วหน้าและเท่าเทียมที่เกิดขึ้นได้ด้วยกระบวนการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ร่วมกับเครือข่ายในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข ถอดบทเรียนจากปัญหา เกิดการพัฒนาแนวทางการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องและเพื่อเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งและยั่งยืนของเครือข่ายเทศบาลเมืองบ้านไผ่จึงได้ทำบันทึกความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการจัดระบบการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) แบบบูรณาการในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ จัดทำขึ้น ณ โรงพยาบาลบ้านไผ่ ในวันที่ 18 กรกฎาคม 2562 ระหว่างหน่วยงานกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลบ้านไผ่ สาธารณสุขอำเภอบ้านไผ่ขึ้นโครงการดังกล่าวทำให้ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงได้รับการดูแลสุขภาพเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลและมุ่งพัฒนาของประชาชนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติตามเป้าหมายที่ 3: สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

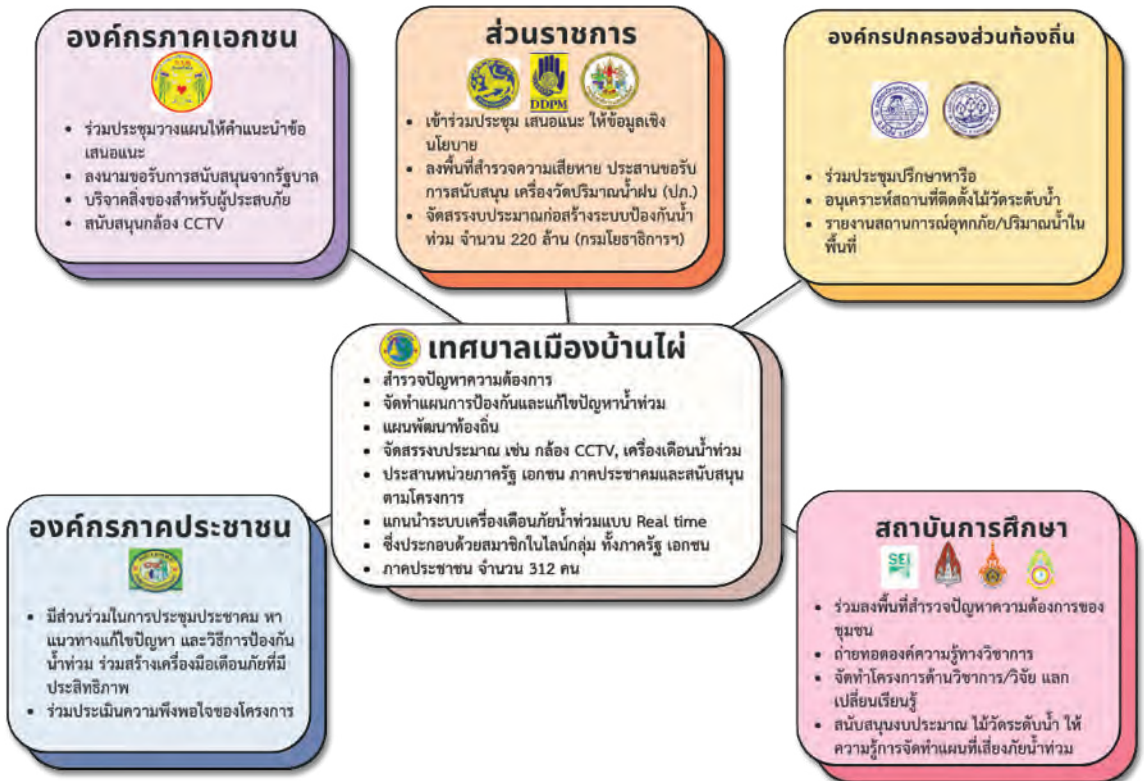
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคูทกภัย แบบการมีส่วนร่วม

พื้นที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ตั้งอยู่บริเวณแอ่งโคราช มีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก เอียงลาดจากบริเวณเทือกเขาและที่สูงทางทิศตะวันตกและด้านทิศใต้ พื้นที่ตรงกลางเป็นแอ่งต่ำระบายน้ำไม่ดี เป็นพื้นที่รับน้ำจากอำเภอเปือยน้อย และอำเภอโนนศิลา มีลำห้วยจิกไหลผ่านเมืองบ้านไผ่ มักจะเกิดปัญหาคูทกภัยทุกปีในช่วงฤดูฝน ในปี พ.ศ. 2562 เกิดมหาคูทกภัยจากพายุโพดุลส่งผลให้มีบ้านเรือนประชาชนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์น้ำท่วม เฉพาะในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีผู้ประสบภัย จำนวน 24 ชุมชน ประชากรได้รับความเสียหาย 1,571 ครัวเรือน มีผู้ได้รับความเดือดร้อน จำนวน 5,920 คน มีหน่วยงานราชการ จำนวน 4 แห่ง วัด จำนวน 3 แห่ง บริษัทห้างร้านเอกชนหลายแห่งได้รับความเสียหาย และมีผู้เสียชีวิตจากการถูกไฟฟ้าช็อต จำนวน 1 คน จากการสูญเสียดังกล่าวนี้พบว่าไม่สามารถประเมินค่าความเสียหายได้ งบประมาณที่ใช้ในการเยียวยาผู้ประสบภัย และการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยจำนวน 25,151,881 บาท

จากสภาพปัญหาดังกล่าวเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงจำเป็นที่จะสร้างเครื่องมือป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบกับมีข้อจำกัด ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ องค์ความรู้ การบริหารจัดการ ยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรส่งผลให้ต้องแสวงหาเครือข่าย เพื่อเป็นเครื่องมือ หรือวิธีการทำงานที่มีประโยชน์โดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งได้ขับเคลื่อนจัดทำโครงการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา โดยเริ่มต้นได้ประสานศูนย์วิจัยสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ร่วมกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้รับทุนวิจัยจากสถาบันสิ่งแวดล้อมสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน เข้ามาสำรวจปัญหาความต้องการร่วมกับชุมชน 39 ชุมชน มีการประชาคมรับฟังความคิดเห็นร้อนแนวทางการปัญหาร่วมกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน จนได้ข้อสรุปร่วมกันในการสร้างเครื่องมือป้องกันน้ำท่วม ได้แก่ ไม้วัดระดับน้ำ เครื่องวัดปริมาณน้ำฝน แผนที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม และเครื่องมือเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ และการแก้ไขปัญหาระยะยาว คือ ก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนบ้านไผ่ และขุดลอกลำห้วยจิก ต่อมาเทศบาลเมืองบ้านไผ่จึงประสานขอรับการสนับสนุนติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำฝนในพื้นที่เขตเทศบาล ติดตั้งไม้วัดระดับน้ำ กล้อง CCTV จากภาคีเครือข่าย และจัดให้มีกระบวนการทำแผนที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม และการสร้างเครื่องมือเตือนภัยน้ำท่วม แบบ Real Time แจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน

ไลน์ พร้อมสัญญาณเตือนภัยแบบเสียง ร่วมกับภาคีเครือข่ายและในกลุ่มไลน์ก็มีภาคีเครือข่าย เข้าร่วมทุกภาคส่วน จำนวน 312 คน

ผลการดำเนินงานสามารถลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ลดพื้นที่ ความเสียหาย จาก 24 ชุมชน เสียหายเพียงไม่ถึง 7 ชุมชน บ้าน เรือน สถานที่ราชการ วัด บริษัท ห้างร้านที่เคยได้รับความเสียหายอาจไม่ได้รับความเสียหายหรือเสียหายเล็กน้อย เนื่องจากพื้นที่เสียหายลดลง ความเสียหายทางเศรษฐกิจลดลง งบประมาณที่เคยใช้ ในการเยียวยาและฟื้นฟู จำนวน 25,151,881 บาท เมื่อสำรวจและประเมินความเสียหาย ลดลงอาจจะใช้งบประมาณไม่ถึง 5,000,000 บาท ในการเยียวยาและฟื้นฟูในสถานการณ์ อุทกภัยความรุนแรงที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการลงทุน รองรับการขยายตัว และความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจของอำเภอบ้านไผ่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินมากขึ้น สามารถพัฒนาสู่อนาคตอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามยุทธศาสตร์แนวทาง พัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ภาพแสดงองค์ประกอบและบทบาทหน้าที่ของเครือข่ายโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน และแก้ปัญหาน้ำท่วมแบบมีส่วนร่วม

เทศบาลเมืองเมืองพล

อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลเมืองพล อำเภอพล

จังหวัดขอนแก่น 40120

โทรศัพท์ 043-414-091

โทรสาร 043-414-753

ประชากร

10,233 คน

(ชาย 4,860 คน หญิง 5,373 คน)

พื้นที่

3 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 14 ชุมชน)

รายได้

110,579,365.04 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

136,367,700 บาท

คณะผู้บริหาร

นายกิตติโชติ เตரியมเวชวุฒิไกร

นายกเทศมนตรีเมืองเมืองพล

นายพงศ์พิชาญ กิตติกรธัญวัฒน์

ประธานสภาเทศบาลเมืองเมืองพล

นายณรงค์ ปัตตะเวสั้ง

ปลัดเทศบาลเมืองเมืองพล

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 15 คน

หญิง จำนวน 3 คน

เทศบาลเมืองเมืองพล เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจตอนใต้ของจังหวัดขอนแก่น เป็นที่ตั้งศาลจังหวัด อัยการจังหวัด ศูนย์กลางการศึกษาตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กถึงมหาวิทยาลัย ยังเป็นศูนย์แพทย์สุขภาพชุมชน โดยเทศบาลได้วางยุทธศาสตร์และกำหนดแผนและทิศทางการพัฒนาตามนโยบายบริหารงานโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหลัก **“ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา ภายใต้หลักธรรมาภิบาล”** เพื่อสร้างความพึงพอใจและตอบสนองต่อความต้องการของคนเมืองพลอย่างแท้จริง มุ่งเน้นพัฒนาเมืองพลให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ที่มา: https://www.facebook.com/photo/?fbid=3306368529439295&set=a.313388257499609&locale=th_TH

ด้วยนโยบายการพัฒนา 7 ด้าน คือ 1. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม 2. การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน 3. การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน 4. การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ 5. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6. การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีภายใต้หลักธรรมาภิบาล 7. การพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อการพัฒนา มีการบริหารงานภายใต้โครงสร้างส่วนราชการ 8 ส่วนราชการ ได้แก่ สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ กองสวัสดิการสังคม ซึ่งแต่ละส่วนราชการทำงานร่วมกันกับเครือข่ายเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุเป้าหมาย ทำให้ปัจจุบันมีภาคีเครือข่ายการทำงานร่วมกัน จำนวน 70 เครือข่าย ภาคเครือข่ายเหล่านี้จึงเป็นกลไกสำคัญของเทศบาลในการขับเคลื่อนให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ได้ตั้งไว้ว่า **“เมืองพลเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่ความสุขของประชาชนอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล”** โดยแต่ละส่วนราชการได้มีภาคีเครือข่ายการทำงานร่วมกันก่อให้เกิดผลงานตอบสนองประชาชน

เทศบาลเมืองเมืองพลให้ความสำคัญกับการรับฟังความคิดเห็น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมากำหนดนโยบายและนำไปสู่การปฏิบัติ มุ่งเน้นการทำงานเชิงบูรณาการร่วมกับเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายภาคประชาชน ที่เป็นจิตอาสาในชุมชนพื้นที่ เพื่อร่วมกันคิด ร่วมทำ และร่วมประเมินผล จนเกิดเป็นเครือข่ายของเทศบาลเมืองเมืองพล โดยการประชุมปรึกษาหารือและประสานความร่วมมือด้วยการทำข้อตกลงความร่วมมือ สร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน พร้อมทั้ง

กำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดความชัดเจนโดยมีเทศบาลเมืองเมืองพลเป็นแกนหลักในการประสานงานต่าง ๆ

แผนภาพการบริหารงานการบริหรงานร่วมกับเครือข่าย

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลเมืองเมืองพล ได้แก่

โครงการ “SMART SHEW ชีว”

ปัจจุบันเทศบาลเมืองเมืองพลได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ มีผู้สูงอายุ จำนวน 2,173 คน ผู้พิการ จำนวน 442 คน เป็นผู้ป่วยที่มีภาวะพืงพืง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ของจำนวนผู้พิการทั้งหมด สาเหตุเกิดจากภาวะถดถอยการทำงานของร่างกายส่งผลต่อสุขภาพในระยะยาว เกิดภาวะพืงพืงและก่อให้เกิดโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และมีโรคพวงอื่น ๆ ตามมา เช่น โรคหลอดเลือดสมอง มีอาการอัมพฤกษ์ อัมพาต ความพิการ อีกทั้งผู้สูงอายุผู้มีภาวะพืงพืงมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการให้บริการสุขภาพที่ไม่สามารถดูแลได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ขาดความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพตนเอง ที่ถูกต้องและไม่สามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการที่จะได้รับ ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าวเทศบาล

เมืองพล จึงดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายด้านสาธารณสุขเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพสำหรับกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะฟุ้งฟิงด้วยกลยุทธ์ “การบริหารจัดการเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ SMART SHEW ชิว” ร่วมกับเครือข่าย จำนวน 8 หน่วยงาน ประกอบด้วย

หน่วยงานรัฐ ได้แก่

- โรงพยาบาลพล: ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม สนับสนุนบุคลากรด้านสาธารณสุข และการถ่ายทอดความรู้ จัดระบบการรักษา และการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล
- ศูนย์สุขภาพชุมชนโรงพยาบาลพล: ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม สนับสนุนบุคลากรด้านสาธารณสุข และการถ่ายทอดความรู้ จัดระบบการดูแลฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยที่มีภาวะฟุ้งฟิง จัดระบบการส่งต่อการรักษา และการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล

หน่วยงานเอกชน ได้แก่

- สมาคมวิฑูยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์: ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม สนับสนุนระบบช่วยเหลือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยที่มีภาวะฟุ้งฟิงในภาวะฉุกเฉิน

ภาคประชาสังคม ได้แก่

- กู้ชีพ กู้ภัยเมืองพล: ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม สนับสนุนด้านการให้ความช่วยเหลือและส่งต่อการรักษาเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน
- พ่อค้า คหบดี : ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม ร่วมบริจาควัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการบริหารจัดการด้านการดูแลผู้พิการ ผู้สูงอายุที่มีภาวะฟุ้งฟิง
- ผู้นำชุมชน หรือตัวแทนชุมชน และกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.): ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะฟุ้งฟิง และคนพิการ

ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม ร่วมปรึกษาวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการบริหารจัดการด้านการดูแลผู้พิการ ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ติดต่อประสานงาน ส่งต่อข้อมูลติดต่อ และผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงให้กับกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เพื่อเข้าสู่ระบบการดูแลสุขภาพ “SMART SHEW ชิว” สํารวจผู้มีภาวะพึ่งพิงในพื้นที่ และร่วมเยี่ยมดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิงในพื้นที่

- ผู้จัดการระบบการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข (CM): ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะพึ่งพิงและคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม กำหนดแผนการดูแลผู้สูงอายุ (Care Plan) บริหารจัดการดูแลด้านสุขภาพตามแผนการดูแลผู้สูงอายุ (Care Plan)

- ผู้ช่วยเหลื่อมดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิง (CG) ประชาชนผู้มีจิตอาสา: ร่วมขับเคลื่อนการบริหารพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะพึ่งพิงและคนพิการ ผ่าน “SMART SHEW ชิว” ร่วมประชุม วางแผน และดำเนินกิจกรรม ปฏิบัติงานการดูแลฟื้นฟูสมรรถภาพสุขภาพของผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงตามแผนการดูแลผู้สูงอายุ (Care Plan)

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดการประชุม วางแผน และวางกลยุทธ์การดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย
2. จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) “เครือข่ายพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีภาวะพึ่งพิง และผู้พิการในชุมชน”
3. เป็นหน่วยงานกลางการขับเคลื่อน ประสานงาน เชื่อมโยง และบูรณาการทำงานร่วมกันภายในเครือข่ายระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และประชาสังคม ตามบทบาทหน้าที่
4. จัดหางบประมาณการดำเนินงาน และการรับบริจาคทุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิตที่จำเป็นต่อผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง
5. ขับเคลื่อนกระบวนการ “SMART SHEW ชิว” ภายใต้โครงการ/กิจกรรม ดังนี้
 - 5.1 โครงการอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่นเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง
 - 5.2 โครงการพัฒนางานระบบดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขสำหรับผู้มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) เทศบาลเมืองเมืองพล

5.3 โครงการสมทบเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่

5.4 โครงการสนับสนุนการบริหารงานศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมือง
เมืองพล

5.5 โครงการอบรมอาสาสมัครผู้ดูแลผู้พิการ

6. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้ผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงให้เข้าถึงสิทธิและบริการขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 มิติ อย่างทั่วถึง ได้แก่ ด้านสังคม (Social : S) ด้านสุขภาพ (Health : H) ด้านการศึกษา (Education : E) ด้านสวัสดิการ (Welfare : W)

7. ประชุมคณะทำงานติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานจากภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการดำเนินงานให้ตรงความต้องการและเกิดความพึงพอใจต่อประชาชนมากที่สุด

8. ติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสียจากโครงการ “SMART SHEW ชิว”

9. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน

9.1 มีเครือข่ายที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการบูรณาการงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่

9.2 การให้บริการที่สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วด้วยการนำเทคโนโลยีมากำกับติดตาม การดูแลกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย CM CG ผู้มีภาวะพึ่งพิง ญาติ ผู้สูงอายุ อสม. คณะกรรมการชุมชน คณะกรรมการกลุ่มสตรีฯ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่เทศบาล รวมจำนวน 3,302 คน คิดเป็น ร้อยละ 32 (จำนวน 10,130 คน ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2566)

9.3 ผู้มีภาวะพึ่งพิงได้รับบริการด้านสุขภาพเป็นไปตามมาตรฐานการดูแล จำนวน 51 คน และมีสุขภาพดีขึ้น วัดได้จากการประเมินกิจกรรมประจำวัน ดัชนีบาร์เรล เอ ดี แอล (ADL) พบว่า มีสุขภาพที่ดีขึ้น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86

9.4 ผู้มีภาวะพึ่งพิงและกลุ่มเปราะบาง มีความรู้ และทักษะในการดูแลสุขภาพตนเอง และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ร้อยละ 88.44 วัดได้จากการประเมินความรู้ก่อนและหลังจากการอบรมให้ความรู้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1,853 ครั้วเรือน (เทียบจากฐานข้อมูลครั้วเรือน Thai QM ครั้วเรือนที่มีอยู่จริง จำนวน 2,095 ครั้วเรือน)

9.5 กลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงเข้าถึงสิทธิ/สวัสดิการ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

10. ดำเนินการขยายผลโครงการให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

10.1 การถอดบทเรียน ข้อเสนอแนะ และปัจจัยที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบผลสำเร็จ และเป็นศูนย์เรียนรู้และต้นแบบให้แก่ อปท. และหน่วยงานอื่น ๆ

10.2 การขยายผลเครือข่ายไปยังหน่วยงานภายนอกพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานขับเคลื่อนการดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิงในพื้นที่ไปยังกลุ่มเปราะบางอื่น ๆ ในพื้นที่ และดึงศักยภาพประชาชนและเยาวชนเข้ามาเป็นเครือข่ายร่วมดำเนินงาน

แผนภาพขั้นตอนการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือ “SMART SHEW ชิว”

โครงการชุมชนปลอดภัย (Safety Community) ยามท้องถิ่นเมืองพล

เทศบาลเมืองเมืองพลมีหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ และการดูแล เฝ้าระวัง ป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการเป็น เครือข่ายหลักในการขับเคลื่อนงานส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เพื่อเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ให้พร้อม ใช้งานได้ตลอดเวลา ในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ต้องมีความเชี่ยวชาญและทักษะที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการเครือข่าย ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม กลุ่มมูลนิธิ สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และยามท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ดูแล และเฝ้าระวังเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้น และเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้กับประชาชน ตามกรอบแนวคิดของ “ชุมชนปลอดภัย Safety Community” ดังนั้น เทศบาลเมืองเมืองพลในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนเครือข่ายจึงได้ดำเนิน โครงการ/กิจกรรม ภายใต้โครงการขอรับเงินอุดหนุนการบริหารงานการจัดตั้งยามท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ดูแล เฝ้าระวัง ป้องกัน และการเสริมสร้างความปลอดภัยในชุมชนให้เกิด ความเข้มแข็ง และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยกลยุทธ์ “การบริหารจัดการเครือข่ายอย่างมี ส่วนร่วมแบบบูรณาการ” “ชุมชนปลอดภัย” (Safety Community) ยามท้องถิ่น จำนวน 8 หน่วยงาน ประกอบด้วย

1. อำเภอพล: สนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่าย สนับสนุนการบริหารจัดการ กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง สนับสนุน การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด สนับสนุนการดูแลช่วยเหลือป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย

2. สถานีตำรวจภูธรพล: สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคง สนับสนุนการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด สนับสนุน การดูแลช่วยเหลือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เข้าร่วมเหตุอาชญากรรม ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท

3. โรงพยาบาลพล: ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย จัดระบบส่งต่อการรักษา และการให้บริการด้านการรักษาพยาบาล ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ช่วยเหลือ และนำส่งผู้ประสบเหตุไปสถานพยาบาล

4. สมาคม VR กู้ภัยมิตรภาพเมืองพล: ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือ และนำส่งผู้ประสบเหตุไปสถานพยาบาล

5. สมาคมกู้ภัยขุนพล: ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือ และนำส่งผู้ประสบเหตุไปสถานพยาบาล

6. คณะกรรมการดำเนินงานยามท้องถิ่น: กำหนดพื้นที่เสี่ยงในชุมชนและตรวจสอบการปฏิบัติงานยามท้องถิ่น

7. คณะกรรมการปึงเถ่ากงม่า และภาคประชาชน: ร่วมขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงานยามท้องถิ่น และสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน

8. อปพร.: สอดส่องดูแลความปลอดภัยในชุมชน

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดการประชุม วางแผน และวางกลยุทธ์ในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย จำนวน 8 หน่วยงาน เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางและมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการโครงการ “ชุมชนปลอดภัย” (Safety Community) ยามท้องถิ่น เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. จัดทำบันทึกข้อตกลงเครือข่ายความร่วมมือ (MOU) “ชุมชนปลอดภัย” (Safety Community) ยามท้องถิ่น โดยเทศบาลเมืองเมืองพลร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย 8 หน่วยงาน เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. เทศบาลเมืองเมืองพลเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อน ติดต่อประสานงาน เชื่อมโยงและบูรณาการงานร่วมกันภายในเครือข่ายรูปแบบประชารัฐ ระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และประชาสังคม ตามบริบท ศักยภาพ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน

4. จัดหางบประมาณในการดำเนินงานโดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 - 2570 แผนงานบริหารงานทั่วไป

5. ขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการ “ชุมชนปลอดภัย” (Safety Community) ยามท้องถิ่น ดังนี้

- 5.1 สนับสนุนงบประมาณภายใต้โครงการขอรับเงินอุดหนุนการบริหารงานการจัดตั้งยามท้องถิ่น
- 5.2 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ภายใต้โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5.3 การฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ภายใต้โครงการฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพ อปพร.

6. ประชุมคณะทำงานเพื่อกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานจากภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานตามระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข

7. ดำเนินการติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานผล

8. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน สถิติการเกิดเหตุระหว่าง ปี 2565 - 2566 มีดังนี้

- 8.1 ลักเล็กขโมยน้อย ปี 2565 จำนวน 10 ครั้ง ปี 2566 จำนวน 3 ครั้ง ลดลง 70 %
- 8.2 ช่องสุ่ม/มั่วสุ่ม ปี 2565 จำนวน 15 ครั้ง ปี 2566 จำนวน 10 ครั้ง ลดลง 33.33 %

9. ดำเนินการขยายผลโครงการให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

- 9.1 สร้างความตระหนักให้กับประชาชนในการป้องกันภัยใกล้ตัว
- 9.2 เป็นต้นแบบ และขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมไปยัง อปท. อื่น ๆ เพื่อสร้างความปลอดภัยในพื้นที่ระดับอำเภอ และจังหวัดต่อไป
- 9.3 ได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นและจัดสรรงบประมาณ

แผนภาพขั้นตอนการปฏิบัติงาน เครือข่าย “ชุมชนปลอดภัย” ยามท้องถิ่น (Safety Community)

โครงการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภัยพิบัติและสาธารณภัย ได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งบางครั้งมักมีข้อจำกัดในการเข้าระงับเหตุทั้งในเรื่องของระเบียบและกฎหมาย การประสานงาน และเหตุที่เกิดขึ้นซึ่งเกินศักยภาพของท้องถิ่นที่จะสามารถจัดการได้ ดังนั้น การบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจึงจำเป็นต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าระงับเหตุ และเพื่อลดผลกระทบ และสามารถรับมือกับภัยพิบัติและสาธารณภัย ลดความเสียหายและความรุนแรงจากภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที จากเหตุดังกล่าวเทศบาลเมืองเมืองพลโดยคณะผู้บริหารได้จัดให้มีโครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับพี่น้องประชาชน ด้วยกลยุทธ์การบริหารจัดการเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ โครงการ “การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” ประกอบด้วยเครือข่าย ดังนี้

1. อำเภอลพ: ประสานงานเครือข่ายอื่นภายนอกในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น สาขาพล: ประสานงานเครือข่ายอื่นภายนอกในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. สถานีตำรวจภูธรพล: จัดระเบียบจราจรในการเอื้ออำนวยความสะดวกในพื้นที่ให้กับเครือข่าย
4. โรงพยาบาลพล: เป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจากเหตุสาธารณภัย และส่งต่อเข้ารับการรักษา
5. สมาคม VR กู้ภัยมิตรภาพเมืองพล: เป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจากเหตุสาธารณภัย และส่งต่อเข้ารับการรักษา
6. สมาคมกู้ภัยชุมชนพล: เป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจากเหตุสาธารณภัย และส่งต่อเข้ารับการรักษา
7. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 12 แห่ง ได้แก่ (1) อบต.เมืองพล (2) อบต.โจดหนองแก (3) อบต.เก่าจิว (4) อบต.หนองมะเขือ (5) อบต.หนองแวงโสภนพระ (6) อบต.เพ็กใหญ่ (7) อบต.โคกสง่า (8) อบต.หนองแวงนางเป่า (9) อบต.ลอมคอม (10) อบต.โนนข่า (11) อบต.โสภนกเต็น (12) อบต.หัวทุ่ง: ร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น สนับสนุนกำลังพล ยานพาหนะเครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องจักรกลสาธารณภัย พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือและเข้าระงับเหตุสาธารณภัย
8. ยามท้องถิ่น: เฝ้าระวังและดูแลความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน เพื่อป้องกันเหตุที่อาจเกิดขึ้น
9. อปพร.: สนับสนุนการดำเนินงานเครือข่าย และเข้าระงับเหตุสาธารณภัยร่วมกับเทศบาล

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดประชุมวางแผนและกลยุทธ์ในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย 20 หน่วยงาน เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางและมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการเครือข่าย “งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

2. จัดทำบันทึกข้อตกลงเครือข่ายความร่วมมือ (MOU) “งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” โดยเทศบาลเมืองเมืองพลร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย 20 หน่วยงาน
3. เทศบาลเมืองเมืองพลเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อน ดำเนินการ ติดต่อประสานงาน เชื่อมโยง และบูรณาการงานร่วมกันภายในเครือข่ายรูปแบบพระราชรัฐ ระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และประชาสังคม ตามบริบท ศักยภาพ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน
4. ขับเคลื่อนกระบวนการดำเนินงาน “งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”
5. ประชุมคณะทำงาน เพื่อกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน จากภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข
6. ดำเนินการติดตามประเมินผลและจัดทำรายงานผล
7. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน สถิติการเกิดเหตุระหว่าง ปี 2565 - 2566 มีดังนี้
 - 7.1 ปี 2565 ได้เกิดเหตุอัคคีภัย จำนวน 1 ครั้ง เข้าระงับเหตุได้ทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน
 - 7.2 ปี 2566 ได้เกิดเหตุอัคคีภัย จำนวน 1 ครั้ง เข้าระงับเหตุได้ทันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน
8. ดำเนินการขยายผลโครงการให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน
 - 8.1 มีการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) โดยการถ่ายทอดและสร้างความรู้ให้กับประชาชนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในชุมชน สามารถถอดบทเรียนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับหน่วยงานราชการอื่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้
 - 8.2 เป็นต้นแบบและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ระดับจังหวัดต่อไป

8.3 ฝึกปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับภัยอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ต่อเหตุสาธารณภัย

แผนภาพขั้นตอนการปฏิบัติงาน “งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

เทศบาลเมืองมหาสารคาม

อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคาม 44000

โทรศัพท์ 043-725-573-8

โทรสาร 043-711-504

ประชากร

46,356 คน

(ชาย 20,299 คน หญิง 26,057 คน)

พื้นที่

24.14 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 31 ชุมชน)

รายได้

250,644,910.58 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

232,471,000 บาท

คณะผู้บริหาร

นายภาคิน ตีระพงศ์ไพบูลย์

นายกเทศมนตรีเมืองมหาสารคาม

นายสมศักดิ์ รักษาพงษ์

ประธานสภาเทศบาลเมืองมหาสารคาม

นายสายยันต์ ภิรมย์กิจ

ปลัดเทศบาลเมืองมหาสารคาม

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 12 คน

หญิง จำนวน 6 คน

ที่มา: https://www.facebook.com/photo/?fbid=334335138879549&set=a.248555720790825&locale=th_TH

เทศบาลเมืองมหาสารคาม กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาคือ **“เมืองแห่งการเรียนรู้ ผู้คนมีสุข”** มีชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 31 ชุมชน เป็นสถานที่ตั้งของสถาบันทางการศึกษาหลายแห่ง มีผู้คนเดินทางเข้ามาศึกษาหาความรู้และมาประกอบอาชีพในเขตเทศบาลหมุนเวียนกันไปอย่างต่อเนื่องเกิดการพัฒนารวดเร็ว มีการขยายตัวของเมือง มีความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดปัญหาการใช้ทรัพยากรที่เกิดขึ้นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีขยะเพิ่มขึ้นวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของคนที่มาอยู่

ในพื้นที่ ประกอบกับเทศบาลเมืองเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจึงเกิดปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นทุกปี ผู้พิการที่ต้องการคนดูแล ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ ในปี 2563 ผู้คนทั่วโลกได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคามก็ได้รับผลกระทบนั้นทำให้บริบทของคนในสังคมเปลี่ยนไป ต่างคนต่างอยู่ มุ่งหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพให้อยู่รอด ไม่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เห็นว่าการพัฒนา การบริการสาธารณะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ แม้ว่าทุกภาคส่วนจะระดมสรรพกำลังในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาและเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน

เทศบาลเมืองมหาสารคามเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมีหน้าที่จัดบริการสาธารณะ แต่มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ครบทุกมิติ จึงได้บูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งองค์กรที่มีหน้าที่ องค์กรที่มีศักยภาพในด้านต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนการทำงาน ผู้มีจิตอาสาที่จะพัฒนาบ้านเมือง และประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม อิสระ เท่าเทียม สร้างจุดแข็ง และเติมเต็มจุดอ่อนซึ่งกันและกัน ทุกภาคส่วนทำงานบนฐานข้อมูลเดียวกัน โดยมีเทศบาลเมืองมหาสารคามเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน และบริการฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ ลดความซ้ำซ้อนและช่องว่างในการทำงานเป็นการทำงานแบบไร้รอยต่อเกิดเครือข่ายในการพัฒนาทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลเมืองมหาสารคาม ได้แก่

โครงการชุมชนนำอยู่สู่สังคมเป็นสุข

เทศบาลเมืองมหาสารคามร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่จัดประกวดชุมชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ทั้ง 31 ชุมชน ภายใต้โครงการ “ชุมชนนำอยู่สู่สังคมเป็นสุข” โดยมีรางวัลเป็นแรงจูงใจด้วยการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เสนอผ่านแผนชุมชนแม่บทของชุมชนที่ชนะการประกวด นอกเหนือจากโครงการที่เทศบาลต้องดำเนินการอยู่แล้ว โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดให้เกิดความเป็นธรรม ชุมชนยอมรับ และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนา หลักเกณฑ์การประกวดกำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการที่ดีในมิติการมีส่วนร่วม ด้านคนมีสุขภาพลดโรคปลอดภัย ด้านการอนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ซึ่งเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การประกวดที่ก่อให้เกิดการพัฒนาที่จะช่วยแก้ไขปัญหาของชุมชนในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาวะอนามัย และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังนำเทคโนโลยีดิจิทัล Line Official Account มาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารเสนอปัญหาความต้องการและแนวทางการแก้ไขปัญหาของชุมชนอีกด้วย โดยมีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงาน ดังนี้

1. เทศบาลเมืองมหาสารคาม เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานโดยกองสวัสดิการสังคม เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม งบประมาณ การประสานงาน การรายงาน การติดตามและประเมินผล ส่วนราชการในสังกัดเทศบาล ทั้ง 9 ส่วน เป็นที่ปรึกษาให้กับชุมชนในการพัฒนา การแก้ไขปัญหา และเป็นผู้ประสานกับชุมชนให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่างของเทศบาล โดยกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการด้วย
2. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดการพัฒนาในทุกด้าน เข้ามามีบทบาทร่วมเป็นกรรมการตรวจติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน/โครงการ
3. คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยให้ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชนออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนสนับสนุนและร่วมกิจกรรมพัฒนาด้านช่องทางการจำหน่ายสินค้าออนไลน์

4. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยให้ความรู้ทางวิชาการ ร่วมเป็นคณะกรรมการออกแบบหลักเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัดในการประกวดชุมชน ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินโครงการ และร่วมกิจกรรมในการพัฒนา

5. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองมหาสารคาม มีหน้าที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาในพื้นที่ด้านการพัฒนากลุ่มอาชีพ/การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน ให้ข้อเสนอแนะหลักเกณฑ์การประกวดชุมชน

6. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เข้ามามีส่วนร่วมให้การสนับสนุนองค์ความรู้ การดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ด้านสุขภาวะของคนในชุมชน

7. เครือข่ายตลาดนัดสีเขียว มีบทบาทส่งเสริมให้ประชาชนนำผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย และขยายผลให้มิให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการจัดตลาดนัดสีเขียวมากขึ้น

8. กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กองทุนแม่ มีบทบาทในการสนับสนุน ร่วมกิจกรรมในการพัฒนาส่งเสริมการออมและเป็นแหล่งเงินทุนให้ประชาชนกู้ยืมเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน

9. คณะกรรมการชุมชนและประชาชน ร่วมดำเนินโครงการเป็นคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายผ่านโครงการ/กิจกรรมของภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ให้เกิดการพัฒนาตามเกณฑ์การประกวด ทั้ง 4 ด้าน ให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา การแก้ไขปัญหา และความต้องการผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล Line OA “รักษ์เมืองมหาสารคาม” และช่องทางอื่น ๆ

ผลจากการดำเนินงาน

ด้านสังคม ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น เห็นได้จากทุกชุมชนในเขตเทศบาล ทั้ง 31 ชุมชน เข้าการประกวด “ชุมชนน่าอยู่ สู้สังคมเป็นสุข” ชุมชนมีการจัดทำแผนชุมชนแม่บทครบ ทั้ง 31 ชุมชน และสนใจเข้าร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากการเก็บสถิติการเข้าร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในปีงบประมาณ 2563 เป็นปีที่เริ่มต้น โครงการมีผู้เข้าร่วมประชาคม 6,718 คน ปีงบประมาณ 2564 เข้าร่วม 8,841 คน ปีงบประมาณ 2565 เข้าร่วม 11,216 คน มีสมาชิกในกลุ่ม Line OA “รักษ์เมืองมหาสารคาม” 3,983 คน นอกจากนี้ยังมีการร่วมกันจัดกิจกรรมประเพณี ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้เห็นได้จากการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องของชุมชน

ด้านเศรษฐกิจ เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เกิดการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน 42 กลุ่ม และมีการรวมกลุ่มอาชีพผลิตสินค้าออกจำหน่าย 99 กลุ่ม มีการพัฒนาสินค้าให้ได้มาตรฐาน พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เกิดการขายและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์หลากหลายช่องทาง เช่น ขายเอง ตามตลาดนัดชุมชน กับเครือข่ายที่เข้ามาร่วมส่งเสริม จำหน่ายแบบออนไลน์ มีผลิตภัณฑ์สินค้าเด่นเป็นที่รู้จักแพร่หลายเกิดขึ้นในชุมชน เช่น ผลิตภัณฑ์ข้าวเม่าชุมชน โพธิ์ศรี ผลิตภัณฑ์หมีกรอบชุมชนสามัคคี ผลิตภัณฑ์สมุนไพรครบชุมชนธัญญาवास ผลิตภัณฑ์ปลาร้าอบชุมชนนาควิชัย ผักปลอดสารพิษชุมชนบ้านแมต เป็นต้น มีการปลูกพืชสมุนไพรและนำมาประยุกต์ใช้จำนวน 136 ครัวเรือน มีแกนนำผลิตยาสมุนไพรโดยกลุ่มผู้สูงอายุ 50 คน เกิดการรวมกลุ่มของชุมชนที่มีพื้นที่ติดกันจัดกิจกรรมตลาดนัดสีเขียวหมุนเวียนกันไปตามชุมชนต่าง ๆ ในทุกเดือน เป็นการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน เช่น นิสิตนักศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ มาจัดกิจกรรมดนตรี หรือนำสินค้าที่ผลิตเองมาจำหน่าย ผู้สูงอายุมีกิจกรรมแสดงหรือถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้ด้านสมุนไพรกับผู้สนใจ คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เห็นได้จากสถิติการเก็บข้อมูล จปฐ.ของกรมพัฒนาชุมชน ซึ่งในปี 2564 มีรายได้ 130,917.95 ต่อคนต่อปี รายได้ 319,560.83 ต่อครัวเรือนต่อคนต่อปี ใน 2565 มีรายได้ 153,358.76 ต่อคนต่อปี รายได้ 359,1130.49 ต่อครัวเรือนต่อปี

ด้านสิ่งแวดล้อม คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดี มีการรักษาความสะอาด และจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน มีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี มีการคัดแยกขยะนำขยะมาสร้างมูลค่า มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างสร้างสรรค์โดยทุกชุมชนมีส่วนร่วมสมุนไพรที่ปลูกและนำมาใช้ร่วมกันครบถ้วน ทั้ง 31 ชุมชน มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน

โครงการชุมชนน่าอยู่ สู่สังคมเป็นสุข

เทศบาลเมืองมหาสารคาม

01 ปัญหา/ความต้องการ

- 1.การแก้ปัญหา/ความต้องการของประชาชนไม่เกิดความยั่งยืน
- 2.ปัญหาปริมาณขยะเพิ่มขึ้น

สาเหตุของปัญหา

- 1.ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
- 2.ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ

03 วิธีการแก้ปัญหา

- 1.ระดมความคิดเห็น จากภาคส่วนต่างๆ และประชาชนให้ร่วมคิดและแก้ปัญหา
- 2.กำหนดหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดและกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการประกวดชุมชนภายใต้โครงการประกวด "ชุมชนน่าอยู่สู่สังคมเป็นสุข"
- 3.ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล Line Official Account "รักเมืองมหาสารคาม" รับเรื่องราวร้องทุกข์ แสวงหาคำคัดค้านการบริการของเทศบาลฯ

04 องค์การภาคีเครือข่าย

เทศบาลเมืองมหาสารคาม

มีวิสัยทัศน์ของการบริการประชาชน การประสานงานในภาพเครือข่าย การรายงานผล ติดตามการประเมินผล ระดับจังหวัดกับภาคีเครือข่ายชุมชนภาคใต้ Line OA เครือข่ายนิเวศอาสา

ภาครัฐ

เจ้าพนักงานส่งเสริมสภาพแวดล้อมท้องถิ่น เป็นกรมกำลังตรวจพัฒนาและประเมินผลดำเนินงานโครงการ

กลุ่มส่งเสริมสิ่งแวดล้อมจังหวัดมหาสารคาม หน่วยงานวิชาการ 500 คน สนับสนุน สนับสนุนและพัฒนาระบบราชการเข้าสู่มหาออนไลน์

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ สนับสนุนและพัฒนาระบบราชการเข้าสู่มหาออนไลน์

เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองมหาสารคาม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาภาคีเครือข่าย การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน ให้ห้องสมุดประชาชนที่ การประกวดชุมชน

สำนักงานส่งเสริมสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ให้คำปรึกษาด้านเชิงบูรณาการของชุมชนในชุมชน

ภาคเอกชน

เครือข่ายอาสาสมัครเพื่อสังคม เป็นภาคีเสริม ให้ประชาชนนำนวัตกรรมที่เข้ามามี

กองทุนพัฒนาชนบทหรือ กองทุนแม่ของแผ่นดิน การสนับสนุนและพัฒนาระบบราชการเข้าสู่มหาออนไลน์

ภาคประชาสังคม

กลุ่มชมรมอาสาสมัครพัฒนาและส่งเสริมสภาพความเป็นอยู่ระดับตำบล 31 ชมรม เป็นต้นแบบการทำงานและดำเนินโครงการให้ห้องสมุดและ การดำเนินงาน

05 ผลสำเร็จ ความยั่งยืน

ด้านสังคม

บุคลากรส่วนงานมีส่วนร่วมในการพัฒนาและร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น สนับสนุนเข้าร่วมการริเริ่มพัฒนาเมืองยั่งยืน

ปี 2563 6,718 ปี 2564 8,841 ปี 2565 11,216 สมาชิกกลุ่ม Line OA "รักเมืองมหาสารคาม" 4,006

ด้านเศรษฐกิจ

- จัดตั้งวิสาหกิจชุมชน 42 กลุ่ม
- รวมนักท่องเที่ยวอินทรีลัดดาจำนวน 99 กลุ่ม
- ปลูกพืชสมุนไพร ไร่อินทรีร้อย 136 ไร่
- มีกลุ่มผู้สูงอายุอินทรีลัดดา 50 คน
- เกิดตลาดอินทรีชุมชน

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ปี 2564 319,560 ปี 2565 359,130

ครัวเรือน/ปี ครัวเรือน/ปี

ด้านสิ่งแวดล้อม

- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- เกิดการคัดแยกขยะ / กำจัดขยะอย่างถูกวิธี

ความยั่งยืน

- 1.เกิดชุมชนต้นแบบเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชนอื่น
- 2.เกิดการบูรณาการของภาคส่วนต่างๆอย่างยั่งยืน

รูปภาพแสดงเครือข่ายโครงการชุมชนน่าอยู่สู่สังคมเป็นสุข

โครงการโรงเรียนอีโคสคูล (Eco - School)

โรงเรียนอีโคสคูล (Eco - School) หรือโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ โรงเรียนที่มีการพัฒนาทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับนโยบาย หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและเสริมสร้างการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของโรงเรียน บ้าน และวัด โดยตกลงความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด ภูมิภาค และระดับประเทศ มีเป้าหมายสูงสุด คือ "การสร้างพลเมืองเพื่อสิ่งแวดล้อม" เนื่องจากเทศบาลเมืองมหาสารคาม เป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาหลายแห่งทำให้ผู้คนเดินทางเข้ามาในพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาการใช้ทรัพยากรที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีขยะเพิ่มขึ้น วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของคนที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ ผู้คนมีวิถีชีวิตค่านิยมการอุปโภค บริโภคที่เปลี่ยนไปส่งผลให้เกิดขยะและสิ่งปฏิกูลในชุมชนเพิ่มขึ้น ทำลายวิถีการดำเนินชีวิต คุณภาพชีวิต และสภาพแวดล้อมในชุมชน

เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เกิดความรับผิดชอบและตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม โรงเรียนเทศบาลบ้านแมตจึงดำเนินโครงการโรงเรียนอีโคสคูล (Eco - School) เพื่อแก้ไขปัญหาและอนุรักษ์วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมของชุมชน ตามหลักสูตรโรงเรียนอีโคสคูล (Eco - School) มีพันธกิจด้วยกัน 4 ข้อหลัก ได้แก่ 1. นโยบายการสร้างด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาและโครงสร้างการบริหารจัดการ 2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ 3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน 4. การมีส่วนร่วมและเครือข่ายสิ่งแวดล้อมศึกษา เป็นการทำงานด้านการส่งเสริมกระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษาในโรงเรียน เน้นการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่ในประเด็นสิ่งแวดล้อม โดยการออกแบบกิจกรรมที่เน้นการลงมือทำ ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้รูปแบบใหม่สำหรับนักเรียนที่จะช่วยในการเสริมสร้างพลังแก่คนรุ่นใหม่ให้ขับเคลื่อนโดยเริ่มต้นจากห้องเรียนไปยังระดับโรงเรียนขยายผลไปถึงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างยั่งยืน ทำให้เกิดภาคีเครือข่ายเข้ามาร่วมขับเคลื่อนรักษาสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. โรงเรียนเทศบาลบ้านแมต เป็นผู้รับผิดชอบหลักการจัดทำหลักสูตรและดำเนินการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป้าหมายสูงสุด “การพัฒนานักเรียนให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง บนพื้นฐานเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” งบประมาณ การประสานงานเครือข่ายการติดตามและประเมินผล การรายงานผลการดำเนินงานเป็นสถานที่แหล่งเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์ให้กับโรงเรียนและหน่วยงานอื่น

2. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สนับสนุนคณะอาจารย์ ให้ความรู้การจัดกิจกรรมห้องสมุดสารสนเทศทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป็นที่ปรึกษาศูนย์การเรียนรู้ศาสตร์พระราชา และสถานที่ใช้ในเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติจริงการทำถ่านไม้ไผ่

3. โรงเรียนบ้านกำแพงีเหล่ากาเจริญศิลป์ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการศึกษา ขยายผลการจัดการศึกษา ร่วมโครงการ/กิจกรรม เป็นสถานที่เรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน

4. โรงเรียนบ้านโนนสัง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการศึกษา ขยายผลการจัดการศึกษา ร่วมโครงการ/กิจกรรม เป็นสถานที่เรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน

5. โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลบรือ อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการศึกษา ขยายผลการจัดการศึกษา ร่วมโครงการ/กิจกรรม เรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน

6. ประชาชนชาวบ้านชุมชนบ้านหม้อ สนับสนุนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสถานที่เรียนรู้วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของคนในชุมชนวิธีการปั้นหม้อ

7. กัปตันฟาร์ม ควายงาม เป็นสถานที่ให้การเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรียนรู้วิถีชีวิตศูนย์การเรียนรู้ศาสตร์พระราชา

8. คณะกรรมการชุมชนบ้านแมด ผู้ปกครองนักเรียน สนับสนุนสถานที่ และให้ความรู้วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมและสอนให้ปฏิบัติจริง โดยสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนการดำนา ตั้งแต่ขั้นตอนการถอนกล้าแยกกล้า มัดกล้า ตลอดจนลงมือดำนา สนับสนุนให้บุตรหลานในชุมชนคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ และนำมาฝากที่ธนาคารขยะของโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนรู้จักวิธีการจัดการขยะ

9. กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิตลุ่มน้ำเสียว อำเภอกวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สนับสนุนวิทยากรและสถานที่ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้ความรู้กับผู้เรียน ประชาชนชาวบ้านถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประสบการณ์ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านแมด

จากการดำเนินงานทำให้โรงเรียนเทศบาลบ้านแมด เป็นต้นแบบในการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเกิดการขยายผลไปยังสถานศึกษาในพื้นที่และนอกพื้นที่เทศบาลเมืองมหาสารคาม และชุมชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ทั้ง 31 ชุมชน

1. โรงเรียนเทศบาลบ้านแมด ได้รับการรับรองมาตรฐานโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษา โครงการโรงเรียน Eco – School ระดับต้นในปีการศึกษา 2565 เป็นที่ปรึกษาการเขียนหลักสูตรและขบวนการดำเนินงานให้กับสถานศึกษาในพื้นที่และนอกพื้นที่ จำนวน 10 แห่ง และเป็นต้นแบบให้หน่วยงานหรือบุคคลที่สนใจเข้ามาศึกษาเรียนรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษา ดูงาน หรือฝึกประสบการณ์ให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถาบันการศึกษาทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ หรือผู้ที่สนใจ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ที่รวมประชาชนชาวบ้านที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นพร้อมที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นหลังหรือผู้ที่สนใจเรียนรู้

2. ครู นักเรียน ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงจากผู้มีประสบการณ์ มีความรู้ ความชำนาญสามารถถ่ายทอดให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคคลที่สนใจ เข้ามาศึกษา

เรียนรู้ได้ นอกจากนี้การดำเนินตามขบวนการเรียนรู้ยังส่งผลให้นักเรียนโรงเรียนเทศบาล บ้านแมด มีความรู้ด้านการเกษตรอินทรีย์สามารถปลูกผักและพืชผลทางการเกษตรที่ปลอดสารพิษนำมาใช้ประกอบอาหารในโรงเรียนและนำกลับไปประกอบอาหารที่บ้าน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย มีการจัดการธนาคารขยะในโรงเรียน รู้วิธีการกำจัดขยะที่ถูกต้อง มีการจัดทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในครัวเรือนและชุมชนของตนเอง ลดต้นทุน ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว

3. นักเรียนสามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้กับผู้ปกครองในชุมชน ทุกชุมชน มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนเอง เป็นชุมชนต้นแบบ ในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ เช่น ชุมชนบ้านแมดเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการปลูกพืชสมุนไพร การนำสมุนไพรมาประยุกต์ใช้เป็นยารักษาโรค ชุมชนโพธิ์ศรี เป็นต้นแบบการทำข้าวเม่าแบบดั้งเดิม ชุมชนอภิสิทธิ์ เป็นต้นแบบแปรรูปข้าวเม่าแบบดั้งเดิมเป็นข้าวเม่ากระยาสารท ชุมชนธัญญาवासเป็นต้นแบบ ในการนำสมุนไพรมาทำยารักษาโรคและยาประคบ เป็นต้น ทำให้ชุมชนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ ส่งผลให้เกิดการรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เกิดการปลูกฝัง วิถีชีวิตวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากรุ่นสู่รุ่นให้คงอยู่สืบไป เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนอื่น หรือผู้ที่สนใจเข้ามาเรียนรู้งาน และเป็นสถานที่ฝึกประสบการณ์ให้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถาบันการศึกษาทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งในปี 2564 มีรายได้เฉลี่ย 45,549 บาทต่อคนต่อปี และในปี 2565 มีรายได้เฉลี่ย 164,701 บาทต่อคนต่อปี ปริมาณขยะในชุมชนลดลง

โครงการโรงเรียนอีโคสคูล (Eco School) เทศบาลเมืองมหาสารคาม

01

ปัญหา/ความต้องการ

1. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมีปริมาณจะเพิ่มขึ้น
2. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ถูกทำลาย
3. ต้องการปลูกฝังนักเรียนตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม

สาเหตุของปัญหา

02

1. การขยายตัวของเมือง ผู้คนมีวิถีชีวิตดำเนินอยู่ในกรอบที่เปลี่ยนแปลงไม่ก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้นและลดการปล่อยสิ่งแวดล้อม
2. ขาดความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

03

วิธีการแก้ปัญหา/ความต้องการ

1. โรงเรียนเทศบาลบ้านแม่ออนร่วมกับเครือข่ายดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการโรงเรียนอีโคสคูล
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมขยายผลไปยังสถานศึกษาและชุมชนทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์หรือปราชญ์ชาวบ้าน ถ่ายทอดความรู้ไปยังสถานศึกษาและชุมชน

04

องค์กรภาคีเครือข่าย

โรงเรียนเทศบาลบ้านแม่ออน

เป็นเครือข่ายประสานจัดทำหลักสูตรโรงเรียน Eco-School มีการดำเนินงานตามหลักสูตร ประธานหน่วยงานภาคีเครือข่าย และปราชญ์ชาวบ้านเข้าร่วมดำเนินการ เป็นแหล่งเรียนรู้ มีประสบการณ์ให้กับโรงเรียนและหน่วยงานอื่น

ภาครัฐ

ร.ร.กีฬาห้วยป่าห้วยทราย / ร.ร.อนุบาล จ.มหาสารคาม
ร.ร.โรงเรียนบ้านโนนชัย
สถานป็นต้นต้นและหน่วยงานการศึกษา ร่วมดำเนินกิจกรรมเป็นสถานที่เรียนรู้ปฏิบัติร่วมกัน

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ให้ความรู้ด้านวิชาการและร่วมกิจกรรมการจัดทำต้นไม้

ภาคเอกชน

กลุ่มอเนกประสงค์เพื่อการขนส่งน้ำเสีย
ให้ความรู้ด้านผู้เรียนได้มีประสบการณ์ร่วมกันเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี

ภาคประชาสังคม

ชุมชนบ้านเขมา 31 ชุมชนในเทศบาล
เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการกำหนดนโยบาย มีสถานที่สำหรับอบรมและส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนในพื้นที่

ชุมชนบ้านห้วย

เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ศึกษาและอนุรักษ์ดินภูเขาท้องถิ่น

ปราชญ์ชาวบ้าน

เป็นถ่ายทอดองค์ความรู้ปฏิบัติทุกท้องถิ่น และเป็นประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

ผลสำเร็จ
ความยั่งยืน

05

ด้านโรงเรียน

1. โรงเรียนเทศบาลบ้านแม่ออนได้รับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนสิ่งแวดล้อมการศึกษาโรงเรียน Eco School ระดับต้น
2. โรงเรียนเป็นเกียรติในการเขียนหลักสูตรและดำเนินโครงการโรงเรียน Eco School ให้แก่โรงเรียนในพื้นที่เขตออกพื้นที่ 10 แห่ง

ด้านผู้เรียน

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงจากผู้มีประสบการณ์
2. ผู้เรียนมีจิตสำนึก ศึกษารองรับการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ผู้เรียนมีความรู้ด้านวิชาการและสิ่งแวดล้อมสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ไปยังผู้อื่นได้

ด้านชุมชน

1. ชุมชนมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน
2. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
3. การทำกิจกรรมที่ถูกต้อง การทำปฐมนิเทศ การทำเกษตรอินทรีย์ ทำกิจกรรมอาสาสมัคร

45,549

0 2564

164,701

0 2565

ความยั่งยืน

โรงเรียนและชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้ที่สนใจ เป็นสถานที่ฝึกประสบการณ์ให้กับนักเรียน มีสถานศึกษา ของสถาบันศึกษาทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่

รูปภาพแสดงเครือข่ายโครงการโรงเรียนอีโคสคูล (Eco School)

โครงการส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

จากข้อมูลสถิติคนพิการของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดมหาสารคาม พบว่ามีคนพิการในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จำนวน 751 ราย อยู่ในพื้นที่จริง จำนวน 509 คน เทศบาลสำรวจข้อมูลโดยใช้ ICF และแบบบันทึกการติดตามเยี่ยมคนพิการโดยพบว่า คนพิการมีปัญหาด้านสุขภาพมีโรคประจำตัว เกิดภาวะแทรกซ้อนขาดอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ ขาดการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายภาพบำบัด จำนวน 127 ราย ขาดผู้ดูแล อาศัยอยู่คนเดียว และขาดการเข้าถึงสิทธิการรักษา จำนวน 30 ราย คนพิการมีรายได้ลดลงหลังจกเกิดความพิการ มีความประสงค์การฝึกอาชีพหรือการจัดหาอาชีพ จำนวน 10 ราย สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต จำนวน 11 ราย จากปัญหาดังกล่าวเทศบาลเมืองมหาสารคามจึงคิดหาวิธีการที่จะดูแลคนพิการและแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมให้ครบทุกด้านผ่านกิจกรรมที่ช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนพิการภายใต้

“โครงการส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” โดยมีเทศบาลเมืองมหาสารคาม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และมีเครือข่ายมาร่วมดำเนินงาน/กิจกรรม ดังนี้

1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สนับสนุนงานวิชาการ ฐานข้อมูลคนพิการ การสงเคราะห์และปรับสภาพบ้านให้เหมาะสมกับคนพิการ
2. ศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน มหาวิทยาลัยมหาสารคามและมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ให้คำปรึกษา สนับสนุนงานวิชาการ ออกแบบ และปรับสภาพบ้าน
3. โรงพยาบาลมหาสารคาม โรงพยาบาลสุทธาเวช และวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ให้คำปรึกษาสนับสนุนงานวิชาการ สนับสนุนฐานข้อมูลคนพิการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สืบหาข้อมูลคนพิการ ออกติดตามเยี่ยมบ้านร่วมกับทีมสหวิชาชีพ
4. ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองสามัคคี ศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองบ้านสองนางโย ศูนย์การแพทย์ราชภัฏศรีสวัสดิ์ ศูนย์บริการทางการแพทย์ศรีสวัสดิ์ มีหน้าที่สำรวจข้อมูลคนพิการ แก้ไขปัญหาความพิการ ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน และออกติดตามเยี่ยมบ้านร่วมกับทีมสหวิชาชีพ
5. คณะกรรมการ อาสาสมัครดูแลคนพิการ แกนนำชุมชน เทศบาลโกลด์ส ร้านขายวัสดุก่อสร้าง สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และของใช้ในการดำรงชีพคนพิการ
6. บริษัทเบเยอร์ และร้านสีทิพย์เพ้นท์ สนับสนุนสีและวัสดุในการปรับสภาพบ้านคนพิการ
7. กลุ่มนักธุรกิจรุ่นใหม่ (YEC) สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และของใช้ในการดำรงชีพคนพิการ
8. สโมสรไลออนส์ มหาสารคาม สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รถเข็นให้คนพิการ
9. เหล่ากาชาดจังหวัดมหาสารคาม สนับสนุนถุงยังชีพ และร่วมแก้ไขปัญหาคคนพิการในชุมชน

10. มูลนิธินวัตกรรมทางสังคม โดยการจ้างงานคนพิการ จังหวัดมหาสารคาม สนับสนุนการจ้างงานคนพิการ ลงพื้นที่เยี่ยมคนพิการที่ประสงค์ทำงานตามมาตรา 35

11. ประธานชุมชน/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/อาสาสมัครดูแลคนพิการ ในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ร่วมกำหนด วางแผนการดูแลคนพิการ ออกติดตาม เยี่ยมบ้านร่วมกับทีมสหวิชาชีพ และจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม

12. ชมรมแต่งผมเสริมสวยจังหวัดมหาสารคาม ให้บริการตัดผมแก่คนพิการฟรีที่บ้าน คนพิการ ชมรมคนพิการเพื่อนช่วยเพื่อนคนพิการไม่ทอดทิ้งกัน เทศบาลเมืองมหาสารคาม ร่วมดูแลคนพิการ และประชาสัมพันธ์ขับเคลื่อนกิจกรรม

13. กองทุน กองบุญเอื้ออาทร คนสารคามไม่ทอดทิ้งกัน สนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการ

ผลการดำเนินงาน

1. ผู้พิการได้รับการตรวจสุขภาพครบถ้วน ทั้ง 509 ราย และได้รับการช่วยเหลือ ผู้มีปัญหาด้านการแพทย์ กายภาพบำบัด และอุปกรณ์เครื่องช่วยเหลือคนพิการ จำนวน 127 คน

2. มอบถุงยังชีพ และสิทธิประโยชน์ด้านสาธารณสุขปโมค จำนวน 30 ราย

3. ผู้พิการได้รับการจ้างงานตาม ม.33 /ม.35 จำนวน 10 ราย

4. ปรับปรุงสภาพบ้านให้เหมาะสม จำนวน 10 ราย เกิดระบบในการดูแลสุขภาพ คนพิการที่ยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่าย และเกิดนวัตกรรมการดูแลคนพิการ ในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคามแบบครบวงจร มีการนำทรัพยากรที่หาง่ายในท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนคนพิการ มีการดำเนินงานอย่างมีแบบแผน นอกจากนี้มีการขยายผลการดำเนินงาน โดยร่วมจัดตั้งศูนย์ซ่อมแซมอุปกรณ์สำหรับคนพิการ ให้ครอบคลุม เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับหน่วยงานอื่นได้ศึกษาดูงาน ส่งเสริมโอกาส ให้กำลังใจ เพื่อเปลี่ยนคนพิการจากภาระให้เป็นพลังของสังคมอย่างยั่งยืน

โครงการส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เทศบาลเมืองมหาสารคาม

01

ปัญหา/ความต้องการ

1. ด้านสุขภาพคนพิการมีโรคประจำตัวอุปกรณช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพ
2. ด้านสังคม ขาดผู้ดูแล ขาดการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ
3. ด้านเศรษฐกิจ มีรายได้น้อย
4. ด้านสิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัยไม่เหมาะกับการดำรงชีพ

สาเหตุของปัญหา

02

1. เป็นสังคมผู้สูงอายุทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ
2. ขาดผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด
3. ผู้ดูแลขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้พิการ
4. ไม่มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ

03

วิธีการแก้ปัญหา/ความต้องการ

1. เทศบาลฯ ลงพื้นที่สำรวจปัญหาความต้องการของผู้พิการ
2. ประสานภาคีเครือข่ายเข้าร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้พิการ

04

องค์กรภาคีเครือข่าย

เทศบาลเมืองมหาสารคาม

สนับสนุนโครงการงบประมาณ การประสานการทำงานร่วมกันภาคีเครือข่าย การรายงานและติดตามการประเมินผล

ภาพแสดงเครือข่ายโครงการส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

เทศบาลเมืองศรีสะเกษ

อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง

จังหวัดศรีสะเกษ 33000

โทรศัพท์ 045-620-211-4

โทรสาร 045-612-031

ประชากร

39,309 คน

(ชาย 18,487 คน หญิง 20,822 คน)

พื้นที่

36.66 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 47 ชุมชน)

รายได้

261,787,224.10 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

186,032,700 บาท

คณะผู้บริหาร

นายฉัฐมงคล อังคสกุลเกียรติ

นายกเทศมนตรีเมืองศรีสะเกษ

นางชนิตา พีรบรรเดชะ

ประธานสภาเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

นายพิพัฒน์ นະรุณ

ปลัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 15 คน

หญิง จำนวน 3 คน

ที่มา: <https://sisakettownmunicipality.go.th/%e0%b9%81%e0%b8%ab%e0%b8%a5%e0%b9%88%e0%b8%87%e0%b8%97%e0%b9%88%e0%b8%ad%e0%b8%87%e0%b9%80%e0%b8%97%e0%b8%b5%e0%b9%88%e0%b8%a2%e0%b8%a7/>

เทศบาลเมืองศรีสะเกษ มุ่งเน้นเรื่อง การจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเพิ่มโอกาสในการที่จะบรรลุเป้าหมาย ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน ได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ เกิดผลลัพธ์สูงสุด เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตระหนักว่าไม่สามารถดำเนินการได้เพียง หน่วยงานเดียว จำเป็นต้องหาเครือข่ายหรือ พันธมิตรในการทำงาน จึงให้ความสำคัญกับ กระบวนการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดไว้ใน

พันธกิจการพัฒนาเทศบาล มียุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลมารองรับ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดการบริหารที่ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเพื่อมุ่งสร้างเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง โดยที่เทศบาลเมืองศรีสะเกษเป็นแกนหลักของการทำงานในรูปแบบเครือข่าย ให้มีความสำคัญกับการสร้างกลไก และกระบวนการขับเคลื่อนเครือข่ายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาสังคม ด้วยการแบ่งงานกันทำตามความถนัดและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเครือข่ายต่าง ๆ อย่างชัดเจน ความโดดเด่นของเทศบาลเมืองศรีสะเกษในเรื่องการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย

1. เทศบาลเมืองศรีสะเกษมีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน และแนวคิดของผู้บริหารที่ส่งเสริมและให้

ความสำคัญกับการทำงานในรูปแบบเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนในเรื่องบุคลากร องค์ความรู้ งบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อย่างต่อเนื่อง

2. จุดแข็งของเครือข่ายที่มีการทำงานร่วมกันอย่างยาวนาน โดยแต่ละหน่วยงานที่เข้ามาเป็นเครือข่ายต่างทุ่มเทเพื่อผลลัพธ์ที่มุ่งหวัง เนื่องจากเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นมีส่วนร่วมกัน ทำให้เครือข่ายต่าง ๆ มีความเข้มแข็ง สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องยาวนานนับสิบปี

3. เครือข่ายมีการประชุมร่วมกันเพื่อถอดบทเรียน หรือผลลัพธ์ที่ผ่านมาในแต่ละปี/โครงการ เพื่อนำมาทบทวน ปรับรูปแบบ หรือวิธีการทำงานร่วมกันในปีถัดไป เพื่อให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. เครือข่ายมีการขยายผลอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้มแข็งและให้เกิดความยั่งยืน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ได้แก่

โครงการเครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดี เด็กเมืองศรี ฟันดี ยิ้มสวย

จากข้อมูลการสำรวจสุขภาพช่องปาก ปี พ.ศ. 2553 ของนักเรียนโรงเรียนเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ในเด็กนักเรียนอายุ 12 ปี จำนวน 1,405 คน พบว่ามีอัตราการเกิดโรคฟันผุ ร้อยละ 77.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ว่า อัตราการเกิดฟันผุไม่เกิน ร้อยละ 50 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เด็กนักเรียนในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษมีปัญหาสุขภาพช่องปากที่ควรต้องได้รับการแก้ไข ไม่เช่นนั้นแล้วก็อาจจะสูญเสียฟัน จนกระทั่งนำไปสู่ปัญหาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ ตามมา

ในอดีตแนวทางการจัดบริการส่งเสริมสุขภาพช่องปากในโรงเรียนเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษใช้วิธีการดำเนินการที่ละ 1 โรงเรียน มุ่งเน้นเฉพาะการให้ทันตศึกษาแก่เด็กนักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหา โดยใช้ทันตภิบาลในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ซึ่งมีอัตรากำลังเพียง 1 คน ทำงานรับมือปัญหาสุขภาพช่องปาก จากการประเมินผลพบว่า ไม่สามารถลดอัตราการเกิดโรคฟันผุได้ ดังนั้นในปี พ.ศ. 2554 จึงเปลี่ยนแนวคิดการทำงานส่งเสริมสุขภาพช่องปากในโรงเรียนเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จากการดำเนินงานที่ละโรงเรียน มาเป็นการดำเนินงานสร้างสุขภาพในรูปแบบภาคีเครือข่าย ร่วมคิด ร่วมสร้างสุขภาพ ร่วมรับประโยชน์ด้วยกัน ผ่านการทำงานในรูปแบบเครือข่ายภายใต้นโยบายธรรมนูญสุขภาพแห่งชาติ ข้อที่ 47 ระบุให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณสุขในระดับปฐมภูมิ โดยเน้นที่การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสุขภาพให้ประชาชนสามารถดูแลตนเองได้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานโครงการเครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดี เด็กเมืองศรี ฟันดี ยิ้มสวย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 มาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การมีส่วนร่วมของทุกคนในเครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดี เด็กเมืองศรี ฟันดี ยิ้มสวย มีดังนี้

ด้านผู้ประกอบการ ต้องดื่มน้ำหวาน น้ำหวาน หันมาดูแลสุขภาพฟันลูกมากขึ้น เป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูก เลิกตามใจเด็ก

ด้านเด็กนักเรียน ฝึกให้มีวินัย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สามารถดูแลตนเองได้

ด้าน อสม. ต้องทำหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและเด็กนักเรียนในชุมชน

ด้านโรงเรียน ครูและผู้บริหารอบรมให้ความรู้ กระตุ้น และส่งเสริมทันตสุขภาพ รวมทั้งจัดกิจกรรมและผลิตสื่อต่าง ๆ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ด้านหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ โรงพยาบาลศรีสะเกษ และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองศรีสะเกษ ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมรวมทั้งอบรมให้ความรู้วิชาการอย่างต่อเนื่อง

2. การส่งผ่านความรู้ให้กับครู เนื่องจากครูเป็นบุคคลสำคัญในการผลักดันให้เกิดการส่งเสริมทันตสุขภาพในโรงเรียน

3. นโยบายของผู้บริหารเทศบาลเมืองศรีสะเกษที่มีความมุ่งมั่นหวังให้เด็กนักเรียนมีสุขภาพช่องปากที่ดี ส่งผลให้เกิดการสร้างเครือข่ายเด็กไทยฟันดีเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จนประสบความสำเร็จ สามารถลดอัตราการเกิดโรคฟันผุในเด็กนักเรียนลดลงเหลือร้อยละ 24.10

ผลลัพธ์เชิงปริมาณ

อัตราการเกิดโรคฟันผุในเด็กนักเรียนประถมศึกษา

ผลลัพธ์ด้านนวัตกรรม เครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดี เด็กเมืองศรี ฟันดี ยิ้มสวย ร่วมกันกำหนดรูปแบบ และดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ และสุขภาพช่องปากเป็นประจำทุกปี จุดเด่นที่น่าชื่นชม คือการสร้างข้อตกลงร่วมกันในเครือข่าย ให้ทุกโรงเรียนคัดค้านประดิษฐ์นวัตกรรม ส่งเสริมทันตสุขภาพ ภายใต้เงื่อนไข 1 โรงเรียน/1 นวัตกรรม/ปี แล้วแต่ละโรงเรียนนำผลงานนวัตกรรมดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการประชุม จนเกิดรูปแบบการแบ่งปันหมุนเวียนผลงานนวัตกรรมที่ผลิตให้สมาชิกโรงเรียนในเครือข่าย หยิบยืมกันใช้งาน ซึ่งตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา มีผลงานนวัตกรรมจำนวน 80 ผลงาน ในการสร้างเสริมสุขภาพช่องปากที่ดีของเด็กนักเรียน

ผลลัพธ์เชิงคุณภาพ เครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดี เด็กเมืองศรี ฟันดี ยิ้มสวย เป็นต้นแบบการดำเนินงานส่งเสริมทันตสุขภาพของจังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการขยายผลการดำเนินงานเครือข่ายไปยังพื้นที่อื่น ๆ ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอกันทรลักษ์ นำแนวความคิดการทำงานในรูปแบบเครือข่ายไปขยายผลต่อในประเด็นการสร้างสุขภาพ “ปรับพฤติกรรมการบริโภค ลดหวาน มัน เค็ม เพื่อสุขภาพดี” ให้กับชุมชนอื่น ๆ ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จำนวน 9 ชุมชน อีกทั้งเครือข่ายฯ ยังได้รับรางวัลอีกมากมาย เช่น รางวัลชนะเลิศ Lion Oral Health Award 2021 รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ด้านสาธารณสุข ประจำปี 2564 ผ่านการประเมินรับรองระดับประเทศ เป็นเครือข่ายโรงเรียนเด็กไทยฟันดีระดับยอดเยี่ยม ในปี พ.ศ. 2566

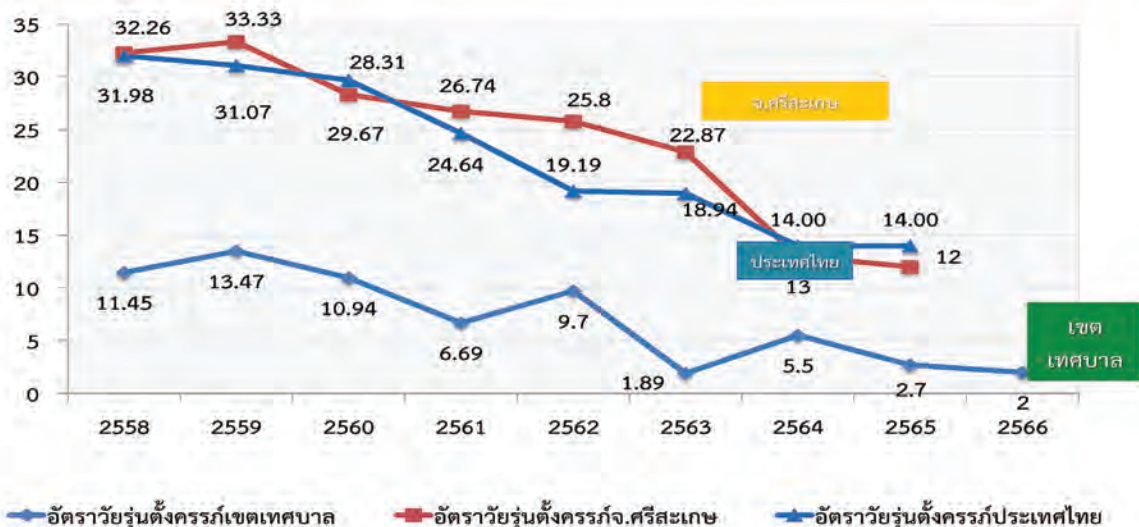
โครงการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขวัยรุ่นตั้งครรภ์

เทศบาลเมืองศรีสะเกษมีความสนใจการพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาของประเทศไทย รวมถึงองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้การลดอัตราการคลอดในวัยรุ่น 15-19 ปี เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประเทศไทย โดยจังหวัดศรีสะเกษได้มีการเฝ้าระวังและวิเคราะห์ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นข้อมูลจาก data center ของ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ พบว่ามีอุบัติการณ์ของอัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 10-14 ปี อัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี และอัตราการคลอดซ้ำ

เทศบาลเมืองศรีสะเกษมีความตระหนักในปัญหานี้จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขวัยรุ่นตั้งครรภ์และได้ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์เน้นการสร้างครูเพศศึกษาในโรงเรียนให้ครบร้อยละ 100 เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นมา โดยพัฒนาครูสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนให้มีความรู้และทักษะในการเรียนการสอนเป็นหลัก ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แกนนำเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และ อสม. ในชุมชน บูรณาการแก้ไขปัญหาร่วมกันทุกภาคส่วน ให้มีความรู้ความเข้าใจการใช้ พ.ร.บ. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ระบบการดูแลช่วยเหลือที่ชัดเจนพร้อมการสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขวัยรุ่นตั้งครรภ์แบบ MOU แก่โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งในเขตเทศบาล ให้เกิดความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาท้องไม่พร้อมในวัยรุ่น นำไปสู่โครงการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขวัยรุ่นตั้งครรภ์ผ่านการทำงานร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม โดยเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินโครงการ ประกอบด้วยหน่วยงานในสังกัดกองสาธารณสุข และสำนักงานการศึกษา กองสวัสดิการและสังคมร่วมกับเครือข่ายภาครัฐ ศูนย์สุขภาพชุมชน โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งทุกสังกัดในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ โรงพยาบาลศรีสะเกษ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เครือข่ายภาคเอกชน โรงเรียนที่สังกัดเอกชน หอการค้าจังหวัดศรีสะเกษ เครือข่ายภาคประชาสังคม กลุ่ม อสม. ในเขตเทศบาล แกนนำเด็กและเยาวชนที่ผ่านการอบรม และกลุ่ม YC ชมรมทูปีนิ่มเบอร์วันของวิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ และแกนนำผู้ปกครองเด็ก

โครงการพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขวัยรุ่นตั้งครรภ์ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบอัตราการเกิดวัยรุ่นตั้งครรภ์ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษที่ลดลงอย่างต่อเนื่องและต่ำกว่าเป้าหมาย โดยอัตราการตั้งครรภ์วัยรุ่น ไม่เกิน 25 ต่อ 1,000 ประชากร ก่อนดำเนินโครงการฯ ในปี 2557 มีจำนวนวัยรุ่นตั้งครรภ์ 15-19 ปี จำนวน 22 ราย (อัตรา 7.97) ปี 2558 มี จำนวน 29 ราย (อัตรา 11.45) หลังดำเนินโครงการฯ ในปี 2559 มีจำนวนวัยรุ่นตั้งครรภ์ จำนวน 24 ราย (อัตรา 13.47) ตามลำดับ

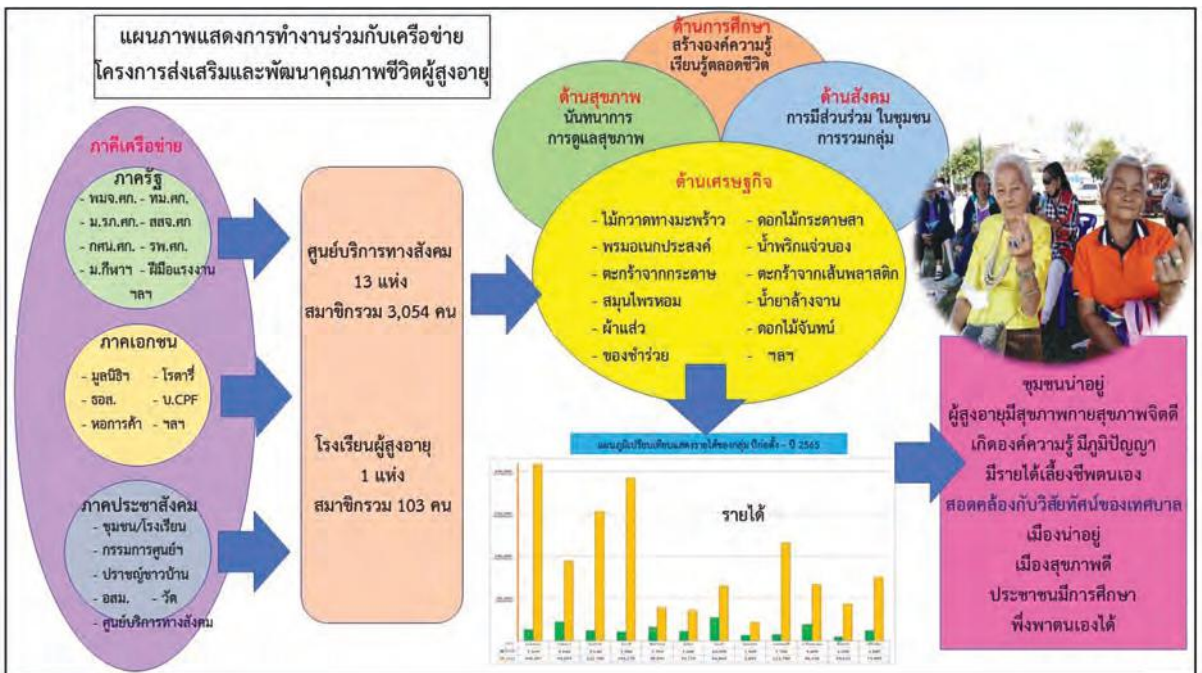
กราฟอัตราการคลอดหญิงอายุ 15-19 ปี ในเขตเทศบาล เปรียบเทียบกับ จังหวัดศรีสะเกษ ประเทศไทย ระหว่าง ปี 2558-2566

โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

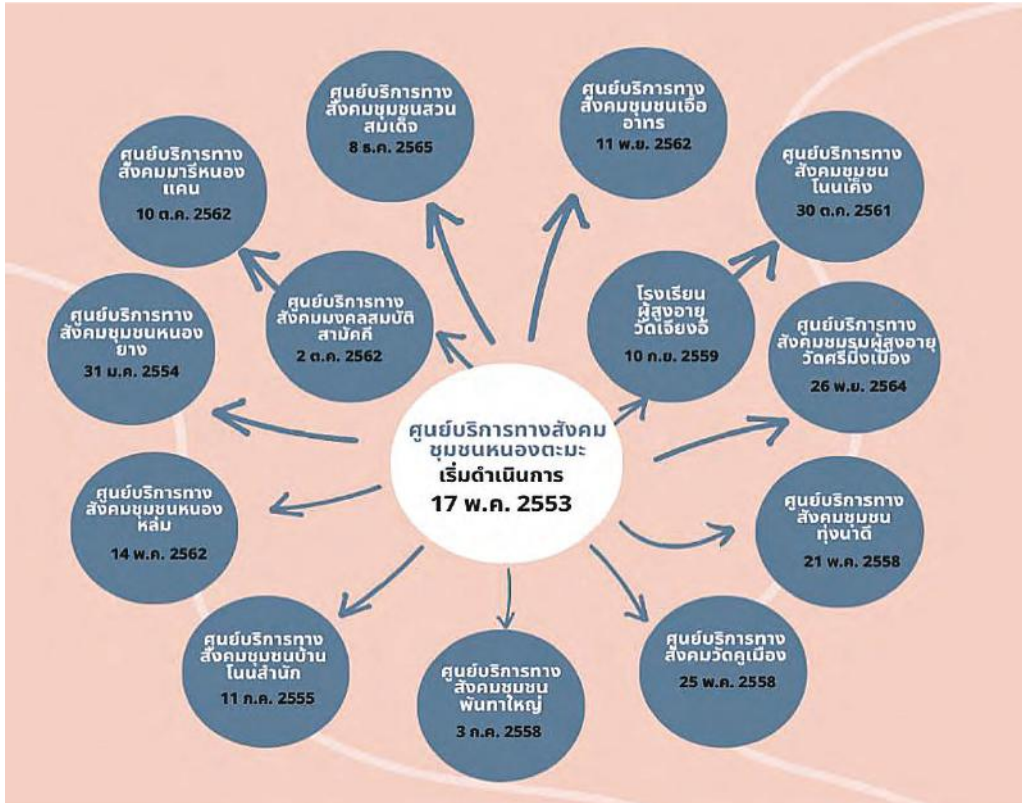
เทศบาลเมืองศรีสะเกษมีประชากรผู้สูงอายุ รวมทั้งสิ้น 8,207 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ของประชากรในเขตเทศบาล ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรในประเทศไทยและในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่เรียกว่า “สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์” คือการมีประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด จากข้อมูลสถานการณ์ของผู้สูงอายุในพื้นที่ พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องอยู่ภาวะที่ต้องพึ่งพิงไม่สามารถเข้าถึงบริการกิจกรรมบริการด้านผู้สูงอายุได้ ซึ่งปัญหาของผู้สูงอายุที่พบ คือปัญหาด้านสุขภาพเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุระบบการทำงานของร่างกายจะเสื่อมประสิทธิภาพลงตามวัย

ที่เพิ่มขึ้น รองลงมาคือ ปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากสมรรถภาพทางร่างกายเสื่อมถอยลง ไม่สามารถทำงานได้ดังเดิมทำให้รายได้ลดลง ปัญหาความต้องการของผู้สูงอายุทางสังคมของผู้สูงอายุ ความต้องการที่มีความรู้สึว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือสังคม ความต้องการเป็นที่ยอมรับและความเชื่อถือจากบุคคลในสังคม จากปัญหาดังกล่าว เทศบาลเมืองศรีสะเกษจึงตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมและให้ความสำคัญต่อความต้องการและการสนับสนุนแก่ของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การดำรงชีวิตประจำวัน การส่งเสริมสุขภาพจิตใจ สังคม รายได้จากการทำงาน ที่อยู่อาศัย และความสัมพันธ์ในครอบครัว ชุมชน เทศบาลเมืองศรีสะเกษจึงคิดรูปแบบในการดูแลผู้สูงอายุโดยการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น โดยยึดหลักการทำงานเน้นการสร้างพันธมิตรในการทำงานเพื่อสร้างความเป็นเลิศในการสร้างเครือข่ายในการดูแลผู้สูงอายุให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ความสำเร็จของการดำเนินงาน

1. มีศูนย์บริการทางสังคมในชุมชน จำนวน 13 กลุ่ม และ 1 โรงเรียนผู้สูงอายุ โดยมี ศูนย์ฯ ต้นแบบเริ่มที่ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุชุมชนหนองตะมะดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2553 ซึ่งจากการดำเนินงานในรูปแบบเครือข่าย ทำให้เกิดการขยายผลไปสู่ศูนย์ฯ อื่น ๆ ขยายเป็น ศูนย์บริการทางสังคมในชุมชน

2. การสร้างเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุทำให้เกิดเป็นภาคีเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เกิดกิจกรรมในหลากหลายรูปแบบในกิจกรรมทางสังคม กิจกรรมด้านสุขภาพ กิจกรรมด้านการศึกษา กิจกรรมด้านอาชีพ กิจกรรมนันทนาการ

3. ผู้สูงอายุได้รับประโยชน์จากการบริการจัดกิจกรรม

ด้านสุขภาพอนามัย จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย โภชนาการที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุกลุ่มที่ติดบ้าน/ติดเตียงได้รับสุขภาพที่ดีกลับไปด้วย

ด้านเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับวัย เช่น การทำเหรียญโปรยทาน ดอกไม้จันทน์ การทำไม้กวาดทางมะพร้าว การทำผลิตภัณฑ์จากหวงตุงเท้า เศษผ้า การทำตะกร้าจากกระดาษ เป็นการฝึกสมองและกล้ามเนื้อ ฝึกความจำควบคู่ไปกับการฝึกอาชีพ ผลพลอยได้จากการฝึกอาชีพทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้เสริมเป็นต้น

ด้านสังคม ทำให้ผู้สูงอายุเกิดความภาคภูมิใจ สามารถใช้ศักยภาพของตนเองอย่างมีศักดิ์ศรี มีส่วนร่วมมีการรวมกลุ่มสร้างความเข้มแข็งขององค์กรที่มีการถ่ายทอดภูมิปัญญา ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมผู้สูงอายุได้

ด้านการศึกษา ผู้สูงอายุได้รับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญอย่างต่อเนื่องที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน

เทศบาลเมืองสตูล

อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลพิมาน อำเภอเมืองสตูล

จังหวัดสตูล 91000

โทรศัพท์ 074-711-012

โทรสาร 074-721-914

ประชากร

21,939 คน

(ชาย 10,629 คน หญิง 11,310 คน)

พื้นที่

6.8 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 20 ชุมชน)

รายได้

280,463,032.83 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

164,185,300.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นายวิเชียร ตันติอาภรณ์

นายกเทศมนตรีเมืองสตูล

นายเฉลิมพล แทนประมุข

ประธานสภาเทศบาลเมืองสตูล

นายสมชาติ พรหมโกศรี

ปลัดเทศบาลเมืองสตูล

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 12 คน

หญิง จำนวน 6 คน

ที่มา: <https://www.stm.go.th/public/>

เทศบาลเมืองสตูล เป็นเทศบาลขนาดกลางที่ตั้งอยู่บนพื้นที่แห่งสังคมพหุวัฒนธรรมคนในพื้นที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม รองมาคือ ศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ผู้คนในพื้นที่ต่างอยู่ร่วมกันได้ ความโดดเด่นของพื้นที่เมืองสตูลคือ บรรยากาศการทำงานร่วมกันของพี่น้องประชาชนและผู้นำระหว่างศาสนา ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรยากาศความร่วมมือกันของชุมชนพหุวัฒนธรรมนี้เป็นจุดเริ่มต้นให้เทศบาลเมืองสตูลมีนโยบายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย โดยแบ่งเป็น 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

1. ภาคีเครือข่ายที่ประชาชนเป็นผู้ริเริ่ม เป็นเครือข่ายที่ประชาชนตระหนักตื่นตัวในปัญหาที่เกิดขึ้น หรือมีแนวทางพัฒนา

ร่วมกัน แล้วลงมือริเริ่มรวมตัวกันเข้าเป็นกลุ่มเป็นเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหา ภาคประชาชนจึงเป็นแกนหลัก เทศบาลเมืองสตูลเป็นผู้สนับสนุนและผู้อำนวยการความสะดวกให้การจัดตั้งเครือข่ายได้ง่ายขึ้น

2. ภาคีเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้ง หรือเทศบาลเมืองสตูลเข้าไปเป็นผู้ริเริ่มกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักในปัญหา สร้างความตื่นตัวให้เกิดความสนใจ และผลักดันให้เกิดการรวมตัวของประชาชน

3. ภาคีเครือข่ายระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ที่เกิดจากการร่วมทำงาน ร่วมแก้

ปัญหา ร่วมพัฒนา

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลเมืองสตูล ได้แก่

โครงการห้องสมุดมีชีวิต (อุทยานการเรียนรู้ TK Park เทศบาลเมืองสตูล)

อุทยานการเรียนรู้ TK park เทศบาลเมืองสตูล

เทศบาลเมืองสตูลได้ก่อตั้งอุทยานการเรียนรู้ TK Park เทศบาลเมืองสตูล เพื่อพัฒนาห้องสมุดมีชีวิตให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตของเยาวชนและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายลดความเหลื่อมล้ำให้ชุมชนเข้าถึงการศึกษาและมีเป้าหมายในระยะยาว คือ การนำพาเมืองสตูลไปสู่ “Learning City” หรือเมืองแห่งการเรียนรู้ในอนาคต โดยอุทยานการเรียนรู้ TK Park ดำเนินงานภายใต้ **“โครงการห้องสมุดมีชีวิต”** ที่เกิดจากการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในการทำงานร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วย

1. เครือข่ายประเภทส่วนราชการ ได้แก่

- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.): ให้การสนับสนุน และมีส่วนร่วมในการเผยแพร่องค์ความรู้ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับ สุขภาวะ สุขภาพ สิ่งเสพติดต่าง ๆ และให้การสนับสนุนทรัพยากรสื่อการเรียนรู้
- สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) (GISTDA): ร่วมสนับสนุนการจัดตั้งนิทรรศการกึ่งถาวร เพื่อเป็นองค์ความรู้ให้บริการแก่ผู้ใช้ บริการทุกเพศ ทุกวัย เกี่ยวกับเทคโนโลยีอวกาศ ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรธรรมชาติและ ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

2. องค์กรธุรกิจเอกชน ได้แก่

- บริษัทห้างร้านเข้ามาในพื้นที่: มีส่วนร่วมในการสนับสนุน การดำเนินกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมการประกวดความสามารถเด็กและเยาวชนด้านต่าง ๆ

3. การมีส่วนร่วมกับภาคประชาชนและประชาสังคม ได้แก่

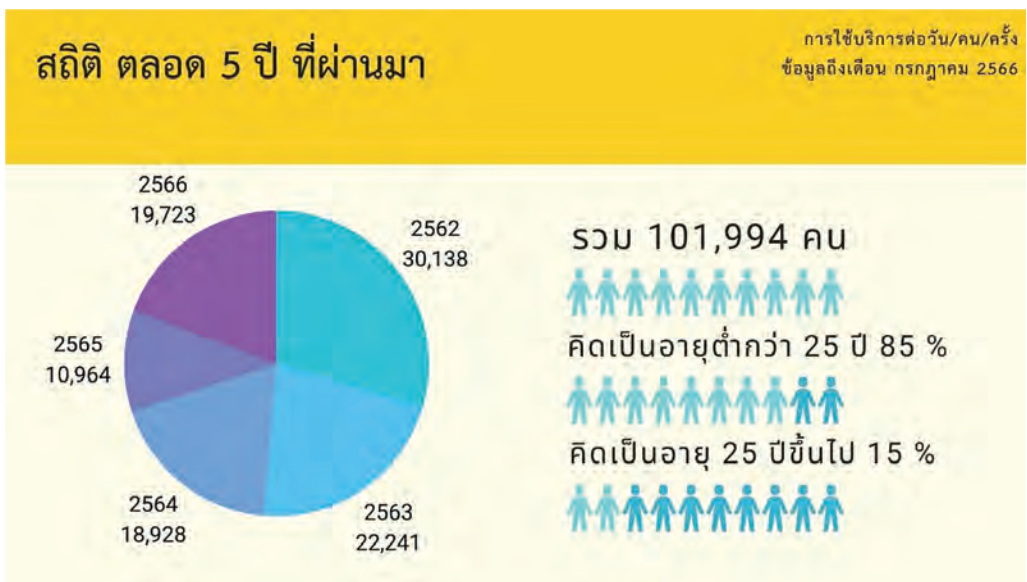
- ตัวแทนชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสตูล: ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการพัฒนา อุทยานการเรียนรู้ TK Park เทศบาลเมืองสตูล
- ประชาชนชาวบ้าน: เข้ามามีส่วนร่วมในการเพื่อแพร่องค์ความรู้ ภูมิปัญญา ในท้องถิ่นให้กับผู้ใช้บริการ เด็ก เยาวชน และประชาชน ตามกิจกรรมที่จัดขึ้น และยังมี โรงเรียนเครือข่ายอีก กว่า 70 โรงเรียน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสนับสนุน ในกิจกรรมต่าง ๆ

4. เครือข่ายภายนอกพื้นที่ ได้แก่

- องค์กรระหว่างประเทศ เช่น สถานทูตสหรัฐอเมริกา และ UNDP มาจัด กิจกรรมศิลปะกับนักเรียนในพื้นที่ ซึ่งนอกจากจะเป็นสร้างการเรียนรู้ด้านศิลปะให้เด็ก ยังเป็นการเปิดประสบการณ์วัฒนธรรมให้เยาวชนในพื้นที่ด้วย

จุดเด่นของโครงการห้องสมุดมีชีวิตคือ การสร้างพื้นที่การเรียนรู้ให้กับชุมชนเมืองสตูล โดยเทศบาลเมืองสตูลเป็นผู้วางระบบการบริหารให้ห้องสมุดไม่หยุดนิ่ง โดยเปิดพื้นที่การมีส่วนร่วมจากชุมชนให้ประชาชนเป็นคณะกรรมการบริหารร่วมกับผู้อำนวยการโรงเรียน ในสังกัดเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล รวมทั้งยังมีการเพิ่มเครือข่ายในจังหวัด โดยการจัด

กิจกรรมกับโรงเรียนในเครือข่าย จัดกิจกรรมการเรียนรู้แปลกใหม่ในห้องสมุด การสร้างพื้นที่การทำงานแก่ชุมชน (Co-Working Space) ให้เป็นพื้นที่นำใช้สำหรับชุมชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าถึง มีพัฒนากิจกรรมส่งเสริมอาชีพหมุนเวียนกัน และจัดกิจกรรมประจำสัปดาห์ทุก ๆ วันเสาร์ โดยเฉพาะเป็นพื้นที่แสดงความสามารถของเยาวชน นอกจากนี้ยังมีกระบวนการคัดสรรหนังสือและสื่อ เพื่อให้ชุมชนเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ความสำเร็จของโครงการนี้เห็นได้จากจำนวนประชาชนที่เข้ามาใช้ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าพื้นที่แห่งนี้เป็นที่เปิดกว้างเพื่อการเรียนรู้ของประชาชนและเยาวชนเมืองสตูล

โครงการพลังบวรในมิติตาสนา

จากจุดของความเป็นเมืองพหุวัฒนธรรมที่ประชาชนมีวิถีการดำเนินชีวิตโดยการยึดมั่นในหลักศาสนา จึงเกิด **“โครงการพลังบวรในมิติตาสนา”** นี้ขึ้น ด้วยวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้มีการประสานเชื่อมโยงความเข้าใจร่วมกันระหว่างชุมชน วัด และสถานศึกษา ซึ่งเป็นกลไกในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีวินัย

องค์ประกอบของเครือข่าย “พลังบวร” นี้ ประกอบด้วยนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดชนาธิปเฉลิม) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 จำนวน 287 คน คณะครู และผู้ปกครอง ซึ่งมีความหลากหลายทางศาสนา ทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์

แนวคิดในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพลังบวรในมิติตาสนาคือ เริ่มจากจุดร่วมเดียวกันในการที่จะบ่มเพาะคุณธรรมเกี่ยวกับความเสียสละและการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน กิจกรรมประกอบด้วย

1. ศูนย์เรียนรู้เกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดยวัดร่วมกับโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จัดศูนย์กลางในการเรียนรู้ในการจัดทำปุ๋ยหมัก และนำปุ๋ยที่ได้มาทำแปลงผักส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน

2. กิจกรรมการทำความสะอาดศาสนสถาน โดยประชาชนและพุทธศาสนิกชนที่ได้มาปฏิบัติธรรมในวัดได้ร่วมด้วยช่วยกันกับนักเรียนทำความสะอาดกวาดใบไม้ในเนื้อที่ 3 ไร่

ประกอบด้วย บริเวณรอบโบสถ์ ลานโพธิ์ รอบพระธาตุเจดีย์ศรีเมืองใต้และบริเวณทั่วไปภายในวัด ซึ่งไปไม้เหล่านั้ันได้นำไปรวมกันเพื่อจัดทำปุ๋ยหมักจากไปไม้ต่อไป

3. กิจกรรมระหว่างศาสนาเยี่ยมบ้านผู้ป่วยระยะสุดท้าย เป็นกิจกรรมที่ผู้นำศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธร่วมกัน ไปพบผู้ป่วยระยะสุดท้ายเพื่อสร้างที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้กับประชาชนในพื้นที่ นับว่าเป็นกิจกรรมพหุวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเอื้ออารีของพื้นที่เมืองสตูล

4. กิจกรรมการลงเยี่ยมกลุ่มเปราะบาง โดยมีทางเทศบาลเมืองสตูลร่วมกับภาคประชาชนและหน่วยงานราชการอื่น ๆ ลงพื้นที่ด้วย เพื่อนำของบริจาคจากทางวัดออกไปช่วยเหลือประชากรกลุ่มเปราะบางที่งบประมาณเข้าไม่ถึงได้อย่างรวดเร็ว

ความโดดเด่นของโครงการนี้อยู่ที่การสร้างความเข้าใจของหลักคุณธรรมของการอยู่ร่วมกันที่ไ้รวม ชุมชน ศาสนา โรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบันเบื้องต้นของชุมชนและสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมให้เยาวชนเป็นคนดีมีความรู้โดยการปลูกฝังคุณธรรมที่ดึงมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน รวมทั้งเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกันในชุมชน

วัดเป็นศาสนสถานของชาวพุทธที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ได้ถ่ายทอดมาอย่างยาวนานโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดชนาธิปเฉลิม) เป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในวัดได้ให้ความรู้และบ่มเพาะคุณธรรมให้แก่ักเรียนโดยไม่เลือกเชื้อชาติและศาสนา สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยเหตุผลที่ว่า หากสถาบันเบื้องต้นของชุมชนและสังคมซึ่งมักเรียกกันตามอักษรย่อ “บวร” มีความเข้าใจในความแตกต่างของศาสนาและความหลากหลายทางประเพณี วัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์ว่าชุมชนและสังคมนั้นไ้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดอักษรย่อ “บวร” ซึ่งหมายความว่า ประเสริฐ จึงเป็นเหตุผลที่สำคัญที่ไ้ดำเนินโครงการเครือข่ายบวรนี้สามารถเป็นตัวอย่งการสร้างสังคมแห่งพหุวัฒนธรรมให้กับพื้นที่ท้องถิ่นอื่น ๆ ได้

โครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรบนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

เทศบาลเมืองสตูล ประสบปัญหาขยะมูลฝอยที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วในเขตชุมชนส่งผลต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลทั้งในด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเก็บขน การบำรุงดูแลรักษารถขยะ ค่าตอบแทนพนักงานเก็บขยะที่เพิ่มขึ้น และสถานการณ์การรองรับขยะมูลฝอยของศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยด้วยการฝังกลบแบบถูกหลักวิชาการ (Sanitary Land Fill) ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (Cluster) เทศบาลเมืองสตูลมีแนวโน้มจะเต็มโดยมีศูนย์เหล่านั้ันสามารถรองรับการฝังกลบขยะมูลฝอยได้อีก 2-3 ปี โดยเทศบาลเมืองสตูลไ้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงไ้คิดค้นโครงการนวัตกรรม

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและประชาชน/ประชาสังคมเพื่อยกระดับชุมชนสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนต่อไป

เครือข่ายในโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรบนพื้นฐานการมีส่วนร่วม นี้ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อลดจำนวนขยะมูลฝอยและยืดอายุการใช้งานสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของ เทศบาลเมืองสตูล และเสริมสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและประชาชน/ประชาคมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่แบบครบวงจร รวมไปถึงการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมระยะยาวในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดภาวะโลกร้อน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (SDGs) และมุ่งสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

องค์ประกอบของเครือข่ายโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรบนพื้นฐานการมีส่วนร่วม ได้แก่

1. เครือข่ายภาครัฐ ได้แก่

- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เป็นเครือข่ายที่สนับสนุนทางด้านวิชาการและงบประมาณในการบริหารจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล เป็นเครือข่ายที่สนับสนุนด้านการจัดการขยะอันตราย โดยเทศบาลเมืองสตูลจัดเก็บรวบรวมขยะอันตรายของชุมชนส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลเพื่อดำเนินการส่งกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ (Sanitary Land Fill)
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล เป็นเครือข่ายที่สนับสนุนด้านวิชาการในการดำเนินการบริหารจัดการขยะติดเชื้อ
- โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองสตูล จำนวน 5 แห่ง เป็นเครือข่ายสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดการขยะมูลฝอยในโรงเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการคัดแยกขยะและนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์เพื่อลดปริมาณขยะในโรงเรียน

2. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสตูล

เป็นกลุ่ม Cluster ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองสตูล มีจำนวน 17 แห่ง ที่ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับเทศบาลเมืองสตูลในการใช้ศูนย์กำจัดขยะโดยท้องถิ่นทั้ง 17 แห่งนี้ ได้สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกันด้วยการทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับเทศบาลเมืองสตูล โดยมีการจัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองสตูลสร้างมาตรการลดปริมาณขยะต้นทาง และข้อกำหนดร่วมกันในการใช้ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย

3. เครือข่ายสถานายกเทศมนตรี

มีการทำงานร่วมกับเครือข่ายสถานายกเทศมนตรีเมืองสี่เขี้ยวร่วมกันวางแผนระดับภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้านจัดทำแผนงาน IMT-GT (The Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle Green Cities Mayor Meeting) ปี 2564 – 2566 โดยได้มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการขยะมูลฝอย Solid Waste Management เข้าร่วม

สัมมนาประชุมสถานายกเทศมนตรีเมืองสีเขียวครั้งที่ 6 แผนงาน IMT-GT ระหว่างวันที่ 7 - 9 สิงหาคม 2566 ณ เมืองอิโปะฮ์ รัฐเประ ประเทศมาเลเซีย

4. เครือข่ายภาคประชาชน/ภาคประชาสังคม ได้แก่

- เครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) เป็นการรวมกลุ่มของประชาชนในท้องถิ่นที่มีจิตอาสาในการช่วยเหลืองานเทศบาลเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเทศบาลเมืองสตูลได้อบรมให้ความรู้เพิ่มศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) โดยให้ อถล. มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการคัดแยกขยะต้นทาง ตั้งแต่ระดับครัวเรือน โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดแยกขยะเปียกหรือขยะที่มาจากเศษอาหารออกจากขยะทั่วไป เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและแก้ไขปัญหาขยะที่เกิดจากต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพและขับเคลื่อนนโยบายการลดปริมาณและคัดแยกขยะเปียกของครัวเรือน
- เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลพิมาน เป็นการรวมตัวกันของผู้มีจิตอาสาและใจรักสิ่งแวดล้อม มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเป็นกลไกประสานความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เฝ้าระวังรักษาทรัพยากร ปกป้องพิทักษ์เพื่อให้มีทรัพยากรได้จัดสรรใช้สอยอย่างเป็นธรรมในชุมชน และได้ให้ความร่วมมือดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองสตูล
- อาสาสมัครสาธารณสุขเทศบาลเมืองสตูล (อสม.) มีจำนวน 20 ชุมชน 272 คน ช่วยในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในการส่งเสริมการรณรงค์การจัดการขยะ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรักษาความสะอาดในชุมชน
- เครือข่ายการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนอย่างยั่งยืน มีจำนวน 20 ชุมชน 23 คน มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดถนนตามที่กำหนด กวาดขยะบนถนน พุตบาทริมเกาะกลาง เก็บขยะนอกพุตบาท และบริเวณเกาะกลาง ถากหญ้า ตัดหญ้าบนพุตบาทและริมพุตบาท จัดระเบียบถังขยะ ตัดแต่งกิ่งไม้ และรักษาสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนของตนเองให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและน่าอยู่

- เครือข่ายรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นเครือข่ายที่ขึ้นทะเบียนกับเทศบาลเมืองสตูล เป็นผู้ที่เก็บขยะรีไซเคิล ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลเมืองสตูล มีจำนวน 16 คน โดยคัดแยกขยะรีไซเคิลเป็นอาชีพหลักเพื่อหารายได้ และช่วยสอดส่องดูแลรักษาความสะอาด บริเวณศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม (Cluster) ของเทศบาลเมืองสตูล

- วัดชนาธิปเฉลิม เป็นเครือข่ายสนับสนุนการแปรรูปขยะธรรมชาติ การทำปุ๋ยหมักจากเศษใบไม้ การทำน้ำหมักชีวภาพเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการขยะอินทรีย์ โครงการนี้ประสบความสำเร็จทั้งในแง่มุมมองของการจัดการขยะ และการพัฒนาชุมชนซึ่งเกิดขึ้นจากความร่วมมือของเครือข่าย โดยเทศบาลเมืองสตูลสามารถจัดการขยะตามระบบและถูกสุขลักษณะตามหลักวิชาการได้ร้อยละ 100 ของปริมาณขยะทั้งหมด สามารถลดปริมาณขยะมูลฝอยได้ถึงร้อยละ 3 ปัจจุบันเมืองสตูลมีศูนย์เรียนรู้ต้นแบบด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นถึง 7 แห่ง

ในเรื่องความโดดเด่นด้านการสร้างเครือข่าย เทศบาลเมืองสตูลสามารถดึงหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และประชาชน/ประชาคม เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานตั้งแต่ต้นทางในการส่งเสริมการคัดแยกขยะต้นทางกลับไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบและเพิ่มประสิทธิภาพ กลางทางผ่านการเก็บขนขยะที่มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ถูกสุขลักษณะตามหลักวิชาการ มีการติดตามด้วยระบบ GPS ติดตามรถเก็บขนขยะ ติดตามผลการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดทำโครงการพืมาเนเมืองสะอาด ปลอดภัยขยะ ในส่วนของการกำจัดและลดปริมาณขยะ ปลายทางมีการสร้างเครือข่ายชุมชนบริเวณรอบสถานที่กำจัดขยะเพื่อดำเนินการคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ เพื่อนำไปรีไซเคิลการนำกลับไปใช้ประโยชน์หรือเพิ่มมูลค่า สร้างรายได้จากขยะเหล่านั้นได้อีกครั้ง อีกทั้งยังมีการเฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพน้ำในบ่อบำบัดน้ำเสียและดูแลสิ่งแวดล้อมโดยรอบของศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลเมืองสตูลให้เป็นไปตามมาตรฐานถูกต้องตามหลักวิชาการ

เทศบาลตำบลเชียงคาน

อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน

จังหวัดเลย 42110

โทรศัพท์ 042-822-288

โทรสาร 042-821-914

ประชากร

5,054 คน

(ชาย 2,424 คน หญิง 2,630 คน)

พื้นที่

2.7 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 2 ชุมชน)

รายได้

31,109,447.30 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

46,641,249 บาท

คณะผู้บริหาร

นายกมล คงปิ่น

นายกเทศมนตรีตำบลเชียงคาน

นายอมรศักดิ์ เจียรพงษ์

ประธานสภาเทศบาลตำบลเชียงคาน

นายวิรัตน์ โภชะ

ปลัดเทศบาลตำบลเชียงคาน

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 6 คน

หญิง จำนวน 6 คน

ที่มา: <https://chiangkhan.go.th/public/>

เทศบาลตำบลเชียงคาน มุ่งพัฒนาและสืบสานทุนทางวัฒนธรรม โดยมีได้ดำเนินงานเพียงลำพัง แต่ร่วมมือกับเครือข่ายในพื้นที่ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและยั่งยืน เทศบาลตำบลเชียงคานมีแนวคิดที่ **“ลมหายใจของเชียงคานควรร่วมกำหนดโดยคนในชุมชนและทุกภาคส่วนในพื้นที่”** นอกจากการดำเนินงานที่ใช้เครือข่ายเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแล้ว เทศบาลตำบลเชียงคานได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการของเทศบาลเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รวมทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการรับบริการจากเทศบาล เทศบาลตำบลเชียงคานได้พัฒนา **“ระบบดิจิทัลท้องถิ่น”** ที่สามารถรับเรื่องร้องเรียน

ร้องทุกข์ผ่านระบบออนไลน์ การขออนุญาตก่อสร้างผ่านระบบออนไลน์ (ในกรณีก่อสร้างบนพื้นที่ไม่เกิน 150 ตารางเมตร สามารถให้อนุญาตได้ทันที) และมีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบริหารจัดการเอกสารภายในเทศบาล เทศบาลตำบลเชียงคานได้จัดพื้นที่บริเวณสำนักงานชั้น 1 ให้เป็น “ศูนย์ราชการสบายใจเชียงคาน” (Chiang Khan Happiness Center: CHC) เพื่อรองรับการติดต่อจากประชาชน ศูนย์ราชการสบายใจเชียงคานเป็นจุดบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่ให้บริการประชาชนใน 5 เรื่อง ได้แก่ 1. การขออนุญาตก่อสร้างสำหรับพื้นที่ไม่เกิน 150 ตารางเมตร 2. การออกหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร 3. การชำระค่าธรรมเนียมขยะ 4. ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ และ 5. การให้บริการข้อมูลข่าวสาร

เทศบาลตำบลเชียงคานมีศูนย์ราชการที่ทันสมัยด้วยการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการบริหารงาน อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติอนุญาต ลดขั้นตอนการให้บริการ เป็นศูนย์กลางในการรับเรื่องร้องทุกข์และเสนอปัญหาความต้องการ เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุดต่อการรับบริการและเกิดความมั่นใจต่อการขอรับบริการ การดำเนินโครงการนี้ส่งผลต่อการเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล (Good Governance) ที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัล ประชาชนจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการบริการได้โดยสะดวกมีส่วนร่วม และตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเชียงคานได้

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลตำบลเชียงคาน ได้แก่

โครงการพัฒนาแอปพลิเคชัน (Application) สบายใจเชียงคาน เพื่อยกระดับบริการและการท่องเที่ยวเชียงคานนิยมสู่สากล

สวัสดิ์เชียงคาน

เรือนรักริมโขง

จันทร์ก๋วยเตี๋ยวเนื้อ

อาเฮียไถ่ย่างวิเชียร

กระแสความนิยมการเดินทางท่องเที่ยวอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ได้รับการตอบรับ
อย่างต่อเนื่องจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอ
เชียงคานคึกคักตลอดปี โดยเฉพาะถนนคนเดินเชียงคานที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัส
เสน่ห์บ้านพักโบราณ วิถีชุมชนคนริมโขง รวมถึงลิ้มรสอาหารพื้นบ้าน และสัมผัสกับประเพณี
วัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งผลต่อการสร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ชุมชน ยกกระดับคุณภาพชีวิตของ
ชาวเชียงคาน และเกิดการพัฒนายกระดับสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เทศบาลตำบลเชียงคานและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่
มีแนวคิดนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาการท่องเที่ยวเชียงคาน รองรับการเดินทาง
และขยายฐานนักท่องเที่ยวในอนาคต โดยร่วมกันพัฒนาแอปพลิเคชันที่มีชื่อว่า “สบายใจ
เชียงคาน” (Sabaijai ChiangKhan) โครงการนี้เป็นการต่อยอดมาจากโครงการพัฒนา

เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงคานานิยมที่ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2564 ที่ผ่านมา โครงการนี้ ได้รวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนเชิงคานานและนำมาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทาง แอปพลิเคชัน ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักเชิงคานมากขึ้นและเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยว ได้ง่ายด้วยปลายนิ้ว

แอปพลิเคชัน “สบายใจเชิงคาน” จัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และผู้มาเยี่ยมเยือนเมืองเชิงคาน แอปพลิเคชันนี้ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวในเชิงคาน อย่างครบถ้วน ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว เส้นทางการเดินทางและมีระบบนำทาง วิธีการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ เบอร์โทรศัพท์ติดต่อฉุกเฉิน ข้อมูลที่พัก ร้านอาหาร ของดี ในพื้นที่ แหล่งศึกษาดูงาน เส้นทางออกกำลังกาย และข่าวประชาสัมพันธ์ รวมถึงสามารถ ให้ข้อเสนอแนะและประเมินความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเชิงคานได้ ซึ่งเทศบาลตำบล เชิงคานได้นำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาแอปพลิเคชันและการท่องเที่ยว ในพื้นที่ต่อไป

แอปพลิเคชันนี้ขับเคลื่อนผ่านเครือข่ายทั้งภาครัฐ วิชากิจ เอกชน และประชาสังคม โดยแต่ละภาคีเครือข่ายมีบทบาท ดังนี้

- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การ มหาชน) โดยสำนักงานพื้นที่เลย (อพท.5) ได้ออกแบบรูปแบบการให้บริการของ แอปพลิเคชัน จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงคานอย่างยั่งยืน และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (GSTC)
- ผู้ประกอบการในเชิงคานทั้งที่พัก ร้านค้า ขนส่ง และวิชากิจชุมชน นำเสนอ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้เป็นเนื้อหาในแอป เสนอแคมเปญ/ส่วนลดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และร่วมประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชัน
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเชิงคาน ประสานความร่วมมือด้านข้อมูล และเชื่อมโยงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนอำนวยความสะดวกและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่นเชิงคานอย่างยั่งยืน โดยร่วมกัน ทำบันทึกข้อตกลง (MOU)
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยและโรงเรียน ประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชันภายใต้กิจกรรม CK buddy

● เทศบาลตำบลเชียงคาน เป็นผู้ประสานงานหลักและให้การสนับสนุนทรัพยากรงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานมาจากงบประมาณจากเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

กล่าวได้ว่า แอปพลิเคชันนี้เป็นของคนเชียงคานโดยแท้จริงเพราะคิดและริเริ่มโดยคนเชียงคาน และขับเคลื่อนโดยภาคีเครือข่ายในพื้นที่

แอปพลิเคชัน “สบายใจเชียงคาน” ได้รวบรวมข้อมูลในหลายด้าน ประกอบด้วย ข้อมูลการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาเชียงคานครอบคลุมตั้งแต่ต้นทาง-กลางทาง-ปลายทาง ข้อมูลบริการด้านที่พักทั้งในรูปแบบโรงแรมและโฮมสเตย์ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีวัฒนธรรมเชียงคาน กิจกรรมห้ามพลาด รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ข้อมูลของดีบ้านเฮา ซึ่งได้รวบรวมร้านอาหาร/กาแฟ อาหารพื้นบ้านและขนมหวานพื้นถิ่น ข้อมูลการขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และข้อมูลธรรมนูญเชียงคานที่บอกถึงการปฏิบัติตัวหรือข้อห้ามเมื่ออยู่ในพื้นที่

ข้อมูลในแอปพลิเคชันนี้จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงการเดินทางท่องเที่ยว พักผ่อนรับประทานอาหาร ซื้อสินค้าพื้นเมือง และได้เรียนรู้วิถีชุมชนแบบเชียงคาน แม้แอปพลิเคชันนี้เปิดตัวได้ไม่นานในปี พ.ศ. 2564 แต่ก็ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชียงคาน โดยสะท้อนให้เห็นจากยอดการจองห้องพัก การใช้บริการเรือนำเที่ยว และรถโดยสารสาธารณะเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจต่อการท่องเที่ยวในเชียงคานมากขึ้น และที่สำคัญแอปพลิเคชันนี้ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจทางอ้อม เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพจากการท่องเที่ยวให้กับคนในชุมชนต่อไป

โครงการเชียงคานสองกาลเวลา

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมา เชียงคานได้เปิดตัวการท่องเที่ยวโดยอาศัยทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่เป็นจุดขาย อาทิ ความสวยงามของบ้านไม้เก่า การใส่บาตรข้าวเหนียว และการลอยผาสาดลอยเคราะห์ เป็นต้น จากการเปิดตัวเมืองเชียงคานภายใต้สโลแกนที่ว่า “เมืองโบราณริมฝั่งโขง” ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักเชียงคานกันอย่างแพร่หลายและกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของประเทศ จนได้รับการคัดเลือกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของโลกจากสภาการท่องเที่ยวโลกในปี พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2565 เทศบาลตำบลเชียงคานมีแนวคิดในการใช้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงเกิดเป็นโครงการการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชียงคานนิยม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชียงคานโดยอาศัยต้นทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และธรรมชาติที่มีอยู่หรือของดีบ้านเรา ประกอบกับเสริมสร้างความประทับใจในการท่องเที่ยวภายใต้คำขวัญที่ว่า “ต้อนรับผู้มาเยือนเสมือนญาติ”

การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา 16 (8) แห่งพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 ทั้งนี้ ภายใต้โครงการนี้เทศบาลตำบลเชียงคานได้ส่งเสริมการจำหน่ายอาหาร ขนมพื้นบ้าน

และผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นเมืองเชียงคานด้วยการจัดกิจกรรมถนนคนเดินวัฒนธรรม **“เชียงคานสองกาลเวลา”** เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักวิถีชีวิตของชาวเชียงคานที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะวิถีชีวิตบริเวณถนนริมฝั่งโขงตั้งแต่วัดศรีคุณเมืองถึงลานวัฒนธรรม 100 ปีเชียงคาน ซึ่งเป็นบริเวณที่ยังไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากนัก การยกระดับการท่องเที่ยวครั้งนี้ นับได้ว่าเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความสมดุลระหว่างเชียงคานเมืองพัฒนาและเชียงคานเมืองอนุรักษ์ เกิดเป็น **“เชียงคานสองกาลเวลา”**

การปฏิบัติการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบลเชียงคานได้ใช้หลักการบริหารจัดการที่ดีและหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ในการดำเนินงาน เช่นเดียวกับการดำเนินโครงการเชียงคานสองกาลเวลาที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่าย โดยมีภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม และแต่ละภาคีเครือข่ายมีบทบาทในการดำเนินงาน ดังนี้

- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ชุมชน วัด และกลุ่ม/ชมรมสตรีในชุมชน ร่วมเวทีสาธารณะในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมออกแบบกิจกรรมของโครงการ และสนับสนุนกิจกรรมของโครงการโดยการออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นบ้าน และกิจกรรมการแสดงของชุมชน

- ผู้ประกอบการที่พัก ร้านค้าชุมชน และร้านอาหาร/แผงลอยจำหน่ายอาหาร ร่วมเวทีสาธารณะในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมออกแบบกิจกรรมของโครงการ และสนับสนุนกิจกรรมของโครงการโดยการออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง อาหารพื้นบ้าน และกิจกรรมการแสดงของชุมชน

- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) โดยสำนักงานพื้นที่เลย (อพท.5) เป็นที่ปรึกษาและร่วมจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชียงคานอย่างยั่งยืน และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (GSTC)

- อำเภอเชียงคาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียงคาน ให้คำปรึกษา/คำแนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการสนับสนุนกิจกรรมของโครงการ

- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียงร่วมทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเชียงคาน และนำสินค้า/ผลิตภัณฑ์ของดีในชุมชนมาร่วมออกร้านจำหน่าย

- เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และชุมชนเทศบาลตำบลเชียงคาน ร่วมกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ บนเวที และออกร้านขายผลิตภัณฑ์ของชมรม

- เทศบาลตำบลเชียงคาน จัดทำแผนการดำเนินงาน/แผนปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมในการยกระดับการท่องเที่ยวในเชียงคาน และเป็นหน่วยสนับสนุนทรัพยากร ดำเนินการให้เป็นรูปธรรม อาทิ บุคลากรเจ้าหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและคณะทำงาน สนับสนุนงบประมาณ/ระดมทุนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม จัดเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของชุมชน และติดตามและประเมินการขับเคลื่อนงานของโครงการ

การดำเนินโครงการเชียงคานสองกาลเวลาเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2565 บนหลักการชุมชนคิดท้องถิ่นหนุนเสริม โดยเป็นโครงการที่เกิดขึ้นตามความต้องการของประชาชนและองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นให้การหนุนเสริม จนเกิดเป็นกิจกรรมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน เทศบาลตำบลเชียงคานมีพื้นที่แห่งการพูดคุยและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนในชุมชนและระหว่างภาคีเครือข่าย คือ ลานวัฒนธรรมวัดศรีคุณเมือง และเป็นพื้นที่ที่ทำให้เกิดการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

โครงการเชียงคานสองกาลเวลา ดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2565 ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างพื้นที่ที่เป็นแหล่งรวมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของเชียงคานอีกแห่งหนึ่ง อันเป็นการยกระดับการท่องเที่ยวของเชียงคาน ในการดำเนินงานมีร้านค้าเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 20 ร้าน/แผงลอย มีกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 3 แห่ง และกลุ่มเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 6 กลุ่ม ภายหลังจากการดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว ภาคีเครือข่ายได้ประชุมถอดบทเรียนร่วมกัน ผลการถอดบทเรียนพบว่า เชียงคานสองกาลเวลาเป็นโครงการที่สอดคล้องกับบริบทของเมือง และช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณอื่นที่ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก ซึ่งเป็นพื้นที่โซนอนุรักษ์ อีกทั้งช่วยให้เกิดเครือข่ายในการร่วมคิด ตัดสินใจ และลงมือทำ เพื่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โครงการบูรณาการ

อำเภอเชียงคานเป็นอีกอำเภอหนึ่งในจังหวัดเลยที่ยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย อาทิ การแต่งกาย ภาษาพูด อาหารการกิน การดักบาตร ข้าวเหนียว และพิธีกรรมผาเสาดลอยเคราะห์ เป็นต้น รวมทั้งคงความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมทางด้านสถาปัตยกรรมบ้านไม้เก่าและศาสนสถาน ซึ่งในปี พ.ศ. 2563 อำเภอเชียงคานได้รับการยกย่องให้เป็นเมืองน่าท่องเที่ยว 1 ใน 100 แห่งของโลก

เทศบาลตำบลเชียงคานเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเชียงคานในหลายมิติ โดยเฉพาะการเสริมสร้างเชียงคานให้คงความเป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เนื่องด้วย

เชียงคานมีนักท่องเที่ยวมาเยือนตลอดทั้งปีโดยเฉพาะช่วงวันหยุด การพัฒนาสภาพแวดล้อมของอำเภอเชียงคานจึงเป็นอีกวาระหนึ่งที่สำคัญ ดังนั้นเทศบาลตำบลเชียงคานจึงให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองและแหล่งท่องเที่ยว และได้จัดทำโครงการ **“พุทธพัฒนา”**

โครงการพุทธพัฒนามีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของเชียงคานทั้งด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และส่งเสริมให้เชียงคานเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่ สะอาด และสวยงาม ทั้งนี้การดำเนินงานมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่าย โดยยึดโยงเครือข่ายทั้งบ้าน วัด และรัฐ และดึงภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการมาร่วมเป็นพลังในการขับเคลื่อน อีกทั้งพนักงานของเทศบาลร่วมเป็นจิตอาสาในการรักษาสิ่งแวดล้อมเมือง การดำเนินงานของโครงการนี้กำหนดให้ทุกวันพุทธร่วมกันทำความสะอาดล้างถนนคนเดินและถนนในเขตเทศบาล จัดการกับสิ่งกีดขวางที่รูกล้ำทางสาธารณะ เก็บขยะ ล้างตลาดสด ล้างท่อ จัดระเบียบและปรับแต่งภูมิทัศน์ นอกจากนี้ภาคีเครือข่ายร่วมกันสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองในการอยู่ร่วมกันและการรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของเมืองเพื่อให้การดำเนินโครงการนี้เกิดความยั่งยืน

ภาคีเครือข่ายมีบทบาทในการดำเนินโครงการ ดังนี้

- เทศบาลตำบลเชียงคาน เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนโครงการ และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ อาทิ กำลังคน วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ เป็นต้น
- หน่วยงานราชการ ให้การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์/พาหนะ/เครื่องจักรในการทำกิจกรรม
- ผู้ประกอบการภาคเอกชน ร่วมสนับสนุนน้ำดื่มและอุปกรณ์ในการทำทำความสะอาดและร่วมกิจกรรมทำความสะอาดทุกวันพุทธ
- เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนเชียงคาน ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมรอบ ๆ สถานประกอบการของตนให้สะอาดและปลอดภัย และเข้าร่วมกิจกรรมการทำทำความสะอาดทุกวันพุทธ
- ผู้นำชุมชนและประชาชน เป็นจิตอาสาและดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในชุมชนของตนเองให้สะอาดและปลอดภัย และเข้าร่วมกิจกรรมการทำทำความสะอาดทุกวันพุทธ

การส่งเสริมให้เครือข่ายเข้ามาร่วมดำเนินงานโดยดึงศักยภาพของภาคีเครือข่ายที่หลากหลายมาใช้ พร้อมกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการนี้ ส่งผลให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จและสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง แม้ไม่ได้มีงบประมาณในการสนับสนุนจำนวนมาก โครงการนี้จะส่งผลให้เชียงคานเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คงเสน่ห์ของเมืองท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน อันจะส่งผลต่อการสร้างงานสร้างอาชีพให้คนในท้องถิ่น

โครงการนี้เกิดจากการระดมจากช่างในชุมชนหรือเป็นมติจากเวทีสาธารณะในชุมชน โดยมีเทศบาลตำบลเชียงคานเป็นเจ้าภาพหลักและเชื่อมโยงเครือข่ายในพื้นที่ โครงการได้เริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2564 จนปัจจุบัน การดำเนินงานในระยะแรกพบว่า กระบวนการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับโครงการนี้ยังมีน้อย จึงได้เพิ่มช่องทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ทั้งในระดับชุมชนและระดับอำเภอ มีการรายงานผลการดำเนินกิจกรรมผ่านช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียของอำเภอเชียงคาน และในแพลตฟอร์มของเทศบาลตำบลเชียงคาน อาทิ แอปพลิเคชันสบายใจเชียงคาน ระบบดิจิทัลท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงคานภายใต้โครงการศูนย์ราชการสบายใจเชียงคาน เฟซบุ๊กและเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลเชียงคาน เป็นต้น ส่งผลให้ประชาชนและเครือข่ายเข้ามาร่วมดำเนินการเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนปัจจุบัน

เทศบาลตำบลศิขรภูมิ

อำเภอศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลระแงง อำเภอศิขรภูมิ

จังหวัดสุรินทร์ 32110

โทรศัพท์ 044-561-243

โทรสาร 044-560-088

ประชากร

4,616 คน

(ชาย 2,213 คน หญิง 2,413 คน)

พื้นที่

4 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 5 หมู่บ้าน 8 ชุมชน)

รายได้

26,745,329.13 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

25,430,266.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นายทวิทรัพย์ ไฉ้เจริญรัตน์

นายกเทศมนตรีตำบลศิขรภูมิ

นายธวัชชัย สกกุลบริรักษ์

ประธานสภาเทศบาลตำบลศิขรภูมิ

นายบรรชัช สีบสังข์

ปลัดเทศบาลตำบลศิขรภูมิ

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 10 คน

หญิง จำนวน 2 คน

ที่มา: <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B8%B5%E0%B8%82%E0%B8%A3%E0%B8%A0%E0%B8%B9%E0%B8%A1%E0%B8%B4>

เทศบาลตำบลศิขรภูมิ ครอบคลุมพื้นที่ตั้งของตัวอำเภอศิขรภูมิ ซึ่งอำเภอศิขรภูมิ มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานทำให้มีคนไทยหลากหลายเชื้อสายย้ายเข้ามาอยู่ในพื้นที่ เช่น คนไทยเชื้อสาย จีน ลาว กูย (ส่วย) เขมร และมุสลิม ซึ่งอาศัยอยู่ร่วมกันมายาวนาน มีความกลมกลืนทางประเพณี วัฒนธรรม มีกิจกรรมร่วมกัน ก่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี ร่วมแรง ร่วมใจกัน และมีเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลตำบลศีขรภูมิ ได้แก่

โครงการจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศีขรภูมิ

การจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศีขรภูมิ นับว่าเป็นงานใหญ่ประจำปีของ
ชาวศีขรภูมิที่สร้างชื่อเสียงและความภาคภูมิใจให้กับอำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ งานจัดขึ้น
ในเดือนพฤศจิกายนซึ่งตรงกับการจัดงานมหัศจรรย์งานช้างจังหวัดสุรินทร์ของทุกปี จึงมี
นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้ความสนใจมาเที่ยวชมงานเป็นจำนวนมาก
และภายในงานได้จัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ขบวนแห่ศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองของ
กลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอศีขรภูมิ พิธีบวงสรวงและการรำบวงสรวงปราสาทศีขรภูมิ การประกวด
แข่งขันต่าง ๆ และการจัดนิทรรศการจำลองวิถีชีวิตดั้งเดิมกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น ในการจัด
งานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศีขรภูมิ จึงต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน
ในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ คือ
การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่และถ่ายทอดสู่อนุชนรุ่นหลัง
ประชาสัมพันธ์โบราณสถานปราสาทศีขรภูมิให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ส่งเสริม
การท่องเที่ยวของจังหวัดสุรินทร์ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน
ในอำเภอศีขรภูมิและในจังหวัดสุรินทร์

การดำเนินการจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศิขรภูมิได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกภาคส่วน ซึ่งมีความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ภารกิจที่ตนเองได้รับมอบหมาย และพร้อมให้ความร่วมมือ โดยมีเทศบาลตำบลศิขรภูมิเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงาน เริ่มตั้งแต่เทศบาลตำบลศิขรภูมิได้ประสานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ โดยเทศบาลได้ส่งรายละเอียดโครงการให้กับทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เพื่อบรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ในทุก ๆ ปี จากนั้นเทศบาลตำบลศิขรภูมิได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดงาน และเพื่อมอบหมายหน้าที่ภารกิจให้แก่แต่ละฝ่าย เช่น เทศบาลตำบลศิขรภูมิเป็นแม่งานหลักในการจัดงานทั้งในด้านการดำเนินการด้านการประสานงาน และด้านงบประมาณ โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์คอยให้การสนับสนุน โรงเรียนศิขรภูมิพิสัยจัดการแสดงประกอบแสง สี เสียง สำนักงานเกษตรอำเภอศิขรภูมิจัดการประกวดแข่งขันตำข้าวโบราณ ชมรมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมจัดนิทรรศการจำลองวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมของชาวศิขรภูมิ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งนำนางรำเข้าร่วมในขบวนแห่และร่วมพิธีบวงสรวงปราสาทศิขรภูมิ เป็นต้น ภายหลังจากการดำเนินงานได้มีการสรุปผลการดำเนินงาน และนำปัญหาอุปสรรครวมทั้งข้อเสนอแนะมาใช้ปรับปรุงพัฒนาการจัดงานในปีต่อ ๆ ไป

การดำเนินโครงการจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศิขรภูมิก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีการจับจ่ายใช้สอยในการซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น และมีเงินหมุนเวียนในชุมชน ด้านการทำงานเป็นทีม คนในชุมชนหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากขึ้น และมีการติดต่อสื่อสารเพื่อทำงานร่วมกัน ด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์ การจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศิขรภูมิทำให้ทุกคนตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมและอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ หรือศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและหวงแหนถิ่นฐานบ้านเกิด รวมทั้งช่วยกันสืบสานและเผยแพร่อัตลักษณ์และเอกลักษณ์ประจำถิ่นให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ด้านการศึกษา การจัดงานสืบสานตำนานพันปีปราสาทศิขรภูมินอกจากจะเป็นการจัดงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และเปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงออกถึงความสามารถ อันเป็นใบเบิกทางในการได้รับโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ชาวศิขรภูมิมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แม้มีความหลากหลายทางสังคม ชชาติพันธุ์ ศาสนา ศิลปะ ประเพณี และวัฒนธรรม ทุกคนต่างมีความรักความเข้าใจ มีความเอื้ออาทร และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

รูปภาพขบวนแห่ศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองของชาวศีขรภูมิ

โครงการศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศีขรภูมิ (Dog,s Home)

เทศบาลตำบลศีขรภูมิได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศีขรภูมิ เพื่อแก้ปัญหาสุนัขจรจัด และปัญหาการนำสุนัขไปปล่อยตามที่สาธารณะ โดยจัดให้มีสถานที่สำหรับอยู่อาศัยและมีระบบการจัดการสุนัขจรจัดอย่างเป็นรูปธรรม การจัดตั้งศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศีขรภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สุนัขจรจัดในเขตเทศบาลตำบลศีขรภูมิ ได้รับการเลี้ยงดูหรือจัดสวัสดิภาพสัตว์ได้อย่างเหมาะสม ควบคุมและลดจำนวนประชากรสุนัขจรจัด ลดอัตราการเกิดโรคและอัตราการเสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้า ลดข้อร้องเรียนเรื่องสุนัขจรจัด และลดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนจากสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศีขรภูมิได้เชิญภาคีเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นวัด ส่วนราชการ และภาคเอกชน ในฐานะผู้มีส่วนร่วมและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา ให้เข้ามาเป็นตัวแทนประชาชนในเขตเทศบาลตำบลศีขรภูมิ เพื่อร่วมกันค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาสุนัขจรจัดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและยั่งยืนต่อไป

ทั้งนี้ภาคีเครือข่ายร่วมมีบทบาทในการดำเนินการ ดังนี้

- เทศบาลตำบลศิขรภูมิ ได้จัดพื้นที่สร้างศูนย์พักพิงสุนัขจรจัดเทศบาลตำบลศิขรภูมิ ที่มีประสิทธิภาพตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ จัดทำฐานข้อมูลทะเบียนสุนัขจรจัด จัดระบบการทำทะเบียนคุมสุนัขจรจัดและสุนัขมีเจ้าของที่ออกสู่ที่สาธารณะ ให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแก่สุนัขและแมวในเขตเทศบาลโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย จัดเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องอาหารสุนัขและความสะอาดของศูนย์พักพิง จัดกิจกรรมหาบ้านใหม่ให้สุนัข รณรงค์และขอความร่วมมือทำหมันสุนัข และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้เกี่ยวกับอันตรายและความรุนแรงของโรคพิษสุนัขบ้า

- สำนักงานปศุสัตว์อำเภอศิขรภูมิ ได้สนับสนุนเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการฉีดวัคซีนและทำหมัน พร้อมการออกไปรับรองการฉีดวัคซีนและเครื่องหมายให้แก่เจ้าของสัตว์ที่มารับการฉีดวัคซีน ออกดำเนินการจับสุนัขจรจัดตามคำร้องของประชาชน และตัดหัวสุนัขส่งตรวจหาเชื้อพิษสุนัขบ้า ปีละ 10 หัว

- อาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนเขตเทศบาลตำบลศิขรภูมิ ได้สำรวจจำนวนสุนัขและแมวในชุมชน เคาะประตูบ้านเพื่อสแกนหาผู้ที่มีความเสี่ยงซึ่งเป็นการสกัดโรคพิษสุนัขบ้าในชุมชน เป็นผู้สื่อข่าวสาธารณสุขระหว่างเจ้าหน้าที่และประชาชนในหมู่บ้าน นัดหมายเพื่อมารับบริการด้านสาธารณสุข แจกข้อมูลสุนัขจรจัดในชุมชน และจัดกิจกรรมพาหมาพาแมวไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ณ จุดบริการที่เทศบาลตำบลศิขรภูมิให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

- คลินิกเพื่อน้องหมา 4 ขา ได้บริจาควัคซีนพิษสุนัขบ้า และตรวจสุขภาพสุนัขในศูนย์พักพิงปีละ 1 ครั้ง โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

- วัดทั้ง 3 แห่งในพื้นที่ ได้ช่วยรับบริจาคอาหารเพื่อสงเคราะห์สุนัขและแมวจรจัดในศูนย์พักพิงสุนัขจรจัดของเทศบาล และช่วยดูแลสุนัขจรจัดสำหรับตัวที่ไม่ดุร้ายและเคยอยู่ที่วัด รวมถึงสุนัขที่ไม่สร้างความรำคาญแก่ผู้มาทำบุญ

จากการดำเนินโครงการศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศิขรภูมิ ได้จัดทำแผนจัดการสุนัขจรจัดอย่างเป็นระบบ ซึ่งเทศบาลตำบลศิขรภูมิได้ออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลศิขรภูมิเรื่องการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2565 โดยมีมาตรการการคัดกรองสุนัขจรจัดหน่วยงานของรัฐและประชาชนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นการจัดการความแตกต่างทางความคิดและเมตตาธรรมตามหลักการสันติวิธีในการจัดการปัญหาสัตว์ไร้บ้าน สุนัขจรจัด

มีที่อยู่อาศัยในศูนย์พักพิง ได้รับการทำหมัน และฉีดวัคซีนสุนัขภายในศูนย์พักพิงมีคุณภาพชีวิตที่ดี สะอาด มีสุขอนามัยและปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า จำนวนสุนัขจรจัดลดลง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลศีขรภูมิไม่เป็นโรคพิษสุนัขบ้า ลดความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้า และกลายเป็นเขตปลอดโรคพิษสุนัขบ้าอย่างถาวร

รูปภาพการดูแลสุนัขภายในศูนย์พักพิงสุนัขจรจัด เทศบาลตำบลศีขรภูมิ

โครงการศูนย์วัสดุรีไซเคิลชุมชน หมู่ 1 และหมู่ 2

เทศบาลตำบลศีขรภูมิมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 7-8 ตันต่อวัน จึงเป็นภาระหนักของเทศบาลตำบลศีขรภูมิในการบริหารจัดการและกำจัดขยะเหล่านี้ เทศบาลตำบลศีขรภูมิจึงได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะล้นชุมชนด้วยการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะ โดยส่งเสริมให้มีการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เทศบาลตำบลศีขรภูมิได้จัดทำโครงการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย การดำเนินงานได้จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนต้นแบบด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมหลายกิจกรรม อาทิ ผ้าป่าขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ การลดใช้ถุงพลาสติกและโฟม และการทำน้ำหมักและปุ๋ยหมักชีวภาพ เป็นต้น เทศบาลตำบลศีขรภูมิได้ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยจัดตั้ง

ศูนย์วัดสุริยไชยเฉลิมชุมชน หมู่ที่ 1 และหมู่ 2 ศูนย์วัดสุริยไชยเฉลิมชุมชน รับผิดชอบระยะรีไซเคิลจากสมาชิก โดยเปิดทำการทุกวันเสาร์แรกของทุกเดือน ศูนย์เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2552 เป็นต้นมา ปัจจุบันมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 356 คน

โครงการศูนย์วัดสุริยไชยเฉลิมชุมชนหมู่ 1 และหมู่ 2 ประสบความสำเร็จผ่านการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ดังนี้

- เทศบาลตำบลศิขรภูมิ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับดำเนินการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย จัดอบรมให้ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมและรณรงค์โดยการติดป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย เฟสบุ๊กและเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลศิขรภูมิ

- ศูนย์วัดสุริยไชยเฉลิมชุมชน หมู่ 1 และหมู่ 2 ดำเนินการบริหารจัดการศูนย์ รับผิดชอบสมาชิก เปิดทำการรับฝากขยะจากสมาชิกในทุกวันเสาร์แรกของเดือน บันผลกำไรให้กับสมาชิก จัดสวัสดิการให้กับสมาชิก เป็นศูนย์กำจัดขยะต้นแบบ และเป็นวิทยากรแก่หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เข้ามาศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการขยะ

- วัดปราสาท เป็นจุดรับบริจาคอาหารและเศษอาหารเพื่อสงเคราะห์สุนัขและแมวจรจัดในศูนย์พักพิงสุนัขจรจัดของเทศบาล รณรงค์หิวปีนโตมาตักบาตรทุกวันพระโดยให้พุทธศาสนิกชนทำความดีด้วยหัวใจ งดรับงดใช้ถุงพลาสติกในการมาวัด และสร้างความเข้าใจให้แก่พุทธศาสนิกชนเกี่ยวกับปัญหาขยะ

- กลุ่มอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลกในเขตเทศบาลตำบลศิขรภูมิ เป็นการรวมกลุ่มของประชาชนในท้องถิ่นที่มีจิตอาสาในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยร่วมกับเทศบาล เข้าร่วมกิจกรรมผ้าป่าขยะโดยเดินรับบริจาคขยะรีไซเคิล เดินรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมและการลดการใช้พลังงาน และเข้าร่วมกิจกรรมปลูกต้นไม้ตามโครงการท้องถิ่นไทยรวมใจภักดีรักษ์พื้นที่สีเขียว

- สถานศึกษาทั้ง 4 แห่งในพื้นที่ (โรงเรียนอนุบาลศิขรภูมิ โรงเรียนแกงกวงโรงเรียนศิขรภูมิพิสัย และวิทยาลัยการอาชีพศิขรภูมิ) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ลดการสร้างขยะพลาสติก คัดแยกขยะ และบริจาคขยะรีไซเคิลในกิจกรรมผ้าป่าขยะรีไซเคิล

- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุรินทร์ ร่วมกับเทศบาลตำบลศิขรภูมิ ส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ ให้คำปรึกษา พัฒนาองค์ความรู้ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ศูนย์วิสาหกิจชุมชนเปิดดำเนินการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน นับเป็นระยะเวลา 14 ปี ปัจจัยความสำเร็จของศูนย์ คือ ความสมัครสมานสามัคคีของคนในชุมชน ในการดำเนินงานร่วมกัน และสามารถพึ่งตนเองได้ ผลสำเร็จเชิงประจักษ์ของศูนย์วิสาหกิจชุมชน หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 มีหลายประการ ได้แก่ (1) เป็นโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลได้อย่างยั่งยืน (2) ส่งเสริมการออมทรัพย์ให้แก่สมาชิกศูนย์วิสาหกิจชุมชน (3) สามารถจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกจากผลกำไรการดำเนินงานของศูนย์วิสาหกิจชุมชน (4) มีภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (5) เป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงานจากภาคประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ (6) สามารถถ่ายทอดความรู้โดยการเป็นวิทยากรให้กับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ และ (7) ได้รับรางวัลจากการประกวดโครงการชุมชนปลอดขยะมูลฝอยของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปภาพต้อนรับคณะศึกษาดูงาน

เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก
จังหวัดกระบี่ 81110

โทรศัพท์ 075-681-165

โทรสาร 074-681-199

ประชากร

5,524 คน

(ชาย 2,662 คน หญิง 2,862 คน)

พื้นที่

8 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุม 4 ชุมชน)

รายได้

38,782,537.20 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

32,579,229.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นายนวกกร สังข์แก้ว

นายกเทศมนตรีตำบลอ่าวลึกใต้

นายมาโนช สังศรี

ประธานเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

นายสนอง นันทะชัย

ปลัดเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 11 คน

หญิง จำนวน 1 คน

ที่มา: http://www.aoluektaicity.go.th/album_travel/view.php?album_id=3

เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลตำบล ได้รับการจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2542 ตั้งอยู่บนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 45 กิโลเมตร มีพื้นที่ให้บริการประมาณ 8 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนตลาดเหนือ ชุมชนธารโบก ชุมชนคลองกลาง และชุมชนตลาดใต้

วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ คือ **“อ่าวลึกใต้น่าอยู่ ประตุสู่แหล่งท่องเที่ยว”** มีคณะผู้บริหารเทศบาลคนสำคัญประกอบด้วย นายนวกกร สังข์แก้ว นายกเทศมนตรี

นายมาโนช ส่งศรี ประธานสภาเทศบาล และนายจารึก เจียรบุตร ปลัดเทศบาล

เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ระบุแนวทางการบริหารงานของตนเองไว้ ดังนี้

1. มีแรงบันดาลใจในการทำให้ประชาชนในท้องถิ่น มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน ได้รับบริการและสวัสดิการจากรัฐอย่างเท่าเทียม
2. “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา” ภายใต้ระเบียบกฎหมายและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลและภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พัฒนา และความสุขของประชาชน รวมถึงบรรลุวิสัยทัศน์ของเทศบาลด้านความน่าอยู่และเป็น “ประตูสู่แหล่งท่องเที่ยว”
3. ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม
4. ปรับปรุงการบริหารงานองค์กรสู่แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
5. สร้างเครือข่ายพัฒนาเทศบาล
6. วางเป้าหมายพัฒนาระบบการบริการในอนาคต

ส่วนหลักการบริหารงานของเทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ คือการยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (หลักธรรมาภิบาล) ในการบริหารจัดการองค์กรและจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชน รวมถึงยุทธศาสตร์ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แผนพัฒนาท้องถิ่น โครงการ กิจกรรม กฎหมายระเบียบ ข้อสั่งการต่าง ๆ

สำหรับการส่งเสริมและการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ให้ความสำคัญโดยกำหนดการปฏิบัติงานร่วมกับเครือข่ายไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของเทศบาล โดยมีการจัดทำข้อตกลงร่วมกันกับเครือข่ายต่าง ๆ อย่างเป็นทางการ และดำเนินงานร่วมกันเพื่อเสริมพลังให้เทศบาลจัดบริการสาธารณะและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้าง
เครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ของเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ ได้แก่

โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

เทศบาลอ่าวลึกใต้มีประชากรผู้สูงอายุ 1,130 คน จากทั้งหมด 5,524 คน คิดเป็นร้อยละ 20.46 และมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้พื้นที่เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว การให้ความสำคัญต่อผู้สูงอายุจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเทศบาล นำมาสู่การดำเนินโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลอ่าวลึกใต้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เตรียมผู้สูงอายุให้พร้อมใช้ชีวิตในช่วงวัยของตนเอง รวมถึงเป็นช่องทางบำรุงศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่น

โรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้เปิดให้บริการเมื่อปี พ.ศ. 2561 ตั้งอยู่ที่อาคารศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้พิการของเทศบาล ปัจจุบันมีผู้สูงอายุที่สำเร็จ

การศึกษาจากโรงเรียนนี้ทั้งสิ้น 3 รุ่นด้วยกัน ประกอบด้วย รุ่นที่หนึ่ง 105 คน รุ่นที่สอง 100 คน และรุ่นที่สาม 110 คน เฉลี่ยรุ่นละ 105 คน

โครงสร้างการบริหารโรงเรียนผู้สูงอายุแห่งนี้ประกอบด้วย ที่ปรึกษาโรงเรียน ครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่/ประธาน คณะกรรมการสี่ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายอาคารสถานที่ ฝ่ายงบประมาณ และฝ่ายกิจการนักเรียน และที่สำคัญมีเครือข่ายภาครัฐและเอกชน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของโครงสร้างนี้ด้วย ได้แก่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดกระบี่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ ศูนย์ฝึกและพัฒนาแรงงานจังหวัดกระบี่ เกษตรอำเภอลำทับ อ่าวลึก โรงพยาบาลอ่าวลึก สาธารณสุขอำเภอลำทับ อ่าวลึก วิทยาลัยการอาชีพอ่าวลึก ศูนย์บริการศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับ อ่าวลึก อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี โรงเรียนในพื้นที่ บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) บริษัท เอเชียน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) บริษัท ซุปเปอร์ซีป จำกัด ห้างร้านในพื้นที่ วัดราชรังสรรค์ วัดอ่าวลึกเหนือ ชมรม ศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน โดยเครือข่ายทั้งหมดได้ทำบันทึกตกลงความร่วมมือกับเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ไว้อย่างเป็นทางการ

สำหรับหน้าที่ของเครือข่ายส่วนใหญ่ จะเป็นการสนับสนุนบุคลากรมาเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้สูงอายุในโรงเรียน เช่น ความรู้ด้านสิทธิและสวัสดิการ ผู้สูงอายุ การประกอบอาชีพของผู้สูงอายุ การใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน โภชนาการ สำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ แต่มีบางเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและสนับสนุนงบประมาณ อย่างเช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกระบี่ ในขณะที่บางเครือข่ายทำหน้าที่ให้บริการผู้สูงอายุด้านสาธารณสุข อาทิ โรงพยาบาลอ่าวลึกใต้ หรือสาธารณสุขอำเภอลำทับ และจัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางศาสนา

การดำเนินโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง สามารถเป็นตัวอย่างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ มาศึกษาดูงานได้ โดยเมื่อปี พ.ศ. 2565 มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาศึกษาดูงาน 1 องค์การ เทศบาลเมือง 1 องค์การ เทศบาลตำบล 2 องค์การ และองค์การบริหารส่วนตำบล 3 องค์การ รวม 7 องค์การ นอกจากนี้โครงการนี้ยังมีส่วนทำให้เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ ได้รับรางวัลด้านการจัดบริการ สำหรับผู้สูงอายุนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 11 รายการด้วยกัน โดยในปี พ.ศ. 2565 ได้รับ

4 รายการ ได้แก่ รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นด้านการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รางวัลศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุดีเด่นจากกรมกิจการผู้สูงอายุ รางวัลชมรมผู้สูงอายุเข้มแข็งประจำจังหวัดกระบี่จากกรมกิจการผู้สูงอายุ และรางวัลชมรมผู้สูงอายุด้านสุขภาพระดับดีมาจากการมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

นอกจากนี้ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตลอดชีวิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นำโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มิ่งขวัญ คงเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท บริบูรณ์ ยังได้ถอดบทเรียนและวิจัยโครงการนี้ในหัวข้อ การพัฒนารูปแบบโรงเรียนผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ยังได้ต่อยอดเส้นทางการเรียนรู้ของผู้สูงอายุด้วยการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยชีวิต” เพื่อให้นักเรียนผู้สูงอายุที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ได้ศึกษาต่อในวิชาเฉพาะทาง เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน การประกอบนาฏศิลป์ การใช้เทคโนโลยี การต่อยอดอาชีพ ฯลฯ ที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเชิงลึกแต่ละด้านยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น โครงการนี้ยังมีส่วนต่อยอดเครือข่ายระดับชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ให้ขยายตัวขึ้นและมีกิจกรรมที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผ่านการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในหลักสูตรมาปฏิบัติจริงอย่างการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการสอนในโรงเรียนมาจัดจำหน่ายตามสถานที่สำคัญ ออกบูชขายในวาระพิเศษ หรือขายผ่านระบบออนไลน์ รวมถึงการรวมกลุ่มกันของนักเรียนผู้สูงอายุที่มีความสนใจในกิจกรรมเดียวกันนอกเวลาเรียน จนกลายเป็นกลุ่มและชมรมต่าง ๆ เช่น กลุ่มรำไทเก๊ก กลองยาว มโนราห์ ร้องเงิง ฯลฯ

ศูนย์กู้ชีพกู้ภัยเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้จัดตั้งศูนย์กู้ชีพกู้ภัยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ซึ่งถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งแรกในจังหวัดกระบี่ที่ได้รับอนุญาตให้มีระบบการแพทย์ฉุกเฉินเป็นของตนเอง มีภารกิจช่วยชีวิตผู้เจ็บป่วยจากเหตุฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ สนับสนุนงานบรรเทาสาธารณภัย และบริการผู้ป่วยกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ผู้ป่วยที่มีภาวะด้านค่าใช้จ่าย ผู้ป่วยถูกทอดทิ้ง ฯลฯ โดยมีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลทำหน้าที่ควบคุม กำกับ และบริหารจัดการงานกู้ชีพกู้ภัย จัดหาวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง สรรหา ฝึกอบรม และพัฒนาศักยภาพบุคลากร และติดตามประเมินผล รายงาน และพัฒนาต่อยอดศูนย์

ศูนย์แห่งนี้มีที่ทำการอยู่ในสำนักงานเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ ดำเนินการภายใต้งบประมาณของเทศบาล สมทบกับเงินที่ได้รับจากการบริจาค และค่าการออกอุบัติเหตุรายครั้งของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ดำเนินการศูนย์กู้ชีพกู้ภัยแห่งนี้ร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ โดยเครือข่ายสำคัญที่เข้าร่วม ได้แก่

- 1) ศูนย์นพรัตน์ 1669 โรงพยาบาลจังหวัดกระบี่ ทำหน้าที่รับแจ้งเหตุ ประสานการแจ้งเหตุ และจ่ายค่าตอบแทนการออกปฏิบัติงานเป็นรายกรณี
- 2) โรงพยาบาลอ่าวลึก ทำหน้าที่รับแจ้งเหตุ ประสานการแจ้งเหตุ รักษาผู้ป่วย และฝึกอบรม/ทบทวนงานแพทย์ฉุกเฉินและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3) สถานีตำรวจอ่าวลึก ทำหน้าที่รับแจ้งเหตุ ประสานการแจ้งเหตุ และปฏิบัติการด้านคดีและการจราจร
- 4) บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) และบริษัท เอเชียน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) สนับสนุนรถพยาบาลฉุกเฉิน ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ประจำรถ และวัสดุอุปกรณ์ความปลอดภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

5) มูลนิธิสว่างการกุศลอ่าวลึกและมูลนิธิพิทักษ์ประชาอ่าวลึก ทำหน้าที่บริการผู้ป่วยฉุกเฉินกรณีบูรณาการร่วม หรือเกิดสถานการณ์ที่มีเหตุทับซ้อนหรืออุบัติเหตุหมู่ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ความปลอดภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

6) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครภัยพิบัติ และอาสาสมัครฉุกเฉินทางการแพทย์ ทำหน้าที่สนับสนุนการบริการผู้ป่วยฉุกเฉินกรณีบูรณาการร่วมหรือเกิดสถานการณ์ที่มีเหตุทับซ้อนหรืออุบัติเหตุหมู่ บริการทางการแพทย์และปฐมพยาบาลเบื้องต้น แจ้งเหตุ เผ่าระวัง และประสานการแจ้งเหตุในพื้นที่รับผิดชอบ

7) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ทำหน้าที่สนับสนุนบุคลากรและสถานที่ฝึกอบรม และทบทวนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

8) ศูนย์กู้ชีพกู้ภัยองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสัก จังหวัดกระบี่ ทำหน้าที่สนับสนุนบุคลากร

สำหรับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการศูนย์กู้ชีพกู้ภัยแห่งนี้ ทางเทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ระบุว่า ศูนย์ยังมีทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ขณะที่อัตราการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่จนทำให้เกิดผู้ป่วยฉุกเฉินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ และบรรดาเครือข่ายต่าง ๆ ยังคงขับเคลื่อนศูนย์แห่งนี้ให้เป็นที่ไปตามภารกิจของศูนย์ได้เป็นอย่างดี โดยมีรางวัลรับรองคุณภาพการให้บริการ 3 รางวัล ได้แก่ รางวัลทีมกู้ชีพดีเด่นระดับประเทศจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รางวัลเข็มเชิดชูเกียรติประเภทสรรเสริญ ชั้น 5 (ประเภทบุคคล) จากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบในการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ปี พ.ศ. 2565

นอกจากนั้น เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้ยังต่อยอดศูนย์แห่งนี้ โดยการยกระดับให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินแบบองค์รวมที่สามารถทำหน้าที่ฝึกอบรม เผ่าระวัง รับแจ้งเหตุ และเป็นหน่วยบริการแพทย์ฉุกเฉินเบื้องต้นก่อนส่งให้โรงพยาบาล วางระบบปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉินไร้รอยต่อ EMS-AOC และบรรจุเป็นภารกิจในแผนอัตรากำลังของเทศบาล

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแบบองค์รวมเทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้

เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้จัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแบบองค์รวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 เพื่อยกระดับการบริการด้านสุขภาพให้แก่ผู้ป่วยกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ของเทศบาล จากเดิมที่เคยเป็นศูนย์ฟื้นฟูผู้สูงอายุที่มีภาวะพังกิ่ง ที่ให้บริการเฉพาะผู้สูงอายุที่มีประกันสุขภาพ ถ้วนหน้าเท่านั้น ให้ครอบคลุมเป้าหมายอื่น ๆ ได้แก่ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง ผู้ป่วย ประคับประคอง และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงผู้มีปัญหาด้านสุขภาพอื่น ๆ

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งนี้ตั้งอยู่ที่อาคารศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้พิการ เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ ดำเนินการภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาล โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 120,000 บาท โดยกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักดูแลเรื่องงบประมาณดำเนินการ ค่าตอบแทนบุคลากร อาคารสถานที่ปฏิบัติงาน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ ยานพาหนะ และให้บริการผู้ป่วย

กิจกรรมหลักของศูนย์ คือการกายภาพบำบัดผู้ป่วย บริบาลผู้สูงอายุ ลงพื้นที่เยี่ยมผู้ป่วยที่บ้านพัก พร้อมทั้งให้ความรู้และคำแนะนำแก่ญาติและผู้ป่วย และรับ-ส่งผู้ป่วย กลุ่มเปราะบางระหว่างบ้านพักกับศูนย์

เช่นเดียวกับกับศูนย์กู้ชีพกู้ภัยที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว เทศบาลตำบลอ่าวลึกใต้ดำเนินการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งนี้ร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ โดยเครือข่ายสำคัญที่เข้าร่วม ได้แก่

1. โรงพยาบาลอ่าวลึก ทำหน้าที่แจ้งและจัดส่งรายชื่อผู้สูงอายุในพื้นที่ที่มีภาวะพึ่งพิงให้แก่ศูนย์ สนับสนุนเจ้าหน้าที่กายภาพบำบัด ฝึกทบทวนปฏิบัติการบริหารผู้สูงอายุและผู้ป่วยตามมาตรฐานสาธารณสุข และส่งทีมสหวิชาชีพตรวจเยี่ยม ให้ความรู้ และตรวจรักษา กลุ่มเป้าหมาย ณ บ้านพัก
2. บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) และบริษัท เอเชียนน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) บริจาครถพยาบาล ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ประจำรถ และวัสดุอุปกรณ์ สำหรับการช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย
3. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ทำหน้าที่สนับสนุนการบริหารกายภาพบำบัด ลงพื้นที่เยี่ยมผู้ป่วย ณ บ้านพัก ให้ความรู้และคำแนะนำแก่ญาติและผู้ป่วย บริการรับ-ส่งผู้ป่วยกลุ่มเป้าหมาย และปฏิบัติการด้านสาธารณสุขอื่น ๆ เช่น อนามัยสิ่งแวดล้อม การป้องกันควบคุมโรค การตรวจสุขภาพเบื้องต้น ฯลฯ
4. บุคคลทั่วไป สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ เช่น เตียงพยาบาล ไม้เท้า รถเข็น ฯลฯ

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการศูนย์แห่งนี้ คล้ายกันกับการดำเนินการศูนย์กู้ชีพกู้ภัยของเทศบาล กล่าวคือ มีบุคลากร งบประมาณ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ประกอบกับผู้ป่วยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามอัตราผู้สูงอายุในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น รวมถึงมีผู้ป่วยซ้ำซ้อนที่ต้องได้รับการดูแลแบบองค์รวม

อย่างไรก็ตาม เทศบาลตำบลอ่าวลึกได้สามารถดำเนินการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งนี้ได้อย่างเรียบร้อย สามารถให้บริการกลุ่มเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยทางเทศบาลระบุว่า หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในระดับดังกล่าว นอกจากนโยบายด้านสาธารณสุขของเทศบาลและความมุ่งมั่นทุ่มเทเสียสละของบุคลากรแล้ว คือ การได้ทำงานร่วมกับบรรดาภาคีเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพตามที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งทางเทศบาลเองก็มีแผนต่อยอดด้วยการสร้างเครือข่ายที่มีความชำนาญเฉพาะ เพื่อให้ศูนย์แห่งนี้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานยิ่งขึ้นไป

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปา

อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลช่องเปา อำเภอจอมทอง

จังหวัดเชียงใหม่ 50160

โทรศัพท์ 053-114-398 ต่อ 16

โทรสาร 053-114-398 ต่อ 0

ประชากร

5,972 คน

(ชาย 3,088 คน หญิง 2,884 คน)

พื้นที่

49.50 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 13 ชุมชน)

รายได้

27,174,565.43 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

27,709,265.58 บาท

คณะผู้บริหาร

นายรุ่งสุริยา เชียงชีระ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปา

นายสมบูรณ์ คำโต๊ะ

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปา

นางสาวกนกพร เนตรคำยง

ผู้อำนวยการกองคลัง

รักษาราชการแทนปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปา

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 9 คน

หญิง จำนวน 3 คน

ที่มา: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=122106135182002023&set=a.122106135242002023>

องค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปา

กำหนดกลยุทธ์ในการบริหารงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดย “ส่งเสริม สนับสนุน เครือข่าย อาสาสมัครชุมชน เน้นการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน” โดยอาศัยศักยภาพของเครือข่ายในชุมชนที่มีอยู่ โดยใช้หลักการ “5 ร-2 ใจ” ร่วมคิด ร่วมมือ ร่วมทำ ร่วมติดตาม ร่วมเป็นเจ้าของ และให้ความจริงใจ สร้างความไว้วางใจ นำมาซึ่งความร่วมมือและความไว้วางใจ เกิดกระบวนการเรียนรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลช่องเปาทำหน้าที่เป็นผู้ประสานเครือข่าย ส่งเสริม สนับสนุนให้แต่ละเครือข่ายมีการทำงานร่วมกัน เพื่อฝึกทุกภาคส่วนให้กลายเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ สู่การพัฒนาสังคมที่เข้มแข็ง ภายใต้วิถีชีวิตแบบพอเพียงอย่างยั่งยืน”

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการเสริมสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน และประชาสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา ได้แก่

โครงการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยที่ดินทำกินและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วมชุมชนบ้านใหม่ล้านนา หมู่ที่ 14 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

โครงการนี้เป็นการจัดการที่อยู่อาศัยที่ดินทำกินให้กับชาวบ้านชุมชนบ้านพรสวรรค์ (ชุมชนเดิม) หมู่ที่ 14 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในชุมชนที่ถูกผลกระทบจากการประกาศเขตป่าของรัฐ เมื่อปี พ.ศ. 2539 ทำให้กลุ่มชาวบ้านจำนวน 47 ครอบครัว ที่ไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ซึ่งมีฐานะยากจน บางรายถูกนายทุนยึดที่ดิน บางรายถูกธนาคารยึด และมีหนี้สินจำนวนมาก ถูกผลักดันให้ออกจากพื้นที่ ต่อมารัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหาในการจัดหาที่ดินทำกินให้แก่ราษฎร หาพื้นที่รองรับให้กับชาวบ้านบ้านพรสวรรค์ที่ถูกดำเนินคดี แต่ชาวบ้านชุมชนบ้านพรสวรรค์ยังคงอาศัยอยู่ที่ดินเดิมไม่ได้ มีการเข้าไปในพื้นที่รองรับที่รัฐจัดไว้ให้ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวยังคงมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม ไม่ได้มีการปรับแก้เพื่อที่จะรองรับให้เป็นที่อยู่อาศัยที่ทำกินได้ เพราะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านไม่มีงบประมาณที่จะดำเนินการเองได้ จึงได้ทำเรื่องขอรับความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ก็เงียบไป ไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามาดูแล จนองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปาร่วมกับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ได้ทำบันทึกข้อตกลงเพื่อดำเนินโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยชุมชนตามโครงการบ้านมั่นคง มีการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยที่ดินทำกินและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วม โดยความร่วมมือขององค์กรชุมชน หน่วยงานภาคีภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยที่ดินทำกิน และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วม โดยพื้นที่เป้าหมายของโครงการฯ คือชาวบ้านชุมชนบ้านพรสวรรค์ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกบังคับคดีให้ย้ายออกจากพื้นที่ไปอยู่พื้นที่ที่รองรับตามมติคณะรัฐมนตรี หลังจากที่ชาวบ้านชุมชนบ้านพรสวรรค์ได้ย้ายมาอยู่ที่ดิน

แห่งใหม่ที่รัฐจัดให้แล้ว จึงได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านใหม่แทนชื่อหมู่บ้านเดิม เรียกว่า **“ชุมชนบ้านใหม่ล้านนา”**

โครงการแก้ไขปัญหาคืออยู่อาศัยที่ดินทำกินและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วม ชุมชนบ้านใหม่ล้านนา หมู่ที่ 14 ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ช่วง คือ 1) ผู้เดือดร้อนเรื่องคดี 2) การย้ายออกไปสู่พื้นที่ใหม่ที่กรมป่าไม้ให้ความช่วยเหลือ 3) ภาครัฐต่าง ๆ เข้าไปหนุนเสริม

ผู้เดือดร้อนเรื่องคดี

องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา ได้ประสานงานไปยังสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) (พอช.ภาคเหนือ) เพื่อเข้ามาร่วมกันหาแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาคือที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ หมู่ที่ 14 บ้านพรสวรรค์ (ชื่อหมู่บ้านเดิม) ที่ได้รับผลกระทบจากคำพิพากษาของศาลให้ออกจากพื้นที่ สำรวจปัญหาความต้องการของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ พร้อมทั้งออกแบบกระบวนการต่าง ๆ มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ มีการออกกระเปียบ กฎเกณฑ์ ร่างกติกาต่าง ๆ ออกแบบบ้านที่อยู่อาศัย

การย้ายออกไปสู่พื้นที่ใหม่ที่กรมป่าไม้ให้ความช่วยเหลือ

องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปาได้ประสานงานไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอเข้าร่วมโครงการการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล (คทช.) ในการขออนุญาตใช้พื้นที่ใหม่ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ย้ายไปที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเพื่อไปตั้งรกรากแห่งใหม่

ภาคีต่าง ๆ เข้าไปหนุนเสริม

ภาคีต่าง ๆ เข้าไปหนุนเสริม ระบบสาธารณสุขโรค การสำรวจ และลงพื้นที่ พร้อมทั้งขยายเขตไฟฟ้าเพื่อจ่ายไฟ การขยายเขตการประปาเพื่อจ่ายน้ำประปาภูมิภาคให้พี่น้องประชาชนบ้านใหม่ล้านนา การขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร การช่วยเหลือเงินทุนประกอบอาชีพให้กับกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ การส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ให้กับพี่น้องประชาชน เช่น ทำขนม ปักผ้า เย็บกระเป๋า เป็นต้น กลุ่มขบวนการประชาชนเพื่อสังคมที่เป็นธรรม (P-move) ได้สนับสนุนไถ่พันธุ์ไข่เพื่อเลี้ยงสำหรับเก็บไข่ไว้เป็นอาหาร เพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือน มีการจัดตั้งร้านค้าชุมชน (สหกรณ์ชุมชน) เพื่อส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนได้มีการจัดตั้งสหกรณ์ มีการออมเงิน เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

โครงการแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยที่ดินทำกิน และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วม จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ชุมชนที่มีความสามัคคีปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการจัดการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ตลอดจนการสนับสนุนการให้ความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นอย่างดีจากภาคีเครือข่าย ได้แก่ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัวเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา จังหวัดลำพูน กรมป่าไม้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานที่ดิน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอจอมทอง การประปาส่วนภูมิภาค แขวงทางหลวงชนบท ประมงอำเภอ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม วิทยาลัยการอาชีพจอมทอง กศน. องค์การเอกชน และภาคประชาสังคม P-move UNDP มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ และสภาองค์กรชุมชนตำบลช่วงเปา

ความสำเร็จของโครงการแก้ไขปัญหที่อยู่อาศัยที่ดินทำกินและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วมชุมชนบ้านใหม่ล้านนา หมู่ที่ 14 ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถเปลี่ยนชีวิตของกลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่ต้องอยู่กับความหวาดระแวงและต่อสู้เพียงลำพังให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ไม่ต้องถูกไล่รื้อจากรัฐ มีบ้านเรือนที่มั่นคง ปลอดภัย และเป็นมรดกตกทอดแก่ลูกหลานสืบไป อีกทั้งยังเป็นพื้นที่แรกของประเทศที่สามารถแก้ไขปัญหारेื่องที่ดินทำกินระหว่างหน่วยของรัฐ (กรมป่าไม้) กับชุมชนท้องถิ่นในเรื่องการจัดการคนอยู่กับป่าได้อย่างสมดุล เกิดกระบวนการที่เรียกว่า “การพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นที่ตั้ง” ผู้จัดการตนเองอย่างมีส่วนร่วมเพื่อไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” เกิดกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบพึ่งพาตน ใช้ศักยภาพของตนเอง และของชุมชนในการจัดการแก้ไขปัญห โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชน

โครงการบริหารจัดการป่าชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ชุมชนบ้านหนองห่าย หมู่ที่ 1 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่มีป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอยู่หลายแห่ง โดยเฉพาะอำเภोजอมทอง ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าจอมทอง ชุมชนบ้านหนองห่าย ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ประมาณ 1,700 ไร่ เป็นที่ราบเชิงเขาทางด้านทิศเหนือของชุมชนติดกับเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าจอมทอง ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นเขตป่าชุมชนบ้านหนองห่าย ที่มีเนื้อที่ประมาณ 800 ไร่ พื้นที่บริเวณนี้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมกันอนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของส่วนร่วม เพื่อเป็นแหล่งน้ำลำธารของหมู่บ้าน รวมทั้งเพื่อการใช้ประโยชน์จากป่า ในอดีตก่อนมีการจัดตั้งป่าชุมชนนั้นเขตป่าบริเวณดังกล่าวถูกบุกรุกโดยบุคคลภายนอก และคนในชุมชนบางกลุ่ม ซึ่งทำการถางป่าเพื่อทำการเกษตรทำให้ระบบนิเวศป่าไม้เสื่อมโทรม ความอุดมสมบูรณ์ของป่าลดลง น้ำในลำธารขาดหาย ทำให้น้ำที่ใช้ในการทำการเกษตรไม่เพียงพอ ซึ่งหากไม่มีการจัดการที่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ จึงทำให้ประชาชนในชุมชนร่วมแรงร่วมใจกันก่อตั้งป่าชุมชนขึ้น ปัจจุบันป่าชุมชนบ้านหนองห่าย นอกจากจะใช้ประโยชน์ในด้านการเป็นแหล่งน้ำ และการเก็บของป่าแล้ว ยังได้มีการจัดกิจกรรมอื่น เช่น การทัศนศึกษาจากหน่วยภายนอก การเป็นห้องเรียนธรรมชาติของคนในพื้นที่ และการดูงานจากหน่วยงานภายนอก เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา ได้ดำเนินโครงการบริหารจัดการป่าชุมชนอย่างมีส่วนร่วมชุมชนบ้านหนองห่าย หมู่ที่ 1 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เกิดการรวมกลุ่มระหว่างประชาชน รัฐ และเอกชนในพื้นที่ ก่อให้เกิดจิตสำนึกและห่วงแหนป่า จึงร่วมกันอนุรักษ์ป่าโดยการบริหารจัดการป่าชุมชนมีความร่วมมือระหว่างรัฐ ประชาชน เอกชน เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน มีกิจกรรมดูแลป่าชุมชน มีพิธีกรรมทางพุทธศาสนา สืบชะตาป่าชุมชน งานบุญบั้งไฟ กิจกรรมปลูกป่าชุมชน ทำฝายชะลอน้ำ ฯลฯ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน สืบต่อไปให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่

- ปี พ.ศ. 2551 องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปาร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 บ้านหนองห่าย ได้ประสานงานไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ ขอเข้าร่วมโครงการป่าชุมชนบ้านหนองห่าย เพื่อฟื้นฟู ดูแล ป้องกันทรัพยากรป่าไม้ที่ถูกรุกทำลาย

- ปี พ.ศ. 2552 ได้ประสานไปยังหน่วยงานป่าไม้ในพื้นที่เพื่อทำการเดินสำรวจแนวเขตป่าชุมชน ให้เพิ่มมากขึ้นจากเดิมมีประมาณ 200 ไร่ ขยายเป็น 600 ไร่ รวมเป็น 800 ไร่

- ปี พ.ศ. 2553 ได้ริเริ่มการแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลป่าชุมชน โครงการบวชป่าชุมชน โครงการปลูกป่าชุมชน รวมถึงจัดตั้งชุดจิตอาสาเดินป่าเพื่อป้องกันการบุกรุกป่า รวมถึงเฝ้าระวังไฟป่า ออกประกาศ กฎ กติกา ข้อระเบียบในเรื่องของการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน โดยมีหน่วยงานของกรมป่าไม้ ที่ทำการปกครองอำเภอ ชมรมกำนันผู้ใหญ่สถาบันการศึกษา และภาคเอกชนมาร่วมทำ MOU

● ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2566 มีกิจกรรมในการบริหารจัดการป่าชุมชน ดังนี้

ช่วงเวลาระยะ	กิจกรรม/โครงการ	บทบาท/หน้าที่ของหน่วยงานที่เข้าร่วม
เดือนมกราคมของทุกปี	- คณะกรรมการป่าชุมชนจะมีการประชุมปรึกษาหารือ แนวทางการบริหารจัดการป่าชุมชน	- คณะกรรมการป่าชุมชน หมู่ที่ 1 - หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ 19 (ห้วยใจ) - องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา - ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านตำบลช่วงเปา - คณะสงฆ์ตำบลช่วงเปา
เดือนมีนาคม - พฤษภาคมของทุกปี	- กิจกรรมอาสาเดินป่า เพื่อเฝ้าระวังการตัดไม้ ทำลาย บุกรุกป่า - กิจกรรมเฝ้าระวังหมอกควัน ไฟป่า - กิจกรรมทำแนวกันไฟป่า	- คณะกรรมการป่าชุมชน หมู่ที่ 1 - หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ 19 (ห้วยใจ) - องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา - ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านตำบลช่วงเปา - ที่ทำการปกครองอำเภอจอมทอง
เดือนมิถุนายน - สิงหาคมของทุกปี	- กิจกรรมทำฝายแม้ว (ฝายชะลอน้ำ) - กิจกรรมบวชป่าชุมชน - กิจกรรมปลูกป่าและปลูกหญ้าแฝก เพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับพื้นที่ป่าชุมชน - กิจกรรมเลี้ยงเจ้าป่าเจ้าเขา (เลี้ยงผีปู่ย่าตามความเชื่อของคนภาคเหนือ) - กิจกรรมเพาะต้นกล้า/เพาะชำกล้าไม้	- คณะกรรมการป่าชุมชน หมู่ที่ 1 - หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ 19 (ห้วยใจ) - องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา - ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านตำบลช่วงเปา - คณะสงฆ์ตำบลช่วงเปา - โรงเรียนบ้านห้วยน้ำดิบ - โรงเรียนบ้านปากทางท่าลี่ - บริษัท นิมซีเส็ง จำกัด - บริษัท ซีพีเอฟ จำกัด (ฟาร์มสุกรจอมทอง) - หจก. ภูพิลิสูพาณิชย์
เดือนกันยายน - ธันวาคมของทุกปี	- กิจกรรมให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์พันธุ์พืช - กิจกรรมให้ความรู้ด้านสมุนไพรจากป่า - กิจกรรมส่งเสริมอาชีพและการหารายได้จากของป่า	- คณะกรรมการป่าชุมชน หมู่ที่ 1 - หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ 19 (ห้วยใจ) - องค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเปา - ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านตำบลช่วงเปา - คณะสงฆ์ตำบลช่วงเปา - กลุ่มอนุรักษ์พันธุ์พืชตำบลช่วงเปา - ชมรมสมุนไพรตำบลช่วงเปา

การทำงานแบบเครือข่ายต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชุมชน กลุ่มองค์กร หน่วยงานรัฐ ทำให้เกิดความคิดในการนำประสบการณ์ องค์ความรู้ เทคโนโลยี การบูรณาการงาน และงบประมาณ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ แต่ปัจจัยที่ขาดไม่ได้เลยคือ ชุมชนต้องมีผู้นำที่เข้มแข็ง มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพ มีความเสียสละ สามารถทำให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการคิดร่วมกันของคนในชุมชน ได้เรียนรู้ปัญหา ค้นหาสาเหตุ วิธีการ และแนวทางแก้ไขร่วมกัน

ผลลัพธ์จากการร่วมกันบริหารจัดการป่าชุมชนส่งผลให้เกิดพื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มขึ้นจากเดิม 200 ไร่ ขยายอีก 600 ไร่ รวมเป็น 800 ไร่ ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งที่อยู่ของพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และแหล่งอาหารของมนุษย์ ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ข้างเคียงมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุข และใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามัคคีกัน มีความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ประองตอง เอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมแก้ไขปัญหาไปด้วยกัน อีกทั้งยังเป็นต้นแบบให้หน่วยงานของรัฐได้ใช้โมเดลนี้ในการจัดการเรื่องการบริหารจัดการป่าชุมชนของประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป และเป็นแหล่งศึกษา ดูงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนอื่นที่จะนำไปปรับใช้ในการจัดการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเอง

รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- 1 เทศบาลนครพิษณุโลก**
อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
- 2 เทศบาลเมืองแม่เหียะ**
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- 3 เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด**
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
- 4 เทศบาลเมืองเลย**
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
- 5 เทศบาลเมืองลำพูน**
อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
- 6 เทศบาลตำบลศรีเตี้ย**
อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน
- 7 เทศบาลตำบลปริก**
อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
- 8 เทศบาลตำบลกำแพง**
อำเภอละงู จังหวัดสตูล
- 9 องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง**
อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
- 10 องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย**
อำเภออุททอง จังหวัดสุพรรณบุรี

เทศบาลนครพิษณุโลก

อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลในเมือง 2 อำเภอเมือง

จังหวัดพิษณุโลก 65000

โทรศัพท์ 055-983-221

โทรสาร 055-983-332

ประชากร

62,089 คน

(ชาย 28,081 คน หญิง 34,008 คน)

พื้นที่

18.26 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 65 ชุมชน)

รายได้

424,981,977.24 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

307,115,100.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นางเปรมฤดี ชามพูนท

นายกเทศมนตรีนครพิษณุโลก

นายเชมชาติ นิธิวรรณ

ประธานสภาเทศบาลนครพิษณุโลก

สิเบงคนกรไทย ยวนแห้ว

ปลัดเทศบาลนครพิษณุโลก

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 23 คน

หญิง จำนวน 1 คน

ที่มา: <https://phsmun.go.th/frontpage>

เทศบาลนครพิษณุโลก มุ่งเน้นการดำเนินงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในสังคม โดยดำเนินงานภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า **“นครแห่งความสุข ประชาชนมีความสุขเป็นอยู่ที่ดีในสังคมที่มีความสุขบนพื้นฐานของความเสมอภาคและความเท่าเทียมภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”** ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว เทศบาลนครพิษณุโลกจึงดำเนินงานบนฐานข้อมูลเพื่อให้รู้สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในชุมชนท้องถิ่น การลงพื้นที่สำรวจและจัดเก็บข้อมูลเป็นกระบวนการทำงานที่สำคัญของเทศบาลนครพิษณุโลก โดยแสดงให้เห็นจากการสำรวจ จัดเก็บ และจัดทำฐานข้อมูลในหลายด้าน ยกตัวอย่างเช่น

ลงพื้นที่สำรวจครัวเรือนในเขตชุมชน โดยจะนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาที่เอื้อต่อคนทุกกลุ่มวัย และใช้ประกอบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม

- การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มสตรีเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรี และส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
- การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการตามพ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อให้มีข้อมูลผู้ประกอบการในตลาดสดเทศบาลและข้อมูลผู้ประกอบการถนนคนเดินเมืองพิษณุโลก โดยจะนำข้อมูลมาใช้ในการจัดสรรพื้นที่ขายของให้แก่พ่อค้าแม่ค้าทั้งในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียงให้ได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง
- การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย โดยจะนำข้อมูลมาใช้ในการจัดให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยและจัดทำเส้นทางรถเก็บขนขยะมูลฝอยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

จากการตั้งต้นด้วยการทำงานบนฐานข้อมูลได้นำไปสู่การทำงานเชิงรุก เทศบาลนครพิษณุโลกได้จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนของเทศบาลนครพิษณุโลก โดยมีนายกเทศมนตรีนครพิษณุโลกเป็นผู้อำนวยการศูนย์ ปลัดเทศบาลนครพิษณุโลกเป็นหัวหน้าศูนย์ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนโดยมีผู้แทนจากส่วนราชการ ผู้แทนประชาคม และบุคลากรของเทศบาลร่วมเป็นคณะกรรมการ ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนแห่งนี้มีหน้าที่รับเรื่องขอความช่วยเหลือจากประชาชนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ สาธารณภัย การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย และด้านอื่น ๆ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เมื่อศูนย์ได้รับเรื่องจากประชาชนจะลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือในทันทีในกรณีเร่งด่วน แต่หากเป็นกรณีไม่เร่งด่วนจะทำการตรวจสอบข้อกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง จากนั้นรวบรวมข้อมูลจัดประชุมพิจารณาถ้อยแถลงข้อมูล นำเสนอคณะกรรมการช่วยเหลือ และจัดตั้งทีมสหวิชาชีพจากองค์กรภาคีเครือข่ายต่าง ๆ หรือคณะทำงานเฉพาะกิจในการลงพื้นที่เพื่อให้

ความช่วยเหลือประชาชน เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว มีการติดตามผลการดำเนินงานและบันทึกข้อมูลรายงานผลผ่านระบบฐานข้อมูลกลาง การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนช่วยให้ประชาชนที่ต้องการความช่วยเหลือได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุดและทันท่วงที

เทศบาลนครพิษณุโลกไม่ได้ทำงานเชิงรุกเพียงเท่านั้น แต่ยังตั้งรับด้วยการเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชน โดยได้จัดทำระบบการให้บริการภาครัฐอิเล็กทรอนิกส์ (Government E-Service) ระบบนี้เป็นการเพิ่มช่องทางในการติดต่อและขอรับบริการจากเทศบาล อาทิ การรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ผ่านระบบ Phitsanulok Connect ระบบถามตอบอัตโนมัติ Q&A และการจัดตั้งไลน์กลุ่มสำหรับให้ความช่วยเหลือประชาชนกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะ เป็นต้น

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลนครพิษณุโลก ได้แก่

โครงการป้อมปราการเมืองสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

เขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลกเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา โดยมีประชากรผู้สูงอายุคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.19 ของประชากรทั้งหมด และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 27.60 ในปี พ.ศ. 2565 ผู้สูงอายุเป็นประชากรกลุ่มเปราะบางและบางส่วนยังเป็นผู้ด้อยโอกาสที่ประสบปัญหาในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข ด้วยเหตุนี้เทศบาลนครพิษณุโลกจึงมุ่งลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข และส่งเสริมให้

ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพที่แข็งแรงจึงกระจายป้อมปรากการในการให้บริการสาธารณสุขหรือจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนใน 4 มุมเมือง เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นผู้ด้อยโอกาสอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งนี้ศูนย์สุขภาพชุมชนให้บริการใน 4 ด้าน ได้แก่ การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาโรค และการฟื้นฟู

แนวทางการดำเนินงานของเทศบาลนครพิษณุโลกสำหรับการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัยโดยภาพรวมมีดังนี้

1. สร้างนโยบายสาธารณะ การกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม และดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับกระบวนการด้านนิติบัญญัติ งบประมาณ และการจัดโครงสร้างองค์กรที่จะนำไปสู่สภาวะสุขภาพของประชาชน

2. การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี การเสริมสร้างความปลอดภัยในที่อยู่อาศัยและที่ทำงาน และการประเมินสภาพแวดล้อมและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลดีต่อสุขภาพให้คงอยู่อย่างยั่งยืนทั้งสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

3. การทำกิจกรรมชุมชนให้เข้มแข็ง การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพ โดยการนำเสนอปัญหา ตัดสินใจเลือกปัญหาที่จะแก้ไข กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา และร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหา ขณะที่เทศบาลนครพิษณุโลกให้คำปรึกษาทางวิชาการและสนับสนุนงบประมาณ

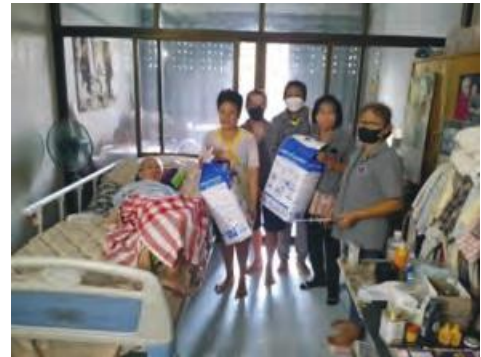
4. การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะส่วนบุคคล โดยการให้ข้อมูลและความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพซึ่งอาสาสมัครสาธารณสุข แกนนำสุขภาพประชาชน และผู้นำชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ

5. การจัดการระบบบริการ การส่งเสริมสนับสนุนบทบาทของหน่วยบริการระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ในการส่งเสริมสุขภาพ พร้อมทั้งตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการทางด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นในพื้นที่

สำหรับการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นผู้ด้อยโอกาส เทศบาลนครพิษณุโลกได้ทำการสำรวจปัญหาสุขภาพและพบผู้สูงอายุกลุ่มที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 60 ราย จึงได้วางแผนการดูแลประชากรกลุ่มนี้ในระยะยาวด้วยการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง ผู้สูงอายุกลุ่มที่มีภาวะพึ่งพิงถูกแบ่งออกเป็น

4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคลื่อนไหวได้บ้างและไม่มีภาวะสับสน กลุ่มที่เคลื่อนไหวได้บ้างแต่มีภาวะสับสน กลุ่มเคลื่อนไหวเองไม่ได้แต่ไม่เจ็บป่วยรุนแรง และกลุ่มเคลื่อนไหวเองไม่ได้และเจ็บป่วยรุนแรง ทั้งนี้มีการวางแผนการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน เทศบาลนครพิษณุโลกจัดระบบในการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวโดยจัดให้มีผู้จัดการผู้สูงอายุ (Care Manager) จำนวน 5 คน และมีผู้ดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุ (Caregiver) จำนวน 11 คน อัตราส่วนของผู้จัดการผู้สูงอายุต่อผู้ดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุ คือ 1 : 3 คน และอัตราส่วนของผู้ดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุต่อผู้สูงอายุ คือ 1 : 4 คน นอกจากนี้มีอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่น จำนวน 1 คน ซึ่งผ่านการอบรมของกรมอนามัย ปัจจุบันดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 4 ราย

สำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงแต่ละกลุ่มมีแผนในการดูแลที่แตกต่างกัน กลุ่มที่เคลื่อนไหวได้บ้างและไม่มีภาวะสับสน จำนวน 29 ราย ได้รับการเยี่ยมบ้าน 2 ครั้งต่อเดือน (สัปดาห์เว้นสัปดาห์) กลุ่มที่เคลื่อนไหวได้บ้างแต่มีภาวะสับสน จำนวน 5 ราย ได้รับการเยี่ยมบ้าน 4 ครั้งต่อเดือน (สัปดาห์ละ 1 วัน) กลุ่มเคลื่อนไหวเองไม่ได้แต่ไม่เจ็บป่วยรุนแรง จำนวน 16 ราย ได้รับการเยี่ยมบ้าน 4-8 ครั้งต่อเดือน (สัปดาห์ละ 1-2 วัน) และกลุ่มเคลื่อนไหวเองไม่ได้และเจ็บป่วยรุนแรง จำนวน 10 ราย ได้รับการเยี่ยมบ้าน 8 ครั้งต่อเดือน (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)

การจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนใน 4 มุมเมืองช่วยให้ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการสาธารณสุข ลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเพราะมีอัตราค่าบริการถูกกว่าสถานพยาบาลแห่งอื่นในจังหวัด ได้รับบริการที่มีคุณภาพและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการลดความแออัดของสถานพยาบาลของรัฐ รวมทั้งยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังสถานพยาบาลที่อยู่ห่างไกลจากที่พักอาศัย

เทศบาลนครพิษณุโลกดำเนินงานด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ หลักการเสริมพลังอำนาจ หลักการเชื่อมโยงเครือข่าย และหลักการสร้างระบบสนับสนุนหรือบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้การดำเนินงานสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง และช่วยลดอุปสรรคที่ทำให้ประชาชนเข้าไม่ถึงบริการ

เทศบาลนครพิษณุโลกสนับสนุนส่งเสริมกลไกในพื้นที่ที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางด้านสุขภาพ โดยการสนับสนุนทุนอย่างต่อเนื่องให้แก่หน่วยงานที่มีผลการดำเนินงานเป็นที่ประจักษ์ อีกทั้งขยายเครือข่ายดำเนินงานโดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมในการเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์เพื่อยกระดับการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โครงการ Phitsanulok Happiness Model: ยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจสร้างสรรค์

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อให้ในเขตพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก มีผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ กลายเป็น “คนจนรายใหม่” ในเขตพื้นที่ ประกอบกับแต่เดิม ในเขตพื้นที่ก็มียุุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยหรือเรียกว่า “คนจนในเมือง” อยู่แล้ว ประชากรกลุ่มนี้

เข้าถึงสิทธิ สวัสดิการ และบริการของรัฐได้น้อยกว่าประชากรทั่วไป ด้วยเหตุนี้เทศบาลนครพิษณุโลกจึงมุ่งลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นด้วยการเพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองในพื้นที่ เกิดเป็นโครงการ Phitsanulok Happiness Model

โครงการ Phitsanulok Happiness Model มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างรายได้ให้แก่ประชากรกลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองด้วยการส่งเสริมอาชีพ จัดพื้นที่สำหรับการค้าขาย และกระตุ้นเศรษฐกิจโดยภาพรวมในพื้นที่ด้วยการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน และงานมหกรรมอาหารและของที่ระลึก โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- นำข้อมูลของประชาชนผู้ประสบวิกฤตเศรษฐกิจมาวิเคราะห์และจัดประเภทความเดือดร้อนเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ และพิจารณาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผู้ประสบวิกฤตเศรษฐกิจให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระยะยาว จากการสำรวจข้อมูลพบว่า มีคนจนในเมือง จำนวน 409 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 57.20 ของครัวเรือนทั้งหมด และคนจนรายใหม่ (ถูกเลิกจ้าง ลดเวลาทำงาน หรือปิดร้าน/กิจการ) จำนวน 294 ครอบครัว หรือคิดเป็นร้อยละ 41.11 ของครัวเรือนทั้งหมด

- บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน โดยมีการแต่งตั้ง “คณะกรรมการ” “คณะทำงาน” และ “ทีมสหวิชาชีพ” (สำหรับผู้ประสบวิกฤตเศรษฐกิจที่มีปัญหาทับซ้อนและจำเป็นต้องมีทีมสหวิชาชีพลงเยี่ยม) และมีศูนย์ช่วยเหลือประชาชนของเทศบาลนครพิษณุโลกเป็นกลไกในการทำงาน โครงสร้างของศูนย์มีนายกเทศมนตรีนครพิษณุโลกเป็นผู้อำนวยการศูนย์ และมีปลัดเทศบาลนครพิษณุโลกเป็นหัวหน้าศูนย์ ศูนย์มีภารกิจให้ความช่วยเหลือประชาชนที่มีความเดือดร้อนทั้งด้านสาธารณสุข ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ด้านการให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ผู้มีรายได้น้อย และด้านอื่น ๆ ศูนย์มีเจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการในพื้นที่หรือเรียกว่า “ชุดเคลื่อนที่เร็ว” ลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องจำเป็นเร่งด่วนทันทีที่ได้รับแจ้งเหตุ นอกจากนี้ศูนย์ได้มีการจัดทำเครื่องมือในการวัดระดับความรุนแรงของสภาพปัญหาของแต่ละครอบครัว โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ (1) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวน้อยกว่า 100,000 บาท (2) หัวหน้าครอบครัวประสบเหตุ (เสียชีวิต ทอดทิ้ง ต้องโทษ เจ็บป่วยร้ายแรง พิกัดว่างงาน หรือเป็นผู้สูงอายุ) (3) สภาพความเป็นอยู่ (ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง อาศัยอยู่กับนายจ้าง/คนรู้จัก/ญาติ เข้าบ้านบ้านติดจำนอง หรือผ่อนชำระ) (4) อาชีพของสมาชิกในครอบครัว (ถูกเลิกจ้าง พักงาน ลดเวลาการทำงาน รายได้ลดลง หรือรายได้ไม่แน่นอน) (5) ภาระหนี้สินที่ต้องชำระต่อเดือน

(6) ในครัวเรือนมีผู้ด้อยโอกาสอาศัยอยู่ด้วย (ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กในวัยเรียน และผู้ว่างงาน) (7) มีโรคประจำตัว ทั้งนี้ศูนย์แบ่งระดับความรุนแรงของปัญหาแต่ละด้าน เป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด

- นำข้อมูลเข้าสู่การประชุมพิจารณาถ้อยแถลงและวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

- ส่งต่อฐานข้อมูลของประชาชนผู้ประสบวิกฤตเศรษฐกิจให้แก่หน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อให้ความช่วยเหลือตามอำนาจหน้าที่

- การให้ความช่วยเหลือแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะสั้น ช่วยเหลือเป็นเงินหรือสิ่งของ ครั้งละไม่เกิน 3,000 บาท ปีละไม่เกิน 3 ครั้ง

ระยะปานกลาง แบ่งออกเป็น (1) คนจนในเมือง ได้รับความช่วยเหลือด้วยการเพิ่มรายได้ อาทิ เบี้ยยังชีพ และการเข้าถึงแหล่งทุนจากกองทุนต่าง ๆ เป็นต้น (2) คนจนรายใหม่ ได้รับความช่วยเหลือด้วยการเพิ่มรายได้ อาทิ จัดพื้นที่ในการประกอบอาชีพค้าขาย การฝึกอบรมทักษะอาชีพ และการอบรมความรู้เพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามข้อกำหนดสุขาภิบาลอาหาร (Clean Food Good Taste) เป็นต้น

ระยะยาว มีแผงค้าหรือพื้นที่สำหรับค้าขายเป็นของตนเอง ได้รับการส่งเสริมทักษะอาชีพ เข้าถึงแหล่งทุนสำหรับการประกอบอาชีพ และได้รับทุนการศึกษา

การดำเนินโครงการนี้ส่งผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมหลายประการ ประชากรกลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองมีรายได้เพิ่มขึ้น กล่าวคือ (1) การจัดตั้งกลุ่มอาชีพนวด

เพื่อสุขภาพ โดยมีพื้นที่ในการให้บริการเป็นหลักแหล่งประจำ จำนวน 50 ล็อค มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลุ่มอาชีพหมวดเพื่อสุขภาพ และหมอนวดทุกคนมีใบรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการ ส่งผลให้มีรายได้เฉลี่ยวันละ 390 บาทหรือ 11,700 บาทต่อเดือน (2) การจัดกิจกรรมถนนคนเดินเป็นประจำทุกวันเสาร์ โดยจัดให้มีแผงค้ารองรับมากถึง 1,312 แผง กลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองมีพื้นที่ในการทำมาหากินและมีรายได้เพิ่มขึ้น (3) การเปิดจุดผ่อนผันให้มีที่จำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ จำนวน 6 แห่ง โดยมีแผงค้าจำนวน 631 แผง กลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองมีพื้นที่ในการทำมาหากินและมีรายได้เพิ่มขึ้น และ (4) การจัดมหกรรมอาหารและของที่ระลึกจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 ครั้งต่อปี โดยจัดให้บริการแผงค้า จำนวน 220 ล็อค ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองได้ประกอบอาชีพค้าขาย และ (5) การจัดกิจกรรมตลาดวัฒนธรรมย่านตลาดใต้ โดยจัดให้บริการแผงค้า จำนวน 250 ล็อค ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มคนจนรายใหม่และคนจนในเมืองได้ประกอบอาชีพค้าขายและมีรายได้เพิ่มขึ้น

โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครพิษณุโลก ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เอื้อต่อคนทุกช่วงวัยตามหลัก Universal Design

เทศบาลนครพิษณุโลกได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานและเอื้อต่อคนทุกกลุ่มวัย ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้เป็นฐานสำคัญที่นำไปสู่การกำหนดแผนงาน/โครงการ และระยะเวลาการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เทศบาลนครพิษณุโลกได้จัดทำหรือสร้างฐานข้อมูลโดยรวมเพื่อนำมาใช้วางแผนและออกแบบระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของเมืองให้เป็นมาตรฐานที่เอื้อต่อคนทุกช่วงวัยตามหลัก Universal Design ฐานข้อมูลสำหรับการนำมา

ประกอบการบริหารจัดการถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลจะช่วยให้การตัดสินใจในทุกๆระดับ ทำให้สามารถติดตามมาตรฐานและการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดการคำนวณต้นทุนการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม โดยมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบลงพื้นที่สำรวจถนนจุดเสี่ยง ไฟส่องสว่าง และสวนสาธารณะภายในเขตเทศบาล เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาจัดทำรายงานให้ผู้บริหารทราบ และกำหนดแผนพัฒนาและระยะเวลาการดำเนินงานตามความจำเป็นเร่งด่วน

เทศบาลนครพิษณุโลกได้แสวงหาความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย กรณีมีการก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์เมือง การก่อสร้างปรับปรุงถนน หรือโครงการที่ประชาชนจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินงาน เทศบาลนครพิษณุโลกจะเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และจัดประชาคมเพื่อให้เกิดกระบวนการร่วมคิดและร่วมตัดสินใจ ซึ่งประชาชนจะถือเป็นส่วนหนึ่งในการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานแต่ละโครงการ อีกทั้งยังมีภาคีเครือข่ายต่าง ๆ อาทิ สถาบันการศึกษา และองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นต้น ที่เข้ามาเป็นที่ปรึกษาในการร่วมกันศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่าง ๆ

จากการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เทศบาลนครพิษณุโลก ได้ปรับปรุงถนนให้เป็นถนนคนเดินคอนกรีต จำนวน 27 เส้น ในปี พ.ศ. 2566 ได้ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะและอาคารสถานที่ภายในเขตเมืองให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามหลัก Universal Design อาทิ การทำทางลาดและราวจับสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ บ้ายอกสถานที่ตามอาคารของเทศบาล และการก่อสร้างทางเท้าสำหรับผู้พิการทางสายตา และเบรลล์บล็อก (Braille Block) สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการในสวนสาธารณะ เป็นต้น นอกจากนี้ได้ออกแบบบ้านที่เหมาะสมสำหรับคนทุกกลุ่มวัยตามหลัก Universal Design พร้อมทั้งจัดทำแบบแปลนบ้านตัวอย่างที่เอื้อต่อคนทุกกลุ่มวัย โดยผู้ที่สนใจสามารถขอแบบแปลนบ้านได้ที่สำนักช่างของเทศบาลนครพิษณุโลกโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

เทศบาลนครพิษณุโลกต่อยอดการพัฒนาเพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของเมืองให้ก้าวสู่ระดับสากลต่อไป โดยมีนโยบายและแนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานและเอื้อต่อคนทุกกลุ่มวัยตามหลักมาตรฐานสากล ซึ่งจะนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิบัติงาน ยกตัวอย่างแผนการดำเนินงานในอนาคต อาทิ การจัดทำระบบ E-Service สำหรับบริการประชาชนในการขออนุญาตก่อสร้างและติดตามค่าขอบ้านเลขที่ การนำเทคโนโลยีโลกเสมือนและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาภูมิทัศน์เมือง การใช้ระบบ AR,VR,MR ในการจัดทำประชาคมท้องถิ่นเสมือนจริงก่อนทำการก่อสร้าง การจัดทำระบบฐานข้อมูลสำหรับการจัดเก็บผลการสำรวจเส้นทางวางท่อน้ำประปา การนำสายไฟฟ้าลงดิน การติดตั้งโคมไฟฟ้สาธารณะเพื่อเพิ่มแสงสว่างในการสัญจรด้วยหลอดไฟอัจฉริยะ IOT และการพัฒนาระบบน้ำประปาดื่มได้ เป็นต้น

การยกระดับและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้เอื้อต่อคนทุกกลุ่มวัยทำให้ประชาชนทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลตลอดจนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มีข้อจำกัดทางร่างกายสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยสะดวก เป็นการปลดล็อกขีดจำกัดของการใช้ชีวิตประจำวันให้กับประชากรกลุ่มนี้ และสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับ

เทศบาลเมืองแม่เหียะ

อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ 50100

โทรศัพท์ 053-276-491

โทรสาร 053-805-183

ประชากร

19,903 คน

(ชาย 8,939 คน หญิง 10,964 คน)

พื้นที่

24.41 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 10 หมู่บ้าน)

รายได้

174,663,207.10 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

53,835,100.00 บาท

คณะผู้บริหาร

นายธนาวัฒน์ ยอดใจ

นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหียะ

นายสมนึก ปันทะนา

ประธานสภาเทศบาลเมืองแม่เหียะ

ว่าที่ร้อยตรี ประสงค์ ไชยวรรณ

ปลัดเทศบาลเมืองแม่เหียะ

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 13 คน

หญิง จำนวน 5 คน

ที่มา: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1307118682793207&set=a.266589053512847>

เทศบาลเมืองแม่เหียะ วางแนวทางการบริหารงานเพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ อย่างเป็นรูปธรรม และยั่งยืน และมีวิสัยทัศน์ในการยึดโยงเครือข่ายทุกภาคส่วนให้มาเป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ ประกอบกับได้นำทฤษฎีหรือหลักวิชาการมาปรับใช้ให้เข้ากับยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลง ควบคู่กับการปฏิรูปงานท้องถิ่นแนวใหม่ให้สอดคล้องกับหลักความคุ้มค่า โปร่งใส และประหยัดในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านภารกิจงานของท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

เป็นหลัก นอกจากนี้ยังมุ่งผลักดันให้เมืองแม่เหียะเป็นเมืองอัจฉริยะด้านการบริการสาธารณะ **“Maehia Smart City”** โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ **ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองแม่เหียะ** มีการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและผู้บริหารได้ใช้อำนาจไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรและประชาชนเป็นหลัก **ด้านการวางแผน** เทศบาลเมืองแม่เหียะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ทุกส่วนงานหรือทุกฝ่ายและเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนงาน มีการกำหนดเป้าหมายและขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และกำหนดแผนงานต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน คณะผู้บริหารท้องถิ่นได้ลงพื้นที่เพื่อทำการประชาคมซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและความต้องการของแต่ละพื้นที่ และทำให้สามารถแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

ได้อย่างตรงจุดและทันท่วงที **ด้านการจัดองค์การ** เทศบาลเมืองแม่เหียะมีการจัดโครงสร้างการบริหารงานอย่างชัดเจนตามภารกิจขององค์กร และมีการกำหนดขอบข่ายอำนาจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งทำให้การทำงานมีความคล่องตัว

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ได้แก่

โครงการ “แม่เหิยะ เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ”

ปัจจุบันสังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากรในตำบลแม่เหิยะ จำนวน 19,731 คน มีผู้สูงอายุ 4,291 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.74 ของประชากรทั้งหมด ในจำนวนนี้มีผู้สูงอายุติดบ้านติดเตียงและผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงที่มีคะแนนความสามารถในการดูแลตนเอง (ADL) อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 37 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการการดูแลอย่างต่อเนื่อง ผู้สูงอายุกลุ่มนี้มักมีปัญหาการเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข ดังนั้นเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณสุขให้แก่ประชากรกลุ่มนี้ เทศบาลเมืองแม่เหิยะจึงร่วมกับภาคีเครือข่าย

ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้พิการในตำบลแม่เหียะ วัตถุประสงค์สำคัญของโครงการนี้ คือ เพื่อไม่ให้เกิดการทอดทิ้งผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงกลุ่มใดไว้ข้างหลัง เพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง (กลุ่มติดบ้าน/ติดเตียง) ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขตามสิทธิประโยชน์ และเพื่อให้เมืองแม่เหียะกลายเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ทั้งนี้การดำเนินโครงการ **“แม่เหียะ เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ”** เริ่มต้นด้วยการประเมินตนเองของเมืองเพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ โดยได้ดำเนินการตรวจสอบองค์ประกอบสำคัญและสิ่งที่ต้องปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ซึ่งประกอบด้วย 1. อาคารสถานที่และบริเวณภายนอก 2. ระบบขนส่งและยานพาหนะ 3. ที่อยู่อาศัย 4. การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม 5. การให้ความเคารพและการยอมรับ 6. การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองและการจ้างงาน 7. การสื่อสารและข้อมูลสารสนเทศ และ 8. การบริการชุมชนและการบริการสุขภาพ ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดสอดคล้องกับแนวคิดการสูงวัยอย่างมีศักยภาพ

สำหรับการดำเนินงานขับเคลื่อนเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุได้มีการสร้างเครือข่ายการดำเนินงานในพื้นที่และแบ่งแผนการดำเนินงานออกเป็น 3 ระยะ คือ

- **แผนการดำเนินงานระยะสั้น** ได้ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ดำเนินกิจกรรมตรวจคัดกรองค้นหากลุ่มเสี่ยงเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ข้อเข่าเสื่อม สมองเสื่อมในชุมชน ดำเนินกิจกรรมอบรมเฝ้าระวังการหกล้ม สมองเสื่อม และการพัฒนาศักยภาพชมรมผู้สูงอายุให้กับผู้สูงอายุทั้ง 10 หมู่บ้าน จำนวน 2 รุ่น ๆ ละ 80 คน และทำการประเมินความสุขและความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุของเทศบาลเมืองแม่เหียะ รวมถึงประเมินความต้องการความช่วยเหลือของผู้สูงอายุ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์วางแผนการช่วยเหลือในระยะยาวต่อไป

- **แผนการดำเนินงานระยะกลาง** ได้จัดทำหลักสูตรให้กับผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลเมืองแม่เหียะ 120 คน เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพ การใช้ APP BLUE BOOK และการใช้ไลน์ในการติดต่อสื่อสาร การดำเนินงานในระยะนี้ได้นำข้อมูลความต้องการของผู้สูงอายุมารวบรวมจัดทำโครงการโดยขอรับงบประมาณจากกองทุนสุขภาพตำบล และนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนเพื่อการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุและขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ

- **แผนการดำเนินงานระยะยาว** ในแผนพัฒนาท้องถิ่นได้บรรจุโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเมืองที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เพิ่มเส้นทางจักรยาน ปรับปรุงทางเดินเท้า ปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ การจัดหาครุภัณฑ์ และการส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น

จากการดำเนินโครงการ **“แม่เหียะ เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ”** สามารถขับเคลื่อนเมืองให้รองรับสังคมผู้สูงอายุได้ตามแนวคิด 4S คือ **“ไม่ล้ม ไม่ลืม ไม่ซึมเศร้า กินข้าวอร่อย”** กล่าวคือ Smart Walk มีการออกกำลังกายสม่ำเสมอเพื่อร่างกายที่แข็งแรงเพื่อป้องกันการหกล้ม โดยให้ผู้สูงอายุออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 30 นาที Smart Brain & Emotional ดูแลฝึกทักษะทางสมองส่งเสริมสุขภาพจิตและอารมณ์ของผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมผู้สูงอายุและโรงเรียนผู้สูงอายุ Smart Sleep คือ การนอนหลับอย่างเพียงพออย่างน้อยวันละ 7-8 ชั่วโมง และ Smart Eat คือ การกินอาหารตามหลักโภชนาการครบ 5 หมู่ ลดหวาน มัน เค็ม เน้นผักผลไม้ และเลือกอาหารที่มีโปรตีนคุณภาพสูง การดำเนินการเช่นนี้ทำให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพแข็งแรงและมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต เมืองแม่เหียะมีความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในหลายด้าน กล่าวคือ ด้านสังคม ชุมชนมีแผนการดำเนินงานกับประชากรกลุ่มเปราะบางในชุมชน เช่น การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ และการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณีให้ผู้สูงอายุได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับสมาชิกในชุมชน เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ ชุมชนมีการเสริมสร้างอาชีพและรายได้ให้กับผู้สูงอายุในรูปแบบกลุ่มหรือกองทุน อาทิกองทุนสมาชิกฌาปนกิจศพ เป็นต้น ด้านสุขภาพ ชุมชนมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านท่าข้ามและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการออกตรวจสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ ทำการคัดกรองเบื้องต้น และให้ความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข และการดูแลสุขภาพ ด้านการศึกษา ชุมชนส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้สูงอายุผ่านโรงเรียนผู้สูงอายุ และมีการแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน

โครงการ “การจัดการด้านสุขภาวะพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานก่อสร้าง”

โครงการ **“การจัดการด้านสุขภาวะพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานก่อสร้าง”** เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์โรคไวรัสโคโรนา 2019 เนื่องจากมีการควบคุมโรคในพื้นที่ตำบลแม่เหียะ และพบว่า ในตำบลแม่เหียะมีกลุ่มประชากรแฝงในพื้นที่มากกว่า 5,000 คน อีกทั้งในพื้นที่ยังมีแรงงานต่างด้าวอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยชั่วคราว (แคมป์คนงาน) แคมป์หรือหอพักของแรงงานต่างด้าวเป็นจุดเริ่มต้นของการแพร่ระบาดในพื้นที่ และส่งผลให้มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและขยายเป็นวงกว้าง ขณะนั้นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและการให้บริการด้าน

สาธารณสุขแก่กลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นไปด้วยความยากลำบาก ทั้งในเรื่องของการให้ องค์ความรู้เกี่ยวกับโควิด และการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการแพร่ระบาด ประกอบกับยังมีปัญหา ด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับกลุ่มแรงงานต่างด้าว และการเข้าไม่ถึง การบริการสาธารณสุขของประชากรกลุ่มนี้ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เทศบาลเมืองแม่เหิยะจึงจัดทำ โครงการการจัดการด้านสุขภาวะพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานก่อสร้างอย่างเป็นทางการ โดยได้มีการสำรวจพื้นที่และคัดกรองคนงานในพื้นที่ตำบลแม่เหิยะทั้งหมด จากนั้นกำหนด พิกัดระบุตำแหน่งโดยใช้โปรแกรม QGIS และจัดทำเป็นฐานข้อมูล การดำเนินการเช่นนี้ทำให้ ทราบพิกัดที่อยู่อาศัยของประชากรแฝงในพื้นที่ และมีข้อมูลเลขที่โฉนดที่ดิน ขนาดที่ดิน ชื่อเจ้าของที่ดิน และจุด (Polygon) ตั้งแคมป์หรือหอพักของประชากรแฝงกลุ่มชาติพันธุ์ และแรงงานต่างด้าว ซึ่งในปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีแคมป์ก่อสร้าง จำนวน 7 แห่ง และมีจำนวน แรงงานทั้งสิ้น 342 คน เมื่อทราบข้อมูลประชากรแฝงกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ชัดเจนแล้ว จึงนำไปสู่การดำเนินการให้บริการด้านสาธารณสุขและการส่งเสริมด้านการศึกษา

การดำเนินการให้บริการด้านสาธารณสุข ได้แก่ การดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนงานก่อสร้าง โดยให้ ความรู้ด้านสาธารณสุข สร้างเครือข่ายสุขภาพในชุมชนเมือง สร้างอาสาสมัครสาธารณสุข

ต่างด้าว (อสต.) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังโรคและปัญหาสาธารณสุข และมีทีมแกนนำประจำแคมป์แต่ละแห่งเพื่อเป็นตัวแทนสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ฝ่ายปกครอง และสมาชิกในแคมป์

การดำเนินการส่งเสริมด้านการศึกษา เนื่องจากภายในที่พักอาศัยชั่วคราว (แคมป์คนงาน) คนงานส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่อาศัยเพียงคนเดียว แต่มีครอบครัวและบุตรหลานอาศัยอยู่ด้วย เด็ก ๆ กลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการศึกษา เทศบาลเมืองแม่เหียะจึงส่งเสริมให้เด็กกลุ่มนี้เข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาในพื้นที่ตำบลแม่เหียะ เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองแม่เหียะ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองแม่เหียะ โรงเรียนศิริมงคลาจารย์ โรงเรียนบ้านแม่เหียะสามัคคี และโรงเรียนบ้านดอนปิน เป็นต้น เมื่อเด็กได้เข้าเรียน เด็กจะสามารถเป็นสื่อกลางการประสานงานและการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ของครอบครัวแรงงานต่างชาติในพื้นที่ได้อีกด้วย

สืบเนื่องจากสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เทศบาลเมืองแม่เหียะได้บริหารจัดการภาวะฉุกเฉินโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน และได้สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมระหว่างเทศบาลชุมชน และกลุ่มประชากรแฝงชาติพันธุ์ในพื้นที่ทำให้ได้มาซึ่งฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่สามารถบ่งบอกถึงปัญหา และใช้เป็นข้อมูลประกอบการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เครือข่ายที่เกิดขึ้นเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังโรคระบาดและเฝ้าระวังด้านความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน ประชาชนในชุมชนทุกคนไม่ว่าจะเด็ก ผู้ใหญ่ คนชรา คนไทยหรือต่างชาติที่อยู่อาศัยในพื้นที่เทศบาลเมืองแม่เหียะเกิดความเชื่อมั่น สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างเท่าเทียม และเกิดการขับเคลื่อนด้านเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างมั่นคง โครงการ “การจัดการด้านสุขภาวะพื้นที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานก่อสร้าง” จึงเป็นทั้งการ “ให้” “ได้รับ” และ “เข้าถึง” สุขภาวะขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐานอย่างเท่าเทียมโดยอาศัยความร่วมมือจากภาคเครือข่าย ทุกคนในชุมชนใช้หลักคิดเดียวกันในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายคือ หลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงได้รับโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา หรือวัฒนธรรม ประกอบกับเครือข่ายยังดำเนินงานบนความเชื่อที่ว่า มนุษย์มีคุณค่าและมีวิถีทางแห่งการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง มีความสามารถในการดำรงตนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ที่เหมาะสมอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ด้วยหลักคิดและความเชื่อเช่นนี้จึงส่งผลให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจกรรมของชุมชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข และช่วยลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำในชุมชนได้อย่างยั่งยืน

โครงการ “การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอย่างเป็นธรรม”

**การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
อย่างเป็นธรรม**

ผลลัพธ์การดำเนินงาน

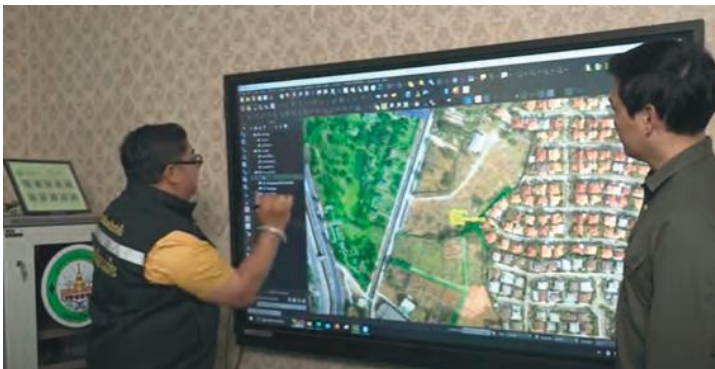
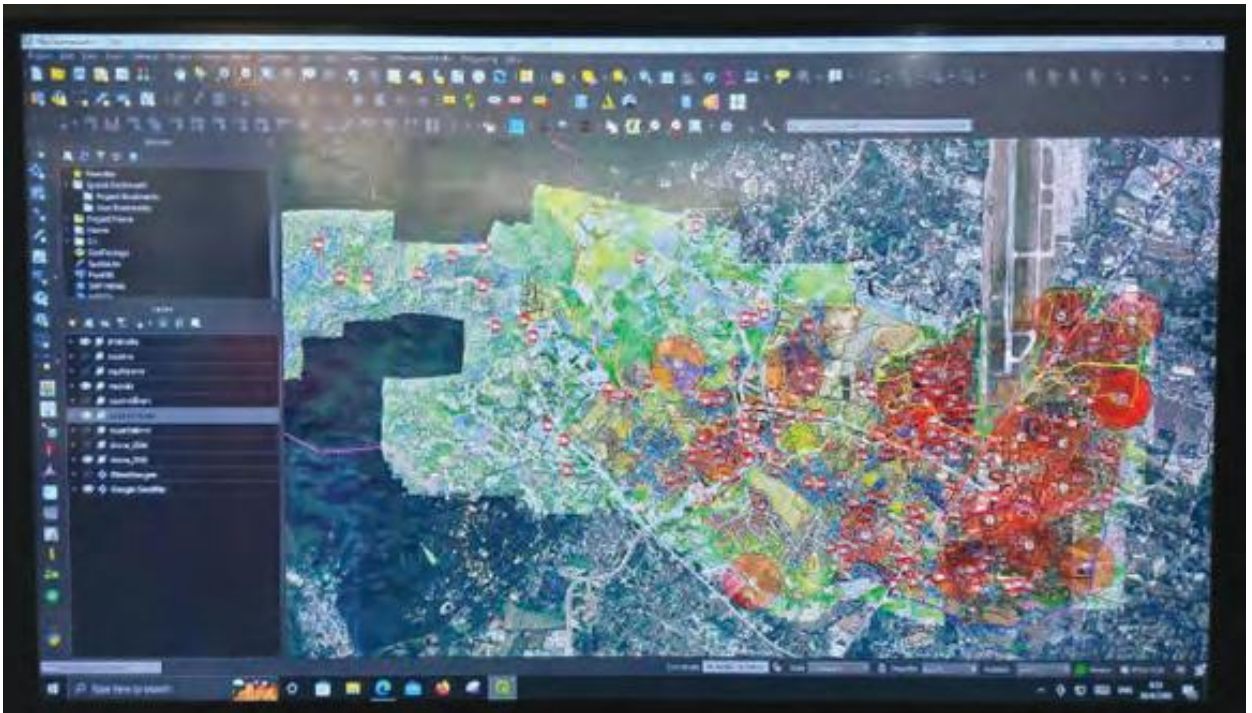
- ผู้ปฏิบัติงานสามารถออกแบบข้อมูลที่เป็นและตรงตามความต้องการในการใช้งาน
- ประชาชนได้รับการบริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว และเป็นธรรม ลดความขัดแย้งและลดความเหลื่อมล้ำ
- เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างภาคเครือข่าย และใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เทศบาลเมืองแม่เหียะ จังหวัดเชียงใหม่

เทศบาลเมืองแม่เหียะประสบปัญหาและอุปสรรคมากมายในการจัดเก็บภาษี สาเหตุสำคัญมาจากการไม่มีข้อมูลภาษีที่เป็นปัจจุบัน และการสำรวจต้องใช้เวลานานมาก รวมถึงมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อจำนวนครัวเรือนที่ต้องสำรวจ อีกทั้งเมื่อประชาชนมาชำระภาษีมักเกิดข้อขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนเนื่องจากข้อมูลที่ผิดพลาด และบางกรณีเกิดความเหลื่อมล้ำในการชำระภาษีของประชาชน ด้วยปัญหาและข้อจำกัดที่หลากหลายเช่นนี้ เทศบาลเมืองแม่เหียะจึงได้นำเทคโนโลยีการสำรวจทางอากาศเข้ามาใช้เพื่อให้ได้ภาพถ่ายทางภูมิศาสตร์ และประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมกันสำรวจและจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระยะเวลาที่ดิน เอกสารสิทธิ์ที่ดิน บ้านเลขที่ และข้อมูลเจ้าบ้าน เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาใช้ประมวลผลเป็นชุดข้อมูลด้วยโปรแกรม QGIS โปรแกรมนี้สามารถช่วยรวมข้อมูลและกำหนดค่าพิกัดทางดาวเทียม เมื่อนำมาใช้ร่วมกับภาพถ่ายของ Google Street View จึงเกิดเป็นชุดข้อมูลสำหรับการประเมินภาษีของเทศบาลเมืองแม่เหียะ

เมื่อได้ฐานข้อมูลครบถ้วนและถูกต้องแล้วทำให้เทศบาลเมืองแม่เหียะสามารถรู้พิกัดของพื้นที่ทั้งหมด และสามารถจำแนกข้อมูลการเสียภาษีได้อย่างถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ช่วยลดระยะเวลาในการทำงานของเจ้าหน้าที่ และยังสามารถจัดทำเอกสารแจ้งผู้ที่ต้องชำระภาษีได้อย่างรวดเร็ว เมื่อผู้เสียภาษีต้องการสอบถามข้อมูลการชำระภาษี เจ้าหน้าที่ก็สามารถใช้ข้อมูลยืนยันความถูกต้องได้อีกครั้ง นอกจากนี้ข้อมูลยังช่วยในการคำนวณพื้นที่สิ่งปลูกสร้างและการตรวจสอบสภาพพื้นที่ทำให้ข้อมูลตรงกันทั้ง 2 ฝ่ายระหว่างเทศบาลและประชาชน เมื่อผู้เสียภาษียืนยันความถูกต้องแล้ว เจ้าหน้าที่สามารถคำนวณภาษีโดยใช้โปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (Ltax3000)

โครงการ “การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอย่างเป็นธรรม” ส่งผลให้มีการชำระภาษีครบถ้วน ถูกต้อง และแม่นยำ การจัดเก็บภาษีเป็นไปด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการชำระภาษีของประชาชน นอกจากนี้เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างภาคเครือข่ายในการสร้างฐานข้อมูลที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน และมีแผนงานในการใช้ข้อมูลร่วมกันเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นต่อไป เช่น การจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการใช้ประโยชน์ของข้อมูลเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับครัวเรือนที่ยากไร้ เป็นต้น

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

โทรศัพท์ 043-725-573-8

โทรสาร 043-711-504

ประชากร

33,294 คน

(ชาย 15,521 คน หญิง 17,773 คน)

พื้นที่

11.63 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 20 ชุมชน)

รายได้

192,468,608 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

291,872,315 บาท

คณะผู้บริหาร

ดร.บรรจง โขษิตจिरนันท์

นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด

นายวริน ศิริพานิช

ประธานสภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

นายสถิตย์ ศรีสงคราม

ปลัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 14 คน

หญิง จำนวน 4 คน

ที่มา: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=4081375898592864&set=a.245407047774166>

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้วิสัยทัศน์ว่า **“ร้อยเอ็ดเมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก พุ่มพักตำนานเมือง ลือเลื่องวัฒนธรรม”** ดังนั้นหลักการทำงานของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด คือ การสร้างเมืองร้อยเอ็ดให้น่าอยู่ ดูแลทุกข์สุขของประชาชน อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศิลปะ วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม และเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดยังยึดหลักธรรมาภิบาล พร้อมทั้งเห็นความสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งคณะผู้บริหารและบุคลากรเทศบาลได้ให้ความสำคัญกับประเด็น

ความแตกต่าง ความไม่เท่าเทียม และความเสมอภาค โดยถือว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นด่านแรกของการให้ประชาชนได้รับรู้ในความเป็นองค์กรของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนการแจ้งข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่าง ๆ ให้กับประชาชนได้รับรู้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเทศบาล ลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนด้วยกันเอง นอกจากนี้ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดยังให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ของเทศบาล โดยกระบวนการพัฒนาต่าง ๆ ของเทศบาลจะเป็นการพัฒนาให้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำในสิ่งที่ตนเองอยากทำ ภายในชุมชนของตนเอง ตลอดจนการขยายผลไปยังชุมชนต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาลเป็นกระบวนการพัฒนาที่ชุมชนเป็นผู้คิด เป็นผู้ทำอย่างแท้จริง โดยที่เทศบาลจะเป็นเพียงผู้สนับสนุนงบประมาณและเป็นผู้ประสานงานให้การพัฒนาเกิดผลสำเร็จ

อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนเพื่อให้เกิดความชัดเจน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ได้แก่

โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา

โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า (โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด) เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาลักษณะพิเศษ คือ มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดการศึกษาด้านกีฬา ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการด้านกีฬานิตต่าง ๆ สู่วิถีความเป็นเลิศ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นั้น ได้ส่งเสริมให้นักกีฬาได้พัฒนาศักยภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเด็กนักเรียนให้เล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมนักเรียนมีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เพื่อให้ นักกีฬาสามารถพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศ และได้รับรางวัลในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ รวมทั้งยังสร้างนักกีฬาให้มีศักยภาพเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับเขต และระดับชาติ พัฒนาสู่ระดับอาชีพ เป็นไปตาม

แนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับพื้นฐาน จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านทักษะการกีฬา (ฟุตบอล วอลเลย์บอลในร่ม วอลเลย์บอลชายหาด ตะกร้อ ฟุตซอล กรีฑา และเปตอง) ขึ้น

โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านทักษะการกีฬามีวัตถุประสงค์สำคัญ ได้แก่ เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาแต่ละประเภทกีฬาของนักเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้รับการพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาที่มีคุณภาพตามศักยภาพของแต่ละคน และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดให้ดีขึ้น

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดดำเนินงานโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬาตามวงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย ดังนี้

- **การวางแผน (PLAN)** โดยได้ประชุมวางแผนในโรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า (โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด) เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้งจัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานโครงการด้านบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณให้เพียงพอ

- **การดำเนินงาน (DO)** เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานและความต้องการของผู้เรียน จากนั้นจึงจัดทำหลักสูตรพัฒนาความเป็นเลิศด้านกีฬา เช่น วอลเลย์บอลชายหาด ตะกร้อ เปตอง วอลเลย์บอลในร่ม ฟุตบอล ฟุตซอล และกรีฑา เป็นต้น มีการจัดหาครูและบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ในการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาแต่ละประเภทให้มีความเป็นเลิศ พร้อมทั้งคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถเฉพาะด้านในแต่ละชนิดกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนจัดให้นักกีฬาที่ได้รับคัดเลือกเข้าฝึกในหอพักนักกีฬาโดยแยกชาย-หญิง และแยกตามประเภทกีฬาเพื่อความสะดวกในการควบคุมและฝึกซ้อม ประกอบกับมีการกำหนดตารางเวลาในการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

- **การตรวจสอบ (CHECK)** โดยทำการตรวจสอบจากเอกสารแผนพัฒนาการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี เอกสารแบบสำรวจความต้องการของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แบบแผนหลักสูตรของสถานศึกษา คำสั่งแต่งตั้งผู้ฝึกสอนกีฬา รายงานผลการประเมินความเป็นเลิศในกีฬาแต่ละชนิด ตารางการฝึกซ้อม ปฏิทินการแข่งขันประจำปี และแบบประเมินความพึงพอใจในการดำเนินโครงการ นอกจากนี้ได้มอบเกียรติบัตรเข้ารับการอบรมให้แก่นักเรียนและการเป็นวิทยากรให้แก่ผู้ฝึกสอน

- **การสะท้อนผล (ACT)** เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน และหาแนวทางการต่อยอดและขยายผลประเภทกีฬาที่ประสบผลสำเร็จแล้ว และพัฒนาประเภทกีฬาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานมาเรียนว่า นักเรียนทุกคนจะสามารถพัฒนาตนเองและมีความสามารถพิเศษด้านการกีฬาจนได้เข้าสู่ทีมชาติ การกีฬาอาชีพ หรือสโมสร/สมาคมกีฬาต่าง ๆ

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้สร้างเครือข่ายในการดำเนินงานกับองค์กรต่าง ๆ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย สมาคมไตรกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาเปตองแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อการเตรียมพร้อมด้านกีฬา การพัฒนาส่งเสริมที่ยั่งยืน การแก้ไขปัญหาการกีฬาอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็น

เลิศตามศักยภาพความสามารถของผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่น เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสมาคมกีฬาออลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเพื่อขอใช้สถานที่สำหรับการฝึกซ้อมวอลเลย์บอลชายหาด เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาออลเลย์บอลชายหาดของนักเรียนจนสามารถเข้าสู่การแข่งขันในรายการต่าง ๆ รวมทั้งนำนักกีฬาของโรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเข้าร่วมการแข่งขันฝึกซ้อมกับนักกีฬาทิมชาติ เพื่อให้นักกีฬาของโรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างรวดเร็ว จนสามารถผ่านการคัดเลือกเป็นนักกีฬาออลเลย์บอลชายหาดทีมชาติไทยได้ในที่สุด

โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้จัดการศึกษาอย่างเท่าเทียมและช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้เป็นอย่างดี ทำให้นักกีฬาที่มีความสามารถแต่อาจเป็นเด็กด้อยโอกาสหรือครอบครัวมีรายได้น้อยได้มีโอกาสฝึกฝนและเสริมสร้างทักษะในชนิดกีฬาที่ตนเองมีความถนัดได้เท่าเทียมกับนักกีฬาคณะอื่น ๆ นอกจากนี้การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีความยั่งยืนต่อเนื่องทั้งด้านเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม กล่าวคือความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา เพราะโรงเรียนได้จัดทำแผนงบประมาณและได้รับการจัดสรรจากเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด และความยั่งยืนด้านสภาพแวดล้อม สถานศึกษามีการสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานเพื่อใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และระดับโลก

โครงการเด็กพิการและเด็กพิเศษ เรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจัดการศึกษารูปแบบพิเศษในลักษณะการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติ เด็กพิการ และเด็กพิเศษ โดยมีโรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไรและโรงเรียนเทศบาลวัดเวฬุวันเป็นโรงเรียนนำร่อง ทั้งสองโรงเรียนนี้ได้ส่งเสริมการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุขตลอดจนเพื่อส่งเสริมให้เด็กปกติเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงรู้จักแสดงความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อและช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันโดยไม่มีกมลบูลลี่ (Bully) และไม่รังแกผู้อื่นและผู้ที่ยอ่อนแอกว่าทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ รวมถึงรู้จักการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเคารพความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนในสังกัดจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ (1) เพื่ออบรมบุคลากรครูการศึกษาพิเศษให้สามารถนำความรู้ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (2) เพื่อให้ครูสามารถใช้ความรู้ทางการศึกษาพิเศษและภาษาไทยประกอบการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) เพื่อให้เด็กปกติได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความเมตตากรุณา และมีน้ำใจ พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข (4) เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายและความเครียดของผู้ปกครองในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และ (5) เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ค้นหาศักยภาพที่มีในตัวเอง และนำศักยภาพนั้นมาสร้างประโยชน์และชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ชุมชน ตลอดจนประเทศชาติได้ในภายหลัง

คณะผู้บริหารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยเพื่อให้คนในชุมชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีทุกด้านอย่างสมดุล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จำเป็นต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเป็นปกติสุขและเติบโตอย่างมีคุณภาพตามความสามารถของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุนี้เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจึงได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2552 เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน

หลังจากนั้นคณาจารย์สาขาการศึกษาพิเศษได้มาเป็นวิทยากรอบรมให้ความรู้ทั้งด้านทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ การผลิตสื่อเพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ ตลอดจนนิเทศติดตามการจัดการศึกษาพิเศษให้กับครูการศึกษาพิเศษสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จนครูเกิดความเชี่ยวชาญ และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้เด็กพิเศษมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

การลงนามความร่วมมือในระยะแรกเป็นการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ และเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และมีรูปแบบที่หลากหลายสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ครอบคลุมทุกกลุ่ม การจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในระยะต่อมา (ระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2563–2567) จึงเป็นการสนับสนุนความร่วมมือในการปฏิรูปการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ตามภารกิจของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ให้เข้าสู่มาตรฐานการศึกษาที่เป็นแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนาคนและสังคมผ่านกระบวนการวิจัย ทั้งนี้สาระสำคัญในการลงนามความร่วมมือประกอบด้วย (1) การพัฒนาและบูรณาการองค์ความรู้งานวิชาการทุกสาขาวิชา (2) การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรครูผู้ปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยอบรมเกี่ยวกับการคัดกรองเด็ก 9 ประเภท และ IEP, IIP การแก้ไขปัญหาเด็กพิเศษ (การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ และการปรับพฤติกรรม) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (การอ่าน การเขียน และการบูรณาการคณิตศาสตร์) (3) การผลิตสื่อนวัตกรรม และ (4) การพัฒนาห้องเรียนคู่ขนาน โดยมีการแต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษทุกโรงเรียน และ (5) การติดตามประเมินผลและระบบการช่วยเหลือดูแลนักเรียน

การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมนอกจากจะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยตรงแล้ว ยังเป็นการสร้างความตระหนักให้กับนักเรียนปกติได้เกิดการเรียนรู้ถึงความเท่าเทียม สิทธิมนุษยชน ตลอดจนการแบ่งปันการช่วยเหลือ ความมีน้ำใจ ต่อเพื่อนมนุษย์ ไม่ใช้ความรุนแรงกับผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา และใจ นอกจากนี้การจัดการศึกษาพิเศษยังส่งเสริมศักยภาพให้กับเด็กพิเศษและเด็กปกติในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีการพัฒนาตนเอง มีสังคมที่กว้างขึ้น ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ครูและผู้ปกครอง ทำให้มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น รู้จักปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข
- เด็กที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้และปรับตัวเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้และสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติในสถาบันการศึกษาได้
- เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ อันเป็นการลดการพึ่งพาผู้อื่น
- เด็กปกติรู้จักการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น ช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ทำงานได้สำเร็จ และช่วยเหลือในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
- เด็กปกติมีการยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำให้เด็กปกติเรียนรู้ว่าในสังคมอาจมีคนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ที่อาจมีความแตกต่างกันในด้านสรีระ ความสามารถและทักษะต่าง ๆ แต่บุคคลเหล่านั้นสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยการที่คนปกติต้องให้ออกาสและยอมรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ
- เด็กปกติรู้จักการแบ่งปัน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเด็กพิเศษ เล่นและทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ความหลากหลายและความแตกต่างทางสังคม
- เป็นการปลูกฝังคุณธรรมให้กับเด็กปกติทั้งด้านความคิดและการแสดงออกให้เป็นผู้มีจิตใจเมตตา ไม่ใช้ความรุนแรง รู้จักดูแลเอาใจใส่เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีข้อจำกัด ไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา และใจ
- เกิดสัมพันธภาพทางสังคมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดพฤติกรรมความร่วมมือ

- ช่วยให้เด็กปกติคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เด็กปกติได้เรียนรู้ที่จะเข้าใจเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นการช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งทำให้เด็กคำนึงประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้อื่น

- เด็กปกติได้เรียนรู้ที่จะยอมรับความสามารถและลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รู้จักคิดถึงจิตใจคนอื่น เรียนรู้ที่จะเข้าใจผู้อื่น และเอาใจเขามาใส่ใจเรา

- ผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจเมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น สามารถช่วยเหลือตนเอง และได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาดตนเองอย่างรอบด้าน

- ครูผู้สอนมีความเข้าใจและได้เรียนรู้ธรรมชาติของเด็กทุกกลุ่ม สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพกับทุกกลุ่มเป้าหมาย และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

- โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้และได้รับการยอมรับในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดและคณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้ร่วมกันดำเนินการถอดบทเรียนการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหารท้องถิ่น วิทยากรผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ประชุมสรุปผลการดำเนินงาน ทบทวนวัตถุประสงค์ แผนงาน และกระบวนการดำเนินงาน รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเพื่อวางแผนการดำเนินงานในระยะต่อไป การพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม นอกจากมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและช่วยเหลือตนเองได้แล้ว ยังเกิดการต่อยอดเพื่อการแก้ปัญหาการอ่าน-เขียนของทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เกิดเป็นนวัตกรรมคลินิกภาษาพัฒนาการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งเด็กแต่ละคนมีความสามารถและความพร้อมในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เด็กบางคนมีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา ขณะที่บางคนมีปัญหาทางด้านครอบครัว ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ การดำเนินงานจึงได้จำลองสถานการณ์ห้องเรียนให้เปรียบเสมือนคลินิกรักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคเกี่ยวกับการอ่าน เช่น โรคพยัญชนะห่างหาย สระลื่นเลื่อน ควบกล้ำทำพิช และสะกดคำซ้ำใจ

เป็นต้น และมีคุณหมอ (ครู) เป็นผู้รักษาและให้คำแนะนำ คลินิกจัดให้มีบรรยากาศ เป็นแหล่งเรียนรู้ มีสื่อ และวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นยารักษาโรค ครูผู้สอนวิชา ภาษาไทยจะคัดกรองผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านเข้าร่วมโครงการ โดยใช้แบบคัดกรอง วินิจฉัยโรค จัดทำแฟ้มประวัติผู้ป่วย จัดตารางเข้าพบแพทย์ โดยแยกผู้ป่วยออกเป็นกลุ่มตามอาการผู้ป่วย และเข้ารับการรักษา ดำเนินการแก้ปัญหาตามอาการ นัดหมายการเข้ารับการรักษาครั้งต่อไป และบันทึกพัฒนาการการรักษาในบัตรประจำตัวผู้ป่วย กล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาต่อยอดจาก การจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม

โครงการพัฒนาโครงข่ายเศรษฐกิจรองรับเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ชุมชน

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีพื้นที่ 11.63 ตารางกิโลเมตร มีประชากรกว่า 34,000 คน เป็นพื้นที่ราบสูง และถือเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะภูมิประเทศได้มีการวางผังเมืองไว้อย่างสวยงาม คือ มีแนวคลองน้ำรอบเมืองและ กำแพงเมืองรอบตัวเมือง ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แต่เนื่องจากปัจจุบันเมือง มีความเจริญมากขึ้น ทำให้ประชาชนในชนบทซึ่งมีฐานะยากจนอพยพเข้ามาหางานทำในเมือง มากขึ้น เกิดชุมชนแออัด (Slam) ในเขตเมือง และส่งผลกระทบต่อให้มีปัญหาทางด้าน สุขอนามัย ปัญหอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด และปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจึงดำเนินการแก้ไขปัญหาคือที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนผู้บุกรุก และผู้ที่ย้ายถิ่นฐาน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดีขึ้น ปรับปรุงภูมิทัศน์ ของเมือง ปรับปรุงทัศนียภาพและสภาพแวดล้อมของเมืองให้มีความน่าอยู่ ร่มรื่น สวยงาม และมีเอกลักษณ์ และเพิ่มพื้นที่สีเขียว ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของชาวร้อยเอ็ดโดย ภาพรวม เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจึงดำเนินการย้ายชุมชนแออัด จัดระเบียบ สร้างอาคาร ที่บดบังสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และปรับปรุงฟื้นฟูแนวคูเมืองกำแพงเมืองร้อยเอ็ด

ในปี พ.ศ. 2549 เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ลงพื้นที่ชุมชนแออัดบริเวณคูเมืองกำแพง เมืองร้อยเอ็ดและบริเวณชุมชนวัดเหนือ โดยลงพื้นที่ร่วมกับแกนนำชุมชนวัดเหนือ สถาบัน พัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ธารักษ์พื้นที่ร้อยเอ็ด และกรมศิลปากร เพื่อจัดเก็บ ข้อมูลประชาชนผู้เดือดร้อนและด้อยโอกาส ผู้ที่มีฐานะยากจน และผู้ที่ประสบปัญหาด้าน ที่อยู่อาศัย จากนั้นจึงได้ดำเนินโครงการบ้านทอถิ่นประชารัฐร่วมใจเพื่อผู้ยากไร้ในชุมชน แออัด เพื่อแก้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนกลุ่มนี้ได้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยแล้วเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ดำเนินการ ตามนโยบายของรัฐบาล โดยดำเนินโครงการเพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก

จัดทำแผนงานฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน และดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพ อาทิ การส่งเสริมการตลาดสำหรับผลผลิตและผลิตภัณฑ์ของธุรกิจชุมชนที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหรือภาคบริการอื่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน การจัดหาปัจจัยการผลิตและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและชุมชน การสร้างการเข้าถึงช่องทางการตลาด และการยกระดับมาตรฐานคุณภาพและมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและชุมชน เป็นต้น ที่สำคัญได้จัดทำโครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อเปิดพื้นที่เศรษฐกิจรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เพื่อช่วยผลักดันให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และเป็นการอำนวยความสะดวกให้การดำเนินการทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีความสะดวกและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

โครงการนี้เกิดจากความต้องการของประชาชน และได้ผ่านกระบวนการประชาคมเพื่อจัดทำแผนงานโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและให้ความเห็นชอบโครงการ โครงการนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 8 ประการ ได้แก่ (1) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มิฐานะยากจนให้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน (2) เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด (3) เพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกพื้นที่เขตโบราณสถาน คูเมือง และกำแพงเมือง โดยการบริหารพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ (4) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการที่เป็นรูปธรรมครอบคลุมการพัฒนาทั้งมิติด้านกายภาพ สังคม เศรษฐกิจ สวัสดิการ และความเข้มแข็งของชุมชน (5) เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางสังคมและให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโบราณสถาน ซึ่งสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน (6) เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคม จัดระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และจัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน (7) เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวและยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด และ (8) เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและกระตุ้นให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชนในท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง และเพิ่ม GDP จากภาคการท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อเป็นการฟื้นฟูให้เศรษฐกิจในจังหวัดขยายตัวเพิ่มมากขึ้นได้อย่างยั่งยืน

โครงการพัฒนาโครงข่ายเศรษฐกิจรองรับเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ชุมชนเป็นการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงชุมชนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของเมืองซึ่งประกอบด้วยก่อสร้างโครงข่าย จำนวน 7 กิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมที่ 1 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.สายริมคลองด้านทิศเหนือ (ถนน ค.ส.ล.สายริมคลองด้านทิศเหนือ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจรกว้าง 6.00 เมตร ระยะทาง 145.00 เมตร หนา 0.15 เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า 870.00 ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ 0.00 เมตร)
- กิจกรรมที่ 2 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.สายริมคลองด้านทิศใต้ (ถนน ค.ส.ล.สายริมคลองด้านทิศใต้ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจร หนา 0.15 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 3,300 ตารางเมตร และปรับปรุงภูมิทัศน์คลองคูเมือง)
- กิจกรรมที่ 3 ก่อสร้างสะพาน ค.ส.ล.ข้ามลำห้วยเหนือ (สะพาน ค.ส.ล.ข้ามลำห้วยเหนือ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจรกว้าง 17.00 เมตร ยาว 30.00 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 510.00 ตารางเมตร)
- กิจกรรมที่ 4 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.เชื่อมต่อถนนหน้าบ้าน (ถนน ค.ส.ล. เชื่อมต่อถนนหน้าบ้านประชารัฐ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจร ค.ส.ล. หนา 0.15 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 480.00 ตารางเมตร รางยูฟารางวิวกว้าง 0.55 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 46.00 เมตร)
- กิจกรรมที่ 5 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.เชื่อมต่อถนนกองพลสิบ (ถนน ค.ส.ล. เชื่อมต่อถนนกองพลสิบ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจร ค.ส.ล. หนา 0.15 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 655.00 ตารางเมตร รางยูฟารางวิวกว้าง 0.55 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 98.00 เมตร)
- กิจกรรมที่ 6 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.ถนนรอบเมือง ช่วงถนนหายโศรก-มณฑลทหารบกที่ 27 (ถนนรอบเมือง ช่วงถนนหายโศรก-มณฑลทหารบกที่ 27 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจร ค.ส.ล.ขนาดกว้าง 10.00 เมตร ยาว 95.00 เมตร หนา 0.15 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 950.00 ตารางเมตร)
- กิจกรรมที่ 7 ก่อสร้างถนน ค.ส.ล.เชื่อมต่อถนนรอบเมือง-ถนนเนื่องประดิษฐ์ (ถนน ค.ส.ล.เชื่อมต่อถนนรอบเมือง-ถนนเนื่องประดิษฐ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผิวจราจร ค.ส.ล. ขนาดกว้าง 4.00 – 8.00 เมตร ยาวรวม 422.00 เมตร หนา 0.15 เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า 3,320.00 ตารางเมตร)

การดำเนินโครงการมีขั้นตอนที่สำคัญหลายขั้นตอน ประกอบด้วย การจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้าง การจัดทำราคากลางและจัดทำร่างประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ การเผยแพร่และประกาศเชิญชวน การกำหนดยื่นข้อเสนอและเสนอราคาทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ การลงนามในสัญญาจ้าง และการก่อสร้าง

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายและประชาชนในพื้นที่ได้ถอดบทเรียนของการดำเนินโครงการพัฒนาโครงข่ายเศรษฐกิจรองรับเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ชุมชน ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการย้ายชุมชนที่บุกรุกพื้นที่โบราณสถานจนไปถึงการสร้างพื้นที่อยู่อาศัยใหม่ให้กับชุมชน และมีการประชาคมถอดบทเรียนร่วมกับประชาชนในชุมชนที่เป็นพื้นที่บริเวณโดยรอบโครงการ จากการลงพื้นที่จัดทำแผนชุมชนจึงได้บทสรุปว่าโครงการพัฒนาโครงข่ายเศรษฐกิจรองรับเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ชุมชนเกิดจากกระบวนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเชิงพื้นที่ในพื้นที่โบราณสถานด้วยการดำเนินการสร้างความมั่นคงในด้านที่อยู่อาศัยอย่างถูกต้องให้กับประชาชนผู้บุกรุกควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ น่าอาศัยให้เกิดขึ้นในพื้นที่

การดำเนินงานได้ทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนผ่านกระบวนการรับฟังปัญหาความต้องการ การเจรจาเพื่อหาข้อตกลง และการออกแบบร่วมกัน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมจาก เช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ธนารักษ์พื้นที่ร้อยเอ็ด และกรมศิลปากร จนนำมาสู่การจัดทำโครงการที่สามารถจัดสร้างบ้านพักอาศัยถาวรให้กับประชาชนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และมีการออกแบบพื้นที่เพื่อดำเนินการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและปรับสภาพภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ปลอดภัย น่าอยู่ และน่าอาศัย จนกลายเป็นพื้นที่ที่เป็นแบบอย่างในอนาคต

อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องมีการขยายพื้นที่ในการดำเนินการเพิ่มเติม เนื่องจากยังมีบางพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดที่ประชาชนได้บุกรุก โดยเฉพาะบริเวณโดยรอบริมคลองคูเมือง-กำแพงเมืองร้อยเอ็ด ที่เป็นพื้นที่โบราณสถาน ตามที่กรมศิลปากรกำหนด ซึ่งจำเป็นต้องมีการเจรจาย้าย และรื้อถอนบ้านที่ประชาชนบุกรุก ประกอบกับต้องดำเนินการจัดสร้างที่อยู่แห่งใหม่เพื่อรองรับประชาชนที่ย้ายออก โครงการนี้จึงเป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาพื้นที่สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสภาพแวดล้อมทางด้านที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น การสร้างพื้นที่เศรษฐกิจแห่งใหม่ และเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงเมืองต่อไป

เทศบาลเมืองเลย

อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง

จังหวัดเลย 42000

โทรศัพท์ 042-811-140

โทรสาร 042-814-970

ประชากร

20,178 คน

(ชาย 10,063 คน หญิง 10,115 คน)

พื้นที่

12.41 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 50 ชุมชน)

รายได้

134,676,523.47 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

156,837,900 บาท

คณะผู้บริหาร

นายฉัตรชัย ลีกระจำง

นายกเทศมนตรีเมืองเลย

นายอาศิระ ประชาศิริ

ประธานสภาเทศบาลเมืองเลย

นายสุพงษ์ศรีรัฐ อุดตะมะ

ปลัดเทศบาลเมืองเลย

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 15 คน

หญิง จำนวน 2 คน

ที่มา: https://www.facebook.com/loeitb/photos_albums?locale=th_TH

เทศบาลเมืองเลย กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า **“เมืองเลย เมืองอยู่ดี คนมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน”** และเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขดังวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ เทศบาลเมืองเลยจึงมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ด้วยการดำเนินโครงการและกิจกรรมจำนวนมากภายใต้ยุทธศาสตร์ 6 ประการ ได้แก่ (1) การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการ โครงสร้างพื้นฐาน (2) การพัฒนาด้านคน สังคมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน (3) การพัฒนาด้านการบริหาร

จัดการที่ดี การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (4) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว (5) การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และ (6) การพัฒนาด้านการบรรเทาสาธารณภัยและการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลเมืองเลย ได้แก่

ศูนย์ช่วยเหลือสังคมนำชุมชนแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เนื่องจากการจัดสวัสดิการของรัฐที่ผ่านมายังดูแลประชากรได้ไม่ครอบคลุม ไม่ทั่วถึง และไม่ทันทั่วถึงที่เพราะการปฏิบัติงานมักติดขัดด้านกฎระเบียบและงบประมาณ เทศบาลเมืองเลยจึงมีแนวคิดในการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือสังคมเพื่อจัดสวัสดิการสำหรับบรรเทา

ความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง และให้การสงเคราะห์ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการส่งเสริมอาชีพ และด้านการศึกษา รวมถึงให้ความช่วยเหลือในการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการของรัฐที่พึงได้ใน 5 มิติ คือ การศึกษา สุขภาพ ความเป็นอยู่ รายได้ และการเข้าถึงบริการของรัฐ ทั้งนี้ศูนย์จะรับการประสานขอความช่วยเหลือจากผู้ประสบปัญหาในหลายช่องทางทั้งการประสานโดยตรง และการลงพื้นที่ของภาคีเครือข่ายในชุมชน มีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านที่อยู่อาศัย อาชีพ รายได้ และสุขภาพทางกายและใจ เป็นต้น มีการประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อการช่วยเหลือ และกรณีที่เกิดศักยภาพของศูนย์จะส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มเป้าหมายของศูนย์ช่วยเหลือสังคมมีหลากหลายกลุ่ม ประกอบด้วย ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร ผู้พิการ ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และกลุ่มเปราะบาง ศูนย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการบริหารจัดการและขับเคลื่อนการดำเนินงานของศูนย์ รวมถึงได้จัดทำฐานข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการในการดำเนินงาน ได้แก่ (1) ฐานข้อมูลระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ Geographic Information System (GIS) และ (2) ฐานข้อมูลจากการสำรวจ เก็บข้อมูล และการประชาคม ประกอบด้วย (2.1) ฐานข้อมูลผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ จำนวน 3,131 ราย (2.2) ฐานข้อมูลคนพิการที่รับเบี้ยความพิการ จำนวน 660 ราย (2.3) ฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสที่รับความช่วยเหลือ จำนวน 128 ราย (2.4) ฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางที่ได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 124 ราย (2.5) ฐานข้อมูลเด็กแรกเกิดถึง 6 ปี จำนวน 57 ราย (2.6) ฐานข้อมูลผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 95 ราย และ (2.7) ข้อมูลผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดเลย จำนวน 1,160 ราย

เทศบาลเมืองเลยได้บูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ โดยมีการส่งต่อข้อมูลระหว่างกันและบูรณาการงบประมาณ นอกจากนี้ได้สร้างระบบการแจ้งเหตุและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผ่านเครือข่ายชุมชน สมาชิกสภาเทศบาล และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประสบปัญหาสามารถแจ้งขอรับความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ โทรศัพท์ เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) และการยื่นคำร้องที่เทศบาล เป็นต้น เทศบาลจะทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีนักสังคมสงเคราะห์หรือนักพัฒนาชุมชนลงพื้นที่และร่วมประเมินกับทีมสหวิชาชีพ ซึ่งจะสอบประวัติความเป็นอยู่ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และบันทึกข้อมูลรายละเอียด จากนั้นทีมลงพื้นที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหาและนำเรื่องแจ้งผู้บังคับบัญชา โดยส่งข้อมูลทางไลน์เพื่อเสนอแนวทางในการให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นทันที การดำเนินการให้ความช่วยเหลือของศูนย์จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

- ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร ศูนย์ดำเนินการสืบค้นหา รวบรวมประวัติ และส่งต่อข้อมูลให้สำนักทะเบียนราษฎร จากนั้นดำเนินการตรวจสอบพินิจกรรมที่โรงพยาบาล สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองเลยพิจารณาเพิ่มชื่อในระบบทะเบียนราษฎร และจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน และนำข้อมูลเข้าสู่ระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GIS) เพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

- ผู้พิการ ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง และคนเร่ร่อน ศูนย์ดำเนินการประเมินสภาพร่างกายของผู้ร้องขอ พิจารณาความเหมาะสมในการช่วยเหลือ และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อาทิ การสงเคราะห์กายอุปกรณ์ การสงเคราะห์เงินอุดหนุนให้แก่ครอบครัว การประสานเพื่อทำบัตรประชาชนเคลื่อนที่ การให้กู้เงินเพื่อประกอบอาชีพ และการสงเคราะห์ความช่วยเหลือทางสังคมอื่น ๆ อาทิ การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และการมอบถุงยังชีพ เป็นต้น จากนั้นนำข้อมูลเข้าสู่ระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GIS) เพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

- ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ศูนย์ดำเนินการช่วยเหลือประชากรกลุ่มนี้ให้เข้าถึงสิทธิและสวัสดิการของรัฐ และช่วยเหลือประชากรกลุ่มนี้ให้ได้รับการสงเคราะห์จากเครือข่ายซึ่งประกอบด้วยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเลย ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเลย บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดเลย และเครือข่ายภาคเอกชนต่าง ๆ อาทิ โรตารีเมืองเลย ไลออนส์เมืองเลย และสำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัดเลย เป็นต้น

ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่มีฐานะยากจนและประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิตได้รับความช่วยเหลือในเรื่องสิทธิและสวัสดิการ ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎรและไม่มีบัตรประชาชนได้รับการตรวจสอบ การสืบพยาน และการแนะนำตรวจพิสูจน์สารพันธุกรรม (DNA) สำหรับใช้ประกอบการยืนยันเพื่อการขอสถานะทางทะเบียนราษฎร เมื่อประชากรกลุ่มนี้มีสถานะทางทะเบียนราษฎรจึงสามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการขั้นพื้นฐานของรัฐ และสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน ที่ผ่านมาศูนย์ช่วยเหลือสังคมของเทศบาลเมืองเลยได้ให้ความช่วยเหลือมากถึง 1,431 ราย

ศูนย์ช่วยเหลือสังคมเทศบาลเมืองเลยจะต่อยอดการดำเนินงานโดยนำกิจกรรมเข้าสู่โครงการโรงเรียนพลเมืองของศูนย์พัฒนาการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า จังหวัดเลย เพื่อจัดทำเป็นนโยบายสาธารณะและนำเสนอหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเลย และผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เป็นต้น อีกทั้งจะส่งเสริมกลไกการทำงานทั้งภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่เพื่อการชี้เป้า ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาในชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการดูแลและช่วยเหลืออย่างทันทั่วถึง และสามารถส่งต่อไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความช่วยเหลือ รวมถึงเกิดการทำงานแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนภายใต้ฐานข้อมูลระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) ต่อไป

โครงการจัดทำบัตรประชาชนเชิงรุกให้แก่ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนและกลุ่มเปราะบางทางสังคมภายในเขตเทศบาลเมืองเลย

โครงการนี้เป็นการดำเนินงานเชิงรุกเพื่อจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนและประชากรกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นคนไทยโดยกำเนิดหรือคนต่างด้าว เนื่องจากบุคคลที่ไม่มีบัตรหรือเคยมีบัตรแต่บัตรชำรุด/สูญหาย จะไม่สามารถยืนยันตัวตนต่อหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชนในการทำธุรกรรมต่าง ๆ ได้ รวมถึงจะไม่ได้รับสิทธิ สวัสดิการ และบริการที่พึงได้

เทศบาลเมืองเลยจัดทำโครงการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนอย่างต่อเนื่องโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 กระบวนการเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบรายชื่อเด็กที่มีอายุ 7 ปีบริบูรณ์ทุกคนจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร รวมถึงรับข้อมูลของประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่มีบัตรมาจากประธานชุมชน ฝ่ายสวัสดิการของเทศบาล อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน และหน่วยงานด้านสาธารณสุข จากนั้นนำข้อมูลมาตรวจสอบอีกครั้งโดยเจ้าหน้าที่งานทะเบียนของเทศบาลทำการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงทุกราย

- **ในกรณีที่ไม่มีเลขประจำตัวประชาชนและไม่เคยมีบัตร** เจ้าหน้าที่รับคำร้องจากบิดามารดา เจ้าบ้าน หรือพยานที่น่าเชื่อถือ แล้วทำการรวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดส่งให้นายอำเภอเพื่อทำการอนุมัติและกำหนดเลขประจำตัวประชาชนหรือเลข 13 หลัก และได้รับบัตรประจำตัวประชาชน
- **กรณีที่มีเลขประจำตัวประชาชนแต่ไม่มีบัตร** สำหรับเด็กอายุ 7 ปีบริบูรณ์เทศบาลเมืองเลยได้จัดทำหนังสือแจ้งเตือนเจ้าบ้านและนัดให้มาทำบัตร เทศบาลดำเนินการสำรวจและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ที่ต้องทำบัตรครั้งแรก จัดทำหนังสือแจ้งเจ้าบ้าน กำหนดวันให้เด็กเข้ามาทำบัตรประจำตัวประชาชนในวันเสาร์ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเด็กนักเรียน
- **กรณีมีเลขประจำตัวประชาชน** เคยมีบัตร แต่บัตรสูญหาย/ชำรุด หรือเป็นผู้พิการผู้ป่วยติดเตียงที่ไม่ได้ต่อบัตรประชาชน เจ้าหน้าที่รับคำร้องและประสานงานไปที่ศูนย์ภาคสาขาจังหวัดเลย จากนั้นนัดวันทำบัตร และลงพื้นที่จัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ผู้พิการและผู้ป่วยติดเตียง
- **ผู้ที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน** เทศบาลเมืองเลยตรวจสอบเอกสารและพยานหลักฐานหลังจากที่ได้มีการยื่นคำร้องแล้ว จากนั้นลงพื้นที่สอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ และประสานนายทะเบียนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการออกบัตรประจำตัวประชาชน

ความสำเร็จของโครงการนี้แสดงให้เห็นจากผู้ประสบปัญหาทุกรายในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเลยและในพื้นที่จังหวัดเลยได้รับการช่วยเหลือและดูแลอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือ เด็กที่มีอายุครบ 7 ปีบริบูรณ์ จำนวน 379 ราย และผู้ป่วยติดเตียง จำนวน 8 ราย ได้รับการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน บุคคลต่างด้าว จำนวน 22 ราย ได้รับการจัดทำบัตรประจำตัวคนต่างด้าว ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียน จำนวน 8 ราย ได้รับการขึ้นสถานะทางทะเบียน และผู้ต้องขังในเรือนจำซึ่งถือเป็นประชากรในเขตเทศบาลเมืองเลย จำนวน 1,200 ราย ได้ย้ายเข้าทะเบียนราษฎร ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของผู้อาศัยในเรือนจำจังหวัดเลยได้รับการรับรองและสามารถนำไปเพิ่มสิทธิในการรับบริการขั้นพื้นฐานจากภาครัฐ นอกจากนี้โครงการนี้สามารถตอบโจทย์การดำเนินงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งมิติการเมืองโดยกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการกำหนดสถานะทางทะเบียนมีสิทธิในการรับบริการจากภาครัฐและมีสิทธิทางการเมือง อาทิ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การลงสมัครรับเลือกตั้ง และการเข้าชื่อเสนอกฎหมายหรือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น มิติด้านเศรษฐกิจโดยกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการกำหนดสถานะสามารถประกอบอาชีพ ติดต่อสมัครงาน หรือติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ได้ สุดท้ายคือ มิติด้านสังคม ประชาชนและชุมชนภายในสังคมเข้าใจและมีจิตสำนึกในการให้ความสำคัญกับประชากรกลุ่มเปราะบาง ส่งผลให้ประชากรกลุ่มนี้ได้รับการบริการขั้นพื้นฐาน รู้สึกมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นต่อไป

โครงการใกล้บ้านห่วงใย ดูแลป่วยไข้ ใส่ใจทุกสิทธิ

ในตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิงและประชากรกลุ่มเปราะบางที่เข้าถึงบริการสาธารณสุขได้ยากลำบาก ทำให้ขาดโอกาสในการรักษา บำบัด และฟื้นฟูสุขภาพ และนำไปสู่ภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง จากการลงพื้นที่ของเทศบาลเมืองเลย การรับแจ้งข้อมูลจากชุมชน และการประเมินด้วยแบบประเมินความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน (ADL) ทำให้ทราบว่า มีผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลวัยอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 95 ราย

โครงการใกล้บ้านห่วงใย ดูแลป่วยไข้ ใส่ใจทุกสิทธิ ขับเคลื่อนโดยคณะอนุกรรมการฯ ของเทศบาลเมืองเลย มีการจ้างเหมาบริการสาธารณสุข และจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลเมืองเลยขึ้นมา ประกอบกับมีการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวโดยมีผู้จัดการรายกรณี (Case Manager) และผู้ดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง (Care Giver) และมีการลงพื้นที่เยี่ยมบ้านประเมินผู้ป่วยด้วยการสำรวจจากแบบประเมิน

กิจกรรมประจำวันดัชนีบาร์เธลเอดีแอล (Barthel Activities of Daily Living : ADL) การลงพื้นที่จะทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและความคาดหวังของครอบครัว ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนในการดูแลร่วมกับทีมสุขภาพ หมอครอบครัว ผู้จัดการรายกรณี (Case Manager) และผู้ดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง (Care Giver) แผนการดูแลจัดทำเป็นรายบุคคล (Care Plan) และนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่ออนุมัติแผนและงบประมาณในการดูแล เมื่อแผนและงบประมาณอนุมัติเรียบร้อยแล้ว เทศบาลเมืองเลย ทำข้อตกลงความร่วมมือในการดูแลกับศูนย์คุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุเทศบาลเมืองเลย และผู้จ้างเหมาบริการ (หน่วยดูแลจัดการบริการสาธารณสุขแบบเหมาจ่าย) ทุกครัวเรือนมีหมอครอบครัว ผู้จัดการรายกรณี (Case Manager) และผู้ดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง (Care Giver) ประจำครัวเรือน เพื่อคอยให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ การดำเนินงานได้ติดตามประเมินผลทุกเดือนและทุก 12 เดือน เพื่อทำการประเมินซ้ำ

การดำเนินโครงการใกล้บ้านห่วงใย ดูแลผู้ป่วย ใส่ใจทุกสิทธิ มีองค์ประกอบที่เป็น ปัจจัยแห่งความสำเร็จสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) **“ทุน”** มีการสนับสนุนทั้งงบประมาณและบุคลากรจากหลายภาคส่วน อาทิ เทศบาลเมืองเลย กองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองเลย โรงพยาบาลเมืองเลย และ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเลย

2) **“เครือข่าย”** มีภาคีเครือข่ายร่วมดำเนินงาน ประกอบด้วยภาคีเครือข่ายภาครัฐ อาทิ โรงพยาบาลเลย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย ท้องถิ่นอำเภอเมืองเลย และสถานศึกษา เป็นต้น ภาคีเครือข่ายภาคเอกชน อาทิ ห้างร้าน ชมรมต่าง ๆ และมูลนิธิ เป็นต้น ภาคีเครือข่ายร่วมผนึกกำลังกันทั้งในเชิงองค์ความรู้ ประสบการณ์ และกำลังคนในการให้ความช่วยเหลือ

3) **“ระบบการสื่อสาร”** มีระบบการสื่อสาร 2 ทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งการสื่อสารจากผู้ให้บริการไปยังผู้รับบริการ และจากผู้รับบริการมายัง ผู้ให้บริการ การสื่อสารมีหลายช่องทาง อาทิ ไลน์ (Line) โทรศัพท์สายตรงผู้บริหาร/ หมอครอบครัว/Care giver/Care manager เฟซบุ๊ก (Facebook) และสแกน QR Code เป็นต้น

4) **“ระบบการส่งต่อ”** มีทีมประสานการส่งต่อข้อมูลการให้บริการ ทำให้เกิดการช่วยเหลือประชาชน ผู้ป่วย และครอบครัวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

โครงการใกล้บ้านห่วงใย ดูแลผู้ป่วย ใส่ใจทุกสิทธิ ประสบปัญหาและความท้าทาย ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ช่วยเหลือดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิงมีอัตราส่วนไม่เพียงพอต่อการดูแลผู้ที่มีภาวะ พึ่งพิง และงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อการดูแลอย่างครอบคลุมในทุกมิติ ดังนั้นเทศบาลเมืองเลยจึงแก้ไขปัญหาด้วยการจัดทำคู่มือการดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง ฉบับครอบครัว และพัฒนาหลักสูตรการอบรมระยะสั้นให้แก่ครอบครัวสำหรับการดูแลผู้ที่มี ภาวะพึ่งพิง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง นอกจากนี้เพื่อแก้ไข ข้อจำกัดด้านงบประมาณ เทศบาลเมืองเลยได้จัดตั้งกองทุนสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งของ จำเป็นสำหรับผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง อาทิ ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ นม และอาหารเสริม เป็นต้น รวมถึง ปรึกษาอุปกรณ์จากหน่วยงานต่าง ๆ

การดำเนินโครงการนี้ช่วยให้ผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 95 ราย มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยได้รับการดูแลที่รวดเร็วเพราะเป็นการดำเนินงานเชิงรุกโดยเครือข่ายในพื้นที่ และ

ครอบครัวลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษา บำบัด ฟันฟูสมรรถภาพร่างกายเพราะไม่จำเป็นต้องไป
ที่โรงพยาบาล สังคมเกิดการแบ่งปัน มีส่วนร่วมดูแลกันและกัน และไม่รอการสนับสนุนจาก
ภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว กล่าวได้ว่า โครงการใกล้บ้านห่วงใย ดูแลป่วยไข้ ใส่ใจทุกสิทธิ ช่วยลด
ความเหลื่อมล้ำด้านการบริการสาธารณสุขได้ โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
แบบต่อเนื่องและเบ็ดเสร็จ และให้บริการแบบองค์รวมหรือ Holistic Care โดยดูแลด้วยความ
เป็นมนุษย์ทั้งกาย ใจ สังคม และจิตวิญญาณ

เทศบาลเมืองลำพูน

อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดลำพูน 51000

โทรศัพท์ 053-511-013

โทรสาร 053-511-092

ประชากร

11,287 คน

(ชาย 5,146 คน หญิง 6,141 คน)

พื้นที่

6 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 17 ชุมชน)

รายได้

116,494,146.13 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

154,346,426.72 บาท

คณะผู้บริหาร

นายประภัสร์ ภูเจริญ

นายกเทศมนตรีเมืองลำพูน

นายอาคม วัฒนากุล

ประธานสภาเทศบาลเมืองลำพูน

นางทานตะวัน อินทร์จันทร์

รองปลัดเทศบาลเมืองลำพูน

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 14 คน

หญิง จำนวน 4 คน

ที่มา: <https://lamphuncity.go.th/>

“การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม” ถือเป็นนโยบายที่เทศบาลเมืองลำพูนจัดลำดับความสำคัญไว้เป็นประเด็นแรก หลังจากพบว่า ความท้าทายหลักของการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่อยู่ที่ความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคม เทศบาลเมืองลำพูนจึงมีความพยายามพัฒนาโครงการที่ส่งเสริมด้านเศรษฐกิจให้คนมีงานทำ กระจายเม็ดเงินเข้าในชุมชน เน้นการให้บริการ และพัฒนาด้านสังคมด้วยการสงเคราะห์กลุ่มเปราะบาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

สำหรับกลุ่มเปราะบางในพื้นที่เทศบาลเมืองลำพูนมีหลายกลุ่มได้แก่ กลุ่มที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส รวมถึงกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มผู้ว่างงาน โดยกลุ่มผู้สูงอายุนับว่าเป็นประชากรกลุ่มเปราะบางที่มีจำนวนมากที่สุดในพื้นที่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32 ของประชากรทั้งหมด โดยที่ผ่านมามเทศบาลได้ดำเนินการโครงการและ กิจกรรมช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่ม เช่น การบริการรถรับส่ง จัดตั้งเครือข่ายดูแลสุขภาพ จัดตั้งชมรมจัดกิจกรรม นันทนาการ ให้ยืมอุปกรณ์ยังชีพที่จำเป็น รวมถึงหาทุนในการดำรงชีพ โดยโครงการเหล่านี้เป็นโครงการที่มีต้นกำเนิดจากกลไกสภาเทศบาลซึ่งมัก นำเสียงสะท้อนจากประชาชนมาพิจารณาเพื่อดำเนินโครงการหรือกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริการประชาชน รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับภาคส่วนอื่น ๆ ในพื้นที่ โดยที่ผ่านมามประชาชนในพื้นที่มีความพึงพอใจใน การดำเนินการของเทศบาลเมืองลำพูนอย่างมาก จากรายงานคณะกรรมการ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองลำพูนพบว่า ประชาชน มีความพึงพอใจมากถึงร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยเฉพาะโครงการที่ดำเนินการ

ซึ่งมีลักษณะเป็นการบริการสาธารณะ

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลเมืองลำพูน ได้แก่

โครงการการพัฒนาการวัดประสบการณ์เรียนรู้โดยประยุกต์ใช้รูปแบบแนวคิด “เรจีโอ เอมีเลีย” เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดเทศบาลเมืองลำพูน

จากปัญหาคะแนนการศึกษาของเด็กในพื้นที่ที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน: จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ปีการศึกษา 2563 พบว่า การประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้คะแนน เฉลี่ย 68.54 รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (National Test: NT) ในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย 45.46 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เฉลี่ยทุกรายวิชาเท่ากับ 30.83 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ยทุกรายวิชาเท่ากับ 35.59 ซึ่งผลการทดสอบ O-NET และ NT ต่ำกว่าค่าเป้าหมายและเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติ ในส่วนของผลการทดสอบ RT สูงกว่ามาตรฐานระดับชาติ

แต่ผลการทดสอบยังต่ำกว่าระดับต้นสังกัดและระดับประเทศ ดังนั้น เทศบาลเมืองลำพูนจึงได้วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและความท้าทายที่เด็กในพื้นที่ต้องเผชิญ และพบว่า การสร้างฐานความรู้ให้กับเด็ก การปลูกฝังความกล้าแสดงออก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เป็นการสร้างพลเมืองที่ดีในอนาคต จะต้องพัฒนาจากระดับปฐมวัย เทศบาลเมืองลำพูนจึงได้ทำการสำรวจข้อมูลสภาพแวดล้อมทางสังคมและพื้นฐานครอบครัวเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ที่มีจำนวนทั้งหมด 400 คน จากระบบสารสนเทศทางการศึกษาท้องถิ่น (LEC) และอ้างอิง ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)¹ ที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.) ด้านสภาพครอบครัว: ครอบครัวของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลอยู่ด้วยกัน จำนวน 312 ครอบครัว แยกกันอยู่ จำนวน 49 ครอบครัว และหย่าร้าง จำนวน 39 ครอบครัว
- 2.) ด้านความหลากหลายทางเชื้อชาติ: เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลมีเชื้อชาติไทย จำนวน 345 คน หลากหลายเชื้อชาติ จำนวน 55 คน
- 3.) ด้านรายได้ของผู้ปกครองเด็กปฐมวัย: รายได้ของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลต่ำกว่า 38,000 บาท/ปี จำนวน 62 คน รายได้ 38,000 - 108,000 บาท/ปี จำนวน 207 คน รายได้ 108,000 บาทขึ้นไป/ปี จำนวน 131 คน
- 4.) ด้านพัฒนาการของเด็กปฐมวัย: มีเด็กปฐมวัยขาดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน 120 คน เด็กปฐมวัยไม่กล้าตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง จำนวน 344 คน
- 5.) เด็กปฐมวัยมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติและภาษา จำนวน 55 คน

ผลจากการสำรวจพบว่า ความเหลื่อมล้ำในพื้นที่ของเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน เกิดขึ้นจากความหลากหลายทางเชื้อชาติ โดยเด็กปฐมจำนวน 55 คน ไม่กล้าตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทั้งนี้ ยังมีเด็กปฐมวัยมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติและภาษา จำนวน 5 คน รวมทั้งมีผลการประเมินพัฒนาการเฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกายอยู่ที่ร้อยละ 73.58 พัฒนาการทางด้านอารมณ์และจิตใจอยู่ที่ร้อยละ 28.86 พัฒนาการทางด้านสังคมอยู่ที่ร้อยละ 69.05 พัฒนาการด้านสติปัญญาอยู่ที่ร้อยละ 66.10 โดยในจำนวนผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย มีผู้ปกครองที่มีรายได้

¹ กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

ต่ำกว่า 38,000 บาท/ปี จำนวน 62 คน จากการเปรียบเทียบสถิติผลการประเมินพัฒนาการ ทั้ง 4 ด้าน ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำด้านความหลากหลายมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็ก โดยพบว่าเด็กเชื้อชาติไทยที่ผู้ปกครองมีรายได้ 38,000 บาท/ปีขึ้นไป มีพัฒนาการปฐมวัยที่ดีกว่าเด็กที่เกิดจาครอบครัวต่างเชื้อชาติและผู้ปกครองมีรายได้น้อย

เทศบาลเมืองลำพูนคำนึงถึงศักยภาพของครอบครัวและพื้นที่ จึงให้ความช่วยเหลือในการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน และทุนการศึกษา พร้อมทั้งยังพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาปฐมวัยให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ โดยมีกระบวนการพัฒนาการศึกษาเด็กปฐมวัยที่คำนึงถึงพหุปัญญาที่หลากหลายของเด็กแต่ละคน ให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดเรกจิโอ เอมีเลีย (Reggio Emilia) ที่เชื่อมโยงกับการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน ของนักเรียนที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติและรายได้น้อย หนึ่งในกิจกรรมคือการจัดนิทรรศการผลงานเด็กปฐมวัยโดยให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมรับฟังการนำเสนอของเด็ก มีการเผยแพร่ผลงานทางเว็บไซต์และเพจของโรงเรียน มีการประชุมผู้ปกครอง รวมถึงการวัดประเมินผล (Evaluation: E) ซึ่งได้แก่ การประเมินผลการจัดประสบการณ์และการสังเกตพฤติกรรม หลังการจัดกิจกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านทักษะทางและประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน

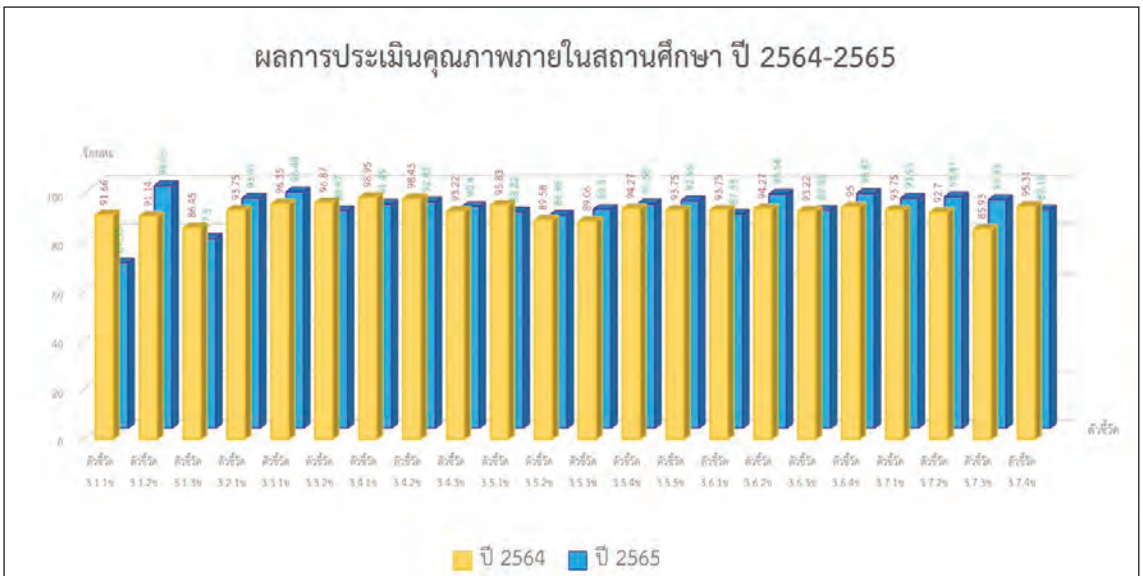

ภาพการจัดการเรียนรู้ให้เด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน

เทศบาลเมืองลำพูนมีการบูรณาการร่วมกับโรงเรียน และภาคีเครือข่าย เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเข้ามาอบรมคณะครูปฐมวัย ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน และสนับสนุนทุนการศึกษา ทุนสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ

จากผลการพัฒนาดำเนินโครงการการเหลื่อมล้ำในการศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ทำให้นักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ มีพัฒนาการด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.33 มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.16 และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำมีพัฒนาการด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.52 และพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.78

ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 79.70 สูงกว่าระดับประเทศ ทำให้เด็กปฐมวัย ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการของเทศบาลเมืองลำพูนโดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยมต่อการดำเนินโครงการของเทศบาล

ผลการพัฒนาดำเนินโครงการการเหลื่อมล้ำในการศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน

เทศบาลเมืองลำพูน มีการบรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี และแผนพัฒนาการศึกษา 5 ปีของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังมีการสร้างความต่อเนื่องโดยการสร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดเรกจิโอเอมีเลียในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน เรียกว่า PAPOLRP MODEL ที่เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะของเทศบาลเมืองลำพูน รวมถึงให้ครูทุกคนมีการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีความเปราะบาง การสนับสนุนทุนการศึกษา การช่วยเหลือนักเรียนและครอบครัวในด้านต่าง ๆ โดยไม่ทิ้งไว้ข้างหลัง สร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งความรู้เพื่อการศึกษาที่เท่าเทียม ยกกระดับความพึงพอใจในการบริการสาธารณะแก่ประชาชน และสังคมได้อย่างยั่งยืน

โครงการรถช่วยเหลือประชาชน “People Assistance Vehicle”

เดิมเทศบาลเมืองลำพูนได้ดำเนินการกิจ การรับ-ส่งผู้ป่วยไปสถานพยาบาล ภายใต้ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) 1669 แต่ด้วยในปี พ.ศ. 2561 มีระเบียบกำหนดให้รถกู้ชีพ 1669 รับผิดชอบเฉพาะ “ผู้ป่วยฉุกเฉิน” เท่านั้น จึงทำให้บุคคลกลุ่มเปราะบางหรือผู้อยู่ในสภาวะพึ่งพิง “ถูกจำกัดสิทธิ” ในการขอรับบริการ และเกิดความยากลำบากในการเข้าถึงสิทธิทางการแพทย์

เกิดความไม่เท่าเทียมระหว่าง “บุคคลผู้เข้าถึงสิทธิ” กับ “บุคคลผู้ถูกจำกัดสิทธิ” : หลักเกณฑ์ในการประเมินความเหลื่อมล้ำ คือ จำนวนประชากรซึ่งอาจป่วยในสภาวะฉุกเฉินต่อกลุ่มเปราะบางที่เป็นผู้ป่วยสภาวะไม่ฉุกเฉิน โดยเทศบาลเมืองลำพูนมีประชากรในปี 2565 จำนวน 11,117 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางทางสังคม จำนวน 3,663 คน แยกประเภทดังนี้

ประเภท	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ผู้สูงอายุ	3,195	28.7
ผู้พิการ	427	3.8
ผู้ป่วยติดเตียง	41	0.3

ดังนั้นจึงถือว่ามียุทธศาสตร์กลุ่มบุคคลถูกจำกัดสิทธิ เข้าถึงบริการทางการแพทย์ถึง ร้อยละ 32.8

เทศบาลเมืองลำพูนได้มอบหมายให้งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้ปฏิบัติการกิจรับ-ส่งผู้ป่วยและจัดส่งเจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยผู้ซึ่งปฏิบัติงานเข้ารับการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยอย่างถูกวิธี ซึ่งได้ปฏิบัติการกิจโดยใช้รถตรวจการณ์งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก้ไขปัญหาในเบื้องต้น จากนั้นเทศบาลเมืองลำพูนได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลและอุปกรณ์ที่จำเป็นมาปรับปรุงให้เป็นรถบริการ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการขอรับบริการของประชาชน และต่อมาเทศบาลจึงได้ประชุมหารือร่วมกันกับภาคีเครือข่ายในชุมชนเพื่อหาแนวทางการพัฒนาและต่อยอดกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและในระยะยาวมีรถและอุปกรณ์ได้มาตรฐานในการให้บริการ

ภาคเครือข่ายได้เล็งเห็นความสำคัญเนื่องจากมีผู้ขอใช้บริการเพิ่มอย่างมากและเกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการให้บริการ จึงได้ร่วมสมทบทุนสนับสนุน รถรับ-ส่ง ผู้ป่วยพร้อมเครื่องมือเครื่องใช้ที่ได้มาตรฐาน ให้เทศบาลเมืองลำพูนใช้ในการช่วยเหลือประชาชน และมอบให้เป็นทรัพย์สินของเทศบาลเมืองลำพูน

หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการโครงการช่วยเหลือประชาชน “People Assistance Vehicle” ได้แก่

1. ภาคประชาชน และภาคเอกชน
2. อสม. ทั้ง 17 ชุมชน
3. วัดสันป่ายางหลวง
4. โรงพยาบาลลำพูน
5. งานจราจร สภ.เมืองลำพูน

ภาพโครงการรถช่วยเหลือประชาชน “People Assistance Vehicle”

ในปี 2565 มีจำนวนผู้ขอรับบริการ รวมทั้งสิ้น 39 ราย แบ่งประเภทผู้ขอรับบริการ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

ประเภท	จำนวน (ราย)	คิดเป็นร้อยละ
ผู้ป่วยทั่วไป	4	10.2
ผู้สูงอายุ	21	53.8
ผู้พิการ	3	7.7
ผู้ป่วยติดเตียง	11	28.3

ให้บริการรวมทั้งสิ้น 113 ครั้ง ดังนี้

ตุลาคม 64	10 ครั้ง	เมษายน 65	8 ครั้ง
พฤศจิกายน 64	16 ครั้ง	พฤษภาคม 65	7 ครั้ง
ธันวาคม 64	10 ครั้ง	มิถุนายน 65	10 ครั้ง
มกราคม 65	13 ครั้ง	กรกฎาคม 65	-
กุมภาพันธ์ 65	14 ครั้ง	สิงหาคม 65	2 ครั้ง
มีนาคม 65	18 ครั้ง	กันยายน 65	5 ครั้ง

และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปสถานพยาบาล ได้ตั้งแต่ 300 บาทขึ้นไป ต่อครั้งต่อราย

ประเภทผู้ขอรับบริการ	รถพยาบาลที่ขออนุญาต	รถพยาบาล รพ. เอกชน	รถขนส่งทั่วไป
ผู้ป่วยทั่วไป	600 บาท	3,000 บาท	300 บาท
ผู้พิการ	700 บาท		500 บาท
ผู้ป่วยติดเตียง	700 บาท		-
ผู้ป่วยใช้ Oz	1,000 บาท		

กิจกรรมรณรงค์ช่วยเหลือประชาชนของเทศบาลเมืองลำพูนมีความจำเป็นอย่างมากต่อบุคคลผู้ถูกจำกัดสิทธิในเขตชุมชน ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ให้บริการนั้นจำนวนผู้ขอรับบริการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเทศบาลจะต้องพัฒนายานพาหนะ เครื่องมือ และบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งภายใน-ภายนอกองค์กร อาทิ เช่น อาสาสมัครต่าง ๆ รวมถึงหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง และเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะและนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับมาพัฒนากิจกรรมให้มีความพร้อมที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

โครงการ ฅาปนกิจโควิด-19

จากปัญหาด้านสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19 ที่ผ่านมามีการระบาดในประชากรทุกกลุ่มอายุเกือบทุกพื้นที่ทั่วโลก โดยจังหวัดลำพูนพบผู้ป่วยรายแรก เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2563 และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพบสถานการณ์การแพร่กระจายของเชื้ออย่างรุนแรง และรวดเร็ว ส่งผลให้โรงพยาบาลลำพูนมีผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤติเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น จึงต้องมีการเตรียมการที่จะจัดการฅาปนกิจศพให้ถูกวิธีอย่างรวดเร็วที่สุด โดยไม่มีการปนเปื้อนและแพร่กระจายของเชื้อโรคให้แก่ผู้อื่น ซึ่งหากไม่สามารถหาสถานที่สำหรับฅาปนกิจศพได้ก็จะส่งผลทำให้ไม่มีสถานที่ในการเก็บรักษาศพที่เพียงพอ จนอาจเกิดปัญหาเชิงระบบในด้านของการจัดการผู้ป่วย ซึ่งตามมติคณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อจังหวัดลำพูนนั้น ได้กำหนดให้ศพผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19 ทุกรายต้องทำการฅาปนกิจ ภายใน 1 วัน โดยไม่ขนย้ายออกนอกพื้นที่

จากสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19 ที่ส่งผลให้ผู้เสียชีวิตอยู่นอกเขต ไม่สามารถหาฅาปนสถานมาทำการฅาปนกิจได้อย่างทันท่วงที จึงจำเป็นต้องหาฅาปนสถานที่อยู่ใกล้และมีความพร้อมที่สุด ประกอบกับหากญาติของผู้เสียชีวิตนำศพกลับไปดำเนินการฅาปนกิจเองจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการขนย้ายศพ และค่าใช้จ่ายด้านอื่นเป็นจำนวนมาก

โดยในสภาวะการณ์ปกตินั้นเทศบาลเมืองลำพูนมีฅาปนสถานบ้านหลายซึ่งอยู่ใกล้กับโรงพยาบาลลำพูนมีเตาระบบความร้อนสูงที่สามารถฆ่าเชื้อโรคได้อย่างครอบคลุม มีความพร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร มีการให้บริการฅาปนกิจเฉพาะผู้เสียชีวิตที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูนโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ในส่วนของเขตติดต่อใกล้เคียงคือ ตำบล

ต้นธง และตำบลเหมืองง่าในอัตราค่าใช้จ่ายรายละ 500 บาทเท่านั้น แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อญาติที่อยู่นอกพื้นที่ ไม่สามารถนำศพผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อโควิด-19 กลับไปทำการฌาปนกิจในฌาปนสถานที่อยู่ในพื้นที่ของตนเองได้ ก็จะทำให้ศพตกค้างจำนวนมากและต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก ดังนั้น เทศบาลเมืองลำพูน จึงเข้ามาให้บริการฌาปนกิจศพ โควิด-19 ในอัตรารายละ 500 บาท ปัญหาที่จึงถือเป็นความเหลื่อมล้ำในด้านการหาฌาปนสถานที่มีความเหมาะสมเพื่อทำการฌาปนกิจศพ ในช่วงวิกฤติโควิด-19

โดยมีเกณฑ์การแบ่งความเหลื่อมล้ำ ได้แก่

- 1) ศพผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลในเมือง เขตรอยต่อตำบลต้นธง ตำบลเหมืองง่า และศพที่อยู่นอกเขตพื้นที่
- 2) อัตราค่าใช้จ่ายในการฌาปนกิจศพในสภาวะปกติและสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19

เทศบาลเมืองลำพูน ได้ทำความตกลงร่วมมือกับ โรงพยาบาลลำพูนในการจัดการฌาปนกิจศพผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 จากโรงพยาบาลลำพูน ทุกรายโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดประชุมคณะกรรมการบริหารงานศูนย์บริหารงานโควิด เทศบาลเมืองลำพูน

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการดำเนินงาน ร่วมกับ ภาคีเครือข่าย ภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชน

ขั้นตอนที่ 3 จัดอบรมวิธีจัดการศพติดเชื้อผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องภายใต้ Universal Prevention for Covid-19

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการฌาปนกิจศพ ให้เป็นไปตามรูปแบบที่วางไว้ โดยใช้บุคลากรครั้งละ 6 คน ในการยกโลงศพขึ้นสู่เมรุ แต่เนื่องจากสถานการณ์การเสียชีวิตของผู้ติดเชื้อมีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำแทบทุกวัน วันละ 2 ครั้ง คือ เข้า-บ่าย จึงทำให้บุคลากรเกิดความเหน็ดเหนื่อย อ่อนล้า และปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ดังนั้น เทศบาลเมืองลำพูน จึงได้ทำการประชุมถอดบทเรียนและวิเคราะห์ปัญหาระหว่างการดำเนินงาน โดยจัดให้มี

การจัดทำระบบการใช้สายพานลำเลียงศพ (บันไดสวรรค์) ซึ่งบังคับด้วยระบบรีโมทคอนโทรล โดยโลงศพจะถูกยกลำเลียงขึ้นเมรุ โดยไม่ต้องออกแรงยกหรือสัมผัสโลงศพซึ่งสามารถลดอัตราการเจ็บบุคลากรเหลือครั้งละ 4 คน ช่วยป้องกันการบาดเจ็บและปวดเมื่อยกล้ามเนื้อของบุคลากรได้อย่างครอบคลุมปัญหาการขาดแคลนบุคลากร

ขั้นตอนที่ 5 รายงานผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานเครือข่ายเพื่อบูรณาการข้อมูลในการจัดการและวางแผนการให้บริการแก่ประชาชน

ภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมฌาปนกิจ

หน่วยงานอื่นที่ร่วมดำเนินการโครงการฌาปนกิจ โควิด-19 ได้แก่

1. โรงพยาบาลลำพูน: ทำการการอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการศพ การเคลื่อนย้ายศพ ดูแลการสนับสนุนรถเคลื่อนย้ายศพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน: ร่วมวางแผนแนวทางการดำเนินการฌาปนกิจศพ ในฐานะเป็นศูนย์บริหารงานป้องกันและควบคุมโรคโควิด จังหวัดลำพูน

3. ประธานคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร รวมถึงการพิจารณาให้ความเห็นในฐานะเจ้าของพื้นที่ที่มีฉาบปูนสถานตั้งอยู่

4. วัดบ้านหลวย ให้คำแนะนำในด้านศาสนพิธีโดยการสวดศพจะมีเพียงพระวัดบ้านหลวย 1 รูป ที่เข้ามาดำเนินการสวดอภิธรรมภายในระยะเวลาที่กำหนด

โครงการนี้ มีผลการดำเนินการ ดังนี้

1. จากการดำเนินงานดังกล่าวพบว่า ในปี พ.ศ. 2564-2565 มีจำนวนศพผู้เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือ โควิด-19 ที่ได้นำมาฉาบปูนกิจ จำนวนทั้งสิ้น 149 ราย โดยเป็นศพในเขตเพียง 18 ราย และนอกเขต จำนวน 131 ราย โดยพบว่า ผู้เสียชีวิตทุกรายทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลเมืองลำพูน ได้รับการฉาบปูนกิจศพอย่างทั่วถึง เท่าเทียมครอบคลุม มีความเสมอภาคและไม่เลือกปฏิบัติ

2. สามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฉาบปูนกิจศพ ถึงรายละ 3,000 บาท เมื่อเปรียบกับการฉาบปูนกิจศพปกติทั่วไป รวมทั้งไม่พบการติดเชื้อของบุคลากร และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ผลการประเมินความพึงพอใจสำหรับการดำเนินงานอยู่ในระดับมากขึ้นไปทุกราย และไม่พบ ข้อร้องเรียนจากประชาชนแต่อย่างใดความยั่งยืนของกิจกรรม เมื่อผู้ป่วยที่เสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 มีแนวโน้มลดลง ประกอบกับรัฐบาลไทยได้ประกาศยกเลิกโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาจากโรคติดต่ออันตราย เป็นโรคติดต่อที่ต้องระวัง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565 เป็นต้นมา ส่งผลให้ในทุกพื้นที่ของจังหวัดลำพูนนั้นสามารถทำการฉาบปูนกิจศพผู้เสียชีวิตดังกล่าวโดยใช้ฉาบปูนสถานของแต่ละพื้นที่ได้ และปัจจุบันบันไดสวรรค์ที่ฉาบปูนสถานบ้านหลวยได้ถูกนำมาใช้ในการฉาบปูนกิจศพของผู้เสียชีวิตด้วยโรคทั่วไปอย่างต่อเนื่อง โดยเทศบาลเมืองลำพูนได้ให้ความอนุเคราะห์ในการนำการฉาบปูนกิจศพทารกที่เสียชีวิตจากการทำแท้งจากโรงพยาบาลลำพูน ศพผู้ป่วยไร้ญาติและศพผู้ยากไร้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นการช่วยเหลือประชาชนด้วยจิตอันเป็นกุศล ภายใต้แนวคิดที่ว่า **“ทุกคนเกิดอย่างมีคุณค่า และตายอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน”**

เทศบาลตำบลศรีเตี้ย

อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง

จังหวัดลำพูน 51130

โทรศัพท์ 053-528-650-1

โทรสาร 053-528-650-1 ต่อ 17

ประชากร

4,169 คน

(ชาย 1,955 คน หญิง 2,214 คน)

พื้นที่

30 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 9 หมู่บ้าน)

รายได้

20,303,809.98 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

28,261,196.64 บาท

คณะผู้บริหาร

นาวาเอกณัฐพงษ์ คชเสนี

นายกเทศมนตรีตำบลศรีเตี้ย

นายอดุลย์ คำเครื่องใจ

ประธานสภาเทศบาลตำบลศรีเตี้ย

นายสมิต ชัยชม

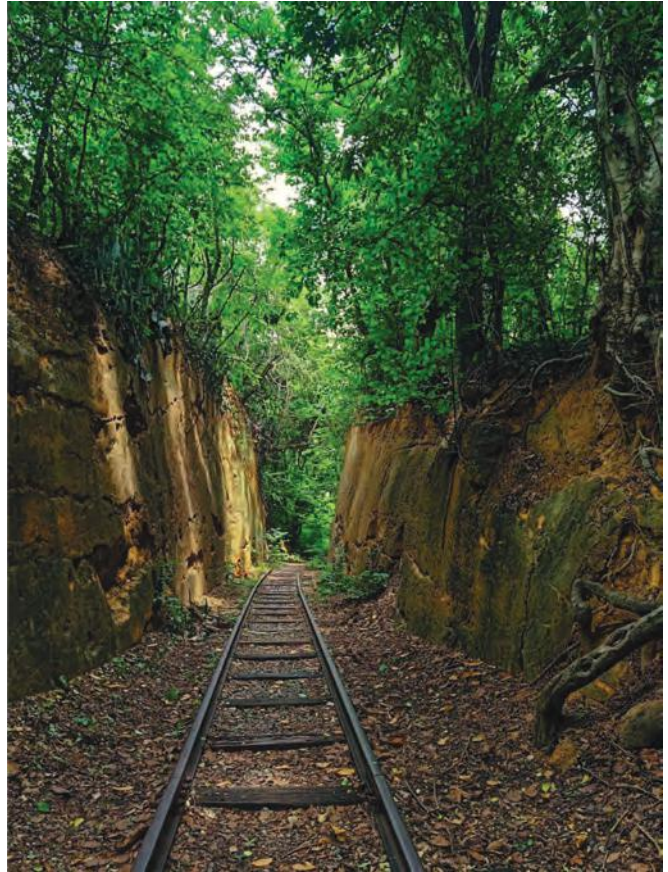
ผู้อำนวยการกองช่างรักษาราชการแทน

ปลัดเทศบาลตำบลศรีเตี้ย

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 9 คน

หญิง จำนวน 3 คน

ที่มา: <https://twitter.com/Mamubw1/status/1458442727918473225/photo/4>

เทศบาลตำบลศรีเตี้ย บริหารงานภายใต้วิสัยทัศน์ “ตำบลการจัดการสวัสดิการชุมชนอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพ สิ่งแวดล้อม ชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีอย่างยั่งยืน” เทศบาลตำบลศรีเตี้ยจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานโดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสามารถจัดให้

บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม นอกจากนี้เทศบาลตำบลศรีเตี้ยได้เสริมสร้างเครือข่ายในการทำงานร่วมกับภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่

การดำเนินงานด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม เทศบาลตำบลศรีเตี้ยได้ดำเนินงานในหลากหลายมิติเพื่อให้บริการประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง และสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นได้อย่างตรงจุด ตรงใจ และทันท่วงที กล่าวคือ

มิติทางการเมือง การบังคับใช้เทศบัญญัติในเรื่องต่าง ๆ ในการบริหารจัดการที่เป็นธรรม ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทั้งทางตรงและทางอ้อม และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอำนาจทางการเมือง

มิติทางด้านสังคม การให้ความสำคัญกับความแตกต่างทางสถานภาพทางสังคมของคนกลุ่มต่าง ๆ การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม การเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มเปราะบาง การเข้าถึงเทคโนโลยีหรือบริการต่าง ๆ ที่เป็นธรรมชาติของกลุ่มคน การเข้าถึงการศึกษาและบริการทางสาธารณสุขที่มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น การพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งการมีโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม (Social Safety Net) ที่เข้มแข็ง

มิติทางเศรษฐกิจ การช่วยเหลือเยียวยาเพื่อลดผลกระทบจากปัญหาทางเศรษฐกิจ การสร้างงานในท้องถิ่นและการเพิ่มรายได้ในภาวะวิกฤต การสำรวจและส่งเสริมทักษะในการประกอบอาชีพของประชากรกลุ่มต่าง ๆ ในท้องถิ่นด้วยการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป และการรวมตัวเป็นวิสาหกิจชุมชนกลุ่ม OTOP

มิติทางกายภาพและสภาพแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมครอบคลุมทุกพื้นที่และครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม อาทิ การปรับปรุงถนนไม่ให้มีน้ำท่วมขังโดยใช้นวัตกรรมธนาคารน้ำใต้ดิน การทำความสะอาดถนน การซ่อมแซมพื้นผิวจราจร การซ่อมแซมไฟฟ้า การซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำ และการปรับปรุงถนนที่ชำรุดให้สามารถใช้สัญจรได้อย่างสะดวก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการปรับสภาพแวดล้อมบ้านพักอาศัยสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุให้ถูกสุขลักษณะ เป็นระเบียบ และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย อันเป็นการลดความเสี่ยงและอันตรายที่จะเกิดขึ้นในการใช้ชีวิต

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศ ด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย ได้แก่

โครงการการสร้างระบบการดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง ระดับชุมชนแบบบูรณาการ

การสร้างระบบการดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางระดับชุมชนแบบบูรณาการในตำบลศรีเตี้ยดำเนินการโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของคนทุกวัยในชุมชน และเมืองคึกครภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชนให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ โครงการนี้มุ่งดูแลประชากรกลุ่มเปราะบางที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังหรือภาวะทุพพลภาพ อีกทั้งตำบลศรีเตี้ยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบ ผู้สูงอายุในชุมชนมีปัญหาสุขภาพเป็นจำนวนมาก เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และป่วยด้วยโรคเรื้อรังอื่น ๆ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการรับมือกับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและประชากรกลุ่มเปราะบางในชุมชนตำบลศรีเตี้ยแบบองค์รวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคม เทศบาลตำบลศรีเตี้ยจึงส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลประชากรกลุ่มเปราะบาง โดยเทศบาลตำบลศรีเตี้ยให้ความรู้กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้มีการเตรียมแผนการออมเงินเพื่อสำรองเงินไว้ใช้ในวันปลายชีวิต และทำกิจกรรมให้ผู้สูงอายุและประชากรกลุ่มเปราะบางรู้สึกว่าคุณค่า และไม่เป็นภาระสังคม เทศบาลตำบลศรีเตี้ยดำเนินงานอย่างมีระบบโดยเริ่มจากการจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมและสถานการณ์ทางด้านสุขภาพของคนในชุมชนตำบลศรีเตี้ย ทำให้พบว่าในพื้นที่ตำบลศรีเตี้ยมีประชากรกลุ่มเปราะบางที่ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตประจำวันในทุกช่วงวัยทั้งวัยเด็ก เยาวชน วัยทำงาน และวัยสูงอายุ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการช่วยเหลือ สภาพปัญหาความเดือดร้อนของประชากรกลุ่มเปราะบางที่พบในตำบลศรีเตี้ยมีหลายมิติโดยสามารถเรียงลำดับจากปัญหาที่พบมากไปน้อย ได้แก่ (1) มิติด้านรายได้ (2) มิติด้านสุขภาพ (3) มิติด้านที่อยู่อาศัย และ (4) มิติด้านการเข้าถึงบริการจากภาครัฐ จากการเก็บข้อมูลจึงนำไปสู่การจัดระบบกิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุและประชากรกลุ่มเปราะบาง โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการบำบัดฟื้นฟู ด้านการป้องกัน และด้านองค์กรรวม ดังนี้

- **ด้านการส่งเสริมและพัฒนา** เช่น การพัฒนาแกนนำสุขภาพชมรมผู้สูงอายุ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) นักบริบาล และ อสค. การพัฒนาศักยภาพทีมงานตำบลและทีมสหวิชาชีพ และการเสริมสร้างสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ รายใหม่เพื่อให้เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ผู้สูงอายุ เป็นต้น

- **ด้านการป้องกัน** เช่น โครงการส่งเสริมและแก้ไขปัญหการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ เพื่อลดอัตราการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุ 10 ด้าน และโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการใช้สมุนไพรรักษาโรคและการดูแลสุขภาพและการทำผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรไทย เป็นต้น
- **ด้านการบำบัดฟื้นฟู** เช่น กิจกรรมดูแลผู้สูงอายุติดเตียงโดยนักบริบาลและผู้ช่วยคนพิการ (PA) โครงการฟื้นฟูสมรรถนะร่างกายในผู้สูงอายุและบุคคลทั่วไปในตำบลศรีเตี้ย และโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการขับเคลื่อนนวัตกรรมด้านดนตรีบำบัดสู่การมีสุขภาพที่ดีของผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ป่วยเรื้อรัง
- **ด้านองค์กรรวม** อาทิ โครงการจัดระบบการดูแลระยะยาวผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (LTC) ตำบลศรีเตี้ย โครงการแดดร่มลมเพลินดินเลาะริมน้ำลี้ ซึ่งเป็นกิจกรรมการส่งเสริมการออกกำลังกายและภายในงานยังมีการระดมทุนเพื่อจัดทำธนาคารแพมเพิส จัดหาวัสดุวิทยาศาสตร์ และกายอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง กิจกรรมการบริการรับส่งผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบาง ผู้ป่วย และคนพิการเพื่อเข้ารับบริการในหน่วยบริการ และโครงการปรับสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับสภาพความพิการและสูงอายุ เป็นต้น

แผนภาพระบบการดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางระดับชุมชนแบบบูรณาการตำบลศรีเตี้ย

ที่มา: เทศบาลตำบลศรีเตี้ย

เทศบาลตำบลศรีเตี้ยมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างบูรณาการทำให้เกิดกระบวนการสร้างการรับรู้ และทำงานร่วมกันกับเครือข่ายในชุมชน โดยมีเป้าหมายเดียวกันคือเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมในชุมชนและประชาชนกลุ่มเปราะบาง ประชาชนกลุ่มนี้จะได้รับการดูแล การสงเคราะห์ ความช่วยเหลือ และคำปรึกษาแนะนำในการดำเนินชีวิต ส่งผลให้ประชาชนกลุ่มนี้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิต โดยได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบอาชีพและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรทั้งการผลิต การเพิ่มมูลค่า การบริการและการตลาด รวมทั้งได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ โดยได้รับความช่วยเหลือทั้งเงินสงเคราะห์ การปรับปรุงที่อยู่อาศัย สวัสดิการ และคำแนะนำ/ปรึกษา นอกจากนี้เทศบาลตำบลศรีเตี้ยได้มีการพัฒนาฐานข้อมูลของประชาชนกลุ่มเปราะบางเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานในอนาคต ดังนั้นผู้สูงอายุและประชาชนกลุ่มเปราะบางจะได้รับความช่วยเหลือในระยะยาวต่อไป

โครงการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดินบนถนนคอนกรีต

การสร้างบ้านและที่อยู่อาศัยใหม่และการพัฒนาที่ดินทั้งการปรับถมและการสร้างรั้วคอนกรีตทำให้พื้นดินสูงกว่าระดับถนน เมื่อเข้าสู่ฤดูฝนทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณถนนถนนจึงเกิดการผูกพัน แดกขำรุคและเสียหาย ปัญหาดังกล่าวนี้สั่งสมมาเป็นระยะเวลาานานกว่าสิบปี และได้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่ใช้ถนนสัญจร โดยมีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนมากถึง 8 หมู่บ้าน 145 ครัวเรือน หรือ 470 ราย ประชาชนที่ได้รับผลกระทบเดินทางสัญจรด้วยความยากลำบาก มีปัญหาสุขภาพจิตอันเนื่องมาจากความเครียดและเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันในชุมชน

นอกจากนี้ตำบลศรีเตี้ยยังเป็นพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซากต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2564 ส่งผลให้ในพื้นที่ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและการเกษตร เทศบาลตำบลศรีเตี้ยได้ทำการสำรวจข้อมูลการมีน้ำใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรของชุมชน หมู่ที่ 1-9 ผลปรากฏว่ามีพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอจำนวน 3 หมู่บ้าน หรือ 732 ครัวเรือน เกิดความไม่เท่าเทียมในการใช้น้ำของประชากรในพื้นที่ ทำให้พื้นที่ในการทำการเกษตรได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น ดินขาดความชื้น พืชขาดน้ำ พืชหยุดการเจริญเติบโต ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพต่ำ และผลผลิตที่ได้ลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน

การแก้ไขปัญหาหน้าท่วมขังและปัญหาภัยแล้งมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในระยะยาว เทศบาลตำบลศรีเตี้ยพร้อมด้วยผู้นำชุมชนและประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนได้ร่วมกันลงพื้นที่ตรวจสอบปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในตำบลศรีเตี้ย และได้ร่วมกันศึกษาแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการนำหลักการของธนาคารน้ำใต้ดินมาประยุกต์ใช้ วิธีนี้นอกจากจะช่วยแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณพื้นผิวถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ได้แล้ว ยังสามารถกักเก็บน้ำที่ท่วมขังไว้ใต้ดินเพื่อสำรองน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้อีกด้วย

ผังขั้นตอนการดำเนินโครงการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน

ดำเนินการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน

การดำเนินการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดินบนถนนคอนกรีตส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขังได้ 100% โดยสามารถระบายน้ำบนถนนได้ภายใน 15-20 นาที ประชาชนที่เคยได้รับความเดือดร้อนทั้ง 8 หมู่บ้าน 145 ครัวเรือน หรือ 470 ราย สามารถใช้ชีวิตได้ปกติสุข โดยไม่มีปัญหาในการสัญจรอีกต่อไป นอกจากนี้ธนาคารน้ำใต้ดินยังสามารถกักเก็บน้ำส่วนเกินไว้ใต้ดิน เกิดผลพลอยได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ หลังจากการดำเนินการก่อสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน ประชาชนในพื้นที่มีน้ำใช้อุปโภค บริโภคและในการเกษตรเพียงพอทุกครัวเรือนทั้ง 2,278 ครัวเรือน หรือคิดเป็น 100% ของประชากรทั้งหมด

เทศบาลตำบลปริก

อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลปริก อำเภอสะเดา

จังหวัดสงขลา 90120

โทรศัพท์ 074-289-300

โทรสาร 074-298-282

ประชากร

6,401 คน

(ชาย 3,125 คน หญิง 3,276 คน)

พื้นที่

4.8 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 7 ชุมชน)

รายได้

31,365,959.89 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

33,580,271 บาท

คณะผู้บริหาร

นายสุรียา ยี่ซุน

นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลปริก

นายยะโกบ หวังมุสา

ประธานสภาเทศบาลตำบลปริก

นางผาหรีดะฮ์ มุเส็มสะเดา

ปลัดเทศบาลตำบลปริก

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 12 คน

หญิง จำนวน - คน

ที่มา: <https://tonprik.go.th/frontpage>

เทศบาลตำบลปริก มีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานที่ว่า “เศรษฐกิจพอเพียง ร้อยเรียงวิถีชุมชน คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ประชาสังคมสันติสุข” โดยน้อมนำศาสตร์พระราชาวาด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนองค์กรโดยมุ่งเน้นการให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” จึงได้ออกแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ “ระเบิดจากข้างใน” ด้วยการสร้างทีมงานในการดำเนินงานแบบ “ไทรพลิ่ง” ประกอบด้วย

1. กลุ่มพี่เลี้ยง หรือโค้ช (Coaching) คือ ผู้อำนวยการกองทุกกองในเทศบาลที่จะทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทีม หรือโค้ชให้แก่พนักงานกลุ่มต่าง ๆ

2. กลุ่มเพื่อนหนุน-พีน้า (Tandem) คือ พนักงาน ข้าราชการระดับกลางและระดับต้น ที่จะต้องทำงานเสมือนเป็นเพื่อนที่คอยหนุน และพี่ที่คอยนำพาให้การทำงานราบรื่น ลื่นไหล

3. กลุ่มภูมิบุตรา (Bhumi Buttra) คือ พนักงานจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ รวมถึงข้าราชการ/พนักงานซึ่งเป็นบุคลากรในพื้นที่ (เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของ) และพร้อมใจกันทำงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ สามัคคี เพื่อตอบแทนคุณแผ่นดินในฐานะบุตร

ด้วย “ไตรพลัง” ซึ่งประกอบด้วยพนักงานข้าราชการในองค์กร สมาชิกสภา กรรมการ ชุมชน คณะกรรมการสนับสนุนการดำเนินงานในมิติทางการคุ้มครองทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อร่วมกันสร้างกระบวนการขับเคลื่อนที่ใช้นโยบายเป็นตัวนำ การเปลี่ยนแปลง เปิดพื้นที่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของเทศบาลตำบลปริก ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทุกมิติ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจที่สอดคล้องกับ SDGs 10 ว่าด้วยการลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศเป็นสำคัญ โดยนำมาใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนงานที่ตอบโจทย์ของการพัฒนาสังคมสันติสุข ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสที่เท่าเทียมให้กับพลเมืองทุกคนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ด้วยความตระหนักดีว่า ความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านรายได้ ความมั่นคง โอกาสการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ โครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งทุนและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น การจัดการศึกษา ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ ซึ่งมีแนวโน้มจะขยายตัวเป็นวงกว้างในสังคมไทยมากขึ้น

ดังนั้น เพื่อเป็นการสกัดกั้นและก้าวข้ามปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน และความเหลื่อมล้ำที่กำลังขยายตัวมากยิ่งขึ้น เทศบาลตำบลปริกจึงได้จัดทำโครงการต่าง ๆ โดยการนำนโยบายของเทศบาลไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การจัดการศึกษา การจัดการ สุขภาวะ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน เพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงบริการของเทศบาลโดยไม่แบ่งแยกเรื่องเพศ วัย และอายุ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของ SDGs ข้อ 10.2 การเสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริม ความครอบคลุมทางสังคมเศรษฐกิจสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา และสถานะทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันก็จะ เชื่อมโยงกับการพัฒนาเป้าหมายด้านอื่น ๆ เช่น เป้าหมายที่ 1 การยุติความยากจน เป้าหมายที่ 3 การส่งเสริมการมีชีวิตที่มีคุณภาพและสวัสดิภาพ เป้าหมายที่ 4 การส่งเสริมการศึกษาที่มี คุณภาพ เป้าหมายที่ 5 ความเสมอภาคทางเพศ เป้าหมายที่ 11 เมืองและการตั้งถิ่นฐาน

ที่ปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมความสงบสุขให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม สร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกระดับ และเป้าหมายที่ 17 เสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกการมีหุ้นส่วนความร่วมมือ

ภายใต้แนวทางดังกล่าวเทศบาลตำบลปริกยังได้ดำเนินงานโดยใช้สารสนเทศเป็นฐาน โดยได้นำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อจัดบริการโครงการต่าง ๆ ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับ ประชากรกลุ่มเปราะบางทางสังคมจำนวน 4 ฐานข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลผู้สูงอายุ ข้อมูล ผู้พิการ ข้อมูลเด็กและเยาวชน และข้อมูลผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง โดยมีกองสวัสดิการสังคมเป็น ศูนย์กลางในการรวบรวมและพัฒนาฐานข้อมูลทุกภาคส่วนให้เป็นข้อมูลเดียวกัน

การบริหารจัดการ การจัดบริการ และการดำเนินโครงการต่าง ๆ โดยใช้สารสนเทศ เป็นฐาน ทำให้เทศบาลตำบลปริกสามารถจัดบริการการดูแลสุขภาพที่ตอบสนองต่อปัญหาของ ประชากรกลุ่มเปราะบางได้ในทุกมิติ รวมถึงกลุ่มผู้ที่มีต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ได้แก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส เพื่อให้ทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และเท่าเทียม สามารถแก้ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำได้

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเลิศด้านการลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลตำบลปริก ได้แก่

โครงการสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาเครื่องมือพัฒนาการศึกษาปฐมวัย

เนื่องจากเด็กปฐมวัยในเทศบาลตำบลปริกส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีฐานะทางครอบครัวยากจน ไม่มีโอกาสเข้าถึงการเล่นสนามเด็กเล่นที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในราคาแพง ไม่มีโอกาสได้เล่นเครื่องเล่นสนามที่สวยงามดึงดูดใจที่เอกชนมีไว้ให้บริการ หรือในห้างสรรพสินค้าที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อไปใช้บริการ หรือตามโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านงบประมาณ เทศบาลจึงมีนโยบายในการจัดการศึกษา ส่งเสริมกระบวนการและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาคนตั้งแต่ระดับปฐมวัย ซึ่งได้จัดการศึกษาในระดับปฐมวัยตั้งแต่อายุ 2 ปีบริบูรณ์ จนถึงระดับอนุบาล 3 ให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา เพื่อให้เด็กมีความพร้อมที่จะก้าวสู่การศึกษาในระดับประถมศึกษาต่อไป ในปี พ.ศ. 2561 เทศบาลตำบลปริกได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการดำเนินการก่อสร้างสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้สนับสนุนเฉพาะในส่วนของอุปกรณ์เท่านั้น ในส่วนของค่าแรงในการก่อสร้างเทศบาลได้อาศัยความร่วมมือร่วมใจจากภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล ผู้ปกครอง และชุมชน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการก่อสร้างจนแล้วเสร็จ เกิดเป็นสนามเด็กเล่นสร้างปัญญานำร่องแห่งแรกของประเทศไทย ทำให้เทศบาลได้ขับเคลื่อนพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างจริงจังให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น ซึ่งอาศัยแบบอย่าง “การเล่นตามรอยพ่อ” ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 โดยออกแบบเป็น 5 ฐานการเรียนรู้ ได้แก่ (1) ฐานสระอินจันท์ (2) ฐานสระทาร์ก (3) ฐานสไปเดอร์แมน (4) ฐานเรือสลัดลิ่ง (5) ฐานสระว่ายน้ำ ซึ่งแต่ละฐานจะมีบทบาทที่แตกต่างกันในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งนอกจากจะใช้เป็นเครื่องมือในการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยแล้ว เทศบาลยังเปิดสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาให้เป็นสถานที่สำหรับคนทุกวัย เพื่อรองรับการจัดกิจกรรมร่วมกัน การพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย เป็นพื้นที่รองรับคนทุกวัยให้ได้ใช้สถานที่ร่วมกันโดยไม่แบ่งแยกวัย ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างวัย ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยประชาชนผู้เข้าใช้พื้นที่สามารถเข้าถึงได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในเรื่องการศึกษา และการลดความเหลื่อมล้ำ

โครงการสนามเด็กเล่นสร้างปัญญามีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ลดช่องว่างระหว่างวัยและสร้างความเสมอภาคในสังคม โดยให้เด็กปฐมวัยทุกคนสามารถเข้าถึงการจัดการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม ทั้งถึง เสมอภาค และลดภาระ

ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง รวมถึงการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และขับเคลื่อนนโยบาย การพัฒนาการศึกษาของเทศบาลตำบลปริกให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการพร้อมทั้ง 4 ด้าน เกิดการเรียนรู้จากสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา ที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ซึ่งเป็นการวางรากฐานการศึกษาที่ยั่งยืนตลอดชีวิต

การดำเนินโครงการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน รวมทั้งการทำงานในเชิงบูรณาการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยเทศบาล ได้จัดประชุมประชาคมเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้เสนอความคิดเห็นและสะท้อนปัญหา หลังจากนั้นได้สำรวจพื้นที่ จัดหาอุปกรณ์ในการก่อสร้างและจัดหาบุคลากรมาร่วมสร้าง สนามเด็กเล่น โดยให้ภาคีเครือข่ายภาครัฐ เอกชน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมเสนอปัญหา ออกแบบ และก่อสร้าง มีส่วนร่วมในการบำรุงดูแลรักษาและติดตามประเมินผล

จากการดำเนินโครงการสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาเครื่องมือพัฒนาเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กปฐมวัยในเขตเทศบาลตำบลปริก จำนวน 440 คน คิดเป็นร้อยละ 81.36 ของจำนวนเด็กปฐมวัยทั้งหมดของเทศบาลตำบลปริก ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา และมีพัฒนาการสมวัยทั้ง 4 ด้าน โดยมีการประเมินทักษะทั้ง 4 ด้าน หลังจากที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ผ่านสนามเด็กเล่น คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมถึงพฤติกรรมของเด็กที่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดี เด็กสามารถคิดแก้ปัญหาได้ รวมถึงครูปฐมวัยในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลตำบลปริก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้เครื่องมือสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา ครูผู้สอนสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านการเล่นของเด็กในสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา สามารถพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน และแก้ไขปัญหาของเด็กแต่ละคนได้ตรงจุด ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีเหมาะสมตามวัย

นอกจากนี้การสร้างสนามเด็กเล่นทำให้นักเรียนระดับปฐมวัยทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลตำบลปริก ได้ร่วมใช้สนามเด็กเล่นสร้างปัญญา ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษาที่เน้นเรียนฟรี เรียนดี และเรียนอย่างมีคุณภาพ ซึ่งโครงการสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาเครื่องมือพัฒนาการศึกษาปฐมวัยเป็นพื้นที่สาธารณะ (Open Space) ให้ผู้ปกครองและประชาชนพลเมืองปริกได้มีโอกาสเข้าถึงและใช้สนามเด็กเล่นสร้างปัญญาร่วมกับบุตรหลาน ใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย และพบปะทำกิจกรรมร่วมกัน อีกทั้งช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการนำเด็กไปเล่นในสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกล ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเข้าเล่น

สำหรับสถานศึกษาได้มีการประเมินการใช้สนามเด็กเล่นสร้างปัญญา โดยจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการยกระดับการจัดการศึกษาปฐมวัยของเทศบาลตำบลปริกในแง่การพัฒนาต่อยอดจากปีที่ผ่านมา สนามเด็กเล่นสร้างปัญญาได้ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดทำและดูแลบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น มีการพัฒนาต่อยอดโดยจัดทำฐานการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ฐานการเรียนรู้ และผลจากการใช้ประโยชน์จากสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาได้เป็นที่ประจักษ์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตลอดจนภาคีเครือข่ายอื่น จนทำให้สำนักงานกองทุนสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส. และมูลนิธิสนามเด็กเล่นสร้างปัญญา ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ที่เทศบาลตำบลปริกมุ่งมั่นขับเคลื่อนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และเห็นว่าสมควรต่อยอดขยายผลสู่ชุมชนจึงได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้าง

เป็นสวนสนุกสามวัย โดยยังยึดกรอบแนวคิดเรื่องการพัฒนาคนทั้ง 3 วัย เป็นหลัก เพื่อให้ประชาชนพลเมืองชาวปริกใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของเมือง

โครงการส่งเสริมสุขภาพที่ดีในผู้สูงอายุ “สุขเพียงพอ ะลอบธา ีว้ายันยาว”

เทศบาลตำบลปริกมีประชากรผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2564 มีผู้สูงอายุ รวมทั้งหมด 903 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.11 ของประชากรทั้งหมด ในกลุ่มผู้สูงอายุนี้มีผู้สูงอายุที่เป็นผู้พิการ จำนวน 44 คน และผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง จำนวน 43 คน เทศบาลตำบลปริกได้ตระหนักถึงความสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าว จึงได้สนับสนุนให้ผู้สูงอายุรวมตัวกันจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ

เทศบาลตำบลปริกขึ้นในปี พ.ศ. 2560 โดยใช้ศาลาสร้างสุขผู้สูงอายุและพื้นที่ว่างในชุมชน เช่น อาคารอเนกประสงค์ และมัสยิด เป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมการดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต และการดูแลสุขภาพจิตต่าง ๆ ต่อมาได้จัดตั้งสำนักงานของศูนย์ขึ้นเป็นการชั่วคราว มีการจัดทำระเบียบของศูนย์ และแต่งตั้งคณะกรรมการของศูนย์และคณะอนุกรรมการสนับสนุนการจัดบริการดูแลระยะยาวโดยมีทุกภาคส่วนทั้งเทศบาล หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการชุมชน อาสาสมัครต่าง ๆ และตัวแทนผู้สูงอายุจากทุกชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม การก่อตั้งศูนย์มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมในการพัฒนาด้านสุขภาพกาย

จิต สังคม และสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมอาชีพ การถ่ายทอดภูมิปัญญาให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

การจัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพที่ดีในผู้สูงอายุเทศบาลตำบลปรักในปีงบประมาณ 2565 จึงถือเป็นอีกโครงการหนึ่งที่ศูนย์ได้ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2564 โดยนำแนวทางของแผนส่งเสริมสุขภาพดี ชะลอชรา ชีววัยยืนยาว (Wellness Plan) มาปรับใช้ และนำร่องในกลุ่มแกนนำผู้สูงอายุเพื่อให้เกิดผู้สูงอายุตัวอย่างที่นำไปสู่การขยายผลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี และลดภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดโรคต่าง ๆ เพื่อสุขภาพที่ดีอย่าง “สุขเพียงพอ ชะลอชรา ชีววัยยืนยาว” อย่างยั่งยืน

เทศบาลตำบลปรักได้จัดให้มีการประชุมประชาคมผู้สูงอายุในเขตเทศบาล ซึ่งผู้เข้าร่วมประกอบด้วย คณะกรรมการศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการเทศบาลตำบลปรัก ผู้แทนผู้สูงอายุจากทุกชุมชน ผู้ดูแลผู้สูงอายุ เจ้าหน้าที่จากกองสวัสดิการสังคม และกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลปรัก ผลจากการจัดประชาคมทำให้เกิดฐานข้อมูลผู้สูงอายุที่ต้องการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ฐานข้อมูลผู้สูงอายุที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน และข้อมูลความต้องการของผู้สูงอายุด้านสังคมและนันทนาการในด้านสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ทั้งนี้การดำเนินงานยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลปรัก เพื่อจัดกิจกรรมให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคม และได้รับการเสริมพลังจากคณะกรรมการชุมชน คณะกรรมการมัสยิด อิหม่าม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้ช่วยเหลือ และผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (Care Giver) เป็นต้น

โครงการส่งเสริมสุขภาพที่ดีในผู้สูงอายุเทศบาลตำบลปรักในปีงบประมาณ 2565 ทำให้มีรูปแบบการส่งเสริมและการพัฒนาผู้สูงอายุ ยกระดับงานด้านการจัดการสุขภาพชุมชนแบบองค์รวมทั้งทางกาย จิต อารมณ์ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประชาชนเกิดความตระหนักรู้และตื่นตัวต่อการจัดการสุขภาพะ ประกอบกับคนในชุมชนให้ความช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน แม้เป็นพื้นที่พหุวัฒนธรรมแต่สามารถอยู่ร่วมกันแบบเครือญาติ มีการพึ่งพาอาศัย นอกจากนี้การพัฒนาศักยภาพของบุคคลและครอบครัว รวมทั้งอาสาสมัครในชุมชนผ่านการจัดกิจกรรมการดูแลสุขภาพที่ดีได้พัฒนาความรู้และทักษะให้แก่ผู้ดูแลส่งผลให้ผู้สูงอายุและคนพิการได้รับการดูแลและการฟื้นฟูให้มีอาการกลับมามีชีวิตยืน ผู้ดูแลสามารถไปทำงาน หารายได้ และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับการรักษาที่สถานพยาบาล

ขณะที่ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงหรือคนพิการได้รับการปรับสภาวะแวดล้อมสำหรับการดำเนินชีวิตให้มีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง (ติดเตียง) ได้รับการดูแลและฟื้นฟูให้กลับมาดีขึ้น กลับมาอยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุติดสังคมได้ ส่งผลให้การใช้ชีวิตในสังคมมีความสุขมากขึ้น และเข้าถึงสิทธิ สวัสดิการต่าง ๆ และการบริการด้านสุขภาพตามที่ควรจะได้รับ สังคมเกิดการเสริมสร้างความเป็นธรรมและการลดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ กล่าวคือ มิติการเมือง มีการบริหารทรัพยากรเพื่อความเป็นธรรม มิติด้านสังคม มีการสร้างความตระหนักและจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมให้แก่ภาคีเครือข่ายภาคประชาชนและอาสาสมัคร

ภายใต้โครงการนี้เทศบาลตำบลปริกได้จัดทำฐานข้อมูลด้านสุขภาพสำหรับนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดกิจกรรมการดูแลสุขภาพชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การสร้างนำซ่อม โดยใช้กระบวนการด้านการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนที่สำคัญเกิดแหล่งเรียนรู้ในการดูแลสุขภาพคนในชุมชน จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ (1) กลุ่มอาสาดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง (2) กลุ่มอาสาดูแลผู้ป่วยจิตเวช (3) กลุ่มแม่อาสา (4) กลุ่ม Care Manager และ Care Giver (5) กลุ่มอาสา กู้ชีพ (EMS) (6) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ (7) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการเทศบาลตำบลปริก เพื่อส่งเสริมให้เกิดสุขภาพที่ดีในผู้สูงอายุตามวิถี “สุขเพียงพอ ชะลอชรา ชีวียืนยาว” ได้อย่างยั่งยืน

โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืน

เทศบาลตำบลปริกมีครัวเรือนใช้น้ำประปาสำหรับการอุปโภคบริโภค จำนวน 1,481 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 75.29 ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนที่เหลือใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคและบ่อน้ำตื้น ปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำที่สำคัญในพื้นที่ตำบลปริก คือในฤดูแล้งชาวบ้านมักขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ทำให้พืชผลทางการเกษตรมีคุณภาพต่ำ ขณะที่ในช่วงฤดูฝนซึ่งมีปริมาณน้ำฝนจำนวนมากทำให้เกิดน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีเช่นนี้เทศบาลตำบลปริกจึงได้จัดทำโครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืน ด้วยวิธีการปรับปรุงคลองปริกที่ตื้นเขินให้สามารถระบายน้ำได้ทันในฤดูฝน ลดความรุนแรงจากปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น และในฤดูแล้งสามารถใช้เก็บกักน้ำได้

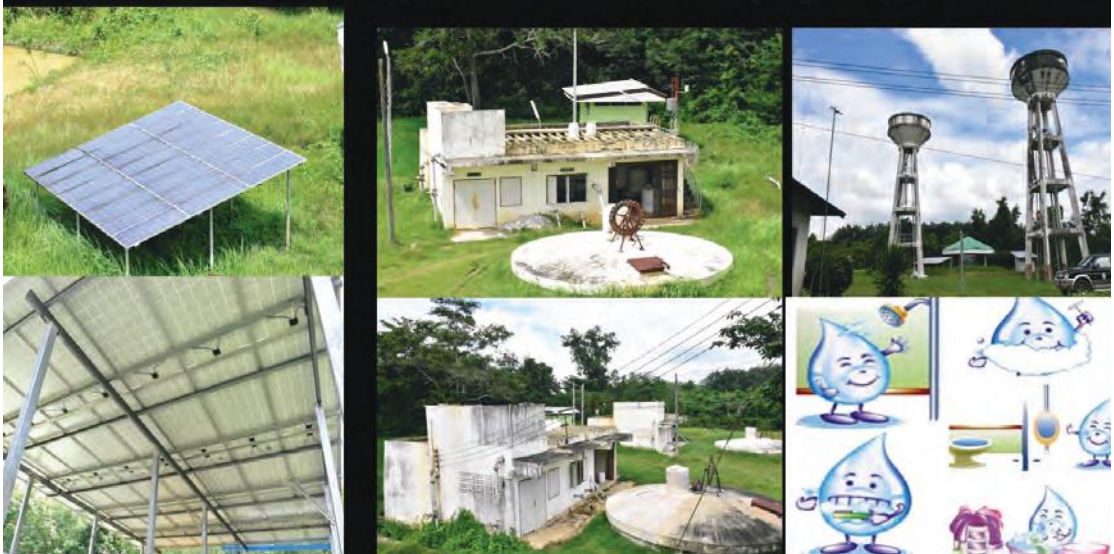
เทศบาลตำบลปรักได้ดำเนินโครงการว่าด้วยการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อให้มีน้ำต้นทุนสำหรับอุปโภค บริโภค และทำการเกษตรตลอดทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการผลิตน้ำประปาขั้นต้นของการสรรหาแหล่งน้ำดิบที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แหล่งน้ำดิบที่มีคุณภาพดีก็จะทำให้ง่ายต่อกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำรวมถึงมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ ในทางตรงกันข้าม น้ำดิบจากแหล่งน้ำที่มีคุณภาพไม่ดีอาจทำให้ยากต่อการบำบัด ต้องการกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำที่ย่างยากซับซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการที่สูงขึ้น เทศบาลตำบลปรักพบว่า คลองอู่ตะเภาที่เป็นคลองสายหลักของอำเภอสะเดา มีน้ำไหลผ่านตลอดปี โดยเฉพาะในหน้าแล้ง น้ำไหลผ่านไปโดยไม่เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่เท่ากับเป็นการสูญเสียทรัพยากรต้นทุนที่สำคัญไปอย่างน่าเสียดายยิ่ง เทศบาลตำบลปรักจึงเห็นความสำคัญของการผันน้ำจากคลองอู่ตะเภาที่อยู่ต่ำกว่าขึ้นมาเก็บกักไว้บนพื้นที่สูงที่มักจะมีแก่งแล้ว ดังนั้นจึงพิจารณาการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อสำรองน้ำดิบไว้ใช้ในช่วงหน้าแล้ง

โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืนทำให้ชุมชนมีน้ำต้นทุนสำหรับอุปโภคบริโภค และใช้ทำการเกษตร และเกิดผลผลิตที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

- มีแหล่งน้ำทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ คลองอุ้ตะเภา คลองปริก บึงกักเก็บน้ำชุมชน ร้านในปริกตก (Ph.1) และบึงกักเก็บน้ำคลองท่าไต้दान (Ph.2) ซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปาเทศบาลตำบลปริก โดยมีกำลังการผลิตเฉลี่ย 1,440 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- มีการบริหารจัดการประปา โดยใช้แหล่งน้ำผิวดินจากคลองอุ้ตะเภาเป็นแหล่งน้ำดิบเข้าสู่ระบบประปาซึ่งมีความสะอาดและเพียงพอ มีการออกเทศบัญญัติ มีการขึ้นทะเบียนระบบผลิตน้ำประปาเป็นครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของเทศบาล และมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครบทุกระบบประปา
- ทุกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลปริกมีระบบประปา ประกอบด้วย ประปาเทศบาลตำบลปริกและประปาส่วนภูมิภาค
- มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม โดยมีการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำ และกลุ่มอนุรักษ์คลองอุ้ตะเภาเพื่อดำเนินการขุดลอกคลอง การดูแลรักษาคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อม การให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างทัศนคติที่ดีกับประชาชนในท้องถิ่น และการสนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมปรับปรุงแหล่งน้ำ

Prik City Water Supply System

โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืนได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่สำคัญใน 3 ด้าน ดังนี้

- **ด้านสังคม** ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงระบบบริการน้ำประปาที่มีคุณภาพของเทศบาลตำบลปริก โดยเฉพาะประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อย ผู้ที่มีภาวะยากลำบาก กลุ่มเปราะบาง และผู้ที่อยู่อาศัยห่างไกลจากบริเวณเส้นท่อหรือเขตบริการของการประปาส่วนภูมิภาคส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
- **ด้านเศรษฐกิจ** ประชาชนได้ใช้น้ำประปาที่มีคุณภาพในราคาที่ต่ำกว่าการประปาส่วนภูมิภาค ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และสามารถลดต้นทุนในการเกษตร
- **ด้านสุขภาพ** ประชาชนได้ใช้น้ำประปาที่มีคุณภาพผ่านการรับรองมาตรฐานน้ำบริโภคของกรมอนามัย ทำให้ปลอดภัยต่อสุขภาพ

การขาดการบริหารจัดการน้ำที่ดีอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำขึ้นในพื้นที่ได้ กล่าวคือ ประชาชนทุกกลุ่มไม่สามารถเข้าถึงระบบบริการน้ำประปาที่มีคุณภาพ หากเกษตรกรที่อยู่นอกเขตชลประทานไม่ได้รับการจัดสรรน้ำทางการเกษตรในหน้าแล้ง ย่อมจะไม่สามารถทำการเกษตรได้ และเนื่องจากเทศบาลตำบลปริกมีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มมีคลองอยู่ตะเภาไหลผ่าน ดังนั้นในช่วงฤดูฝนจะเกิดน้ำหลากเข้าท่วมบ้านเรือน โดยเฉพาะบ้านเรือนของผู้ที่มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบางที่ไม่สามารถปรับถมพื้นที่ให้สูง

เทศบาลตำบลปริกจึงได้บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อให้พลเมืองในเขตเทศบาลตำบลปริกเข้าถึงการบริการสาธารณะ ด้านการใช้น้ำได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทั้งในช่วงภาวะปกติและช่วงวิกฤติน้ำแล้งและน้ำท่วม

เทศบาลตำบลกำแพง

อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลกำแพง อำเภอละงู

จังหวัดสตูล 91110

โทรศัพท์ 074-701-597

โทรสาร 074-701-595

ประชากร

4,933 คน

(ชาย 2,333 คน หญิง 2,600 คน)

พื้นที่

2.61 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 8 ชุมชน)

รายได้

41,097,759.33 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินยืมจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

30,190,800.45 บาท

คณะผู้บริหาร

นายวิจิต แซ่ลิ้ม

นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลกำแพง

นายนพดล พงศ์รัตนศักดิ์

ประธานสภาเทศบาลตำบลกำแพง

นายเลิศศักดิ์ พิพิธภักดิ์

ปลัดเทศบาลตำบลกำแพง

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 11 คน

หญิง จำนวน 1 คน

ที่มา: <http://www.kumpangcity.go.th/main.php?cmd=office>

เทศบาลตำบลกำแพง จากทำเลที่ตั้ง เทศบาลตำบลกำแพงเป็นศูนย์รวมการค้า การคมนาคมขนส่ง เป็นพื้นที่ที่มีความเจริญ ทางด้านเศรษฐกิจและด้านอื่น ๆ การค้าขาย มีความคึกคัก สร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบล กำแพงประกอบอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม รับจ้าง และทำการประมงพื้นบ้าน ซึ่งมีระดับ รายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้ประชาชนเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้าน รายได้ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการรักษา พยาบาล ด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพ และ ด้านการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ ซึ่งเป็นปัญหา ที่สะท้อนความแตกต่างในการเข้าถึงชีวิตที่มี

คุณภาพ รวมถึงการบริการทางสังคมของรัฐที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ทั้งยังเป็นช่องว่างระหว่างรายได้ของคนรวยกับคนจนที่สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงเป็นความท้าทายใหม่สำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลกำแพงในฐานะที่จะต้องช่วยกันแก้ไขความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ให้ลดน้อยลง

เทศบาลตำบลกำแพงได้บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยมีเจตนารมณ์เพื่อมุ่งพัฒนาตำบลกำแพงให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ประชาชนมีความสุขและมีส่วนร่วม ผู้บริหารท้องถิ่นได้กำหนดนโยบาย “พัฒนางาน พัฒนาคน และพัฒนาเมืองควบคู่กัน” และกำหนดวิสัยทัศน์ “**สังคมดี เศรษฐกิจดี ประชาชนมีความสุข**” จากวิสัยทัศน์ดังกล่าวจึงนำมากำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้ประชาชนทุกคนอยู่เย็นเป็นสุข คนมีคุณธรรม นำรู้เท่าทันโลก ครอบครัวย่ออุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สภาพเศรษฐกิจดี

และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

เทศบาลตำบลกำแพงได้ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมพัฒนาเพื่อมุ่งสู่เมือง สังคม เศรษฐกิจดี ประชาชนมีความสุขอย่างยั่งยืน ประชาชนที่ประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำกลับมาใช้ชีวิตที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความสุขร่วมกัน สร้างโอกาสในการเข้าถึงการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลได้อย่างทั่วถึง โดยเทศบาลจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ผู้บริหารท้องถิ่นจึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำใน 3 ด้าน ดังนี้

ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ คือ ความไม่เท่าเทียมในการกระจายรายได้ การจัดสรรรายได้ไปยังประชาชนกลุ่มต่าง ๆ อย่างไม่เป็นธรรม การที่รายได้กระจุกตัวอยู่ที่ประชาชนเพียงบางกลุ่ม หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักเป็นกลุ่มผู้มีรายได้สูง ทำให้ความแตกต่างของการกระจายรายได้ของคนจนกับคนรวยมีความแตกต่างกันมาก ประชาชนบางกลุ่มมีรายได้เพียงพอสำหรับการกินและใช้จ่ายในแต่ละวันเท่านั้น เทศบาลตำบลกำแพงจึงได้บริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โดยการสร้างงาน สร้างรายได้ และอาชีพ โดยจัดให้มีโครงการจำนวนมาก อาทิ โครงการอบรมพัฒนาอาชีพประชาชน โครงการส่งเสริมอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โครงการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงแพะ และโครงการส่งเสริมอาชีพประมงพื้นบ้าน เป็นต้น

ความเหลื่อมล้ำด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสะท้อนถึงคุณภาพชีวิตและสถานะทางสังคมของเจ้าของที่อยู่อาศัย ดังนั้นปัญหาที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐาน ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีรายได้น้อย สะท้อนความเหลื่อมล้ำด้านที่อยู่อาศัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางด้านที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลกำแพงเทศบาลได้ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงเหมาะสมกับการดำรงชีพทำให้ประชาชนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ดังที่ทราบกันโดยทั่วไปว่ารูปแบบของการจัดสวัสดิการภาครัฐของสังคมไทยเป็นการจัดสวัสดิการในรูปแบบ “สงเคราะห์” มากกว่าการให้แบบถ้วนหน้า เมื่อเทียบกันแล้วประชาชนกลุ่มเปราะบางเหล่านี้ยังไม่อาจมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ เราคาดหวังว่ารัฐควรจัดระบบสวัสดิการแบบถ้วนหน้าอย่างแท้จริงโดยให้ได้รับสวัสดิการที่พร้อมและเท่าเทียมกับกลุ่มอื่น ๆ โดยไม่ต้องให้ประชาชนเรียกร้อง อาทิ ด้านการบริการสาธารณสุขและด้านสุขภาพ เป็นต้น แต่ในความเป็นจริงรัฐยังไม่สามารถจัดสวัสดิการได้แบบเท่าเทียมและทั่วถึงได้ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำดังกล่าวเทศบาลตำบลกำแพงจึงมีแนวทางแก้ไขความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงสวัสดิการสังคม อาทิ จัดให้มีศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุขโดยจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยยืมไปใช้ที่บ้าน เนื่องจากประชาชนไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์เองได้ และการให้ยืมอุปกรณ์ดังกล่าวไม่ต้องรอคิวในการยืมจากโรงพยาบาล มีการจัดอาสาสมัครบริหารท้องถิ่นโดยใช้เทคโนโลยีในการจัดสวัสดิการผ่านแอปพลิเคชัน Imed@home เพื่อติดตามและให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว มีการจัดอบรมให้ความรู้ เพื่อรองรับสังคมสูงวัย ตลอดจนเปิดหลักสูตร “นักบริหารผู้สูงอายุและผู้ป่วยติดเตียง” ซึ่งได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง โดยเทศบาลตำบลกำแพงดำเนินการเชิงรุกเพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึง และลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในสังคมให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเลิศด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ของเทศบาลตำบลกำแพง ได้แก่

โครงการศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุข เทศบาลตำบลกำแพง

ด้วยเทศบาลตำบลกำแพงมีแนวทางการดูแลส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย รวมทั้งกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส โดยมีแนวคิดในการดำเนินงานว่า “เราไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาศักยภาพประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองได้ เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีทักษะและความรู้ในการดูแลสุขภาพเบื้องต้นที่เป็นองค์รวม 4 มิติ ส่งเสริมให้เกิดชมรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เกิดการช่วยเหลือกันในชมรม

จากรายงานผลการประเมินการติดตามเยี่ยมบ้าน การดูแลผู้พิการ ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง กลุ่มติดบ้าน ติดเตียง และผู้ป่วยโรคเรื้อรัง พบว่าประชาชนมีความเดือดร้อนในการรอคิวขอยืมอุปกรณ์จากหน่วยให้บริการด้านสาธารณสุขที่ยาวนาน ทำให้กลุ่มเปราะบางเกิดปัญหาด้านสุขภาพ กอปรกับในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีผู้ป่วยติดเตียงเพิ่มขึ้น รวมถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจในช่วงเวลาดังกล่าวทำให้ประชาชนประสบปัญหาในการดำรงชีพ มีรายได้ลดลง จึงไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ในการดูแลผู้ป่วยได้ นอกจากนี้ยังขาดความรู้ในการเข้าถึงสิทธิระบบการรักษาพยาบาลและการยืมใช้กายอุปกรณ์จากโรงพยาบาลหรือหน่วยรักษาใกล้บ้าน

เทศบาลตำบลกำแพงเล็งเห็นถึงปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการรักษาและการรับบริการกายอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยติดเตียง และผู้ด้อยโอกาสในเขตเทศบาล

ที่มีความล่าช้า ไม่ทั่วถึง สะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพ และด้านการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการ จึงร่วมกับภาคีเครือข่าย มูลนิธิกระจกเงา มูลนิธิรามาธิบดี โรงพยาบาลลพบุรี หน่วยงานในพื้นที่ และประชาชนในเขตเทศบาล ผ่านการประสานงานจากเครือข่ายรักจังสตูล ร่วมกันจัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุขเทศบาลตำบลกำแพง เพื่อรับการสนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ เวชภัณฑ์ ข้าวสาร และอาหารแห้ง แต่ด้วยข้อจำกัดอุปกรณ์ทางการแพทย์ก็ไม่เพียงพอสำหรับการให้บริการ จึงมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุขขึ้น โดยร่วมคิดร่วมทำกิจกรรมการรับบริจาคขยะสร้างบุญในชุมชนเพื่อระดมทุนสำหรับจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์มาให้ผู้ป่วยได้ยืมใช้เพื่อดูแลรักษาต่อเองที่บ้าน โดยสร้างแกนนำจิตอาสาประจำซอย อาสาสมัครนักบริหารชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) สมาชิกสภาท้องถิ่น และแกนนำผู้สูงอายุ เพื่อติดตามการดำเนินงานให้ทราบสถานการณ์ปัญหาาร่วมกัน จัดการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงผู้ป่วยในชุมชนได้อย่างรวดเร็วโดยใช้การสื่อสารผ่านระบบแอปพลิเคชัน Line : ศูนย์บริการกายอุปกรณ์ปันรักปันสุขเทศบาลตำบลกำแพง เฟซบุ๊กเทศบาลตำบลกำแพง และแอปพลิเคชัน Imed@home เพื่อใช้ในการบันทึกข้อมูลและติดตามผู้ป่วยด้านสุขภาพทุกด้าน

ในการบริหารจัดการมีการนำแอปพลิเคชัน Imed@home มาใช้ ทำให้สามารถติดตามและให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อัตราผู้ป่วยติดเชื้อลดลงจากเดิม 13 คนเหลือ 7 คน นอกจากนี้ยังมีการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยติดเชื้อด้วยการฝึกกายภาพ ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ ซึ่งได้ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และการจัดอบรมเพื่อฝึกให้สมาชิกในครอบครัวมีความรู้การดูแลสุขภาพเบื้องต้น พร้อมเสริมพลังเพิ่มความสุขให้กับครอบครัว เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนในเขตเทศบาลเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เทศบาลตำบลกำแพงได้บรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อให้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง อาทิ ทีมสหวิชาชีพลงเยี่ยมผู้ป่วย การมอบเครื่องอุปโภคบริโภค การมอบกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ การรับบริจาคขยะรีไซเคิล การให้ความรู้ตามโครงการพัฒนาชุมชนต้นแบบสำหรับผู้สูงอายุในภาคใต้ (กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเตรียมรองรับสังคมสูงวัย และการอบรมระยะสั้น หลักสูตร “นักบริหารผู้สูงอายุและผู้ป่วยติดเชื้อ” ร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านสุขภาพด้วยการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงระบบการรักษาและการจัดการสุขภาพของคนในชุมชน เพื่อจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับให้กลุ่มเปราะบาง ผู้ป่วย ผู้ด้อยโอกาสยืมใช้ โดยมุ่งดำเนินการให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืนด้วยการพัฒนาศักยภาพจิตอาสาในการดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ

และผู้ป่วยติดเตียง ให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพและการดำรงชีวิตประจำวัน อีกทั้งทำให้เกิดความเข้มแข็งระหว่างภาคีเครือข่ายในการจัดการชุมชนของตนเองแบบมีส่วนร่วม

การดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายและก่อให้เกิดผลสำเร็จหลายประการ ได้แก่ (1) ทำให้ประชาชนมีโอกาสการเข้าถึงหรือการใช้บริการยืมกายอุปกรณ์จากโครงการศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุขอย่างเสมอภาค (2) ทำให้ประชาชนที่อยู่นอกเขตพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการศูนย์กายอุปกรณ์ปันรักปันสุข เนื่องจากการที่เทศบาลตำบลกำแพงบริหารจัดการโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยการนำแอปพลิเคชันมาใช้ในการบริหารจัดการ ทำให้เทศบาลตำบลกำแพงสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารจัดการการยืมกายอุปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกระจายโอกาส และเอื้อเพื่อให้ประชาชนนอกเขตเทศบาลให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ด้วย และ (3) ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในศักยภาพการดูแลตนเองหรือการดูแลผู้ป่วยของญาติ โดยเทศบาลตำบลกำแพงจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและให้ความรู้ ทำให้ผู้ป่วยตลอดจนญาติพี่น้องมีศักยภาพในการดูแลตนเองได้

การดำเนินโครงการนี้ได้ก่อให้เกิดประโยชน์กับเทศบาลโดยอ้อมหลายประการ ได้แก่ (1) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ทำให้เทศบาลตำบลกำแพงสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำแอปพลิเคชันมาใช้ในการบริหารจัดการสำหรับการยืมกายอุปกรณ์และการมีข้อมูลจำนวนของกายอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ ทำให้ทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงการใช้บริการได้อย่างเท่าเทียมกัน (2) มีการเก็บและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบสุขภาพปฐมภูมิของชุมชน ได้แก่ ข้อมูลผู้ป่วย ข้อมูลสุขภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพโรคภัย และความจำเป็นในชีวิตด้านต่าง ๆ ทำให้เทศบาลตำบลกำแพงมีข้อมูลด้านสุขภาพของประชาชนที่สามารถนำไปเชื่อมโยง มีการกำหนดเป้าหมายร่วมจัดระบบการเข้าถึงบริการเครื่องมือทางการแพทย์ สามารถคัดกรอง ประเมินความเสี่ยง และจัดบริการให้ตรงกับความเป็นจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการให้บริการในอนาคตได้ (3) มีการจัดหาทุนผ่านรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การระดมทุน และการรับบริจาคขยะเพื่อสร้างรายได้นำมาใช้ในการบริหารโครงการ เป็นต้น และ (4) มีการทำงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำผ่านเครือข่ายต่าง ๆ

การดำเนินโครงการนี้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีการทำงานเชิงรุกด้วยการจัดฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพของจิตอาสาเพื่อดูแลผู้ป่วย ผู้สูงอายุ และคนพิการ ให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟู รวมถึงการอบรมให้กับญาติผู้ป่วยให้มีศักยภาพในการดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองได้ อันเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในด้านความรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง

การดำเนินการจะอย่างต่อเนื่องและบรรจุโครงการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพจิตอาสา เพื่อขับเคลื่อนศูนย์บริการกายอุปกรณ์บั้นรักในแผนการดำเนินงาน อีกทั้งยังส่งเสริมให้เป็น ศูนย์การเรียนรู้ให้กับนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขณะที่โรงพยาบาลละงู มีไรเดอร์ (Rider) ในการดูแลผู้ป่วยในชุมชนได้อย่างรวดเร็ว และมีแผนงานพัฒนานักบริบาล ชุมชนเพื่อดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงต่อเนื่องที่บ้าน

โครงการเกษตรอินทรีย์สู่ชุมชน

จากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้มีผู้ป่วยติดเชื้อในจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดจังหวัดสตูลจึงได้มีการตั้งด่านและปิดทางเข้าออกระหว่างจังหวัด ประกาศปิดสถานประกอบการและตลาดเพื่อลดการรวมตัวของผู้คนที่ทำให้เกิดความเสี่ยงของการแพร่ระบาดโรคเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าทางชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งสินค้าที่ล่าช้า ทำให้เกิดการชะงักตัวด้านเศรษฐกิจ เกษตรกรมีรายได้ลดลงหรือขาดรายได้ ถูกเลิกจ้างหรือตกงาน สินค้ามีราคาสูงขึ้น (ราคาปุ๋ยสูงขึ้น) เกิดปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ประสิทธิภาพยากลำบากในการดำรงชีพ และสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ด้วยเหตุที่ไม่สามารถทำมาหากินได้อย่างปกติ

จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นต้องการแก้ปัญหาให้กับประชาชนในเรื่องปากท้องสร้างรายได้ ลดรายจ่ายในครัวเรือน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งนี้เทศบาลตำบลกำแพงได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยร่วมกับแกนนำชุมชนและภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน

และชมรมต่าง ๆ ได้แก่ ที่ว่าการอำเภอละงู โรงพยาบาลละงู สาธารณสุขอำเภอละงู ชมรมผู้สูงอายุ และชมรมคนพิการ ประชุมพร้อมกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในครัวเรือนเป็นการซื้ออาหารสำเร็จรูปมารับประทาน ซึ่งครัวเรือนสามารถลดค่าใช้จ่ายส่วนนี้ได้ง่ายสุด กอรปกับเทศบาลตำบลกำแพงมีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร สามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้มากในแต่ละปี จำหน่ายให้ไปทั้งในระดับอำเภอและระดับจังหวัด สร้างรายได้เข้าเทศบาลหลายแสนบาทต่อปี โดยในเขตเทศบาลตำบลกำแพงนั้น ประชาชนไม่ได้ปลูกพืชผักสวนครัว ส่วนมากซื้ออาหารสำเร็จรูปมารับประทาน

จากการหารือร่วมกันกับประชาชน เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการส่งเสริมอาชีพในครัวเรือน ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลกำแพงปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อรับประทานเอง เป็นการลดรายจ่ายในครัวเรือน และเมื่อเหลือจากรับประทานในครัวเรือนก็จำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือน เทศบาลตำบลกำแพงให้การสนับสนุนพันธุ์พืช อุปกรณ์สำหรับปลูกพืชผัก และส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ให้กับทุกครัวเรือน เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากสถานการณ์ราคาปุ๋ยเคมีในท้องตลาดที่สูงขึ้นมาก

นอกจากการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อลดรายจ่าย เสริมรายได้แล้ว ได้มีการทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ โดยการนำขยะอินทรีย์ อาทิ เศษผัก เศษผลไม้ และเศษอาหารที่ผ่านการคัดแยกมาทำปุ๋ย โดยผ่านกระบวนการตรวจวัดอุณหภูมิ เต็มอากาศโดยการพลิกกลับกอง เพื่อให้การย่อยสลายเกิดขึ้นอย่างทั่วถึง โดยมีการดูแลความชื้นให้เหมาะสม เมื่อครบกำหนดตามระยะเวลา ได้มีการร่อนแยกปุ๋ยตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

ของกรมวิชาการเกษตร เมื่อได้ปุ๋ยตามคุณภาพแล้วมีการแจกให้กับประชาชนในพื้นที่จำนวน 312 ครัวเรือน ซึ่งหลังจากนั้นมีการพัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกร และเพิ่มความรู้ในการผลิตสินค้าทางการเกษตรเพื่อพัฒนาศักยภาพแก่เกษตรกรและเพิ่มความรู้ในการผลิตสินค้าทางการเกษตรขึ้น

โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนหลายประการ ได้แก่ (1) เป็นการลดความเหลื่อมล้ำโดยการสร้างรายได้ โครงการนี้ทำให้แต่ละครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น 15,000 บาทต่อปี และสามารถลดรายจ่ายในครัวเรือนจากการไม่ต้องซื้อปุ๋ยเคมี ได้ครัวเรือนละ 5,000 บาทต่อเดือน (2) เป็นการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ และ (3) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการมีรายได้เพิ่มขึ้น รายจ่ายลดลงซึ่งเป็นผลพวงมาจากการแยกขยะ และลดการซื้อปุ๋ยเพื่อใช้ในการปลูกพืชผักสวนครัวและใช้ในการเกษตร นอกจากนี้ยังมีโรคน้อยลงจากการลดการใช้สารเคมีจากปุ๋ย

การดำเนินโครงการนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนเพียงเท่านั้น แต่เทศบาลตำบลกำแพงก็ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นเดียวกัน ได้แก่ (1) เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีความสุขจากการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นและรายจ่ายที่ลดลง รวมถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดีมาจากการมีสุขภาพดีจากการลดการใช้ปุ๋ยเคมี และ (2) มีระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานในระดับที่ทำให้เทศบาลตำบลกำแพงสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการจัดการขยะแบบครบวงจรแห่งเดียวในภาคใต้ ซึ่งดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เกิดความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายในการจัดการขยะและสามารถขยายผลการดำเนินงานออกไปยังพื้นที่อื่น นอกจากนี้โครงการนี้มีการบริหารจัดการแบบครบวงจร กล่าวคือ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จมีการประเมินผลโดยแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน นอกจากนี้ได้รายงานข้อมูลจากการประเมินผลผ่านแอปพลิเคชันไลน์ในกลุ่มต่าง ๆ

โครงการบ้านสร้างสุข

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น แกนนำชุมชน พนักงานเทศบาล ร่วมกับโรงพยาบาลละงู และศูนย์สุขภาพชุมชนกำแพง ได้ลงพื้นที่เยี่ยมประชาชนที่กักตัวอยู่ที่บ้าน (Home Isolation) และพบว่าสภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมกับการดำรงชีพ โดยผู้สูงอายุมีสภาพที่อยู่ไม่เหมาะสม จำนวน 9 ครัวเรือน คนพิการมีสภาพที่อยู่ไม่เหมาะสม จำนวน 2 ครัวเรือน และผู้ด้อยโอกาสมีสภาพที่อยู่ไม่เหมาะสม จำนวน 2 ครัวเรือน

สภาพดังกล่าวส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ และการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานของประชาชน เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมในการกระจายรายได้ การที่รายได้ไปกระจุกตัวอยู่ที่ประชาชนบางกลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักเป็นกลุ่มผู้ที่มีรายได้สูง จึงเกิดความแตกต่างระหว่างคนจนกับคนรวยส่งผลให้คนที่มีรายได้น้อยไม่มีกำลังทรัพย์ในการต่อเติมหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ส่งผลให้ที่อยู่อาศัยไม่มีความมั่นคงแข็งแรง มีความชำรุดทรุดโทรม ไม่มีความปลอดภัย สภาพแวดล้อมไม่เหมาะต่อการดำรงชีพ และยังมีความยากลำบากในการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานของประชาชน

เทศบาลตำบลกำแพงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส จึงร่วมกับกลุ่มภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชมรมต่าง ๆ ได้แก่ ที่ว่าการอำเภอละงู โรงพยาบาลละงู สาธารณสุขอำเภอละงู ชมรมผู้สูงอายุ ชมรมคนพิการ และคณะกรรมการชุมชน ประชุมปรึกษาหารือเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัย การเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานของ

ประชาชน จึงได้เกิดความเห็นร่วมกันว่าควรมีการดูแลด้านที่อยู่อาศัยให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาศักยภาพประชาชนในชมรมต่าง ๆ อาทิ ชมรมผู้สูงอายุ และชมรมคนพิการให้เข้มแข็ง สนับสนุนให้มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนหาแนวทางในการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่ไม่มีความเหมาะสมในการดำรงชีพ โดยการจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือปรับปรุง ซ่อมแซมหรือต่อเติมที่อยู่อาศัยให้มีความมั่นคงแข็งแรง มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการดำรงชีพ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านที่อยู่อาศัย การเข้าถึงการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ และพัฒนาศักยภาพประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองได้

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านที่อยู่อาศัย เพิ่มโอกาสให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการของหน่วยงานภาครัฐ และเพื่อให้ครอบครัวผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่ประสบปัญหาที่อยู่อาศัยได้มีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม และมีความมั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือปรับปรุง ซ่อมแซม และต่อเติมที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และพัฒนาศักยภาพประชาชนในพื้นที่ให้สามารถพึ่งตนเองได้

การดำเนินการประกอบด้วย การสำรวจข้อมูลครัวเรือนผู้ที่มีความเดือนร้อนในด้านที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และคนพิการ จัดทำฐานข้อมูลผู้ที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม แล้วประชุมกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาและขอความสนับสนุนจากเทศบาล ตำบลกำแพง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสตูล และจากชุมชน โดยจัดลำดับการดูแลซ่อมแซม ปรุปรุ และต่อเติมที่อยู่อาศัยตามลำดับความจำเป็น ซึ่งมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมการดำเนินโครงการให้กับประชาชนได้รับทราบ และร่วมประเมินผลโครงการ

โครงการนี้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและประชาชนได้รับประโยชน์หลายประการ กล่าวคือ (1) ประชาชนผู้ได้รับความช่วยเหลือมีความสุขและความมั่นคงในชีวิต เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือตามสภาพความเดือดร้อน สภาพที่อยู่อาศัยมีความมั่นคง แข็งแรง มีความปลอดภัย เหมาะแก่การอยู่อาศัย เอื้อต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุและคนพิการ (2) จากการดำเนินการของเทศบาลใช้หลักการมีส่วนร่วมทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจกัน ยอมรับในความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสภาพครอบครัว (3) เสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพของประชาชนในชมรมต่าง ๆ ให้สามารถพึ่งตนเองได้ ได้แก่ การดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลกำแพงมีการประชุมอย่างต่อเนื่องทุกเดือน มีกิจกรรมโรงเรียนผู้สูงอายุ เดือนละ 2 ครั้ง ในทุกวันอังคารที่ 1 และ 3 ของเดือน และมีกิจกรรมที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเชื่อมโยงกับเครือข่ายต่าง ๆ

เทศบาลตำบลกำแพงสามารถช่วยเหลือครอบครัวผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่มีปัญหาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยให้มีที่อยู่อาศัยดีขึ้นและมีความมั่นคงปลอดภัย จำนวน 7 หลัง ประกอบด้วย ผู้สูงอายุ จำนวน 5 หลัง คนพิการ จำนวน 1 หลัง และผู้ด้อยโอกาส จำนวน 1 หลัง คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือปรับปรุงซ่อมแซม และต่อเติมที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส และเกิดเครือข่ายในการดำเนินงาน โดยมีการบูรณาการความร่วมมือกันในการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้โครงการนี้สามารถลดความเหลื่อมล้ำด้านที่อยู่อาศัย และเพิ่มโอกาสให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการของหน่วยงานภาครัฐและเข้าถึงสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง

อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลป่าหุ้ง อำเภอพาน
จังหวัดเชียงราย 57120
โทรศัพท์ 053-676-468
โทรสาร 053-160-952

ประชากร

10,104 คน
(ชาย 4,874 คน หญิง 5,206 คน)

พื้นที่

210 ตารางกิโลเมตร
(ครอบคลุม 18 หมู่บ้าน)

รายได้

28,828,013.74 บาท
(ไม่รวมเงินอุดหนุน,
เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

36,790,658 บาท

คณะผู้บริหาร

นายกฤษณะ แก้วดี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง
นางวิไล รินคำ
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง
นายสนอง นันทะชัย
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 12 คน
หญิง จำนวน 6 คน

ที่มา: <https://www.pahung.go.th/2022/?page=home>

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2539 มีเนื้อที่ประมาณ 210 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งสิ้น 10,104 คน ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและป่าไม้ ผู้คนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

สำหรับภาพรวมการดำเนินงานด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ้ง ได้ร่วมมือกับเครือข่ายต่าง ๆ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ส่วนราชการท้องที่ โรงพยาบาลในพื้นที่ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดเชียงราย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ

หมู่บ้าน (อสม.) และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ดำเนินโครงการและกิจกรรม ดังนี้

- 1) โครงการและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่ ด้วยการจัดหางบประมาณสวัสดิการ บริการ วัสดุ สิ่งของ ที่อยู่อาศัย และปัจจัยอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและตรงกับความต้องการของประชาชนแต่ละกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางอย่างเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยติดเตียง อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 2) โครงการและกิจกรรมสร้างความเข้าใจเห็นอกเห็นใจ เอื้ออาทร และแบ่งปันกันระหว่างประชาชนในพื้นที่
- 3) โครงการและกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนชุมชนให้เกิดความรับผิดชอบและสามารถจัดการปัญหาของตนเอง ด้วยทุนต่าง ๆ ที่ชุมชนมี เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ได้แก่

โครงการ E-Smart Pahung: จิ้ม แฉ่ง จบ ครบทุกงานบริการ

ตัวอย่างการประชาสัมพันธ์การลงทะเบียนของเบี้ยยังชีพผ่านโปรแกรม E-Smart Pahung

ลงทะเบียนเพื่อขอเบี้ยยังชีพ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
ผ่านทางระบบ E-Smart Pahung ตลอด 24 ชม.
ง่าย ๆ โดยไม่ต้องเดินทางมาที่ อบต.ป่าหุง

- 1 สแกน QR Code แล้วเพิ่มเพื่อน
- 2 เข้าที่เมนู ชื่นทะเบียน/ตรวจสอบ
- 3 เลือก ชื่นทะเบียนผู้สูงอายุ
- 4 กรอกข้อมูลในแบบฟอร์ม แล้วกดส่ง
เสร็จสิ้นการลงทะเบียน รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับ

E-mail : pahung@hotmail.co.th Facebook Fanpage : อบต.ป่าหุง
Website : <http://www.pahung.go.th> กุญแจ อบต.ป่าหุง : 085 - 0384490 บริการ 24

ที่มา: <https://www.facebook.com/PahungSAO>

โครงการ E-Smart Pahung: จิ้ม แฉ่ง จบ ครบทุกงานบริการ เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งเรื่องร้องเรียนของประชาชนให้เข้าถึงง่ายและรวดเร็ว ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ผ่านแอปพลิเคชันไลน์

เดิมที่ประชาชนผู้ร้องเรียนจะต้องเดินทางมาร้องเรียนด้วยตนเอง ณ จุดรับเรื่องร้องเรียนขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ซึ่งจะต้องเผชิญปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ตั้งแต่ลักษณะภูมิประเทศของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงที่หิ้งกว้างและเดินทางลำบากทำให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลจุดรับเรื่องต้องใช้เวลาและค่าเดินทางสูง

เมื่อถึงจุดรับเรื่องหากเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่รับเรื่องพนักงานไม่เชี่ยวชาญก็จะต้องใช้เวลาในการหาผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นมาเป็นผู้รับเรื่องและให้คำปรึกษาแทน และหากเอกสารสำคัญที่ใช้ประกอบการร้องเรียนไม่ครบถ้วน ประชาชนผู้ร้องเรียนต้องเดินทางกลับเพื่อนำเอกสารกลับมายื่นประกอบการร้องเรียนอีกครั้ง ทำให้ยิ่งเสียเวลาและค่าเดินทางเพิ่ม

นอกจากนั้น ยังมีประชาชนกลุ่มเปราะบาง อย่างผู้สูงอายุและผู้พิการ ที่ไม่สามารถเดินทางมาร้องเรียนได้ และในช่วงการระบาดของโควิด-19 ก็ทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงจุดรับเรื่องร้องเรียนได้เท่าภาวะปกติเนื่องจากมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม ที่ทำให้ต้องจำกัดจำนวนคนเข้าใช้บริการ ณ จุดรับเรื่อง

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง ซึ่งขณะนั้นผู้บริหารมีนโยบายที่จะนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอยู่แล้ว จึงได้ริเริ่มโครงการนี้ขึ้น โดยการสร้างโปรแกรมรับเรื่องร้องเรียนและบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา สาธารณสุข ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ บนแอปพลิเคชันไลน์ ให้ประชาชนร้องเรียนหรือขอใช้บริการได้โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางมาจุดรับเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงเช่นเดิม ลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงจะสนองตอบเรื่องร้องเรียนและคำขอใช้บริการผ่านโปรแกรมนี้เช่นกัน

สำหรับขั้นตอนการดำเนินโครงการนี้ เริ่มตั้งแต่การสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วนำผลสำรวจมากำหนดนโยบายและวางแผนดำเนินการเพื่อจัดหางบประมาณและบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อโครงการได้รับการอนุมัติ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงได้ระดมบุคลากรจากกองงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ให้บริการประชาชน มาเข้ารับการอบรมและร่วมกันจัดทำเนื้อหาเพื่อพัฒนาเป็นระบบรับเรื่องร้องเรียนและขอใช้บริการแต่ละด้านต่อไป

เมื่อโปรแกรม E-Smart Pahung เสร็จสิ้น และได้ทดลองใช้กับประชาชนในพื้นที่แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงได้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนหันมาใช้โปรแกรมนี้ผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อออนไลน์ แผ่นพับ ผู้นำชุมชน ประชาคมหมู่บ้าน การประชุมประจำเดือน การประชุมกลุ่ม และการส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์แบบเคาะประตูบ้าน

ปัจจุบันประชาชนที่สามารถเข้าถึงแอปพลิเคชันไลน์ และโปรแกรม E-Smart Pahung สามารถแจ้งเรื่องร้องเรียนและขอใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงผ่านระบบ

ออนไลน์ได้อย่างทั่วถึง ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางมายังจุดรับเรื่องร้องเรียน อีกต่อไป ขณะที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่่งก็สามารถทำหน้าที่ให้บริการ ประชาชนผ่านโปรแกรมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ทำให้ประชาชนได้รับการตอบสนองอย่างทั่วถึง หากมีกรณีใดที่ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงการบริการดังกล่าวได้จริง องค์การบริหารส่วนตำบล ป่าหุ่่งจะประสานงานกับผู้นำชุมชนเพื่อให้ความช่วยเหลือในการขอรับบริการ รวมถึง มอบหมายบุคลากรไปให้บริการถึงบ้านตามโครงการ “ไปหมู่บ้านสุขใจ” ซึ่งเป็นอีกหนึ่ง โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่่งด้วย

สำหรับการประเมินผลการดำเนินโครงการนี้ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินผล ความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่่ง ที่จะคอย ประเมินความพึงพอใจ รวมถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการใช้โปรแกรม E-Smart Pahung รายงานต่อผู้บริหาร เพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป

เมื่อปี พ.ศ. 2565 โครงการ E-Smart Pahung: จิ้ม แจ้ง จบ ครบทุกงานบริการ ได้รับรางวัลท้องถิ่นดิจิทัล ประจำปี พ.ศ. 2565 และรางวัลรัฐบาลดิจิทัล ประจำปี พ.ศ. 2565 ประเภทรางวัลท้องถิ่นดิจิทัล

โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนและผู้ด้อยโอกาส

หนึ่งในผู้พิการในพื้นที่ตำบลป่าหุ่่งที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และผู้ด้อยโอกาส

โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนและผู้ด้อยโอกาส เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้สูงอายุที่ใช้ชีวิตตามลำพัง ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา ผู้มีฐานะยากจน ผู้พิการ และผู้ประสบภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ โดยการพัฒนาความเป็นอยู่และกระจายบริการและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง

การดำเนินโครงการนี้เริ่มตั้งแต่การสำรวจปัญหาและความต้องการมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนงานโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง ก่อนที่จะสำรวจข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประชาชนกลุ่มเป้าหมายในแต่ละหมู่บ้าน

หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งได้นำเอาข้อมูลที่สำรวจได้มาจัดทำแนวทางให้ความช่วยเหลือประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือประชาชนทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือตามแนวทางที่กำหนด ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการจัดหางบประมาณดำเนินการ การมอบปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต หรือจัดสร้างที่อยู่อาศัยในกรณีของผู้ด้อยโอกาสอย่างผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพัง หรือผู้พิการ และทุนการศึกษาในกรณีของผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาหรือเด็กที่มีฐานะยากจน

หากประชาชนกลุ่มเป้าหมายรายใดที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามระเบียบข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งจะประสานงานเครือข่าย อาทิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย กองทุนคนพานไม่ทิ้งกัน กองทุนคนตำบลป่าหุ่งไม่ทิ้งกัน วัด โรงเรียน ชุมชน หรือบุคลากร ในการให้ความช่วยเหลือแทน

จากรายงานขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่ง ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากโครงการนี้คือ เด็กด้อยโอกาส ผู้ประสบปัญหาทางสังคม และผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา สิ่งของ และปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตร้อยละ 100 และทำให้ความเป็นอยู่พวกเขาดีขึ้น

โครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตำบลป่าหุง

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตำบลป่าหุงสราธการเดิน ซึ่งเป็นหนึ่งกิจกรรมของโครงการ

โครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตำบลป่าหุง เป็นโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุงดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้สูงอายุในพื้นที่ให้มีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน ได้แก่ การดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจสำหรับการใช้ชีวิตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง การใช้และเข้าถึงบริการใหม่ ๆ ของรัฐ ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การประกอบอาชีพเสริมหลังเกษียณอายุ และการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นหรืออยู่คนเดียว ขณะเดียวกันโครงการนี้ยังเป็นพื้นที่รวบรวมผู้สูงอายุที่มีความรู้ความสามารถมาทำหน้าที่พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุคนอื่นในพื้นที่ด้วย

ขั้นตอนการดำเนินโครงการนี้ ได้แก่

1. สำรวจปัญหาและความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วนำผลการสำรวจมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนงานโครงการในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุง

2. เมื่อข้อบัญญัติได้รับการอนุมัติ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อขออนุมัติดำเนินโครงการ

3. รวมกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ตำบลป่าหุ่ง เช่น ชมรมผู้สูงอายุ หมอเมือง โรงเรียนผู้สูงอายุ ฯลฯ มาร่วมโครงการ

4. ดำเนินกิจกรรมของโครงการ ได้แก่ จัดอบรมให้ความรู้ผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สูงอายุด้วยกันเอง ทั้งในและนอกสถานที่ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ทั้งเด็กและเยาวชนในพื้นที่และผู้สูงอายุในพื้นที่อื่น และกิจกรรมออกกำลังกายและสันทนาการ อย่างการเต้นหรือรำวงย้อนยุค โดยกิจกรรมเหล่านี้ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าหุ่งดำเนินการร่วมกับองค์กรเครือข่ายต่าง ๆ ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลป่าหุ่ง สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดเชียงราย อสม. อพม. และอาสาสมัครด้านอื่น ๆ

5. สรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น นำปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นมาปรับปรุงแก้ไข และรับข้อเสนอแนะมาวางแผนดำเนินโครงการในปีงบประมาณต่อไป

ผลลัพธ์ของโครงการนี้ ได้แก่

1. ผู้สูงอายุในพื้นที่ได้รับความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาชุมชน สังคม และท้องถิ่น
2. ผู้สูงอายุในพื้นที่สามารถดำรงชีวิตในชุมชนได้อย่างมีคุณภาพ สมเหตุสมผลและสมวัย ใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างมีความสุข
3. ผู้สูงอายุในพื้นที่ได้นำความรู้จากกิจกรรมศึกษาดูงานและเปลี่ยนเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้หลังเกษียณ
4. ผู้สูงอายุในพื้นที่ได้รับและให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งเสริมสร้างกำลังใจในการใช้ชีวิตซึ่งกันและกัน

ผลกระทบของโครงการ ได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่ร่วมโครงการมีทักษะด้านต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้น ทั้งการพูด การแสดงความคิดเห็น การแสดงออกในที่ชุมชน การดูแลสุขภาพกายและใจของตนเอง การสร้างรายได้จากการประกอบอาชีพหลังเกษียณ การช่วยเหลือ

สังคมรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การเป็นอาสาสมัครในวันสำคัญ หรือการเป็นคณะกรรมการด้านการช่วยเหลือผู้สูงอายุด้วยตนเอง คณะต่าง ๆ

ส่วนผลสัมฤทธิ์ของโครงการนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามเป้าหมายของโครงการร้อยละ 90 ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมของโครงการระดับดีมาก ร้อยละ 97 และผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาตามที่โครงการจัดกิจกรรมให้อย่างเท่าเทียม มีกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ได้รับการยอมรับจากสังคม และรู้สึกว่ามีประโยชน์ในการช่วยพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาย

อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อมูลพื้นฐาน

สถานที่ตั้ง

ตำบลพลับพลาย อำเภออุทุมพร

จังหวัดสุพรรณบุรี 72160

โทรศัพท์ 035-495-053

โทรสาร 035-495-053

ประชากร

11,780 คน

(ชาย 5,821 คน หญิง 5,959 คน)

พื้นที่

136 ตารางกิโลเมตร

(ครอบคลุมจำนวน 14 หมู่บ้าน)

รายได้

36,709,664.33 บาท

(ไม่รวมเงินอุดหนุน,

เงินกู้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม)

เงินอุดหนุน

36,997,029.18 บาท

คณะผู้บริหาร

นายพีระศักดิ์ มาตรศรี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาย

นายชัยเรศ จันทมา

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

พลับพลาย

นางทรงรัตน์ หิรัญอุทก

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาย

สัดส่วนสมาชิกสภา

ชาย จำนวน 12 คน

หญิง จำนวน 2 คน

ที่มา: https://www.facebook.com/plubplachai?_rdc=1&_rdr

ตำบลพลับพลาย พื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่เพียงบางส่วนที่ใช้น้ำจากระบบชลประทานเพื่อทำการเกษตร และบางส่วนใช้น้ำฝนเพียงอย่างเดียวเพื่อทำการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลายมีแนวคิดที่จะทำให้ชุมชนอยู่กันอย่างเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ทั้ง 2 มิติ ได้แก่ ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาส เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิและบริการขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น โอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โอกาสในการมีงานทำ การเข้าถึงความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย การเข้าถึงบริการทางสาธารณสุข บริการทางการเงิน ข้อมูลข่าวสาร ด้านเทคโนโลยี การเข้าถึงแหล่งทรัพยากร

ธรรมชาติ และความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายเพื่อการบริโภค และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของแต่ละครัวเรือน เพื่อให้ประชาชนสามารถจัดหาปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตซึ่งได้แก่ ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหาร เพียงพอ กับทุกคนในครอบครัวได้

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยจึงใช้หลักการบริหารงานตามหลักทรงงานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ที่พระองค์ทรงมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคน ดังพระราชดำรัสว่า **“ระเบิดจากข้างใน”** หมายความว่า ต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในชุมชนที่เราเข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาเสียก่อน แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญหรือบุคคลจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนที่ยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัว หรือตั้งตัว อย่าให้โดยที่ผู้รับยังไม่พร้อมที่จะใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีหลักการบริหารด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน คือ **“เตาะเตาะ ต้วมเตี้ยม เต่งตึง โตงเตง ติดเตี้ยง ตาย”** เพื่อให้คนในทุกช่วงวัยของตำบลพลับพลาไชยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปพร้อมกัน

กระบวนการดำเนินการด้านการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมของตำบลพลับพลาไชย

1. รวบรวมสภาพปัญหาในแต่ละประเภทจากการลงพื้นที่พบปะประชาชน หรือแม้กระทั่งปัญหาที่ประชาชนแจ้งขอรับความช่วยเหลือ เพื่อนำมาวิเคราะห์ จัดประเภทของสภาพปัญหา เช่น ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการเกษตร ปัญหาด้านการดำรงชีวิต ปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว ฯลฯ
2. แต่งตั้งคณะทำงานในการขับเคลื่อนในการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนตำบลพลับพลาไชย คณะกรรมการช่วยเหลือ สังคมตำบลพลับพลาไชย คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ ฯลฯ
3. คณะทำงานในการขับเคลื่อนในการแก้ปัญหาในแต่ละด้านลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาทราบ
4. แสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ปัญหาบางเรื่องต้องใช้กระบวนการ เจริญ รับผิดชอบ และพูดคุยทำข้อตกลง ปัญหาบางเรื่องต้องให้ชุมชนในพื้นที่เข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาบางเรื่องต้องใช้งบประมาณ และแสวงหา ความร่วมมือจากเครือข่ายทั้งส่วนราชการและเอกชนในการแก้ไข ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ สภาพปัญหาและศักยภาพของชุมชน
5. หากความช่วยเหลือบางเรื่องที่เกิดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ อาจต้องเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับ การช่วยเหลือต่อไป
6. ติดตาม ประเมินผล การแก้ไขปัญหาว่าจะสามารถพัฒนา ต่อยอด หรือส่งเสริม ให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนได้อย่างไร

สำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านการลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย ได้แก่

โครงการน้ำเพื่อชีวิต

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลายไชยซึ่งมีพื้นที่ทั้งสิ้น 136 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 85,000 ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง มีพื้นที่เกษตรกรรมทั้งสิ้น 26,480 ไร่ มีการทำการเกษตรปลูกข้าวในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงธันวาคมของทุกปี เกษตรกรจึงต้องอาศัยน้ำเป็นหลักในการทำการเกษตร เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ฝนทิ้งช่วงต่อเนื่องหลายปีส่งผลให้ปริมาณน้ำทั้งผิวดินและใต้ดินลดปริมาณลง ระบบชลประทานไม่สามารถจัดสรรน้ำให้เกษตรกรได้ตามปกติ มีความเหลื่อมล้ำในระบบจัดสรรน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยจึงวางแผนการสูบน้ำจากประตูน้ำคันที ตำบลหนองไธสงมายังตำบลพลับพลาไชย ระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร มีค่าใช้จ่ายประมาณ 200,000-300,000 บาท ต่อปี แต่ก็ยังประสบปัญหาเนื่องจากเส้นทางเดินของน้ำผ่านถึง 3 ตำบล ทำให้มีประชาชน เกษตรกร ลักลอบสูบน้ำตลอดเส้นทาง กว้าน้ำจะเดินทางมาถึงตำบลพลับพลาไชยจึงเหลือปริมาณน้อย ไม่คุ้มค่าต่อภาระค่าใช้จ่าย ไม่สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนและเกษตรกรตำบลพลับพลาไชยได้ จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบกับตำบลพลับพลาไชยบางพื้นที่มีลักษณะราบเชิงเขา บางพื้นที่มีระบบชลประทานไหลผ่านแต่ไม่ได้รับการจัดสรรน้ำ บางครั้งมีการจัดสรรน้ำแต่ก็มีลักลอบสูบน้ำไม่ได้รอให้น้ำไปถึงปลายทางเสียก่อน เร่งรีบสูบน้ำจนน้ำไม่มีเหลือพอให้กับคนที่อยู่ปลายน้ำ บางพื้นที่ไม่มีระบบชลประทานไหลผ่าน คนในชุมชนต่างต้องช่วยเหลือตนเองในการหาแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตร หรือหล่อเลี้ยงพืชพันธุ์ที่กำลังได้รับความเสียหายจนก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง เกิดความเหลื่อมล้ำในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำของสถานการณ์น้ำในพื้นที่เป็น 2 ระบบ คือระบบน้ำบนดินคือการสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และวางระบบบริหารจัดการ และระบบน้ำใต้ดินคือการสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร และเพื่อให้มีการจัดสรรน้ำอย่างเป็นระบบลดความเหลื่อมล้ำให้แก่ประชาชน อีกทั้งส่งเสริม สนับสนุน การจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มเติมเพื่อความยั่งยืน

ระบบน้ำบนดิน ดำเนินการโดยการสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ในปี พ.ศ. 2558 บริเวณฝายหนองหมู โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยได้ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนคา และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมกันกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยจัดสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าขึ้นบริเวณฝายหนองหมู คลองน้ำป่า ตำบลดอนคา เพื่อสูบน้ำจากคลองจรูระเข้สามพันเข้าสู่คลองน้ำป่า และจัดสรรให้เกษตรกรได้ใช้ทำการเกษตร บางส่วนนำไปผลิตน้ำประปาโดยมีข้อตกลงร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากรน้ำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2562 องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยจึงได้ก่อสร้างโรงสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่ฝายไช้ฟอนขึ้นอีก 1 แห่ง เพื่อให้เกษตรกรหมู่ 3,4,7,9 ตำบลพลับพลาไชยและพื้นที่ตำบลใกล้เคียง เช่น ตำบลไร่รถ ตำบลสนามคลี ตำบลตลิ่งชัน

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยได้ตราข้อบัญญัติ เรื่อง การบริหารกิจการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พ.ศ.2550 (กรณี อบต.ดำเนินการเอง) ขึ้น จำนวน 1 ฉบับ และต่อมาได้มีการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อง การบริหารกิจการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พ.ศ. 2563 (กรณี อบต.และกลุ่มผู้ใช้น้ำร่วมกันบริหารจัดการ) โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนตำบลและตัวแทนจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ มีหน้าที่ร่วมกันในการจัดหางบประมาณในการซ่อมแซม และมีหน้าที่บริหารจัดการ การสูบน้ำ การจัดสรรน้ำ และรายงานผลการดำเนินงานให้องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยทราบ นอกจากนี้ยังออกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย เรื่อง ข้อบังคับการบริหารจัดการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า (ฝ่ายหนองหมู และฝ่ายไชฟ่อน) พ.ศ. 2563 ปัจจุบันมีสมาชิกที่เป็นเกษตรกรผู้ใช้น้ำ จำนวน 350 ราย

ระบบน้ำใต้ดิน จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการใช้น้ำบาดาลของพื้นที่ตำบลพลับพลาไชย พบว่ามีการเจาะบ่อน้ำบาดาลใช้กันเป็นจำนวนมาก อาจมีความเสี่ยงต่อการทรุดตัวของดิน และการแปรเปลี่ยนเส้นทางของน้ำใต้ดิน ตัวอย่างเช่น หมู่ที่ 11 (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562) พบว่า มีบ่อน้ำบาดาลเจาะที่ความลึกเฉลี่ย 60-80 เมตร ทั้งหมด จำนวน 144 บ่อ แบ่งเป็นบ่อที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว (เนื่องจากไม่มีน้ำ) จำนวน 61 บ่อ และบ่อที่สามารถใช้งานได้ จำนวน 83 บ่อ จึงได้ริเริ่มการสร้างความเข้าใจให้เห็นปัญหาร่วมกัน ให้ความรู้ แนะนำและชักชวนให้ประชาชนในพื้นที่ราชเชิงเขา และราชลุ่มบางส่วนจัดทำธนาคารน้ำใต้ดิน เพื่อเก็บกักน้ำฝนลงใต้ดิน แทนที่จะปล่อยให้ไหลบ่าทิ้งลงมาสู่ที่ต่ำโดยเสียประโยชน์ ก็จะสามารถเก็บกักน้ำไว้ใต้ดิน เพิ่มปริมาณน้ำใต้ดินในพื้นที่ได้อีกทางหนึ่ง อีกทั้งการทำธนาคารน้ำใต้ดินยังเป็นการนำขยะรีไซเคิลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เช่น ขวดน้ำ หิน พลาสติก ขวดแก้ว ยางรถยนต์มาใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

ผลการดำเนินงานตามโครงการน้ำเพื่อชีวิต

ระบบน้ำบนดิน มีการสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าฝ่ายหนองหมู สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าฝ่ายไชฟ่อน และสามารถจัดตั้งกลุ่มบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน มีการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การบริหารกิจการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พ.ศ. 2550 (กรณี อบต.ดำเนินการเอง) มีการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อง การบริหารกิจการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พ.ศ. 2563 (กรณี อบต.และกลุ่มผู้ใช้น้ำร่วมกันบริหารจัดการ)

มีการออกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย เรื่อง ข้อบังคับการบริหารจัดการ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า (ฝายหนองหมู และฝายไขพอน) พ.ศ.2563 รวมถึงสามารถลดภาระ ค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำประมาณ 50,000-60,000 บาท ต่อรอบฤดูกาลทำนาของเกษตรกร

ระบบน้ำใต้ดิน ผลการดำเนินงานของการจัดทำธนาคารน้ำใต้ดินนั้นมีมากมาย ได้แก่
 1) แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง 2) แก้ไขปัญหาพื้นที่แห้งแล้ง 3) ช่วยเพิ่มระดับน้ำใต้ดินน้ำบาดาล
 4) ช่วยเพิ่มความชุ่มชื้นให้ผิวดินทำให้ต้นไม้และพืชเขียวทั้งปี 5) ลดปริมาณน้ำเสียในชุมชน
 6) ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม 7) ช่วยลดการเกิดโรคระบาดจากแมลงต่าง ๆ เช่น ยุง แมลงวัน
 8) กลุ่มเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีปริมาณน้ำที่เพียงพอในการทำการเกษตร สามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงต้องอาศัยการเจาะบ่อบาดาลเพื่อผลิตน้ำประปาไว้อุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ประชาชนมีการเจาะน้ำบาดาลมาใช้เพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นทุกปี

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย
 LINE คุ้มพัน อบต.พลับพลาไชย Facebook อบต.พลับพลาไชย www.plubplachai.go.th

ผลสัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมที่เป็นรูปธรรม

ผลสัมฤทธิ์	ประเด็นการเปลี่ยนแปลง	
	ก่อนการดำเนินโครงการ	หลังการดำเนินโครงการ
ผลเชิงสถิติ	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนและเกษตรกรในพื้นที่ หมู่ 2,3,4,8,9,12,14 ขาดแคลนน้ำทำการเกษตร และใช้ในชีวิตประจำวัน - ประชาชนและเกษตรกรใช้น้ำจากบ่อบาดาล ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนและเกษตรกรในพื้นที่ หมู่ 2,3,4,8,9,12,14 อย่างน้อย 26,357 ไร่ ได้มีน้ำใช้ทำการเกษตร และใช้ในชีวิตประจำวัน - มีการจัดสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน เพื่อเติมน้ำให้กับแหล่งน้ำใต้ดิน จำนวน 48 แห่ง - มีปริมาณน้ำใต้ดินเพิ่มขึ้น ในเดือน ก.ค. 64 มีปริมาณใต้ดินที่ลึก 34 เมตร โดยปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลในใต้ดิน อยู่ระดับ ผิวดิน ในช่วงเดือน ต.ค.-ธ.ค. 65
ผลเชิงคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการวางระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการใช้น้ำ เกิดสถานการณ์ “น้ำการเมือง” - มีการใช้ทรัพยากรน้ำใต้ดินอย่างฟุ่มเฟือย รายใหญ่มีกำลังทรัพย์มาก ก็จะได้ใช้น้ำ รายเล็กก็ต้องต่อสู้ด้วยการกู้ยืมเงินเพื่อเจาะบ่อให้ลึกเท่ารายใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการวางระบบบริหารจัดการโดยการตราเป็นข้อบัญญัติและข้อบังคับ สำหรับใช้กับกลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำ - กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทำให้เกิดความโปร่งใส - ประชาชนและเกษตรกรมีความตระหนัก ความเข้าใจในสถานการณ์น้ำใต้ดิน - ประชาชน เกษตรกร ส่วนราชการ ร่วมมือกันจัดสร้างธนาคารน้ำใต้ดิน เพื่อเติมทรัพยากรน้ำลงสู่ใต้ดิน เพื่อไว้ใช้ยามฤดูแล้ง

โครงการพลิกผลาไชย ไม่ทิ้งกัน

จากข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นตำบลพลับพลาไชยในปี พ.ศ. 2565 (ข้อมูล จปฐ.ตำบลพลับพลาไชย ปี พ.ศ. 2565) พบว่า ประชากรตำบลพลับพลาไชยในวัยทำงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อปีประมาณ 77,966.80 บาท/คน/ปี ซึ่งลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2562 ที่รายได้เฉลี่ยต่อปีประมาณ 101,766.10 บาท/คน/ปี ช่วงก่อนที่จะมีการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรน่าหรือโควิด 19 ส่งผลให้เป็นที่มาของความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ข้อมูลใน พ.ศ. 2564 จำนวนประชากรทั้งสิ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย มีจำนวน 11,866 คน ซึ่งหากคิดจำนวนร้อยละของผู้มีภาวะพึ่งพิง ทั้ง 4 กลุ่มสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. ผู้สูงอายุ	จำนวน	1,880 คน	คิดเป็นร้อยละ	15.84
2. คนพิการ	จำนวน	128 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.08
3. ผู้ป่วยติดเตียง	จำนวน	0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
4. ผู้ด้อยโอกาส	จำนวน	136 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.15
5. หญิงตั้งครรภ์	จำนวน	52 คน	คิดเป็นร้อยละ	0.44
6. เปราะบางซ้ำซ้อน	จำนวน	526 คน	คิดเป็นร้อยละ	4.43

ซึ่งปัญหาที่พบจากสถานการณ์ปัจจุบัน คือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ถูกทอดทิ้งโดยคนในครอบครัว และบางครั้งเข้าไม่ถึงสวัสดิการของภาครัฐ รวมถึงประชาชนที่มีฐานะยากจนไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะจากภาครัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย จึงได้มีแนวคิดที่จะจัดระบบการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่ ด้วยการจัดทำโครงการ **“พลับพลาไชยไม่ทิ้งกัน”** เพื่อลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ ให้ลดลง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลให้มีความสุขตามวิถีพอเพียง และเพื่อให้เป็นสังคมแห่งการส่งเสริมช่วยเหลือและแบ่งปัน โดยการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและเอกชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยได้ดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ใน 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การลดความเหลื่อมล้ำโดยการสงเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสาธารณสุข ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ด้านอื่น ๆ ซึ่งมีแนวทางดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนตำบลพลับพลาไชย ลักษณะการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนครั้งเดียวเบ็ดเสร็จ ไม่ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน มีกระบวนการทำงานที่ชัดเจนโดยการทำงานเชิงรุกเข้าไปหากลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้เข้าถึงการช่วยเหลือต่าง ๆ ได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยเปิดโอกาสให้ประชาชนยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ คำร้องขอรับความช่วยเหลือ โทรศัพท์ โทรสาร แอปพลิเคชัน line เว็บไซต์ facebook e-mail จากนั้นจะมีการซักถามข้อมูลและสภาพปัญหาเบื้องต้น ลงทะเบียนรับเรื่องแล้วนำมาวิเคราะห์ แยกแยะและส่งเรื่องให้ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นร่วมกับอาสาสมัครชุมชน เพื่อที่จะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า เช่น จัดรถรับ-ส่งนักเรียนยากไร้ รถรับ-ส่งผู้สูงอายุ/ผู้ป่วยโควิด-19 จัดหาถุงยังชีพบรรเทาความเดือดร้อนจากสถานการณ์อุทกภัย / สถานการณ์โควิด 19 ช่วยเหลือเกษตรกรที่เดือดร้อนจากโรครระบาดในสัตว์ ช่วยเหลือค่าวัสดุซ่อมแซมบ้านจากปัญหาภัยพิบัติ จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวสำหรับผู้ประสบปัญหาภัยพิบัติ เป็นต้น

2. การลดความเหลื่อมล้ำโดยการส่งเสริม ซึ่งมีลักษณะการช่วยเหลือกระบวนการยุ่งยาก ซับซ้อน เจาะลึก ใช้ระยะเวลานาน ไม่สามารถช่วยเหลือในครั้งเดียวได้สำเร็จ ต้องใช้ทีมสหวิชาชีพ หรือหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม จำเป็นต้องช่วยเหลือแบบรายกรณี ต้องใช้ข้อระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ โดยขั้นแรกเจ้าหน้าที่จะนำฐานข้อมูลของผู้ประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านต่าง ๆ จากการรับคำร้อง ข้อมูลจากแอปพลิเคชัน E5 (คนพิการ) ข้อมูลเชิงลึกจากชุมชน มาพิจารณาหาแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถดำรงชีวิตอย่างเป็นพลังให้กับสังคมต่อไป จากนั้นจะมีการระดมสมองคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จัดลำดับการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำผ่านเวทีของภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและอาสาสมัครชุมชน หลังจากนั้นนำข้อมูลเข้าที่ประชุมศูนย์ช่วยเหลือสังคมเพื่อพิจารณาจัดลำดับการส่งเสริมในการทำกิจกรรมแล้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชยจะดำเนินการจัดโครงการส่งเสริม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น โครงการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ โครงการปรับปรุงสภาพที่อยู่อาศัย ห้องสุขา ให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ โครงการดอกไม้จันทน์ส่งตลาดค้าส่งและค้าปลีกของชมรมคนพิการ โครงการตลาดสีเขียว (พลับพลาไชยมาร์เก็ต) ไร่ที่พึ่ง โครงการพลังงานทางเลือก การประสานส่งต่อผู้ด้อยโอกาสเข้าศูนย์คุ้มครองคน การสนับสนุนให้มีอาสาสมัครบริหารท้องถิ่นเพิ่มขึ้น การเยี่ยมเสริมกำลังใจให้กับกลุ่มเปราะบางภายใต้โครงการบันเพื่อสังคม การประสานให้ภาคเอกชนรับคนในครอบครัวผู้พิการเข้าทำงานเพื่อเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว เป็นต้น

ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ “พลับพลาไชย ไม่ทิ้งกัน” ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตำบลพลับพลาไชย สามารถบรรเทาความเดือนร้อน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์	ประเด็นการเปลี่ยนแปลง	
	ก่อนดำเนินโครงการ	หลังดำเนินโครงการ
ผลเชิงสถิติ (ปริมาณ)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองของเด็กนักเรียนยากไร้ มีภาระค่าใช้จ่ายรถรับ-ส่ง จำนวน 45 ครั้วเรือน - ผู้สูงอายุ คนพิการ มีสภาวะยากลำบากในการดำรงชีวิตประจำวัน จำนวน 57 ครั้วเรือน - ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ เช่น การศึกษา การรวมกลุ่มทำกิจกรรม และในการเดินทางเพื่อเข้าถึงบริการสาธารณสุขของภาครัฐ (สถานการณ์โควิด-19) - ประชาชนมีรายได้น้อย โดยเฉพาะผู้ประสบปัญหาซ้ำซ้อนทางสังคมที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้ - ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ เช่น การทำการเกษตร การประกอบอาชีพค้าขาย - ผู้ดูแล กลุ่มเปราะบางขาดความรู้ ความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วย อีกทั้งไม่มีอาสาสมัครดูแลผู้ป่วยเพียงพอ - ผู้พิการเป็นภาระของครอบครัว ในการดำรงชีวิตประจำวันทำให้รายได้ครอบครัวลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถลดรายจ่ายในครัวเรือนด้านการเดินทาง จำนวน 45 ครั้วเรือน - สามารถปรับสภาพที่อยู่อาศัย สุขภาพให้สะดวก แข็งแรง จำนวน 23 ครั้วเรือน - ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขจากภาครัฐ จากสถานการณ์โรคโควิด-19 พ.ศ. 2565 จำนวน 203 ครั้วเรือน - ช่วยให้ประชาชนมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ จำนวน 34 ครั้วเรือน - ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ตามโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 80 ครั้วเรือนปี - ภาคเอกชนร่วมสนับสนุนสิ่งของจำเป็นสำหรับผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงอายุ คนพิการ (กลุ่มบั้นเพื่อสังคม) เพื่อเสริมกำลังใจและให้ความรู้ผ่านอาสาสมัครบริบาล พ.ศ. 2562 จำนวน 65 คน พ.ศ. 2563 จำนวน 31 คน พ.ศ. 2564 จำนวน 22 คน พ.ศ. 2565 จำนวน 30 คน พ.ศ. 2566 จำนวน 30 คน - ผู้พิการมีรายได้จากการจำหน่ายเสื้อผ้าตาม ม.35 จำนวน 25 คน ต่อปี มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5,000-10,000 บาทต่อปี

ผลสัมฤทธิ์	ประเด็นการเปลี่ยนแปลง	
	ก่อนดำเนินโครงการ	หลังดำเนินโครงการ
ผลเชิงคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ด้อยโอกาสไม่มีเลข 13 หลัก และบัตรประจำตัวประชาชน - คนพิการ ผู้ยากไร้ถูกทำร้ายร่างกาย ทอดทิ้งจากครอบครัว ปล่อยปละละเลย ไม่ดูแล ดำรงชีวิตด้วยความยากลำบาก 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเข้าถึงสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ ที่พึงมี เช่น การศึกษา สาธารณสุข การทำงาน เบี้ยยังชีพ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เป็นต้น - ช่วยเหลือโดยการสงเคราะห์ ส่งเสริมและสนับสนุน เครื่องอุปโภค บริโภค เงินสงเคราะห์ ที่อยู่อาศัย อาหารีพสำหรับผู้ดูแล ส่งเสริมให้อยู่ในครอบครัวอย่างมีความสุข

ความสำเร็จของโครงการเกิดขึ้นจากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาไชย ส่งเสริมการทำงานร่วมกันที่เป็นระบบ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การนำฐานข้อมูล ความเหลื่อมล้ำซึ่งเกิดจากการรับคำร้องจากช่องทางต่าง ๆ ประมวลผลข้อมูล การคัดกรอง กลุ่มเป้าหมาย การจัดลำดับการให้ความช่วยเหลือ การตรวจสอบข้อเท็จจริงในรูปของคณะกรรมการของศูนย์ช่วยเหลือประชาชน และคณะกรรมการศูนย์ช่วยเหลือสังคม ซึ่งมีภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการในการพิจารณา มีการติดตามและประเมินผลโครงการดังกล่าวอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรในองค์กรและอาสาสมัครชุมชน และมีความร่วมมือที่ดีจากเครือข่าย เพราะปัญหาของประชาชนเกิดจากสาเหตุที่หลากหลาย การใช้กระบวนการให้ความช่วยเหลือจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากเครือข่าย ทั้งภาครัฐ และเอกชนเป็นสำคัญ เครือข่ายทางสังคมที่ดีจึงถือเป็นทุนทางสังคม (Social Capital) ที่จะเพิ่มความสำเร็จให้กับองค์กร ความสัมพันธ์ที่ดีจึงทำให้องค์กรมีการเชื่อมโยงประสานงานกันดีขึ้น ทั้งยังสามารถดึงทรัพยากรของแต่ละองค์กรมาประสานเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายชื่อคณะกรรมการ
พิจารณาคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น
เพื่อรับรางวัลรางวัลพระปกเกล้าทองคำ และรางวัลรางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2566

1. เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า	กรรมการที่ปรึกษา
2. รองเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า	กรรมการที่ปรึกษา
3. ศาสตราจารย์พิเศษนิติ เศรษฐบุตร	ประธานกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ เสรีวัฒนวุฒิ	รองประธานกรรมการคนที่ 1
5. รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต	รองประธานกรรมการคนที่ 2
6. ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
7. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
8. ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้แทน	กรรมการ
9. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
10. เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือผู้แทน	กรรมการ
11. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
12. ศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา	กรรมการ
13. ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ตระกูล มีชัย	กรรมการ
15. ศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ เหลืองประภัสร์	กรรมการ
17. ดร.พิริยตม์ วรณพฤกษ์	กรรมการ
18. ดร.ไพบุลย์ โปธิ์สุวรรณ	กรรมการ
19. ดร.อรพินท์ สฟโซคชัย	กรรมการ
20. นายศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์	กรรมการ
21. นายณัฐพงศ์ รอดมี	กรรมการ
22. นายณฤตย์ เสกธีระ	กรรมการ
23. นายพรชัย ปุณณวิฒนาพร	กรรมการ
24. นายเอกวัฒน์ สุวรรณ	กรรมการ
25. นายสยาม เจริญอินทร์พรหม	กรรมการ
26. นางสาวสุมาลย์ ชาวนา	กรรมการและเลขานุการ
27. นางสาววิลาวัลย์ หงษ์นคร	ผู้ช่วยเลขานุการ
28. นางระพีพรรณ ทิวสระแก้ว	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำเอกสารสรุปงานรางวัลพระปกเกล้า

บุคลากร

นายกควัต อัจฉริยปัญญา	ผู้อำนวยการ
นางระพีพรรณ ทิวสระแก้ว	พนักงานชำนาญการพิเศษ
นางสาววิลาวัณย์ หงษ์นคร	นักวิชาการผู้ชำนาญการ
นางสาวจิตราบุษ เกียรติอดิศร	นักวิชาการ
นางสาวสุมาลย์ ชาวนา	นักฝึกอบรมชำนาญการ
นางสาวอภิวรรณ ชักเชือก	นักฝึกอบรมชำนาญการ
นางสาวอติพร แก้วเป็ย	นักบริหารโครงการชำนาญการ
นางสาวประภาพร วัฒนพงษ์	นักบริหารโครงการชำนาญการ
นางสาวมนฤดี ทองท่าพริ้ว	พนักงานฝึกอบรมและบริหารโครงการ
นางสาวปภาวรินทร์ วิวัฒน์ศิลป์ชัย	พนักงานบริหารงานทั่วไป
นายพงศ์ปรีดา ลิมวัฒนะกุล	พนักงานบริหารงานทั่วไป

วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 (โซนทิศใต้)
 เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
 โทรศัพท์ 02-141-9563-76 โทรสาร 02-143-8175

สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 พังกศใต้
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 0-2141-9563-76 โทรสาร 0-2143-8175
เว็บไซต์ www.kpi.ac.th

www.kpi.ac.th

ISBN : 978-616-476-370-8

รางวัลพระปกเกล้า 2566